

உ

கடவுள் துணை.

சைவ எல்லப்பநாவலர் யாடிய

அருணாசலபுராணம்

மூலமும் - உரையும்.

இஃது

கோகுலபுரம்.

அருணாசல முதலியார்

பார்வையிடப்பட்டு.

இதன்விலை.

அனா 4.

திருப்பதி.

இரத்தினமுதலியார்

அவர்களாற்றமது.

கலைக்கியானமுத்திராசூரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது,

1906.

சென்னை முதது கிருஷ்ணனதெருவு. 34-வெ வீடு.

விளம்பரம்.

வன்னியர்புராணம் - மூலமும் - உரையும்.

இதனால் வன்னிய மடாதிபதிகளுக்கும் அவ்வருணத்தாருக்கும் புத்தக வியாபாரிகளுக்கும் வனையோர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்.)

இதிகாறும் வெளிவராதிருந்த இவ்வன்னிய புராணம் மூலமும் உரையும் பழைய ஏட்டுப்பிரதிகளைக் கொண்டு கூடியவகையில் பரிசேதித்தஅச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றன. இதில் அநேக விஷயங்கள் உள அவையாவன வன்னியரின் பிறப்பு உள்பு சாதியிலித்தனை பிரிவு எடங்கி யிருப்பதெனவும் நான்கு வருணத்தில் எவ்வருணத்தின றென்றும் அவ்வருண த்தாருக்கு இன்னருளும் கோத்திரம், குத்திரம், மலை, கொடி, வாகனம், வாத்தியம், பட்டயம், முதலான பல அங்கங்கள் உடையவர்களென்றும் பிரம்மவன்னியவர்ச்சுஷ்த்திரிபர் வீரவனையர் சோழவாசத்தார் அகநினிகுலஸ்தர் இன்னும் அநேகபேரென்று அததற்கு காரணங்களு ட வன்னியர் பார்க்கிரமந்தோன்றும் பாமசிகனுடைய அருளினாலும் தூக்காதேவியுதவ்யைக்கொண்டேவரான் டியுத்தவசெய்து விராவியை யுயித்தது அவளுளாப்பட்ட இரத்திரபுரியை குளையாடி யுழித்த இராக்ஷசப் புண்டை கருகறுத்த இன்னின்ன தேசங் களை மாண்ட லெரமுல் அநேக அரிய பெரிய விஷயங்களு ட அடங்கி யிருக்கின்றன அவைகளை எல்லாம் ஈண்டிவிரிக்கின இதி லடங்காவென்றஞ்சியிம் மட்டே விடுத்தன.

இப்புராணம் டிடமி எட்டு பச்சுக்கொண்டனையில் 326 பக்கங்கள் அடங்கியது புல்கலிகோயிண்டு.	விலை ரூபா	1 8 0
ஷை ஆபயயிண்டு		1 4 0
தூதநியெட்டுதிருப்பதி கீர்த்தனை.		0 4 0

இப்புத்தகம் வேண்டுபவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்தாருக்கு எழுதி தெற்றுகொள்ளலாம்.

டி. ஆர். வெங்கடேசமுதலியார்

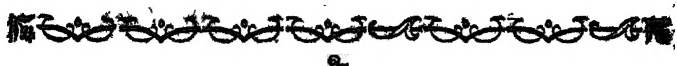
அ ண் டி கோ

நெ. 34, முத்து கிருஷ்ணன் தெருவு
தங்கசாலைபோஸ்டி மதராஸ்.

உ

அண்ணாமலையார் துணை.
திருவண்ணாமலை தீபரத்தினம்.

விருத்தம்,

இந்திராதிமுதன்முனிவர் கொண்டாமி தீபமென்
டிசைகாணவோங்கு தீபம்
பிமையபர்வதவல்லி கண்கொண்டதீபமிது
யென்வினை யறுக்குதீபம்
சந்திரனாகித்தொழி அட்டவயிரவரெவரும்
சரணெனவணங்கு தீபம்
சாலோகசாமீப சாரூபமளவிடா
சாயுசய தீபமிதுவே
சிந்தையிலிமைப்போது ஐம்பூதசாட்சியாய்
தெரிசனம் செய்தபோர்க்கு
செய்தவினையேவல்கொடு சூன்யமுதல்பிணியெலாம்
ஜென்மரந்திரத்து மணுகா
கந்தமலர்சோலைகுளிர தீமபுநலநிறைச்சாலை
கனகமலை மீதினென்றும்
மண்ணார்மலர்க்கண்மால் விண்ணாரயன்காண
அண்ணாமலைதீமே.

(க)

பரிதிமதிதிருவலம் செய்துத்தொழுந்தீபம்
பங்கயன் வணக்குதீபம்
பாரளந்தோன்தேடி காணாததீபமது
பார்வதிக்குகண்டதீபம்
சரியைகிரியாயோக ஞானமோனத்தவர்கள்
சதர்நிஷ்டையுடையதீபம்
ஜனகாதிமுனிவாமனம்மகலாததீபமது
சச்சிதானந்ததீபம்
விரிவானவெண்பத்து நான்குலட்சஞ்சுவ
பேதத்தமர்ந்த தீபம்
வினைப்பயனறிந்தந்த கருவிடைப்போகுகியே
வேடிக்கை பார்சுருதீபம்
மருமலர்சோலைகுளிர தீமபுநலநிறைச்சாலை
மந்தாமலை மீதினென்றும்
மண்ணார்மலர்க்கண்மால் விண்ணாரயன்காண
அண்ணாமலைத் தீபமே.

(உ)

பிஞ்சுமகிநகியை முடிமேற்பூண்டதீபமாம்
பிணிமேலணிந்த தீபம்

திருவண்ணாமலை தீபரத்தினம்.

பேசறியாமறையடியு நடுமுடியுமாதீபம்
 பெண்கொடிமணந்தீபம்
 அஞ்செழுத்தாய்பஞ்ச பூகமாயென்னுடற்
 காதாரமான தீபம்
 அகிலபுவனங்களுந் திககுததிகந்தமும்
 அங்கிங்கெனத் தீபம்
 தஞ்சமென்றிடுமடியா நெஞ்சத்திருத்தியே
 தன்னருட் காட்டுதீபம்
 தந்தைதாய்குருதெய்வ தமர்தாரமகவுமாய்
 தானுமா யாடுதீபம்
 கஞ்சமலர்சோலைகுளிர் திம்புனலநிறர்ச்சாலை
 கனகமலை மீதிவென்றும்
 மண்ணூர்மலர்க்கண்மால் விண்ணுறையன்கண
 அண்ணாமலைத் தீபமே.

(௩)

ஜாதமதபேதமாம் கழற்கற்றமுதிபோர்
 சமுகத்தி லங்குதீபம்
 சதமறைபுரவேதமறு கொண்ணுற்றியாறுதத்
 துவமெலலாம் நினறதீபம்
 சோகிமலைமீதிற் சுயஞ்சோதியாயநின்றும்
 சோதித்தழைக்கு தீபம்
 சும்மாவிருக்குந் தகங்கொண்டமெளனியொடு
 சும்மாயிருக்குத்தி தீபம்
 நீதிபலபேசிடக வாகமிடுமடையாது
 நெஞ்சைப் பிளக்குத் தீபம்
 நின்றநிலைநிறைத்த திககெலாமிரவுடகம்
 நிர்த்தமிநெடிப தீபம்
 மோதுமலைமங்கையொடு ஆதிமலைமீதிலவநர்
 மணி மச்சர தீபகடரா
 மண்ணூர்மலர்க்கண்மால் விண்ணுறையன்கண
 அண்ணாமலைத் தீபமே.

(௪)

மாசிலா வாகம் புராணமரையாந்தீபம் மகாவாயுதித்தீபம், மண்
 னைதுநிரிகையைத் தன்னுடென்றத்தீபம் மாலைமகள் தழுவுதீபம், தே
 சமிடமாம் பொருள் வற்றவற்றுகதீபம் தென்னலணையத்தீபம் தே
 வரித்திரனமுனிவ ரமரர்கின்னருகர்தேடக்களித்ததீபம், ஆசைவன்பா
 சமா மாசாக்கருணைப் முதன்பர்க்கு உதவுதீபம், அன்பாமபணிப்பூண்
 டு சிவசிலுவைத் தேம்பு மலற்கே இனிகுத்தீபம், மாகின்மலர்சோ
 லைகுளிர் திம்புனல் நிரைச்சாலை மந்தரமலைமீதிவென்றும், மண்ணூர்ம
 லாக்கண்மால் விண்ணுறையன்கண வண்ணாமலைத் தீபமே.

(௫)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருவண்ணாமலைத் திபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்.

அகண்டாகார சச்சிதானந்த பரிபூரணசுயம்பிரகாசப்பொருளாகிய ப்ரீதேவாசபதியானவா இஃத உலகத்தினுள் ஆங்காவகிருக்கும் ஆத்மமுகங்கள் உபயும்பொருட்டுத் திருக்கேயில் கொண்டிருக்கின்ற பல தங்களுள் ஆளுடைய பிள்ளையாராகியதிரு ஞானசுமந்தசுவாமிகள் ஆளுடையவரசுகளாகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் ஆளுடைய கம்பிகளாகிய கந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆளுடைய வடிகளாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் இன்னுலவர்கள் அருளிச்செய்த பாடல்களை உடையனவாய்ச் சோழதேசமுதலானதேசங்களில் இன்ன இன்ன நாட்டில் இத்தனை இத்தனை தலங்களென்று முன்னோர்கள் ஏற்படுத்தின கிரமப்படியே மெருட்டுக்குள்ளிருக்கும் தலங்களுள்ளிசேடமாகிய திருவண்ணாமலையென்னும் திருப்பதி கிரேதாயுகத்தில அக்கினியமையாகவும் கிரேதாயுகத்தில மாணிக்கமலையாகவும், துவாபரயுகத்தில் வெள்ளிமலையாகவும், கலியுகத்தில கல்மலையாகவும் திருவுருக்கொண்டு அருணாசலம், சோனாசலம், கௌரி நகரம், தேசநகரம், முத்திரகரம் ஞானநகரம் சிவலோகம் என்று இவ்வாறு பல பெயர்களுடையதும் சிவபெருமான் கிரீருபமாயிருப்பதும், பார்வதியார் திருவவதாரமானதும் திருக்கண் புதைத்ததும், கிடாஞ்ஞமர்த்தனஞ்செய்ததும், இடப்பாகம்பெற்றதும், சந்திரவம்சத்தனாகிய வச்சிரங்கதபாண்டியன் பேறுபெற்றதும் கலாதரன் காந்திசாலி தலஞ்செய்து பேறுபெற்றதும், அக்கினிவம்சத்தனாகிய வல்லாளராசனபுத்திரசோகக தீர்த்ததும், இந் திரதீர்த்த முதலாகிய அனேககிர்த்தந்தனும் அன்பாகிய திருமலையலம்புரிதலும் ஆகித்தனாகுத் தரிசனங்கொடுத்ததும் சூர்வமயசத்தனாகிய பிரதத்தராசனாக அனேககாணிகைகளைபெற்றதும் அஷ்டலங்களுக்கும் பிரயன்முதலானவர்கள் பாடிநீர்த்ததும், புளகாதிபனபேறுபெற்றதும், நினைக்க முத்திரகரம் தலமென்றதும் ஆகிய புராணத்திற் சொல்லப்படுகின்றது.

பரமசிவம் மலையுருவாததற்குக் காரணம் யாதெனில் ஒருகற்பத்திற் மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தாம் தாம் பிரமமென்றுவாதித்துப் போரிட்டதைத் திர்க்கும்பொருட்டுச் சிவபெருமான் அக்கினி

நாயகர் அவர்கள் மத்தியில நின்று கலகத்தைத் திர்த்தருளி அவர்கள் வேண்டுகிறவை ஒருசிறிய மலையாயுருகொள்ள அதைக் கண்ட பிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவும் சுவாமியைமோகனமலையினுச்சியில ஒருஜோதி என்னொருதெரியுமபடி கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று பிராத்தித்தார்கள்.

அதற்குச் சிவபெருமான் வாரும் பிரமவிஷ்ணுக்களே, கார்த்திகைமாதத்தில வரும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில இம்மலையினுச்சியில் ஒருஜோதி காணப்பிப்போம் அச்சோதியைத் தரிசித்தவர்களின் தாரித்திரியமும் வியாதியும் நீங்கி இஷ்காமியவகளைப் பெற்று வாழ்வார்கள் இவையல்லாமல், அரசாசனமும் தவசிகளும் தரிசிப்பார்களானால் இடையூறின்றிவாழ்வார்கள். அல்லாமலும் இதைக்கொழுதவர்களுக்கும் தரிசித்தவர்களுக்கும் அவர்மட்டிலல்லாமல் அவர்களுடைய கோத்திரத்தில இருபத்தொரு தலைமுறைக்கும மோட்சவகொடுப்போம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

மேலும் இம்மலை சன்னமென்னும் வியாதிக்ரு மறுதலுபோல் இருப்பதனால் மலைமருந்தென்றும் அழலவண்ணமா யிருப்பதனால் அருணாசலமென்றும் பெயருள்ளது. இதைஒருதரஞ் சொன்னவர்க்கு பஞ்சாட்சரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்தபலன் வருமென்றும் அருளிச்செய்தார்.

அதற்குப் பிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவும் ஆரத்தமடைத்துசிவபெருமானைப் பார்த்துத் தேவிக் இவ்வாறு மலைக்கோலமாயிருந்தால் ஆடியேங்கள் எப்படி பூசைசெய்யக்கூடும் ஆகையால் இத்தமலையின் கீழ் ஒருசிலாவிகழூர்த்தியா பெழுந்தருளவேண்டுமென்றுவேண்டிக் கொண்டார்கள் சிவபெருமான் அப்படியே சிவலிங்கமூர்த்தமாகித் தோமென்று அந்த மலையினுள்ளே மறைய உடனே அமலையினிடத்தில சிவலிங்கத் தோன்றியது அதைக்கண்டு பரமநந்தமாய மயனென்னுந் தேவதாசனாஸ் ஓராலயம் கட்டு வித்தார்கள், அப்போ தவ்விடத்தில் வளம்பொருந்திய கசரமும் முத்தாறு திர்த்தங்களும் உண்டாயின அல்லாமலும் ஆகையகங்கை கிணறுகளாகவும் கற்பக விருட்சங்கள் மரங்களாகவும் வளங்கிருந்தன. தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதர்களாக வந்து பிறந்தார்கள், அரம்பாஸ்திரீகள் தாசிகளாகப் பிறந்தார்கள் ஆகையால் எல்லாத் தலங்களும் உடலென்றும் அருணாசலத்தலம் முகமென்றும் அதில சிவபெருமான் கண்ணென்றும் இத்தலத்தின் பெருமையை அறிவிப்பிட்டுச் சொல்லுதற் கருமையென்றும் கமலா, பெருமானையிவ்விதி கேட்கார் மார்க்கண்டேய முனிவருக்கு அதுக்கிரகஞ் செய்தார். அக்காலத்தில் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடி அக்

மலைபிள்ளைமேல் கார்த்திகைமாதத்தில் வருகின்ற கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் சோதிதரிசனமாகக் கொண்டுவந்த பாவனையாக இப்போதும் அந்த மலைபிள்ளைமேல் தீபதரிசனமாகின்றமையால் அத்தினத்தில் இந்திரதீர்த்த முதலாகிப் தீர்த்தங்களில் ஸ்ரீராமனாஞ் செய்து கிரியை வலம்வந்து அவரவர்கள் சததிக்குத் தக்கபடி கருமங்கள் செய்கு அருணாசலேசுவரரைத் தொழுது தீபதரிசனமுஞ் செய்து அதிப்பவர்கள் அளவிலாச்சம்பந்ததையும் மேட்சத்தையுமுடைவார்கள்.

ஆதிவாரத்தில் அந்தமலைய வலஞ்செய்தவர்கள் சூரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதக்கைக் கமக்கு இடமாகச் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். சோமவாரத்தில் வலம்வந்தவர்கள் இரத்திரினைப்போல் ஏழுககந்தையுமாண்டு சிவசுரபியகந்த அடைவார்கள். மங்களவாரத்தில் வலஞ்செய்பவர்கள் தங்கள் கடனையும் தரித்திரத்தை யும் சங்கிலித்தொடர்போல் வருகின்ற ஏழபிறப்பையும் நீக்குவார்கள். புதவாரத்தில் சிவவாரமானப் பிரதட்சணஞ் செய்பவர்கள் நாலுயேகைகளையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் அறுபத்துரான்கு கலைகளையும் தெளிந்து முக்திக்கு வருவனவராய்த் தேவர்க ளாவார்கள். குருவாரத்தில் வலமாய் வசகவர்கள் திரிமூர்த்திகளும் புகழ்த் தேவர்களுக்கும் முரியர்களுக்கும் லோகாவாத்தில் வலஞ்செய்தவர்கள் விஷ்ணுவகந்திரோர்வார்கள். சனிவாரவுதயத்தில் வலம்வந்தவர்களுக்கும் சங்கிராமங்களும் பதினோராயித்தலில் நற்பலனைக் கொடுக்கும் சிவராக்திரிபிலும், வருஷப்பிறப்பிலும், ஐப்பசி முதலாகிப் புஷ்ய வசங்களிலும் வலம்வந்தவர்களுக்கும் மேற்சொன்ன பலன்களிலும் அதிகமான பலன் கித்திக்கும்.

உருவக்கொரியால் கித்தரும் சேவரும் இத்திருமலையை வலஞ் செய்வதால் மற்றவர்கள் சிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்யும்போது, வாதனத்தினமேலேறிகொண்டு வராமலும், போர்வை போர்த்துக்கொள்ளாமலும், சூடைபிடித்துக் கொள்ளாமலும், பாதாட்சை தொடுத்தகொள்ளாமலும், தாமபூலதரிககாமலும், வேறொருசுத்தியில் லாமலும், மனத்தினால் வந்தனஞ்செய்து அருணாசலேசுவரையே சிந்தித்துக்கொண்டு மிகுந்த பயபத்தியுள்ளவர்களா யிருந்தல்வேண்டுமென்றும், அந்நாளில் விரதயிருந்து சிவதரிசனஞ் செய்ய ஆலயத்திற்போகின்றவர்களுள் அனுகூலல்லாதவர்கள் அவ்விடத்திலிருக்கும் ஆதிசைவசாரியர்களைக்கொண்டு வில்வாச்சனை முதலியவைகளைச் செய்வித்தால் தங்கள் கையினால்செய்த பேறு கிடைக்குமென்றும் பிரம்மதேவர் சனகரிஷிகுஞ் சொன்னார்.

புரிக்காலாகத்தில் உலகமாதாவாகிய பார்வதியாரோடு சிவபெ
மான் எழுந்தருளியிருக்கும்போது அவ்விடத்தில் ஏற்றியிருந்த நெ
ய்த்தீபங்களில் ஓர்தீபம் அணைந்துபோகிற தணருணத்தில் ஒவெலியா
னது அதிலிருந்த நெய்யை உண்ணப்போனது அவ்வெலியின்
முகமானது அணைந்துபோகிறவத்தியைத் தாண்டிய மாதிரத்தில்
பிரகாசம் அதிகரிக்கதினால் சிவபெருமானவர் கிருபைகூர்ந்து அ
வ்வெலிக்கு மானிடசரீரமும் அரசும் உற்றப்பேருந் தந்து பூமியில்
பிறக்கும்படி கட்டளையிட்டார் அவ்வெலியானது மரபலிச்சக்கிர
வர்த்தியாய்ப் பிறந்து சகல ஐசுவரியத்தையும் அதுபவித்திருக்குங்
காலத்தில் ஒருநாள் சிவதரிசனத்துக்குப்போக எத்தனித்துத் தன்
இராகச்சின்னமுதலிய சகல ஆடம்பர விபவத்துடன் சிவாலயத்து
க்குட்பிரவேசித்துப் பிரதட்சணம் வருகையில் அவ்விடத்தில் ஏற்
றியிருந்த தீபநெய்யின் ஓர்துளி இந்தச் சக்கரவர்த்தியின் தேகத்
தில் ஒழுகினவுடன் அந்தச் சக்கரவர்த்தியின் தேகமுழுமையும்
இரணங்கண்டு வெகுகாலம் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போ
து ஒருநாள் சிவபெருமான் கிருபைகூர்ந்து சக்கரவர்த்தியே நீ மிக
வும் அலங்காரியாகையால் நம்மா லுனக்குண்டாயிற்று நீ இன்று
முதல் உத்தேசித்து நெய்முதலிய பொருள்களால் ஆலயங்களுக்கு
த்தீபமேற்றுவையேயானால் உனக்கு இந்தவிரைந் தீர்த்து சாயுச்சி
யபதங்கிடைக்குமென்று அசரீரியாய்த் திருவுளம் பற்றியதைக்கே
ள்வியுற்ற சக்கரவர்த்தத்தியானவர் ஆநந்தமடைந்து அந்தக் கட்டளை
யின்படியே அன்றுமுதல் சிவாலயங்களிலும் மற்ற இருள்கூழ்ந்த
ஆரணியங்களிலும் தீபம் ஏற்றிக்கொண்டு வருங்காலங்களில் ஒருநா
ள் புரிக்காலாசபதியாகிய சிவபெருமானுவர் திருவுளமிறங்கிக் கார்
த்திகைமாசம் பூர்வபட்சம் கார்த்திகைநட்சத்திரத்தில் தேசோமய
மாயெழுந்தருளி அச்சக்கரவர்த்திக்குச் சாயுச்சியபத மளித்தருளி
னார்.

அக்காலத்தில் சிவதரிசனத்துக்கு வந்திருந்த தேவர்களெல்லா
ர் அந்தச்சோதியைக்கண்டு பயந்து துதிசெய்து சுவாமியினுடைய
உஷ்ணம் தணியும்பொருட்டுப் பொரி அவல் நிலேதனம் செய்தார்
கள். இவ்வாறு கைலாசபதியான சிவபெருமான் மரபலிச்சக்கரவர்த்
த்திக்குச் சோதிசொருபமாகத் தரிசனங்கொடுத்த காரணமாகச்
சிவாலயங்கடோறும் கார்த்திகைமாசம் பூர்வபட்சம் கார்த்திகை
நட்சத்திரத்தில் தீபம் வைக்கவும் * சுட்கப்பனைகட்டவும் ஆயிற்று.

* சுட்கப்பனையென்பது சொக்கப்பனையென்று வழங்குகின்றது.

தவதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்.

கார்த்திகை நட்சத்திரத்திற்கு முன்னாள் புரணி நட்சத்திரஞ் சாயங்காலை அதிவாச தீபத்தில் அக்கினி காரிய முதலியவைகளின் மூலமாய் மகாலிங்க மூர்த்தியாய் ஆவாகனம்பண்ணி அந்தத் தீபத்தைச் சுவாமி சந்நிதானத்திற்குள்ளே பூசித்துவைக்கவேண்டும்.

மறுநாள் சாயங்காலை ஆர்த்தஞ்சூரிய மண்டலத்தில் தென்னமரம், பனைமரம், பாக்குமரம், வாழைமரம், மூங்கில்என்னும் இந்தமரங்களில் ஓர்விதமரத்தை ஆஸயத்திற்கும் இந்திரதிக்குக்கும் மத்திய தானமாகிய பிரம்ஸ்தானத்தில் நாட்டவேண்டும், இந்தமரத்துக்குத் தீபதண்டமென்றும் பெயராம்.

தண்டவுன்னதப் பிரமாணம்.

சுவாமிகெர்ப்ப கிரகத்து விமானம் எவ்வளவு உயரமோ அவ்வளவு உயரமாவது அந்தவிமானக் கழுத்தினளவாவது இருக்கவேண்டும் இவ்விதமான தீபதண்டத்துடன் உலர்ந்த தென்னோலையாவது பனையோலையாவது, பாக்கோலையாவது, வாழைக்கருகாவது, தாமரஞ்சருகாவது, அசோகச்சருகாவதுவிமானம்போல்கட்டவேண்டும்.

மேற்சொன்ன பரணிடசத்திர மறுநாளாகிய கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் பஞ்சமூர்த்தசமேதமாய்ச் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை உற்சவாலங்காரத்துடன் எழுந்தருளச்செய்து மேற்படிதீபம் சுவாமிக்கு முன்னே வரும்படியாகச்செய்து தீபதண்டத்தைச் சமஸ்காரப்படுத்திக்கொண்டு அத்தீபத்தை அததண்டின்மேல் வைத்துச் சரகுகளைக் கொளுத்திவிட்டு அச்சரகுகள் எரிந்தபின்பு மேற்படி தண்டைச் சோதித்து விடவேண்டும் அச்சோதியைச் சிவபெருமானாகிய யாவனைபெய்து தரிசிப்பவர்களும் இம்மையில் செல்வமும் மறுமையில் மோட்சமும் கிடைக்குமென்று ஆகமங்களிற் சொல்லுகின்றது.

தண்டவிதி

உத்தமம்-தென்னமரம், மத்திமம்-பனைமரம், அதமம், பாக்குமரம், அதமா அதமம், வாழையும மூங்கிலுமாம்.

தண்டவுன்னதப் பிரமாணம்

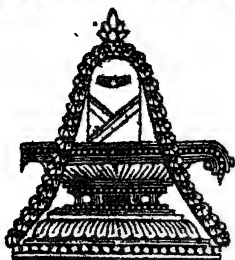
உத்தமம் உயர்வு, மத்திமம் அதன்கழுத்தளவு

மலையைச்சேர்ந்த தலங்களில் நட்சத்திரம் பிரதானமாகவும், சமுத்திரத்தைச்சேர்ந்த தலங்களும் பெளர்ணமிதிதி பிரதானமாகவும் தீபம்வைக்கவேண்டியதென்று ஆகமங்களில் சொல்லுகின்றது.

தீபதரிசனச் சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றிற்று

—

சிவமயம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசல புராணம்.

மூலமும் உரையும்

பாயிரம்.

விநாயகர் காப்பு.

கவிவிருத்தம்

மிக்கவேத வியாசர்விளம்பிய

விக்கதைக்கிதை யின்றருள்செய்திட

முக்கண்வெற்பினை மும்மதவாரியை

கைக்களிற்றினைக் கைதொழுதேத்துவாம்.

(இ-ள்) அநேகவேதங்களை இயல்பாகவே உணர்ந்த வியாசரால் அருளிக்கெய்யப்பட்ட ஸ்காந்தபுராணத்தில் உருத்திரசங்கீதையிவிருக்கும் இந்த அருணாசலசரித்திரத்தை இக்காலத்தில் தமிழினம் செய்த இதற்கு இணையிலையென்று சொல்லும்படி அனுக்காகம் செய்ததற்கு மூன்றுகண்களுடைய மலைபோன்றவரைச் சமுத்திரம் பெயரற மும்மதத்தையும் தும்பிக்கையினை முடைய யானைமுகம் பொருந்திய விநாயகரைக் கைவினாற் றொழுது தேரத்திஞ் செய்வோம் எடுத்த நூல் இடையூரில்லாமல் முடியும்பொருட்டு எ-து.)

பா யி ர ம்

ச பா ப தி து தி.

ச ந்த க் க லி லி ரு த் த ம்.

முதிருஞ்சுவை மதுர்பெற மொழியுத்தமிழ் விரகப் புகழ்
பதிகர்புனை சுவனம் பினர் பவ ஞ்சன னாலாகதி
ருகிரும்படி பகிரண்டமு முடையுமபடி விலகும்பட
யதிரும்படி நடனம்புரி யதிருங்கழ லதிருங்கழல்

(இ-ள்) மிதந்த மதுரரசமுண்டாகப் பாடுகின்ற திருஞானசம்பந்தர்
தழர்த்தி சுவரிகளால் தோத்திரம் செய்யப்பட்ட பதிகமாகியமர்
லையைத் தரிக்கின்றவராயும் தம்மையடைந்தவர்கள் பிறவியைக்கொ
டுப்பவராகியும், மலரகிதராயும், விளங்கிய சூரியனுந்நிரவும், பகிரண்
ட மடையவும் விளங்கிய பூமியுந்நிரவும் நடனஞ் செய்வாநின்ற
மிகவுஞ் சப்திக்கின்ற வீரகண்டையாதரித் த பாபதிதினுடைய
பாதத்தைய வணங்குவோம். எ-று

(உ)

இச்செய்யுளுக்குப் பயனிலை வருவிக்கப்பட்டது.

இ த் த ல ம கி ம

அறுசீர்கழிநெடிலாசிரிபச் சந்த விருத்தம்.

இரவிகள் சந்திரர் வயிரவர் விஞ்சையரினையாவ ரெண்டுகைபோ
ருக ரருந்தவர் முனிவர் பங்கய ருவண நெடுங்கொடியோர்
பரவி நெருங்கலி லுலக நிறைந்தவர் பணியுமிடங்கிடையா
தாசர வென்பது கடலின் முழங்கிய தருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) சூரியரும் சந்திரரும் வயிரமும் வித்தியாகாரும் தேவ
ரும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் நாகலோகத்தாரும் அரிபதபதிகளும்
முனிவரும் பிரமாக்களும் கருடக்கொடியையுடைய விஷ்ணுக்களும்
பரந்து நெருங்குதலினால் உலகநிறைந்து அவர்கள் வணங்குதற்கு
இடங்கிடையாததர வவர்களாலே சொல்லப்பட்ட அரகாவென்கிற
சப்தமானது சமுத்திரத்திலும் அதிகமாகமுழங்கும் வளப்பத்தை
யுடைய அருணாசலமென்னும்தலமாம் எ-று.

(உ)

இளமுலை மங்கையர் முகமுநெருங்கிய விருகுழையும் பகலே
யொளிரொரு சந்திர னுடனிரு செங்கதி குதயமெனுந் தனியூர்
தனையவி முந்தொடை மகபதி தனபதி தனபதி தண்பதியா
மளகை வளம்பதி தனிலும் வளம்பதி யருணை வளம்பதியே.

(இ-ள்.) இளமையாகிய தனக்களையுடைய பெண்கள் முகங்க
ளும், அவர்களணிந்த இரண்டு சத்தனகுண்டங்களும் பகலிலே யிர

காசிக்கின்ற ஒருசந்திரனுடனே இரண்டுருளியர் உதயமாணார்களென்று சொல்லும்படியாகிய ஒப்பற்றமுறுக்கவிழ்த்த கற்பகமாலையை தகரித்த தேவேந்திரனுடைய பட்டணமாகிய அமரபதியிலும் குபேரனுடைய நகரமாகிய அளகாபுரியைப்பார்க்கிலும் வுளப்பத்தையுடையது, அருணாசலமென்னும் தலமாம். எ-று. (ச)

காலனெதிர்த்திட மார்பிலுதைத்தவர் காமனுருப் பொடியாரால மிடற்றினர் மாலை மதிக்குறை யாடரவப் பணியார் நாலு முகத்தவன் ஞால மளிப்பவ னுமெதற் கரியார் ஞால மெடுப்பவ மேவு திருப்பதி சோணகிரிப் பதியே,

(இ-ள்) ஏமனெதிர்க்க மார்பிலே உதைத்தவராகியும் மன்மதனுடைய தேகத்தைப் பொடியாகச் செய்தவராகியும், விஷத்தைக் கண்டத்தில் தரித்தவராகியும், மூன்றும்பிறையைத் தரித்தவராகியும், ஆடுகின்ற சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப் புண்டவராகியும், பிர்மாவும் விஷனுவும் தேடுதற்கரியவராகியும் ஞாலத்தைக் கையிலெடுத்தவராகியும், விளங்குகின்ற பரமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற அழகாகிய பதி அருணாசலமென்னும் தலமாம். எ-று. (இ)

பரமசிவவணக்கம்.

சந்தக்கலிகிருத்தம்,

உறலோடு பகையறு மொருமுத லெவனவ்
னிறுகியி லுலகரு ளிறையவ னெவனவன்
மறைமுடி விரினடம் வளர்பவ னெவனவ்
ளறிவினி லறிமவ னடியினை தொழுதனம்.

(இ-ள்) உறவுப்பகையு மில்லாத ஒப்பற்ற முதன்மையானவனெவன் சருவசங்காரமானின்பு உலகத்தை உண்டாக்குகிறவனெவன் வேதமுடிவிலே நடனஞ்செய்கிறவனெவன் அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய பரமசிவனது திருவடிகளை யாம் வணங்கினோம். எ-று.)

அருணாசலேசர் துதி

கலிலைத் துறை,

மணிகொண்ட செடுங்கடலில் விழிவளருந்திருமானு மறையினாலும், பணிகொண்ட பாதலத்தும் யுகலத்தும் மீதலத்தும் பரிந்து தேட, வணிகொண்டபிரமாண்ட கோளகைபொற் கோளகையா யழகுசாட்டக், கணிகொண்டவொருவரையா மொருவரையா மகலாது கருத்துடீசர்ப்பாம்,

(இ-ள்.) இரத்தினங்களுக்கிருப்பிடமாகிய நீண்டகடலிலே நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் பிரமனும் நாங்கள் வாசஞ்செய்கிற பா தாளத்திலும் பூமியிலும் மேலுலகத்திலும் வருந்தித்தேகட அவர்களால் எட்டப்படாமல் அழகாகிய பிரமாண்ட கோளகையானது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கோளகையாகிய அழகு காண்பிக்க எண்ணங்கொண்ட ஒப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தை நீங்காது இருதயகமலத்திற் சேர்த்துக்கொள்வோம் எ-று. (எ)

ஒருமாணிக் கரத்தினில்வைத்தொருமாணிக் கரத்தினில்வைத்துலகமேழுந், தருமாணியிடத்தினில்வைத் தருள்வாணைப் பவள நெடுஞ் சயிலப்போல, வருமாணி முகத்தாணை யளித்தாணைப் பெருமாணி மகிழவேறும, பெருமாணையருணகிரிப் பெம்மாணை யடிபணிந்து பிறவிதீர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) தாருகாவனரீஷிகள் வாவிட்டமாணிக் கையிலேவைத்து ம் ஒருமானபோன்ற கங்கையை முடியில்வைத்துப், ஏழுலகத்தை யுப்பெற்ற உமாதேவியை வாமபாகத்தில் வைத்தும், அடியார்க்கருள்செய்கிறவரும், பவளரபோல்வருகின்ற ஆணைமுகத்தை யுடைய கணபதியைப் பெற்றவரும், போற்செய்கிற இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகிய அருணாசலச்சலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய சீர்பாதத்தை வணங்கி இனிமேல் வரும் பிறப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவோம் எ-று. (அ)

உண்ணாமுலையம்மை துதி.

காரொழுகுங் குழலாளைக் கருணை வழித் தொழுகுமிஞ் கடைக்கணளை, மூரலிள நிலவொழுதப் புழுகொழுக வழுகொழுக முகத்தினளை, வாரொழுகுந் தனத்தாளை வடிவொழுதித்தெரியாத மருஞ் சூலாளைச், சீரொழுகும் பதத்தாளை யருணையுண்ண முலையாளைச் சிந்தைசெய்வாம்.

(இ-ள்.) மேகம்போன்ற கூந்தலையும், கிருவைவழித்தொழுதுகின்ற இரண்டு கடைக்கண்களையும், தந்தங்களின்காந்தி இளமையாகிய சந்தரிகைபோல் பிரகாசிக்கப் பழகுவசிக்கின்ற அழகுவொருந்திய முகத்தையும், கச்சணித்தனங்களையும், அதிகவழகையுடையதாய் ஒருவருக்குத் தெரியாத இடையும் சிறப்புப்பெருந்திய பாதங்களு

முடைய அருணாலத் தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற உண்ணமுலையம் மையை மனத்தில் நினைத்துக்கொள்ளுவோம். எ-று. (க)

பாண திறைகொண்ட விராயகர் துதி.

மதமூன்று மாறாக வருங்களிற்று முகத்தாணை மனதிலேதான், பதமூன்று மருந்தவற்குப் பதமூன்று கடந்தபதம் பாஸிப்பாணை, விதமூன்றுபுரங்கடிந்தா மளித்தருளுமொருமுதலை வேரோடேசஞ், சிதமூன்று சிறப்பொழிக்கு பாணதிறை கொண்டவனைச் சிந்தை செய்வோம்.

(இ-ள்.) மும்மகங்களும் ஆறுகி ஓடிவருகின்ற பாணமுகமுள்ள வரும் மனத்தில் சர்முடைய சீர்பாதங்களைச் சிந்திக்கிற அரிய தவத்தையுடையவர்களுக் கு காண்காம்பதமாகிய சாயுச்சியந்தைக் கொடுப்பவரும், முப்படிந்தை நிறையந்த சிவபிரானுலே பெறப்பட்டவரும் ஒப்பற்ற முடிவாகிய சஞ்சிக்ஷணையுடைய பிறப்பைக் கெடுக்கின்றவராகிய பாண திறைகொண்டவரென்றும் விராயகரை மனத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளோம் எ-று. (30)

சிவபிராயணியர் துதி.

பொருள்பெற்றோலையுணைகெடுக்கோபுரத்திற் துறையே னை, வந்தானை வந்தவர்க ளடவீடு தனையுறையு மயிவினாசு, கந்தாருங்கடக்கின்ற மகவாழ்ந் தருமியுந் கனககாடுந், தந்தாணையல்கடப்பத் தாராணைப் பணியவந்தாம் தலைமேற் கொள்வோம்.

(இ-ள்.) துக்கொத்துக்கொடியுடைய கோலோதுழந்த அருணாசலத்துக்குச் கோபுரவாசனுக்கிடக்க கோற்புறமண்டபத்திலிருக்கிறவரும், தம்மையுறையவர்களைப் பிறழ்பிக்கச்செய்வவடவீடுதிலே வாசஞ்செய்கின்ற மயில் அனந்தவருந், தழிபிற கட்டப்பட்ட மதம்பொருத்தி னுறையகட்டு லேறுகின்ற தேவேந்திரனுருத் தெய்விலோக தையுடைய துப்பாசவிநட்சத்திரமில்லக் கொடுத்தவரும், கடப்பாணையையததரித்தவருமாகிய எமது சிவபிராயணியக் கடவுளை வணங்குகிற அடியார்களுடைய பாதங்களைத் தலைமேல் வைத்துக் கொள்வோம். எ-று. (31)

தேவாரம் பாடியருளிய மூலம் துதி.

வாதுகொண்டபரசமய கோளரியையடிவணங்கி வன்கற்றானுந், தீதுகொண்ட கருங்கடலைக் கடந்தசெழும் தமிழ்க்கடலின் றிருத்தாள்போற்றி, காதுகொண்ட கிழிப்பாவை திருமனைக்கெம்பெருமானைக் கால்களேனுந், துதுகொண்ட சுந்தரனைத் தம்பிரான்தோழியைத் துதிசெய்வோமே.

இ-ள் வாதுகொண்டு செயிக்கவந்த சமணர்களாகிய யானைகளுக் குசின்கமாகிய திருஞான சாமந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய பாதத் தைவணங்கி வலிய கருங்கல்லோடுசேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்கள்மு ததிரததிரபோட அக்கல்லினாலேகாணே அந்தச் சமணத்திரத்தைக்கடந்த செந்தமிககடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பர்சுவாமிகளுடைய பா தத்தை வணங்கி, காதளவுத் தாலியை கண்ணோ யுடைய பாவைநாச்சி மாரடை ய திருபனைக்கு இரண்டு பாதங்களு ரேகை எமதாண்டவ னைத் தூதாக வனுப்பிய தாபிரான் றேமுராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவா மிகளை வணங்குவோம் எ-று.

(௧௨)

திருவாதவூர்டிக ள் னுதி.

தரவுக் கொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தனார் பெருதுறைபுக் கி லினைக் கடல்நடாது
புத்தனார் மதங்கடித்து புளிகமரகிடசிவன
முகத்தனார் மாணிக்க வாசகனா முத்திக்கு
வித்தனார் வாதவூர் வித்தகனார் தளபேற்றி.

இ-ள் பரமசிவன குருமூர்ச்சராக எழுந்தருளியிருந்த திருப் பெருந்துறைக்குப்போய் அக்கவாழியினுடைய அணக்காகம் பெற்று அரிகாகி லினைக்கடல்க்காண்டி புத்தனாரலகத்தில் வியாபித்திருந்த பொத்தச்சர்களுடைய மதங்கடிக் கண்டனாற்செய்து பரிசுகதமாகிய சிவன்முகதி லைசசடைநதநாற் அராமகதியாகிய நிலத்திற்குவிதை யாகியுா திருவாதவூர்ப் பிறக்க ஞான சொருபியாகியு டிருக்கின்ற மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுடைய பாதத்தைவணங்குவோம் எ-று.

திருக்கொண்டர்சுள்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிஸாசிய விருக்கம்.

மணியானை யார்கனித்து ாளங் கவிச்ச ளியற்பகையார் பலர்க் தாளோயற்றித், திணையாளும் பெருமாணிகெக்கிலிடுங் கண்ணப்பர் சாணாபோற்றி, விணையாளாரி ரத திருநீல சண்டாடி விருர்பிப் போற்றி, விணையாளுமினையானைச் சூடிமாற ரிணையடியையிறைஞ்சு வோமே.

இ-ள். பரமசிவன் அடியாசர்வேடம்பூண்டிவந்து பெண்சாதியை யெனக்குக் கொடுத்துவிட்டுென்றுமேட்க அதற்காகக் சகதோஷத்தை யடைந்து சுவாமிக்குத் கண்டினைவிரைக் கொடுத்து அதனால் அதி கமகிழ்ச்சியடைந்த இவற்பகை நாரைஞாடைய மலர்போன்ற பாத ங்களைவணங்கித் திணையாட்கொண்டசுவாமிக்குத்தான் தின்றுருசிப்

பார்த்த எக்சிலைக்கொடுத்தகண்ணப்பதேவரதுபாதத்தை வணங்கிவி
ணையையுடையவர்கள் அறியாத திருநீலகண்ட நாயனாருடைய பாத
த்தை மகிழ்ந்து வணங்கி அடியேனை ஆட்கொண்டருளும் இளையான்
றன்குடிமாற நகயனாருடைய பாதத்தை வணங்குவோம் எ-று (கச)

ஐயடிகள் காடர்கோ ஸீரடியை வணங்கிமக வருத்தொம் மாற்
கு, நெய்யடிசிலுடன்படைத்தார் திருவடியை தொழுது திருநீற்றுச்
சோழன், மெய்யடியைப் புகழ்ந்து தெய்வவுலாச்சொன்ன: சோனடி
விரும்பியேத்திப், பொய்யடிமையில்லாத புலவர்முத லணைவரையும்
போற்றுவோமே.

இ-ள். ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனாது இரண்டு பாதத்தை
யும் வணங்கி எமதுசுவாமிக்குப்பிள்ளையை அறுத்துசமைத்த கறி
யை நெய்விட்ட அன்னத்துடன் படைத்த சிறுத்தொண்டநாயனாரு
டைய மெய்மையாகிய பாதத்தைவந்தித்து வெய்விடும் பொருந்திய
திருவுலாப்பிரபந்தம்பாடிய சேரமான்பெருமான் நாயனாருடையபா
தத்தை ஆசையுற்றுப்பணிந்து மெய்யடிமையை யுடைய புலவர்கள்
முதலாகிய சகலரையும் வணங்குவோம். எ-று. (கரு)

நந்திகேசுரர் தூர்க்கை கௌதமர் சண்டேசுரர் துதி.

நந்திதிரு வடியிறைஞ்சி விர்தையடிபுகழ்ந்துமறை நான்கிற்கை
ந்தாய், வந்தருளுக்கௌதமனார் மலாடியென் முடிக்குமுடி மாலைபா
க்கித்தந்தையிரு பதஞ்சிதைத்துச் சிதையாதபத்திருந்த தண்டித்
னைச்சிந்தையிசைக் குடியிருத்தியருணைகிரி நினைப்பவர்தாள்சென்னி
சேர்ப்பாம்.

இ-ள். நந்திகேசுரருடைய அழகியபாதங்களைத் தொழுது தூர்
க்காதேவியினுடைய பாதத்தை வணங்கி நான்குவேதத்தினின்றும்
ஐந்தாம்வேத சொரூபமென்று சொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய
தாமரைபோன்ற பாதத்தை என்சிறத்துக்குத் தரிக்கப்பட்ட மாலை
யாகச்செய்து தம்முடையதகப்பனாது இரண்டு பாதங்களையும் வெ
ட்டி அதனால்கொத மோகூபதத்திலிருந்த சண்டேசுருடையபாத
த்தை இருதயத்திற் குடியிருக்கச் செய்து அருணாசலத் தலத்தை
நினைப்பவருடைய பாதத்தைக்கிரத்திற் சேர்த்துக் கொள்ளுவோம்
எ-று. (கக)

அவையடக்கம்.

தேறுகின்றபலகலையுந் தெளிந்தசுணையிருநான்குந் திகழும்பா
டல், கூறுகின்றபுலவர் முன்னே தமிழேனுஞ் சிலபுகலக் குறித்த

வாறு, வீறுகின்ற மறைவிரிஞ்சேனறிவருமனத்தின் முன்னும் விரிஞ்சன்றாகை, யேறுகின்ற கருடன்முன்னு மொருமசுகம் பறவையெனத்திரிதல் போலும்.

இ-ள். பலநூல்களையும் குறைவறக்கற்று எட்டுச்சுவையும் பொருந்திய தமிழ்பாடல்களைச் சொல்லுகின்ற வித்துவான்கள் முன்னே ஒன்றுமரியாத யானுஞ்சிலபாடல்களைப் பாடகினைத்தவிதம் விளங்கிய நாலுவைதங்கையுடைய பிரமணேறி நடத்தும் அன்னவாகனத்தின்முன்னும் அவன்தகப்பனாகிய விஷ்ணு ஏறும்படியான கருடன்முன்னும் ஒருசிறியகொசுரு தானுமொரு பறவையேனப் பறத்தல் போலும்-எ-று.

எட்டுச்சுவையாவன - சிங்காரம், வீரம் பெருநகை, கருணை, ரொளத்திரம், குற்சை, பயம். (கஏ)

நீரிருக்கு தெனப்பழித்த விடுவரோ வதுபாலி நிகழுமானால், நாரிருக்கு தெனக்கழித்த விடுவரோவதுமலரி னண்ணுமானு லாரிருக்குஞ்சடைமுடியார் விடமிருக்குந் திருமிடற்றாரருணைநாதர், பேரிருக்குந்தகைமையினுலென துரையையிகழுவரோ பெருமையோரோ

இ-ள். பாலோடு கலந்திருக்கின்ற நீரைச் சகவாசயோக்கியத் தால் தள்ளாம லெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள், ஆத்திமையைச்சூடிய சடைமுடியையும் ஆலகாலமிருக்குங் கண்டத்தையுமுடைய அருணை சலேசருடைய நாமமிருக்கிற பெருமையினுலே என்னாற்செய்யப்பட்ட புண்பாடலையும் பெரியோர்கள் ஒப்புச்சொள்வார்களே யன்றி இகழார்கள். எ-று.

அழகுதாக் கனிந்த நச்சுமரம் பழைய தென்னுமதி லமுதுண்டாமோ, விழைவுதரு சுவைக்கரும்பு புதியதுவே யென்னுமதன் விரதம்போமோ, இழிவுறுபர மலுமுயர்வு தங்கியசெய்யுளுமவை போலிருக்குமாகில், பழமையென நலந்தருமோ புதுமையென விகழ்ந்திடுமோ கொள்ளுவோர்க்கே.

இ-ள். அழகியசுவப்புநிறப் பொருந்தப் பழம்பழுத்த எட்டிமரம்பெருநாள் மரமாயிருந்தபோதிலும் அதில் மாதரிய முண்டாகாதபாவராலும் இச்சிக்கப்பட்டஇனிதாகிய கரும்பு கொஞ்சநாளைய நாயிருந்தாலும் அதில்கசம்புண்டாகாத, அதுபோல் குற்றத்தோடு கூடியசெய்யுள் பழமையாயிருந்ததினாலேயே ஒருநன்மையைக் கொடுக்காது, யாதொருதோஷமுமில்லாத உயர்வானபாடல் சிலநாளாக

சூமுன் உண்டாயிருந்ததினாலே இகழப்பட்டது, பிரயோசனத்தைக் கொள்வோர்களுக்கு, எ-று. (கஅ)

தினையளவுத் தமிழ்மியெற் றதிமனாம் பிறந்தகல்வித் திறமை யோரும், நினைபுமியற்சுவையிறியாமுடர்பரு உவறிவின்முன்னே நிற் தலாமோ, வினையடருங் குவளைவிழி யனிச்சரலரணையதிரு மேனிமா னார், புனைவில்மதன் மலர்க்கணையப் பொருப்பதல்லா லவரினம்பு பொறுத்திடாரோ.

இ-ள். கொல்லுத்தொழிலடைகின்ற நீலோற்பலப்போன்றகண் களையும் அனிச்சர்பூவொத்த உடப்பிணையுமுடைய பெண்கள் கருப் புவில்லைத்தரிக்கின்ற மன்மதனாலே விடப்பட்ட புஷ்பயாணத்தைப் பொறுப்பார்களே யல்லாமல் கொடிதாகிய யுத்தத்தில் விடுகிற அம் பைப்பொறுக்கார்கள் அதுபோல தினையளவுகூடச் செந்தமிழ்த்கரி த்திராம்பின்றி அதிகமதூர்ப்பிறந்த கல்விவல்லவர்களுந் இலக்கணா சமோபயிறியாமுடர்கள் மிகுந்த அறிவையுடைய கல்விப்பிரசங்கத் தின் முன்னிற்கார்கள். எ-று. (கஆ)

நூல்வரலாறு.

கருத்துருகவிதை வனந்திக்கருள்புரிய நந்தியு மார்க்கண்டற் கோத, விருத்திமறை வியாசமுணிக்கவனுரைக்கச் சூதனுக்கு வியா சன்சொல்லப், பொருத்தமனவிருடியருக்கருட்குதன் மொழிந்தசிவ புராணங்கோடி, யுருத்திரசங் கிதைபுரைத்த வருணகிரி வளத்தினை யா னுரைக்க லுற்றேன்.

இ-ள். மனமுருகப் பாமசிவன் நந்திகேசரருக்கு அருபுரிய நந் திகேசரரும் பார்க்கண்டேயருக் கருபசெய்ய, பார்க்கண்டேயர் வே தங்களை மொழிந்தசெய்த வியாச நக்கநாசெய்ய, வியாசர் சூதமு னிவருக்குச் சொல்ல குதர்ஓ நலழிப்பட்ட மனமுடையசெளனகாதி ரிஷிகளுந் கருந்செய்த சிவபுராணங்கேரீடியாகும், அவைகளில் முக் கியபாகி ஸ்காந்தசகில் உருத்திராங்கீதையிற் சொல்லியஅருணாச லாசலபுரணமையச் சொல்லத்தொடங்கினேன்-எ-று. ௨0

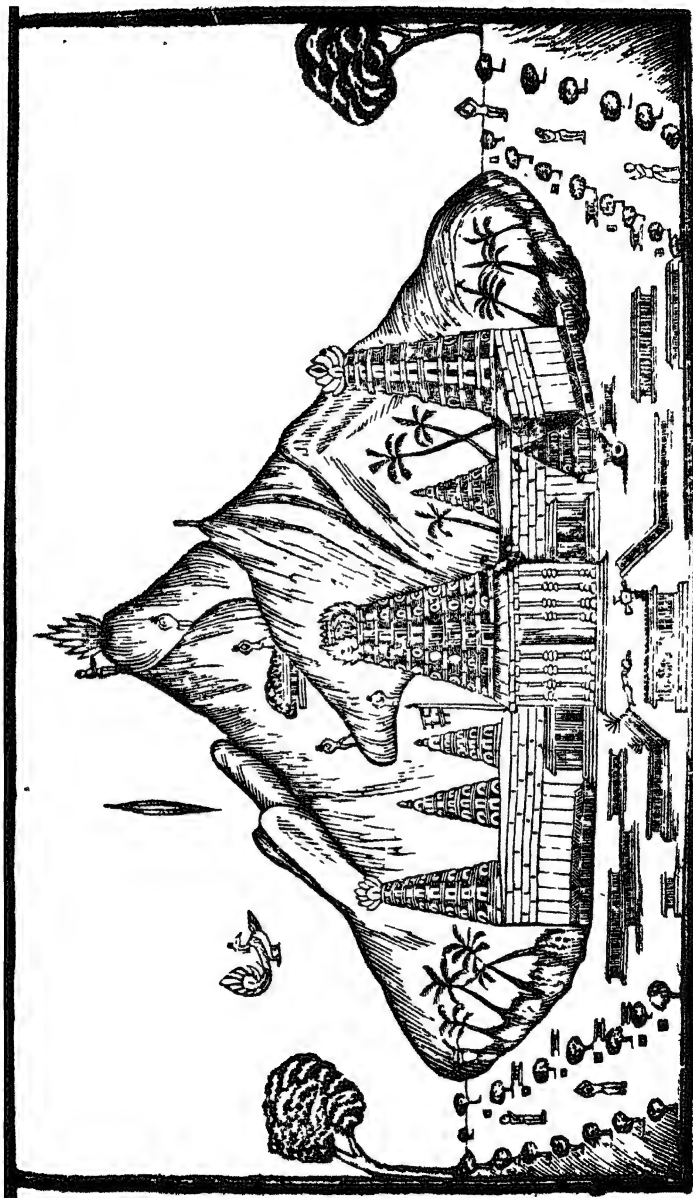
அருணாகரவளையுமா லயனகதை விடவழல்வெற் பானவா னார், பொருளினாக மழிகததுவு மரனுமையை மணந்ததுங்கண் பு த்தலாமார், வளாகிடக்கொடுத்ததுவு மிறையிடங் கலந்ததுவும் பிற்பாடு, விருவினையகத்தியது மற்றுமுள சரிதையெலாமிய பு ள்கூறே.

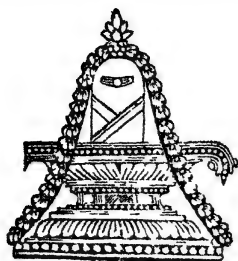
இ-ள். அருணாசலத் தலமகிமையும், பிரம விஷ்ணுக்களுடைய கர்வமடங்க அக்சினிமலையானதும், ஒப்பில்லாத தக்கனுடைய யாகத்தை அழித்துப்போட்டதும், பரமசிவன் பார்வதியைக் கலியாணஞ்செய்கதும், அப்பார்வதி கவாமியினுடைய கண்களை மூடியதும், பகிடாசுரனை உமாதெலிகொன்றதும் அப்பார்வதி வாமபங்கத்திற் சேர்ந்ததும், வச்சிராங்கத பாண்டியனுடைய பாவத்தை நீக்கினதும் மற்றுமுள்ளதுஞ்சொல்லேவன். எ-று. (௨௧)

அங்கிகுல மோங்கரு வல்லாள பூபன்றனியதொண்டிர், தங்க மிகுத் தீர்ததமுடன் திருமலைரை வலம்புரியுஞ் சுடரோன்பேறும், பொங்குபிரதத்தனெடு வினைதீர்த்த வாறுபுள காதியரவு, மிக்கிதஞ் சேர்வடகலையி லிருந்ததனைத் தென்கலையா லியம்தலுற்றேன்.

இ-ள். உலகின்கன் ஒங்கு முக்குலவேந்தருள் அக்கினிகுலேராத் துங்கனென்று வழங்குஞ்சேரகுலாதிபனாகிய வல்லாளராசனுக்குப் பிள்ளைக்கலிகீக்கி முத்தியளித்ததும், அந்தலத்திலோங்குந் தீர்த்தன்களின்பெருமையும், அவ்வருணாலத்தை வலஞ்செய்பவர்கள்பெறும்பேறும், ஆதித்தனென்னுங் கதிரவனுடைய கர்வத்தையடக்கி முத்தியளித்தவாறும் பிரதாபபெருந்திய பிரதத்தனென்னும் வேந்தனது சரிதையும், பாவந்தீர்த சரிதையும் புழுகு பூளுயாகவிருந்து மூன்றுலோர்களினுஞ் சஞ்சரித்துவந்த புளகாதிபனென்னுமரக்கனுடைய சரிமும், இங்கிதமிகுந்த வடமொழியென்னுங் கிரந்தத்தி லிருந்ததை தென்மொழியாகிய தமிழினுற் சொல்லத் தொடங்கினேன் எ-று. ௨௨

ஆக திருவிருத்தம் ௨௨.

உ

சுமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநகரச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியளி நுததா.

தங்கபரு வுமுழபிரம்பு சுரிகை சலாதகையான் திகிர்க் குன்
றாடே, திங்கனாழி மீமவனைய வென்பொடியான் சடைமுடிபான்
செறிமுக்கண்ணன், பொங்குதிருவரைகலாப் புலிசதோலான புய
நாலான் புரிமுநாலான், கங்கைகி தகாழ்நாடையான் நிநலாணை
செலுத்தி வெள்ளிக்கயிலசாப்பான்.

இன். உயர்வாகிய மருவு மரணம் பிரம்பு மூடகாஞ்சாகீங்
'காதகையயுடையவர் மாயமலைச் சகசிரம் பொழிகின்ற சிவ
போலத் தேகத்தில் அணிகத விபூதியையுடையவர், சடைமுடி மாய
தையவர் நெருங்கி மூன்றுசுண்கையுடையவர் விளக்குகின்றதிடுப்
பில் என்றுமீங்காச புலிசதோலையுடையவர், மரணமுடிகையுமு
தையவர் மூன்றுபுரியாகிய புறாவுடையவர் கந்தையுடைய சகசிரண
ம்தவல்கின்ற சடைமையுடைய பரமசிவனது சட்டிரம் செலிக்
திக்கொண்டு கைலாச கிரியை தார்கின்றவர் என்று

கொய்வனசபல்கிறதானமையுளருத் திருநிடருள நலவெள்
ளெற்றாழ் சைவபெணும் மயிர்தழைக்கச்சருணை மறைபொழிநேகத்

என்னையொப்பா, னைவரையு மகத்தடக்குஞ் சிலாதாற்குப் புறத்து
வாவிபோல்வான், தெய்வமெலாந் தொழ்ச்சிவந்த மலர்ப்பதத்
நின்றதெனார் திருநாமத்தான்.

(இ-ள்.) கொய்யப்பட்ட தாமரைமலரொத்த நிறத்தையும், வி
ஷம் பொருந்திய கண்டத்தையும், நல்ல வெண்மையாகிய சைவச
மையமென்னும் பயிர் தழைக்கக் கருணையாகிய மழையைப் பொழி
கின்ற மேகம்போன்றவர் பஞ்சேந்திரியங்களுடைய அகத்தில் நின்
னும் புறத்தில் தீமையாகிய பொருள்களின் போகவொட்டாமல் அ
டக்கிய சிலாதாரிஷிக்குப் புறத்திற் சஞ்சரிச்சின்று உயிர்போன்ற
வர் விஷ்ணுமுதலாகிய தேவாகளெல்லாம் வணங்க அசனல் சிவப்
பேரிய தாமரை மலரையொத்த பாதங்களை யுடையவர், இப்படிப்
பட்ட தன்மையையுடைய நந்திகேசரரென்கிற அழகிய நாமத்தை
பெற்றவர்-எறு.

உ

ஈசனணிமதிநெய்யுள் திருவுருவுந் திருவுருளி லிசைந்தீறும்,
தேகவெனவிளங்குமொரு சயிலாயச் சிலமடமுதச் சிலமபின்மீதே,
வாசவனே முதலிமையோர் நெருங்குதலான மகுடமொடு 'மகுடந்
தாக்கி, ஓசையுடன் கனகமணிப் பொடியுதிர்ந்து கனகமலைக் குவ
மையாகும்.

(இ-ள்.) பாரசிவன் தரிக்கின்ற கங்கையுள் சந்திரனும் மேற்
சொன்ன சுவாமியினுடைய வெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்
வருவகதிலுணிகிற திறுதிறுமாகிய இந்நான்கனுடைய கார்திபோ
லப் பிரகாசிக்கும் கையையென்னப்பபட்ட ஒருதிருமலையுண்டு அந்
தத்திருமலையே வணங்குகின்றதற்காக தேவேந்திரன் முதலாகிய
தேவர்கள் நெருங்குகிறபடியால் கிரீடத்தே யி கிரீடமிடிபட்டுச் சத்
தத்துடனே சொர்னப்பொடிகளும் இரத்தினப்பொடிகளும் உதிர்
ந்து மகமேருகிரிக்குச் சமானமாகக் குவியும்-எ-று.

ஈ

இந்திரநீ லச்சிலையா லிசைத்தகடந் தெரியாம லெழுதிச்சேர்
த்து, மந்திரமா மெனவயிரத் துணிந்துகி மாணிக்க 'மதலை கூட்
டிச், செந்துகிரார் போதிகையு மரகதத்தா லுத்திரமுஞ் செறித்து
மீதே, சந்திரகாந்தத்தகடி பரப்பிய மண்டபமுளதச் சயிலமீதே.

(இ-ள்.) இந்திரநீலக்கல்லினாலே ஒன்றோடொன்று சேர்த்துச்
சுத்துதெரியாமல் சித்திரமெழுதிச் சுவர்வைத்து மந்திரகிரிபோல
வயிரத்துண்களை நிறுத்தி மாணிக்கத்தினால்செய்த கொடுங்கை சே
ர்த்துச் சிவப்பாகிய பள்ளத்தினாலே போதிகையும் மரகதத்தினால்

உத்திரமுஞ் சேர்த்து அதன்மேல் சந்திரகார்த்தத் தகடுமேய்ந்து மண்டபம் ஒன்று அந்த மலையின்மேல்-எ-று. ௪

இருமருங்குந் தரளமணி யிழைத்தவரி யாசனத்தி லிருந்து நீலப், பருமணியா லிழைத்தகொரு பாகபீடிகை யின்மலர்ப் பத த்தையூன்றி, மருவுபெருங் கயிலையின்மீ திருந்துமுய லகன்முதுகி ல் வலத்தாளுன்றி, பருமறையை முனிவரருக் குரைக்குமிநை றவ னென விருந்தானந்தவேளை.

(இ-ள்.) கந்திகேசுவரர் அந்தமண்டபத்தில் இரண்டெக்கமும் முத்துகளிழைத்த சிங்காதனத்தி லிருந்து பெரிய நீலரத்தினத்தா லே இழைக்கப் பட்டிருக்கிற பாகச் சூறட்டின்மேலே மலர்போன்ற பாதங்களை வைத்துக்கொண்டு சிவசுண்ணங்களால் மருவப்பட்ட பெ ருமையாகிய வகலாயகிரியில் எழுநகருளியிருந்து முயலகன்மேல்வல ப்பாதத்தைவைத்து அரிதாகியேவகுப்பொருளை முனிவர்களுக்குக் கி ருவாய்மலர்ந்தருளியபரமசிவமபோலஇருந்தார் அந்தவேளையில்- எ-

குந்தனும் ரோமசன் குழகனகுமுதாக்கன் சகடாயன் சும்ப சாதன், வறசாவைசம்பாயனாக ணிசிமுனி புலிக்காலன்வாமதேவன் நற்சனகன் சனற்குமான் வாதரா யன்னமதங்கனடனத்தானை, யர்ச்சனைசெய் யனந்தமுனி முதலநைந முனிவராதம மருகிறகுழ.

(இ-ள்.) சூம்சர் உரோமசர் குமுகாட்சர், சகடாய், அகத்தி யர், வறசர், வைசம்பாயனர், சனாசி, வியாக்கிரபாதர், வாமதேவர் சனகர், சனர்குமாரர், வியாசர், மதங்கர் சுவாமியிறுடைய நடனம் பொருந்திய திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலி முதலாகிய அனந்தமுனிவர்கள் தமமுடைய பகதத்திருகுழ-எ-று. ௬

மன்னிய மார்க்கண்டமுனி யுடனெழுந்து பணிந்துயர்கண் ம னைமின்போல, விரிசிலதகிற் பிறப்பதுவு மிறப்பதுவு மிருவினையுமெ மக்குத் தோன்றச், சொன்னவொரு தனிமுதலே முத்திபெரும் பரிசெமக்குச் சொல்வாயென்றா, என்னவுரை ரெவீப்புகலு நந்தி யருள் சுரந்துமுனிக்கருள்வதானான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற வயதினையுடைய மார்க்கண்டேய முனிவர் சீக்கிரத்தில் எழுந்திருந்து நந்திதேவரை வந்தனஞ்செய்து சுவாமி மேகத்தில் தோன்றி அதிசீக்கிரத்தில் அழியு மின்னல்போல உயிர் கள் இவ்வுலகத்தில் பிறப்பதும் இறப்பதும் இவைகளுக்குக் கார ணமாகிய நல்வினை தீவினைகளாகிய இரண்டும் எங்களுக்கு விளங்

சும்படியாக அருளிச்செய்த ஒப்பற்றகடவுளே நாங்கள் மோகூத் தை யடைவுதற்குத் தக்கவழியைக் கிருபைசெப்ப வேண்டுமென்று கேட்க அத்தவார்த்தையைக் கேட்டவுடனே மிகுந்த கிருபையுடையவராகி நந்நிதேவர் மாக்கண்டேயருக்கு அருளிச்செய்யத் தொடங்கினா-ள்-று.

கம்பநதிகும்பநதி காவேரிகோதாவேரி கண்ணவேணி, பம்பை நதிவேகநதி வேகவத்சரயுநதி பரமாங்கங்கை, கெம்புநதி பொன் முகிலையமுனைநதி நருமதைமேற் செப்புஞ்சோணை யம்புனியின்மிக வுளவங்காடினாதம் வினையகற்று மதுவல்லாமல்.

(இ-ள்.) கம்பநதி, சும்பநதி, காவேரி, கோதாவரி, கிருஷ்ண வேணி, பம்பைநதி, வேகநதி, சரயுநதி எல்லாம் நதிகளுக்கு மேலாகிய கங்காநதி, தாமபிரவாணி, பொன்முகி, யமுனைநதி, நருமதை நதி மேனமையாகச் செல்லப்பட்ட சோணைநதியென்று அழகான பூவுலகத்தில் அநேக நதிகளுண்டு அவைகள் கடியிடத்தில் ஸநான ஞ்செய்தவாகளுடைய பாவத்தை நீக்கும் அதுவல்லாமல்-ள்-று.

காசியெனு மெ ருநலம்க் கயிலையினுஞ் சிறப்புளது கங்கைநீத் தம, வீசதிரைக கெ முந்தோட்டிப் பரகதிகு வேரோட்டும் விய நது மூழ்கின மாசினுட லதிலிருகான மரமேனும் விலங்கேனும் னிகரையும், ஈசனருளுபதேசஞ் செவிப்புகல லிறைவனென விருக்கலாமே.

(இ-ள்) காசிபென்கிற ஒருசுவ்விய வதலம் இங்கக் கைலாயத் தைப்பாக்கிலுஞ் சிறப்புளது அக்காசியில வருகின்ற கங்காப்பிரவாக மென்கூற மூலையோக் கொழுகாக ஓடச்செய்து தன்னிடத்தில் விரும்பி முழுதொழ அவரானுக்கு மோட்சத்தனுக்கு வழிகாட்டு, களங்கம் உளளதேகம் அந்நூலில் விட்டால் பரமாவது மிருக மாவது மனிகராவது பரமசிவனுடைய தாரகப்பிரமோபதேசம் செவியற சோதலாலே சிவசாரூபியத்தையடைநதிருக்கலாம-ள்-று.

போகியொரு புற்றிடங்கொண்டிருப்பதுகண் டுடுதல்லார் புனிதாபோற்றும், ஓகியொரு புற்றிடங்கொண்டிருந்ததெவ் கண்டது னைடோ வுரைப்பககேளும, நாகமிவை சமீபத்தவரும் குயிலேண்டித் திருக்கவஞ்செய் நளினகரிகையில், ஏதும்னத்தவரான பருவாரூர் தனை யெரிதகரா திருவாரூரே.

(இ-ள்.) சர்ப்பப்பற்றை இடமாகக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தேயலாமல் ஞானிகள் போற்றுகின்ற யோகி புற்றினிடத்திலே யிருந்த தலத்தைப் பார்த்ததுண்டோ அதயாதெனில். செல்லக்

கேளுங்கள் காளிங்கனென்னும் பாம்பின்மேலேறி நடனஞ் செய்த விஷ்ணுவுக்கு உயிர்ப்பிச்சைவேண்டி இலட்சுமியூசை செய்துக்கொண்டிருந்த கமலாலயமென்னும்தலமாகிய வஞ்சகம்பொருந்திய மனமுடைய திரிபுராதிகளை யெரித்த சிவபிரான் வாசஞ்செய்கின்ற ஊராகிய திருவாரூர் என்னும் தீவபத்தலத்தான்-எ-று. 10

தக்கவிராட் புருடன்மனத் தலமெனுமோர் தளபுளகத் தலத்தின்மீதே, முக்கனாரூர் நடிப்பரவா மூர்க்கியிலாயிரத்திலொரு மூர்த்திதானே, இக்காலிலே ஈடுபடுத்துறைவ தந்நிலத்தில் பெருமை நமமாலிசைக்கலாமோ, வக்கனக சபைகண்டா ரரியயன் காணாத முத்தியடைகுவாரே.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய விராட் புருடனுடைய இதயத்தலமாகிய சிவபரமென்று ஓத்தலமுடைய அந்நிலுள்ளதாகிய கனகசபையில் மூன்று கனககோயுடைய பரமசிவன் ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்வார் அநருடைய மூர்த்திதலத்தில் ஆசிரத்திலொன்றுதான், இக்காலைய பதத்தி லிருக்குமென்றால் அகதலத்தின பெருமைபை நமமாற்சொல்ல கூடுமோ அப்படிப்பட்ட அழகு பொருந்திய கனகசபையைக்கண்டவர்கள் விஷ்ணுவினாலும் பிரமனாலும் காணப்படாத மோட்சத்தை யடைவார்கள்-எ-று. 11

தாங்காழியவன்செவனை வழிபட்டுதொல் பவரையந்தத் தலத்தைப்பார்க்கி, லோகநாரவடிவிலே யுரிமுர்த்தாலுடலழியா கொளிகொடாது, வீரகாது நெகழாது பிறவுயிரால் வருந்தாது நெடித்திடாது, திவகானபணங்கிருமிடுவாது கிடக்குமவன்செவ்மேலாக

(இ-ள்.) சக்கரத்தைக் கையில்சரிக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தி பரமசிவனைப் பூசைபண்ணிய விந்ததாசலமென்று ஒரு தலமுண்டி அநத்தலத்தைப் பாரக்குமிடத்தில் அது பிரணவ சொரூபமா யிருக்கும் அந்தத் தலத்தில் உயிரிவிட்டால் தேகபழியாதுநிறங் குன்றாது வீங்கமாட்டாது கட்டுநழுவாது மற்றப் பகழிமிருகங்களால் பிணைமாயாது வெடிபடாது அதில் தூர்க்கந்தமும் புழுவும் உண்டாகாமல் வலதுகாது மேலாகக்கிடக்கும-எ-று. 12

மொய்ம்மகிட முகனைவென்ற வம்மையிட மகலாத புனிகமூர்த்தி, மொம்மையிட மொன்றிருந்த கருமகிட முகமாரசச செந்நீசுதார, பிர்மையிடர் மறுமையிடா ஞானபில்லாச் சிறுமையிட மொல்லாந்திக்கும், மும்மையிடம் பெருமலகுக் கெளிதாதத் தனிநிருந் தமர்க்கிபோனம்.

(இ-ள்.) பொய்யாகிய எருமை முகத்தினையுடைய மகிடாருளைச் சொரித்தபார்வதி வாமபாகத்தில் நீங்காதபரிசுத்தராகிய பரமசிவன்செம்மையாகிய இடம்இதுதானென்று எழுகருளி யிருக்கிற கறுப்பாகிய எருமையினது முகமபோல் விளங்கிய திருக்கேதாரமென்னும்கலம் இர்தச்சென்மத்தில் வருகிறதுக்கமும் மறுமையில் வருகிறதுக்கமும் ஞானமில்லாதகனலே உண்டாகிறதுக்கமுமாகிய எல்லாத்யயத்தையும் தீர்ப்பதற்கு முன்னுலகத்தாராக்கும் எளிதா கித்தனியே யிருந்தமுத்தி தானம்போல் இருக்கின்றது-எ-று. கா.

இருப்பனத்தன் கருப்பத்திற் பிரமராம் பிளையுடனென் றிரண்டுபோதும், விழிப்பனத்தன் பணிநிமையே ருலகுமுதலனைத் துலகும் விசுத்தான்மற்றைத், திருப்பதிக்கே யிருப்பவனுந் தேவர் களுஞ்சராசரமாய்ச் செனித்தவூரி, விருப்பதற்கு முயல்வரென்றாவை த்தலமு மத்தலத்துக் கிணையதாமோ.

(இ-ள்.) மல்லிகார்ச்சுன. மென்னும் பர்வதத்தில் பிரமராம்பிளையுடனே பரமசிவன் எழுகருளி யிருக்கின்றாரென்று அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமன்வடிவ பத்தியோடுஇரண்டு வேளையும் வணங்கி அவருடைய அருள்பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எல்லாவோகத்தையும் படைக்கா மற்றத் திருப்பதியிலிருக்கிற வேங்கடாசலபதியும் தேவர்களும் அரக்ககலத்தில் சரமாசவும் அசரமாகவும் பிறகே இருப்பதற்குத் தவறுசெய்வார்க ளெனறால் எப்படிப்பட்ட தலங் களும் அரக்ககோத்திரத்திறகுச் சமானமாகுமே-எ-று.

விருப்படியார் சொரிக்கவறு கலநடனே விழியிடந்த லேடர் காலிற், செருப்படியுமுதந்தபிரான் காளகநகரமெனந் தெய்வப் பூரி, பருப்பதமாகியும் விளவகுந் தண்ணாக்கொழிக்குமலர்ப் பது மையோடு, மருப்படியுந் துழாய்மரபன வடமலைமே விருந்துகண்டு வணங்க மாதோ.

(இ-ள்.) திருக்காளத்திபெண்ணுந் தெய்விகம் பொருந்திய தலத்தில் ஆதிசைவப்பிராமணராகிய சிவகோசரியார்பத்தியோடு மிகுதியாக அாச்சனைசெய்தஅறுகு புஷ்பங்கள் இளையுடனே கண்ணிப் பிடுங்கிப்பாதித்த பண்ணப்படுதவரது காற்செருப்பையும் விருப்பமாகவறுறுக்கொண்ட விங்கசொருபமாகிய சிவபெருமான் தானே குளிர்ச்சிபொருந்திய தேனைச்சொரிகின்ற தாமரைமலரி லிருக்கின்ற இலட்சுமியோடு வாசனையுள்ள துளசிமாலையை யணிந்த மார்பினே

யுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி திருவேங்கடமென்னுந் திருப்பதியில் நின் றுக்கொண்டு தரிசனஞ்செய்து வணங்குமபொருட்டு அந்நக்காலத் தில் மலையாகியும் விளங்குகின்றா.

கரு

தேக்குநாலிருகிசையும் புகழ்ந்தகொண்டை நாடுனு மோர் கெய்வநாட்டி, நாக்கினா வினையகற்று மொருகலமுன் டதன்பெய ரை றுவலக்கேளும், வாக்குநயகி கணவன் படைதகபுவி சழைக்க வரம் வளாத தெநநாளுங், காசகுநாயகியுடனே கமபராயக ருறை யுங்கச்சிமுதூர்.

(இ-ள்.) அகன்ற எட்டுதிக்கி லுள்ளவர்களுந் புகழ்ந்து கொ ண்டிருக்கின்ற தொண்டைமண்டலமென்னுந் கெயவீகம் பொருந் திய நாட்டில் திரிநஞ்செய்பவர்களுடைய பாஸததைப் போக்கு கின்ற ஒருகலமுண்டி அகனபெயரைச் சொல்லக் கேளுநகா சரஸ் வதியின் கணவனுகிய நானமுதன்னைடைக்க உலகத்தி லுள்ள உயி ர்கள் பிழைக்குமபடி முப்பத்தியாண்டு தருமத்தையும் பரிபலையா செய்து எந்நாளுங்காகின்ற காமாட்சி யமையுடனே உதாபாரீச சா எழுந்தருளியிருக்கிற காஞ்சிபுரமா குப-எ-று.

கரு

பழகநிலை பெழுதடலு மெழுகிரியு மெழுதலமுபபடை நக வேகக் கிழைநயி யாமுடினா பொருபால னறிந்தபதி ளுள்க்ககீகளுந் பழகுசுரு நடம்புரியு மிறைவருத் கமபிகைகூரை யமனா பூநா னிழைவுகரு மரிபுரைசயாநுசை புரிந்தகிரு விரிசுசைபூநா

(இ-ள்.) யாகொரு பழுது மிலலாமல் ஏழு சபுசதிகளையுந் படைக்க பிரமஞலயியக்கடாக - சி ததை ஒரு ஆகிசைகள் பிரா மணப்பிள்ளை அழிந்த தலகதைச் சொல்லக்கேளுங்கள் ஆநாத தாண்டவரே செய்த சுவாமிக்ரு பார்வதிபாரும் பிரமலும் வெவ்வேச மிகுந்த விஷ்ணுவும் அரண்பூசிக்க விரிந்தபூரெய்ணை தலமாய

பொய்யாது புலவெரு தங்காளேரி நகீச்சுனாமிந் பூ தாயா னையாறு மிடைம கிதந் திருந்ருடநாக வளந்ருமரீணைக் கவு மையாறு மிடறகாழி சிரகலையு மாணிகந் பூலுபிசானா, பெய்யாத வளறறினது பெருமைபெல்லாம விரித்ததுரைக கும வேதநதானே.

சுவாமி சிரததைப் பாலன் அழிந்தகாவது அபிஷேக முகலி வை செய்கிறகருத் சுவாமியினுடைய திருமுடி ஒருகுருக ளுடைய பிள்ளைகைக்ரு எட்டாமயினுலே அந்தப் பிள்ளையானது பூசாகா ல தவறுகிறது என்னசெய்வேனென்று விசனப்பட அப்போது லிங்க வுருவாயிருந்த பரமசிவம் சிரம் வளைத்தருளினார்.

(இ-ள்.) பொய்க்காமல் பெருகிவருகின்ற காவேரிநதி ஒருகரை யிலும் சீர்காழி, திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், லளம்பொருந்தி யரும்பகோணம், திருவானைக்காவல் விஷம்பொருட்சிய கண்டத்தை யுடையமாதருபூதேவர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திநிசிரபும், இரத் தினகிரி இவைமுதலான தலங்களில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந் தத்தில்ப் சேந்திரங்களுடைய பெருமையெல்லாம் வேதமானது துணுமெய்ம்பையாக விரித்துச்சொல்லும்-எ-று. ௧௮

பருவனையார்ப் பரித்தும்வகை நதிக்கரையின் மதுரையறு பத் துநாலு, திருவினையாட்டிறைவனியற் றியதலமாமதன் பெருமைசெ ப்பலாமை, கருவனையாட் டதற்றுமீரா மேச்சுரத்தென் கடற்கரை யிற் காணாமங்கே, தொவினையாட் டிராகவனா ரிராவணனைத் தொ லைத்தபழ் திர்த்திட்டாரே.

(இ-ள்.) பெரியசந்துகள் முழங்குகின்ற வைகையாற்றின்கரையி ல் சோடீச்சுந்கரத்தடவர் அபுபத்தூராலு திருவினையாடல் செய்கரு னிய மதுரை யென்று ஒருதலமுண்டு, அங்கத் தலத்தின் பெருமை யாவராலுந் சொல்லப்படாது தென சமுகநீரத்தின் கரையில் ச னனதுச்சுக்கைப் பொகருகின்ற ராமேச்சுரமென்று ஒரு தலமு ண்டு. யுச்சுக்கை வினையாட்டாட்செய்கின்ற இராமபிரான் இராவ ணனைக் கொன்றதனால் வந்ததேதாஷத்தை அந்தத் தலத்தில சிவனை ப் பூசுகததுத் திர்த்துக்கொண்டா-எ-று. ௧௯

அத்தகையார் தலங்கடமி பிறச்சொட ிறச்சனிழி யமையக் காணர, சுத்தவெளிதனிலுந் கடவொளிக்கு மணங்களிப்பத் தாய் றீட்ட, விதகமகை பெருததுரைததுச் சிவாலயமும் விரிபொழிந் து மிசவுண்டாக்க லத்தமமாகியடரம் கதியுனதென் றுரைக்கமுனி யு ரைப்பதானுன்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட தன்னையுடைய தலங்களிலே யாவரா னாலும், பிறந்தாலும் இறந்தாலும் போய் தரிசித்தாலும் பரிசுத்தமா சிய சிகாகாசத்தில் இருக்கனந் செய்யும்மிதூத் புகாசமே சொ ருபமாகிய பரமசிவனுக்குத் திருவுள்ளங்களிக்குமபடி தூய்மைபாதி பரீரினால் அபிசேஷகந் செய்தாலும், திரவியங்களைச் சொல்கெய்ன சிவாலயங் கட்டுவித்தாலும், விரிததூஞ்சோலை மிகவைக்காலும் உ க்தமமான பரகதியுண்டாமென்று நுதிதேவர் அருளிச் செய்யக்கே ட்மொர்க்கசண்டேயர்சொல்லத்தொடங்கினு-எ-று. ௨௦

இந்திகராதிகேதாறுந் தலங்கோறு மிப்படியே யிறந்தவென்ற ன், மின்வியசீ ரமாருக்குஞ்சித்தருக்குமுனிவருக்குமுடிவுறுது, மின்

னிரூஞ் சிறுவாழ்க்கை மனிதர்தமக் கெளிதாமோ மேவினாலுமன்
னியமாம் பிறவுயிர்க்கு மரத்தினுக்குந் கிடையாதே யமலவென்றான்

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மைபுடைய நதிகள் தோறும் த
லங்கள்தோறும் போய்த்தேவரீர் கட்டளையிட்டவிசுமாவே தீர்த்த
மாடி வழிபாடு முதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்
த சிறப்புப்பொருந்தியதேவர்களாலும் சித்தர்களாலும் முனிவர்க
ளாலும் முடியாது அப்படி மின்னல்போற்றினாயி னுணர்த்தி வழி
யுஞ்சிறியவாழ்ந லையுடைய மனிதர்களுக்கே எளிதெழுதியுமோ அப்
படி முடிந்தாலும் மிருகங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விருட்சங்களுக்
கும் கிடைக்கயாட்டாதே சுவாமி என்று சொன்னா மார்க்கண்டே
யர்-எ-று.

உக

ஆமெந்த நதிகோறு மினிதெனும் தலர்கோறு மானக்காலம்
தேடுகின்ற பயனுலவுஞ் சிவஞானம் வருந்தாமற் சிறிகிடுபாசி, னாடு
கின்ற வுறுப்பிலர்க்கு மறியிலாக்கும் புலையருக்கு நரகாள்வாய்க்கு,
மோடுகின்ற விலங்கினுக்கு மற்றெவைக்குந் தருமமொன்றுரைப்பா
யென்றான்.

(இ-ள்.) பணிகர்கள் ஆடுகின்ற அந்த நதிகள்கோறும் இனிகா
கிய அந்ததலங்கடோறும் அநெக்ககாலமாக வானொசென்று தரி
சன முதலியவைகளைச் செய்கவெனல் உண்டாகிய பிரயாணமா
கிய சிவஞானத்தை வருந்தப்படாமல் கொள்சமக வததில் காணே
பிரகட்சணஞ் செய்தல் குமாடுகில் கரிசனஞ்செய்தல் முதலியவற்
ற்றிற் குறுதுவாகிய கைகால்கள்களற்றவர்களுக்கும் பரிசு விருந்தி
சனஞ் சம நீரர்களுக்கும் நரகத்தில விழும் தாக்க பாஷாபாயக வா
களுக்கஞ் சஞ்சரிசுகிறார் நரககரும் ஆம் மற்றமுள்ள எல்லாவிவாகி
களுக்கூப கொடுக்கின்ற ஒருவரை அருளிச் செய்வவேண்டிமென்று
கேட்டார் மார்க்கண்டேயர்-எ-று.

உஉ

இப்படியே நமனைவென்ற பெருந்தவறு மிருந்தவந் மியம்பி
யேத்சிச், கைப்பதும மலர்கொடுதன் சுறபதுமந் திண்டிதுங் ஒரு
ணையாகி அப்படியேமுத்திகநு மொருகலபுண் மிரைக்குது மென்
றமைத்தான்பின்னை, மைப்படியுங் கண்டக்தா னருணகிரி நீனைத்து
பரவசத்தனானன்.

(இ-ள்.) எமனைச்செய்த, பெருமையாகிய தவத்தினுடைய
மார்க்கண்டேயரும் மற்றமுள்ள முனிவர்களும் இத்தப்பிரகார மா
கச்சொல்லி தேத்திரஞ்செய்த தாமரைமலர்போன்ற கைகளால்
நந்திதேவனுடைய தாமரைமலரொத்த திருவடிகளைப் பரிசித்து வந்
னைஞ் செய்யு மளவில் அவர்கிருபையுள்ளவராகி நீங்கள் சொன்ன

படியே மோக்தவ்கொடுக்கிற தலம் ஒன்றுண்டு அதைச் சொல்லுகின்
றேம் என்றுகையமாத்திப் பின்பு விஷந்தாவகிய கண்டத்தையுடைய
பரமசிவம் எழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென்னுந் தலத்தை நினை
த்துப் பரவசமானா நகதிதேவர்-எ-று. (உஉ)

அங்கமெல்லா மயிர் பொடிப்ப நடுநடுக்கி விழிபிரண்டு மருவிபா
ய, செவகையினை மலகருவிய மொழிதவர நெடுமேபோது தெளி வில்
லர்மற், கங்கையணி சடையானே யருணகிரிப்பெருமானே கனற்கண்
னானே, எங்களை யாளுடையானே யெனத்துதித்து விழித்ததற்பிணி
சைப்பதானான்.

(இ-ள்) தேகமெல்லாம் மயிர்களுச்செறியக் கம்பிதங்கொண்டு இர
ண்டு கண்களிலும் நின்று அருவிபோல் ஆனாகபாஷ்டமவரமலர்போ
ன்ற இரண்டிகைகளும் ஒன்றாய்கருவிய வாடினதை தடுமாற அநேக
நாழிகை ஞாபகமில்லாமல கலகையாத தரிசுநுகுகின்ற சடைநாயு
டையவரே அருணகிரியில் எழுந்தருளியாவே அரணிககனானுடைய
வரே எங்களை யாட்கொண்டவரே என்று தோத்திரஞ்செய்து விழி
த்துக்கொண்டு அதன்பின்புசொல்லத்தொடங்கினான் நகதிதேவர்-எ-று.

எழுதிக்கழி நெடி லாசிரிய விருத்தம்.

சத்தியந்தான் மொழிவன் முத்திபுருஷரது தனக்குரிய நாமமிக
வுண், டத்தனையு நாண்மொழிய வெக்கோலவேனெதி லோற்பவளவே
புகலுவேன், சத்தியகவுதகளி தேவா ரென்றுடையா தெரிவ்ருணை
யென்றுபெயரிடா. ஸ்வதந்தினை லோசகநக மென்று பெயரிடீசுதுவாயு
நகரென்றுபேயுரே.

(இ-ள்) அப்படியே சீராத் திருச் செயல்களை நகதிதேவாசொல
வார் கேட்கும் மார்க்ககண்டே ரேசத்தியானாக சொல்லுகின்றமேகூத
த்தைக் கொடுக்கிற எவ்மொன்றுமில்லை அரணுரியநாகங்களோ அநோகம்
அத்தனைபெயரையுள் சொல்லுகிறபடி நான் எவ்வளவு சகதியுரை
யவன் ஆனாலும் அலைகளில் சில நேர மாதிரிம சொல்லுகின்றேன்
சித்திரமோக கொடுக்கிற வெளி நகர மென்று தேசசகரமென்றும் அ
ழகிய அரணுராமென்றும் சிறப்பா பொருந்திய சிகலோகநகரமென்
றும் நாகரீகமிருந்த வாயுநகரமென்றும் அலகவிந சொல்லப்பட்ட தி
ருநாமங்களை யுடையது-எ-று. (உ-ரு)

சத்தபுரியேறாத வெடுத்ததலயமரவுமொரு தட்டுமொரு தட்டத
னிலே, யத்தலமுமிட்ட தூ நிறுபுகலவைக்கக்கூக மானசொளிநாக

தக்கரம், முத்திரை ரென்றுபெயர்ஞானகரென்றுபெயர் மூந்தியதலே
ச்சுரமெனும், சுத்தநகரென்றுபெயர் தன்கயிலே யென்றுபெயர்சோண
கிழியென்றுபெயரே.

(இ-ள்) இன்னும் ராஜதீவர சால்வார்சத்திபுரிகளென்கிற அயோ
த்தி மதுரைமாயாபுரி காசி காஞ்சிபுரி அவதி துவாரகை முதலாகிய
எல்லாத்தலங்களையும் ஓர் தட்டி லும் அந் அருணாசலத்தை ஓர் தட்
டி லும் அந்த அருணாசலத்தை ஓர் தட்டி லும் வைத்து நிறுக்க அந்த
த் தலங்களுக்கெல்லாம் அதிக கனத்தை புனைய நாயிருந்து பிரகாசி
கின்ற அந் தலத்தையுடைய முத்திரைகரமென்றும் சுத்தநகரமென்றும்,
தக்கணைகலாய் மென்றும் சோணையென்றும் பெயராம்-எ-று. (1)

வாதமிசு காலவழ லுழியில் யோமுடியல் வரதையுரியாதை நகர
ஞ், சேமுதலானபிணி தீமையிடையுறுபதி சேரவரிசானகரம், மாத
வகன் மாதவர்கள் பூசையுரிய நாகரம் தவர்க ணுமலராம், போதிரு
ரைவேதியுத்தொண னுறுபெய் ரோடறுவோ பூசையுரிவோதநகரம்.

(இ-ள்) இறுக்ககாலத்தி லுண்டாகிய பிரசண்டவாயுவினாலும் ஊ
ழித்தியாகிய வடவா முகாசினியினாலும் பெருகிவரும் சூரத்திரபிர
ஸயத்தினாலும் யுகமுடிவில பெருகின்ற எழுமேகமசனினாலும் யா
தொரு வேதனையும் அடைவாததலம், சத்தியம் முதலானபிணிகள் தி
மையாகிய இடையுறுகள் பரி நிலைகள் சேராத்தலம் அப்படிப்பட்ட
விஷ்ணுகளுடைய ராஜஸ்ய தாபநைமலாசனில் உண்டாகிய தொ
ண்ணூற்று நிரயங்கள் புகித்த தெய்வீகம் பொருத்தியதலம் அருணா
சலமென னுந் தலமாம்-எ-று. (உஎ)

ஒன்றுளது புரிதனி லீனறுபுதி தன்மலகு முயர்நு முயர்ந்த
வெளியு, மென்றுளது நானுளது வேதந்த. மீதினி லிருப்பதலாயல
திலோர், குன்றாசலி லாகவொரு தென்புளதுபுனடரிக போளையுமு
டுருவியே, நின்றளது தென்றிசையி லொன்று பழியாது கெடு நீருல
வு வாழ்வுபெறவே.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய தலம் ஒன்றுண்டு அந்
தத்தலம் இன்றைக்குப் புதிதாசனாகத்தலம் இராச பூவுலகமுமே யென
லகமும ஆகாயவெளியும் என்னைக்கு உண்டாயினவோ அந்தநாளிலே
தானே உண்டாயிருக்கின்றது நீங்காமல் வேதத்தின்முடிவிலுள்ளது
அந்தத் தலத்திற் கெடுதலில்லாத ஒருமையுண்டு அது தென் திசையில்

என்றும் நிலைபெற்றுப் பிரமாண்ட கோளகையை பூமிருங்கிறகின்றது
நெடியகடல்குழந்த பூமியிலுள்ளவாகள் வாழும்புககு-எ-று. (௧)

கவ்விருத்தம்.

ஆரிடமிராக்கத மகரா தேவர்தந
தாருடைமாளிடஞ சாம்புவெனறுநாம
பேரிமியிலிகமே பிறகுகுமெனக
மேருடைப்பருப்பத மிலிவசமாவது.

(இ-ள்) ஆரிஷ்டமென்றும் ராசுசமென்றும் ஆசாமென்றும் தைவ
தமென்றும் மாலைபாக் தரிக்கின்ற மாநிடமென்றும் நாமங்கள்பெற்
றலிங்கங்கள் எனக் கலங்களிலும் பிரகாசிகளும் இரத்தத்தலத்திலோ
வென்றால் பாலையே பெருகமாயிருக்கின்றது ரிஷ்டங்களிலேபுதை செயயப்
பட்டது ஆரிஷ்டலிகம் ராசுசாகாளேராசுசுலிகமேசவாகளாலே
தைவதலிகம் மாநிடராலே மாநிடலிகம்-எ-று. (உசு)

செவகனன்முதலபுகத் திரோகைமாமனி
பொருது துஷபரமபொலிகபொன்னிற
தகியசலிபுக தன்னிலேசில
யங்கமாமதனன பொ ரருணைப்பூரம்.

(இ-ள்) முதலபுகமாவது கிருதாபுகத்தில சிவப்பாகிய அகவிரியலை
யாகவும் பீரதாயுடையவை மாணிக்க பல்லடங்களும் துஷபர அபுகத்தில
மிகுந்த பிரகாசத்தைபுடைய பொன் மலைடாகவும் உலிபுகப் பெருகலும்
மலையாகவும் திருவுகுகொன்றும் அந்தமலக்கு அருணாசலமெனணர்
கிருநாமம்-எ-று. (௩௩)

கருவியாமுகக்கடைச் சொரிபுகதாரி
முருவருமேழனி பொன்னொன்றுகேடியாய்
பருவலையிபுத்தரி பனையிறமெயினு
மருவியாயடவருமல் வசலத்தினில.

(இ-ள்) எல்லாச் சேவராசிகளும் கருவாய்ப்பு அகத்தாலத்தில
பொழிவின்ற மேகங்கள் ஏழெனகிற எண்ணிக்கை சிலலாமலையென
ன்று கோடியாக ஆயிரம் வருஷம் ஒவ்வொருதுளி பனை உரையோலப்
பருமருகப் பெய்தாலும் அந்தமலையினமேல சிறிய அருவியாயடச்சுவறி
அடக்கிப்போ மல்லாமல புறத்தில வரமட்டாது.

ஆரியயனளவிடா தனக்காலமாய்த்
திரிதலினதலினை செட்டலாகுமே

சுரநதிபரவதிற் சுனையினீருண

விரவதன்புரவிமே லேறிச்செல்லுமே.

(இ-ள்.) விஷ்ணு பன்றியாகவும் பிரமன் அன்னமாகியும் அநேக்கோ
முகாலமாயத் தேடி அடிமுடிக்காணாமல் வருந்துவார்களானால் அந்த அரு
ஞ்சலத்துக்கு ஒன்றைச் சமானமாகச் சொல்லக்கூடுமோ அதுவல்
லாமல் ஆகாயகங்கை தன்னிலு முக்கியமென்று துதிசெய்கின்ற அந்த
மலையினீருகினை சுனையிலே நீருண்ணச் சூரியன் தேரிற்றகட்டிய குதி
ரைகள் ஏறிக்கடக்கும்-எ-று. (௩௨)

வெண்மைசேர்புயலத னடியின்மேவுத

லெண்தகிழ்கயிலேயீ திருப்பதொகருமா

தண்மைசேர்கார்ச்சிதை விளக்கையேற்றுதல்

மண்மதன்மகுடமர மணிரிற்றோன் றுமே.

(இ-ள்) வெள்ளைநிறமாகிய மேகங்கள் அந்த மலையடிவாரத்திலேசேர்
ந்தால் யாவராலும் எண்ணப்பட்ட கைலாயகிரிமேல் அந்தமலையிருக்
கிறதுபோலாம குளிர்த்தொருந்திய கார்த்திகை மாதத்தில் இருத்தி
காதிபம் அந்தமலேமேல் வற்றியுல பூமிதேவியினுடைய கீட்டத்திப்ப
தித்த ரத்தினம்போலாம-எ-று. (௩௩)

அன்றுமாறிசைமுக னளவீடாழகன்

மன்றலசேர்கதிடுமலை வடிவுகொள்கையா

என்றுமையருக்கு நாபுடையாழவ

மென்றுளமகிழ்கே யிமையபூகரம்.

(இ-ள்) முற்காலத்தில் பிரமனாலும் விஷ்ணுவாலும் அறியப்படாத
பரமசிவன் கோத்திரப்பொருந்திய அந்தமலையுருவக்கொண்டதினால் இம
யமலை இத்தனை காலம் வரைக்கும் வேறுசான்றுயர் யிருந்தமமுடைய
மருமகள் நமமுடைய சாதியாய்ப்போய்விட்டாளைன்றாமனஞ்சந்தோ
ஷித்தான்-எ-று. (௩௪)

பன்னிருதிங்களும் பரிதியானது

மண்ணியமத்திய மும்வலமதாய்வுரு

மன்னிலையுரைக்கவென் னறிவுபோதுமோ

வுன்னியவாசையா லுரைக்கலுற்றனன்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்மோதமும் சந்திரசூரியர்கள் மகாமேருவைகல
ஞ்சியதல்போலப் பிரதட்சணஞ்செய்து வருவார்க ளென்றால் அந்த
அருஞ்சலத்தின் பெருமையைச் சொல்வதற்கு அற்பமாய்திய என்னு

டைய புத்திபோதுமோ, ஆனாலுஞ்சொல்ல வேண்டுமென்றுநினைவு
கொண்ட புத்தியினால் சொல்லத் தொடங்கியது-எ-று. (௩௫)

அர்க்கமாமலையுள தடுத்தகிழ்த்திசை
நற்கணியிரத்தல னண்ணிவாழ்த்துவன்
தெற்கிலேயுளதுபுத் தேளிர்மாமலை
பொற்கையந்தகன்றினம் புகள்ந்துபோற்றுவான்.

(இ-ள்.) அருணாசலமென்னும் மலைக்கு அடுத்த கிழப்பக்கத்தி
ல் அர்க்கமாலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் ஆயிரம் கண்களையுடைய
தேவோதிரன் இருந்துகொண்டிருவாயிசை தோத்திரஞ்செய்வான்
அவ்வருணகிரிக்கு அடுத்த தென்பக்கத்தில்தெய்வமலை யென்று ஒன்
றுண்டு, அதில் சிவந்த கைகளையுடைய எமன் புகழ்ந்து வணங்கு
வான்-எ-று. (௩௬)

மேற்றிசைத்தண்டாமா விலங்களுண்டதிற்
சேற்றிசைவருணன்முன் செங்கைகூட்டிவன்
தோற்றிமேவடதிசைச் சூலமால்வரை
போற்றியவளையான பொருந்திவாழ்த்துவன்

(இ-ள்.) அந்த அருணாசலமென்னும் திருமலைக்கு மேற்குப்பக்கத்
தில் தண்டாமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் மகாவாகனத்திலேறு
கின்ற வருணராசன் சிலந்த கையைக்கூப்பி அந்தமலையை வணங்கு
வான் வடபாகத்தில் சூலமலையென்று ஒரு மலையுண்டு அதில்எவரா
னும் போற்றப்பட்டருபேரன் இருந்துகொண்டு நிதிசெய்வான்-எ-று

மற்றநால்வரைகளில் வாயுதியவ
னெற்றிசைச்சிழியவ னிருதிபோற்றுவான்
சுற்றுளமலையெழுந் சுரநுஞ்சித்தரு
முற்றசீர்வகக்களு முறைதுபோற்றுவார்.

(இ-ள்) மற்றநான்கு திக்குகளிலும் இருக்கிறமலைகள் நான்கிலுமிருந்
துகொண்டு வாயு-அக்கினி-ஈசானன்-நிருதி இந்த நால்வர்களும் வண
ங்குவார்கள். அவைகளைச் சுற்றியிருக்கிறமலைகளிலெல்லாந்தேவர்களும்
சித்தர்களும் சிறப்புப் பொருந்தியஅஷ்டவசககளுள் இரு திகொண்டு
வணங்குவார்கள்-எ-று. (௩௭)

தன்னையே கெருமத் தலத்திலேபுவிச்
கன்னையாதலம்புரித் ததிமகையே
என்னையாளுடையவ னிடங்கலந்தன்
பின்னையுமதிவனம் பேசலாகுமோ.

(இ-ள்.) தனக்குத்தானே ஒப்பாகியவத்தலத்தில்பூலோகத்துக்குத் தாயாகிய டார்வதியம்மை மகத்தாகிய ஆரியாவசொது என்னையாட் கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற் சேர்க்கதான் ஆனபடியினாலே அந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச் சொல்லவேண்டுமோ-எ-று

தன்னிகர்மந்திரம் புவனத்தத்துவம்
வன்னமாய்விளங்குமவ் வரையையமாலய
னன்னமுமேனமு மாகிராடின
ரின்னமுமளவிடா திடுமபைகீங்கினர்.

(இ-ள்.) தனக்குத்தானே ஒப்பாகியமந்திரம்புவனத்தத்துவம்இவை களினுருவமாய் விளங்கும் அருணாசலத்தை விஷ்ணு பிரமன் இருவரும் பன்றிபும அன்னமுமாகித் தேடி இக்கண்மையையுடையதென்று அறியக்கூடாமையினாலேதங்களுடைய காவத்தைகீங்கினார்கள்-எ-று,

மருவியபெருப்புக் கழ் வச்சிராங்கத
னருணையைவலம்புரிந் தமலனையினன்
அருவிபகலாதரன் சாந்திசாலிபென
றிருவரும்பரகதி பெயநினூரதில்.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய கீர்த்திபெற்ற சந்திரகுலதிலகனடியா வச்சிராங் கதபாண்டியன் அருணாசலத்தைப் பிரதட்சணம் வந்ததனாலேதன்னு டைய பாவத்தை நீக்கினான் பெருமைபொருந்திய கலாதரன் காந்தி சாலி இவ்விருவரும் அந்தத்தலத்தை வலம்புரிந்து மோகத்தையடைந்தார்கள்-எ-று. (சுப)

எழுசேர்க்கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

ஆதிபாமிவர்கடொ டங்கியின்றளவுக கனேகருண்டருணையை நினைத்துங், காதலாலுரைத்துங் கேட்டுமுன் கண்டவ கரல்களால்வல மதிற்செய்தும். நீதியாயிருந்து நெறியினுடந்து நெடுங்கயம்படித்த லம்புரிந்துந், சோதிதா பொழும்பணிவிடைசெய்துந் துளக்கிலாமுத் திபெற் றிருந்தார்,

(இ-ள்.) முன்சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத்தொடங்கிஅன்று முத லின்றவரைக்கும் அநேகம்பேர் அருணாசலத்தை நினைத்தும் ஆ சையோடு தோத்திரஞ்செய்தும் கேள்விப்பட்டிடு மதரிசனஞ்செய்தும் கால்களாலே பிரதட்சணஞ்செய்தும் அதிவ நீதிபொருந்தி வேதமார் க்கத்தை அனுசரித்துக் கொண்டிருந்தும் மகத்துவம்பொருந்திய தீர்

த்தக்களினே முமுகியும் தருமங்களைச் செய்துமேசோதிசொரூபமாகிய
சிவனைத்தொழுதும திருப்பணிசெய்துமகெடுதலில்லாத மேட்சத்
தைப் பெற்றிருந்தார்கள்-எ-று. (சௌ)

அப்பதிதமிழ்நாட் டுளதிடைபெண்ணை யாறுசெய் யாறுபிங்கலை
யாறு. செய்பியகமலை நதிசுழிமுழையாறுசெய்ததொன்றாயிரமபலமாம
முப்பத்துமூன்றுகோடிதேவாகளுமுனிவருநதவஞ்செய்வாரதற்கோர்,
ஒப்புநேறிலலை யிம்பாநாட டிருத்துமுபபர் நாட்டிடத்துமெனறுரை
த்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வுருணசலத்தலம் தமிழ் நாட்டிலிருக்கிறது அப்பகதி
கு வஸப்பக்கததிற் வருகிற பெண்ணையாறு இடையென்னும் நாடி
யாகும் இடப்பாகத்தில் வருகிற செய்யாறு பிங்கலையென்னும்
நாடியாகுங்கமலை எனகிற நதி சுழிமுழை என்னும் நாடியாகும்
அந்த நதிகளில் ஸ்ரானஞ் செய்தால் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் பங்குடல
னவரும்முப்பத்து முககோடி தேவாகளு ருள்வாளும அத்ததைத்
தில் தவஞ்செய்வாரை அத்தரு ஒப்பு இசை உலகத்திலும் மேலுல
கத்தினும்லையென்று சொன்னா நாத்தேவா-எ-று. (சகூ)

அற்றமிலவன்சொ ளுறையின் சிறப்பா லகமகிழ்ந்துருகிய மு
னிவன். மற்றுளதலத்தி லிசைமென் றரைத்த வாய்மையை மனங்
கொளதுரைப்பான், சிறந்திடைபெருதலைவொருசொற தெளிந்தி
லேனெனச்சொன சத்தி, முற்றியா ணந்ததான மொழியெனமொ
ழிந்தான் முனிவனு மவற்கிவை மொழிவான்.

(இ-ள்.) சிவபரதியிற் சோர் விலலா நாத்திதேவரற் சொல்லப்பட்ட
ட அருணசலத்தின் மொண்டிபத்திசூரிசூரையாசிழ்ந்துஉருக்கத்தை
யடைந்த மார்க்கண்டேயர் மற்ற சிவத்தலத்தோப் பார்க்கிலும் அரு
ணசலத்தலம் அதிகமென்று சொன்னதைமனத்தில் ஒப்பிக்கொள்ளா
யல் சொல்வார் சுயாமி நான சிறியஅறிவைபுடையவனுதலால் நீங்கள்
திருவுளம் பற்றியாளரிடது நன்றியுடையதான விஷ்ணு எனறு சொல்ல
அதுகேட்டு சகலத்தையும் உள்ளத்திற் கொண்டிருந்தேவர் உமக்
குண்டான சங்கேதத்தைச்சொல்லுமென்றுகேட்க மார்க்கண்டேயர்
சொல்லுவார்-எ-று. (சகசு)

தில்லைவையாணை காசிரிநீறச்ச சிறச்சுமர ஸூர்தளிற் றிடுக்க,
வெல்லையில பெருளையாறுவைய ரிசைகா வந்தலா முத்தியென்று
ரைத்தி ரொல்லையினு தலவசனாகும்பு லொக்குமென்றுரைத்திசை
தமிகே, ள்ளளி சூழருண் யதிகமென் றரைத்த தருனென் வருஞ்செ
யலா னவனும்.

(இ-ள்) சிதம்பரத்தை தரிசனஞ் செய்தாலும் காசியிலே தேகத்தை விட்டாலும் சிறப்புள்ள திருவாரூரிலே பிறந்தாலும் அளவிலாதபெருமைபுடைய அருணாசத்தை நினைத்தாலும் முத்திகிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர் இரத நானகுதலகையையும் ஒன்றுகொண்டு ஒப்பென்று திருவுளம்பற்றாமல சுவாமி அல்லிமலர்கையுடைய தடாகஞ்சூழ்ந்த அருணாசலத்தை மாத்திரம் அதிகமென்று கட்டளைவிட்டதை அணுகிரகஞ்செய்ய வேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர்கேட்க அதற்கு நகதிதேவரும் அருளிச்செய்கிறார்-எ-று. (சுரு)

இறைத்திடுக தொழிலும் பிறத்திடுகதொழிலு மெண்ணியபடிய வைமுடியா, பறத்திடு மவைக்குஞ் சிலவிலங் கிணுக்கும் பாதவமுதல் வோ ருயிர்க்கு. நிறைந்த புனனீசரந்தசர் தமசகுநிறத்தமண்டபத்தொழநேரா கறத்திகழ்பயனார் சிலர்சிலர்க்கெளிதா வலவர்க்கரிபதாமது வே.

(இ-ள்.) கே ம் மார்க்கண்டேயரே ஒருவன் இறக்குத்தொழிலும் பிறக்குத்தொழிலும் நினைத்தபடிமுடியாது அதிருக்கட்டிம்பட்சி சாதிகளுக்கும் மிருகங்களுக்கும் விருட்சமுதலாகிய ஓரரிவயிருக்கும் புன்மைவிறைந்த கீசருக்கும் குருடர்களும் நடராஜனது மீர்த்தசபை பைத் தரிசனஞ் செய்யக்கூடாது பூர்வஜனன புண்ணியத்தினாலே அந்தச்சபைக்குப் பாய்க் காணத்தகுநதவர்களாகிய சிலர்க்கு மாத்திரங் கிடைக்கும் மற்றவர்களுக்கு அரியதாகும் அந்தத்தலம்-எ-று.

குண்டகர்பதிதர்கோளகர் புலையர் கொலையின ருறுப்பினிற் குறைந்தோர், குண்டகர் நெடுந்தாரத்தினி விருப்போர்கருணைசோருணை பூதரத்தை, எண்டக வொருகா னினைத்திடமுத்தியிவரலால் விலங்கு புன்மரங்கண், முண்டக முதலா யினவுமுன்காணமுனைத்திட முறதி யே பெறுமால்.

(இ-ள்.) ஒருமாத தன்கணவனுக்கன்றி வேறொருவனுக்குப்பெறப் பட்ட குண்டகர்களுக்கும பாவிக்குக்கும் விதவைபெறப்பட்டகோள களுக்கும கீசருக்கும் கொலை செப்கிறவர்களுக்கும் உவயவங்குறைந்த வர்களுக்கும தீமை செய்கின்றவர்களுக்கும்மொ தாரத்திலிருப்பவா களுக்கும் கிருபை பொருந்திய அருணாசலத்தை நன்றாய் ஒருசரம் நினைக்க முத்திபுண்டாகும் இவர்களல்லாமல் மிருகங்கள் பட்சிகள் மரங்கள் தாமரைமுதலிய கொடி பூண்டிகளும் ஆவ்ஞரிஸ் பூனைத் தால் முத்தியை யடையும்-எ-று. (சுஎ)

கிண்பெலா மிலிங்கமது சிலலோகக் தேவர்பாதங்கள் பாதவங்க, னிலையூரம் புனல்கள் சடையுமாம் கங்கை யருந்தும . னாமரஞ்

ஊமுதா, முலவியேவருதல் புவிவலம்வருத லுரைத்தசொல்கருதியா முறங்கல், மலைவறுசமாதி யாகுமத் தலத்தை மாணுமோ மற்றொரு தலமே.

(இ-ள்.) அத்தலத்திலிருக்கிற சிலைகளெல்லாம் லிக்கங்களானபடியிலே அதுசிலலோகமாகும், அத்தலத்திலிருக்கிற அலைபொருந்திய நீரெல்லாம் சுவாமியின் சடையிலிருக்கிற கங்கையாகும் அத்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் சாப்பிடுகிற உணவுகளெல்லாம் தேவாமிர்தமாகும். அத்தலத்தில் சஞ்சரித்தல் பூமிப்பிரதட்சணஞ்செய்தலாகும் அவ்வூரில் சொல் வார்த்தைகள் வேதமாகும். அத்தலத்தில் நித்திரைசெய்தல் நிஷ்டைகூடி சமாதியிருத்தலாம் ஆனபடியினாலே அந்தரு மற்றொரு தலம் ஒப்பாகுமோ-எ-று.

முத்தமல புரிந்தோர் நான்மறைதெளிவோ ரைவகை வேள்வியுமுடித்தோ, ரெத்தலம் புரிவோ ரெவ்வறஞ் செயதோரெண்வகையோகிய ரெனிவ, மத்தலநீனையா தவர்க்குலை முத்தியாதலாலமரர் வானிடத்துஞ், சுத்தமானிடராய்ப் பிறத்ததைவினைத்துத் துளக்கிலா முத்திபெற்றி றிருப்பார்.

(இ-ள்.) காருகபத்தியம், ஆகமனியம், தட்சணாக்கினியம், என்ற மூன்ற்கினியை ளளர்ந்தவாகளும இருக்கு, உகர், சாமம். அதர்வணம் என்னும நாளுக்கு வேதங்களை உணர்ந்தவாகளும, பிரமயாகம், தெய்வயாகம் பூசயாகம், பிதிரியாகம், மானிடயாகம் என்கிற ஐவகை யாகங்களையும் நிறைவேற்றினவர்களும் எக்கன்மையாகிய தவஞ்செய்தவர்களும், எப்பட்ட தருமஞ்செய்தவர்களும், இயமம், வியமம், ஆதனம் பிரானுயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணாகிரானம், சமாதியென்பதிலின்ற அஷ்டாங்கயோகம் சொந்தவர்களுமாகிய எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அவ்வுருணுலத்தை நினைக்காவிட்டால் அவர்களுக்கு முத்தியில்லை. ஆனபடியினாலேதான் தேவர்களாய்ச்சொர்க்கலோகத்து விருந்தவர்களும் ஓரானமுள்ள மானிடரரசுப்பூமியிற்பிறந்து அவ்வுருணுலத்தைத் தியானஞ்செய்து கெடுகலில்லாத முத்தியை அடைந்திருப்பார்கள்-எ-று. (சுக)

பொருவினாச் சுவர்க்கத் தமிழ்கமுண்டிருப்போர் போகவுடியைத் துணிப்புரப்போ, ரருணைமாகிறிற் கிருபியாய்ப் பிறப்ப ததி.மென்றா

தரக் கொள்வார், மருவுகப்பதியிற் பிறப்பது நூறு மகம் புரிந்தவர்க்கு
லாற்கிடையா, திருவருள படைத்தாராகெளிதலான் மற்றத தேவர்கள்
யாவாககுமிதே.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில-நரை-திரை-மூப்பு உண்
டாகாதபடி அமிர்தமுண்டிருப்போர்களாகிய தேவர்களும்போகத்தை
அனுபவித்தற்குரிய அந்தச் சொர்க்கமுதலான உலகங்களைத் தனித்த
னி யாளுகின்றதேவேந்திரன் முதலாகிய திரகுட்பாலகர்களும் அருணா
சலத்தலத்தில் கிருமியாகப்பிறக்கிறது சொகாதனை பதத்தை அனு
பவிப்பதைப்பாடுகிலும் அதிகமென்றுபிறப்பாது ஆசைப்படுவீராகள்
தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அநதப்பதியில் பிறக்கிறது நூறுயாகரு
செய்தவர்களுக்கு அல்லாமற்கிடையாது சுவாமியினுடைய திருபை
பெற்றவர்க்குக் கிடைக்கும் அவர்களன்றி மற்ற தேவர்கள் முதலா
ன மகத்துவம் பொருந்திய யாவர்க்கும் அப்படிப்பிறக்கிறது கிடைக்க
மாட்டாது-எ-று. (௫௦)

வெற்றிரும் பிடத்தில் செம்பில வெண்கலத்தில் வெள்ளியிலவெ
ள்ளியபொன்னிற, குற்றமொன்றில்லாக குயிறநியமண போற் குலவைய
சிவலிருந்திவென், மற்றையதலத்தி ளருணையென்றுரைக்குமவளம்ப
திதனிலெழுந்தருள்வன பொற்றகட்டிடத்து மணியெனவுரைத்தான
புனிதனாகியவருணந்தி.

(இ-ள்.) சொற்பவிலைபெற்ற இருப்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்
திலும் வெள்ளியிலும், வெள்ளைப்பொன்னிலும் பதிக்கப்பட்டயாதொ
ருதோஷமில்லாத மாணிக்கரத்தினமபோல மற்றத்தவககளிலெவருக்
கும் நிறைந்த பரமசிவன் எழுந்தருளி யிருப்பார்பொனனும்செய்ததகட்டில்
பதிக்கப்பட்ட அந்த இரத்தினமபோல அருணாசலமென்று சொல்லப்
பட்டவளம் பொருந்திய தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பாரென்றுபரிசுத்
தமாகிய நந்திதேவர் திருவுளம்பற்றினார், ஆதலாலெல்லாததலத்திற்கு
ம் இத்தலம் அதிகமாம்-எ-று. (௫௧)

கண்ணினால் விளங்குத் திருமுகமுகத்தாற்கரியகண்ணினங்குமல்
விரண்டின, பண்ணினால் விளங்கு முடலெல்லாமவைபோற் பரமனு
ல்விளங்குமவருணை, யண்ணன்றான் விளங்கு பருணைமாநகரா லமர
ரோடருணைமாநகரா, லெண்ணிலப்பதிக்க ளெவைகளும் விளங்குமெ
வற்றிலுஞ் சிறந்ததென் றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரே. கண்களிருப்பதால் முகம்போல
பாசிக்கும், முகத்திடத்திலிருப்பதால் அந்தக்கண்கள் எங்கெங்கென்று
புருசும, இதைவிண்ணடினுடைய சோக்கை அழகினாலேதேகமெல்
லாம் விளங்கும், இதை போல் பரமசிவனாலே அருஞ்சலம்சிறப்பனட
த்திருக்கும் அந்த அருஞ்சலத்தால் சுவாமியும் அமிசையுடையவராய்
விளங்குகிறார் அத்தலத்தினாலும் அதில் எழுந்தருளியிருக்கிற சுவாமி
யினாலும் எண்ணிக்கையில்லாத எல்லாக்கூத்திரகளுக்கும் சிறப்பாய்வி
ளக்கும் ஆனதிலே எல்லாத்தலங்களிலும் அதுபிறந்ததென்றதிரு
வாய் மலர்த்தருளினார்-எ-று. (இஉ)

இதனால் எல்லாத்தலங்களும் உடலாகவும், அருஞ்சலத்தலம்முக
மாகவும், அதில சுவாமி கணனாகவும் சொல்லப்பட்டது.

ஈசல ரிலேமெய் குளிர்த்திடுவ் கொடியின் வேரின் செரிந்திடி
னதுபோற், பூசனை யருணை நகரிலே சிறிதும் புறையறடக்குமேயாகி
ந், காசியேமுதலெத் தலமெலாம்பூசை கனம்பெற நடந்ததாடிலேயே,
ஈசர்வாழ்த்தத் தலமெலாம் பூசை விபரந்திலே விபந்திடாதிருந்தென்.

(இ-ள்) ஒரு கொடியினது வேரில் நீர் வார்த்தாலாகுகொடியும்அதி
லிருக்கிற மணம்வீசுகின்ற புஷ்பங்களும்இலைகளும்புளிர்ச்சியையடை
யும், அதுபோல அருஞ்சலத் தலத்தில சுவாமிக்கு எவ்வளவாகிலும்
பூசை குற்றமெலாம் நடக்கும். இவ் காசிமுதலாகிய எல்லாத்தலங்களி
லும் மேன்மையாகப் பூசை நடந்ததாலும், அத்திருவண்ணாமலைபூ
சை நடவா விட்டால மந்தத் தலங்களில் நடந்ததென்னாடவாவிட்
டாலென்ன ஒருபயனுமில்லை-எ-று. (இரு)

நிலந்தொழு மருண சலத்தளி வீருந்து நெஞ்சினி லையமாய் பிரி
ந்தோர், தலத்தினே விருமபி நடந்தலம்முன்செய் தவங்களு மாங்களுந்
தவிர்த், குலத்தினி லுதித்தோ ராயினும் புலைய் குலத்தவ ராயினு
ங்கொடிய, நுலத்தவருளிரோ திருக்கினுமதற்கோரு மைசொன்னவர்
சூழ் மிகாக்கும்.

(இ-ள்) உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருஞ்சலத் தலத்தி லிருந்து
இதைவிட உயர்ந்ததலங்கள் இருக்குமென்று மனதில சந்தேகக்கொ
ண்டு பிரிந்து ஒரு சேத்திரத்தைநடந்தவர்களுக்கு அவர்கள். அது

ற்கு முன்செய்யப்பட்ட தவங்களும் பிரயோசனப்படமாட்டா அவர்கள்
 ன் கலைகுலத்தில் பிறந்தவர்க ளானாலும் கீசராவார்கள், கல்லுணங்க
 னையுடையவர்களாலும் கொடியகுணத்தராவார்கள் அவர்கள் உயி
 ரோடிருந்தாலும் இறந்தவர்களாவார்கள், அந்த அருணாசலத்துக்குவே
 ரெருந்தலங்களை ஒப்பாகச் சொன்னாலும் இத்தேவாஷங்களைல்லாம் உ
 ண்டாகும்-எ-று. (௫௪)

என்றுதான்ருணைச் சிறப்பெலா முனிவர்க் கேதுவோடெடுத்தி
 னிதியம்பிக, கன்றுமான் மழுவுஞ் சரிகையுந் தரித்த கடவுணன்கிருந்
 தன னவனைச், சென்றுசென்றிதறஞ்சிறெக்குநெக்குருகிச்சென்னிமேற்
 செங்கைவேரோட்டி, ஒன்றுமாநதப் பெருங்கடவிடைப்புக்குணர்ச்
 சியாய் முனிவனீ துரைப்பான்.

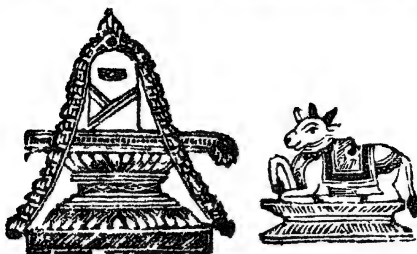
(இ-ள்) இப்படி அருணாசலத்தின் பெருமையை ஏதுவோடு முனி
 வர்களுக கினிதாக எடுத்து அருளிச்செய்து, மான்கன்று, மழுஉடை
 வான் இவைகளைத் தரித்த நந்திதேவர் களிப்புற்றிருந்தார், அந்தநந்தி
 தேவரைப் பலதரம் வந்தனஞ்செய்து நெக்குவிட்டிருகிச்சிசின்மேல்
 சிவந்த கைகளை நெடுநேரம் கூட்டி ஒன்றுபட்டவராய் ஆனந்தசமுத்
 திரத்தில் முழுகித் தன்னை மறந்தவராகிப் பின்புஞாபகம்வந்து இதனை
 ச்சொல்லுவார் மார்க்கண்டேயர்-எ-று. (௫௫)

முதலர்வது திருநகரச்சருக்கம்-முற்றிறறு.

ஆக-திருவிருத்தம்-எச.

உ.

சிவபரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(இரண்டாவது

திருமலர்ச்சுருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

எந்தையே யருணந்தியே யடியவர்க் கெளரியாய்
சிந்தையானது மகிழ்ந்தன னருணையின சிறப்பா
லந்தமாநக ரிடத்திலே சிவனழல் வடிவாய்
வந்த வாறுட னதுமலையாகிய வகையும.

(இ-ள்.) அருணாசலத்தின் மகிமையைக்கேட்ட மாரக்கண்டேயர்
சொல்லுவார் எம்முடைய ஆண்டவரே அடியேனுக்கு அருள்செய்த
கந்தியேவரே, அடியார்க்கெளியாவரே நீர் அருளிச்செய்ததிருவண்ணா
மலையென்னும் தலத்தின் மகிமையினால் மனமகளிப்பனடாதேன் அப்
படிப்பட்ட தலத்தினிடத்திலேபரமசிவன் அக்கினிசொருபமாய்த்
திருவுருககொண்டதும் அதன் பின்பு மலையுருவமான தும்-எ-று. (க)

அமமலைச்சுட ரடிதலை தெரிகிலா தயன்மா
விம்ம னுற்றது மவர்க்கருள் செய்ததும் விளமபாய்
கைம்மலைக்கட கரியுரி புணைதும் கைலை
செம்மலைத்தொழுஞ் செவ்வனே யெனவவன் செப்பும்.

* தெழிலடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை என்ப திலக்கணம்.

(இ-ள்) அந்த அக்கினிமலையின் அடியும் முடியும் அறியக் கூடா மஸ்திரமனும விஷ்ணுவும் வருத்தப்பட்டதும் பின்பு சுவாமி அவர்க ளுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்ததும் திருவுளம் பற்றவேண்டும் கையுள்ள மலையை ஒத்ததாய் மதத்தை யுடையயானையின்தோலைத்தரித்தருளிய கைலாயவாசகராகிய பரமசிவனை வணங்கும்படியானசெல்வத்தை யு டையவரே யெனறுசொல்ல அதற்கு நகதிதேவர்கொல்லத்தொடங் றுஞ்-எ-று. (௨)

பஞ்ச பாநக மொருவனப் பதியிலே பண்ண
கெஞ்சி னுரினைத் திடுகிணு நினைத்ததே பரமாமத்
தஞ்ச மாகிய முத்தியா மெனமறை சாற்று
மஞ்சொ லாவது மொழிந்தபோக் கென்னபே றறிதே.

(இ-ள்) ஒருவன் அந்த அருஞ்சலத்திலே பஞ்சபாநகங்களைச் செ ச்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தாலும் அப்படிநினைத்ததேமேற்பட் ட புண்ணியமாகி அதனால் பற்றுக்கோடாகிய முத்தியுண்டாமென்று வேதங்கள் முறையிடும், அனபையுண்டாக்கும், நல்லசொற்களினாலே தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு என்னபேறு கிடைக்கமாட்டாது-எ-று.

ஆகையா லுமக் கன்றியே யெமச்சுமுண் டதிகஞ்
சோக மோகங்கள் தவிர்ப்பவ னொருபரஞ் சுடராய்
மாக முழை வளங்கதது மாலயற் காகப்
போக லிங்கமொன் றுனதுமொருவகை புக்ல்வேன்.

(இ-ள்) ஆனபடியினாலே மார்க்கண்டேயரே இத்தமான்மியத்தை கேட்கின்ற உமகனே யலலாமளனைக்கும் அதிகபலனுண்டாம், துக்க த்தைத் தமோகத்தையும் கீககிவிடுகிற சிவபெருமான் ஒப்பற்ற பெரிய சோதிவடிவாய்ப் பிரமவிஷ்ணுகளுக்காக ஆசாயம ளாவி வளர்த்தது ம். யாவருக்குமபோகத்தைக்கொடுக்கின்ற இலிங்கமென்று சொல்லும் படி திருவுருகொண்டதும் எனக்குக் தெரிந்தமட்டுமொருசம்சொ ஸ்லுகிறேன். எ-று. (சு)

ஒடுங்கு களினி லேயன்றி யுருந்திரன் மகேச
கெடுஞ்ச தாசுவன் வித்துரா தஞ்சத்தி நெறியே
யடங்கி மும்பா சிவத்தினிற் பரசிவ மனைத்துவ
கடத்த தத்துவ முடிவிலே நின்றது கருதி.

(இ-ள்) சர்வசங்காரகாலத்தில் முறைப்படிச்சகல உயிர்களும் பிர மனிடத்திள்ளுமிக்கிப் பிரமன் விஷ்ணுவிரிடத்தினொடுங்குவார், விஷ்

ஊ உருத்திரடத்தி லொடுக்குவார் உருத்திரன்மகேசுரனிடத்திலொடுக்குவார் மகேசுரன் சதாசிவனிடத்தி லொடுக்குவார் சதாசிவம்விந்துவினிடத்திலொடுக்குவார் விந்துநாதத்தி னிடத்திலொடுக்கும் நாதமசத்தியினிடத்திலொடுக்கும் சத்திபரமசிவத்தி லொடுக்கும் அநதப் பரமசிவம் திருவுளவகொண்டி எல்லாம் கடந்ததத்துவமுடிவிலேயினறது-எ-று. (நி)

பரமசிவத்தினில்வருபரா சத்திடாற்குடிசை
விடுவிடுமபரதத்துவ மடைவிலேயிரிந்த
மறவுமைவருமொடுக்கிய முறையிலேவந்தா
ரரிமகன்படைத்திடுவது நினைந்தனைக்கத்திசு.

(இ-ள) அப்படியெல்லாம் ஓடுககினைகாலத்தில் தனியாய் நின்றபரமசிவம் உலகமுண்டாகக் வேண்டிமென்று இருவுளவகொண்ட ஆளவில் அந்தச்சிவனிடத்தி ி றேன்றிய பாரசுத்திரினிடத்தில் குடிசைஎன்னும சத்திதோன்றியது அகிலபெருமையு மொகாமு நகுதத்துவங்கள் முறையே உண்டாயின பஞ்ச கிருத்தியங்களினாலும் பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவன்முன்னே ஓடுககிய முறையே உண்டாயினான் விஷ்ணுவினுடைய புத்திரனாகிய பிரமன் உலகத்தைச்சிருஷ்டிப்பதற்கு மனதில் எண்ணினான்-எ-று. (சு)

மரிசியங்கிரன்புலத்தியன புலகனுமறையே
கிருதுவத்திரிசனபதி யெழுவுருவகினைத்தா
ருரியதககனுமவல்பதப் பெருவிரலுநித்தான
பிருகுமார்பினுமறத்திறை முகத்தினுமிறகார.

(இ-ள) அப்படிபிரமன் நினைத்தவுடனேயி ி ன்ருசு-புலத்திரிசு புலகிருதுவத்திரிசனபதி-என்னப்படு வபு ிஷ்டமர நுகாரகனதகனவலதுகால்பெருவிரலிற் பிறந்தான் பிருகு மார்பினிடத்தில பிறந்தான் த்ருமதேவதை முகத்திற் பிறந்தது-எ-று. (எ)

உன்னுமையரின் பரிசிபாற காசிபுத்திரசூரன்
பன்னுதககனுமையபது பெண்ணகோப்பயந்தா
ன்னைகாசிபனவாபதின் மூவரைஉணைதான
முன்னவளாகியவதிதிபா லிமைய வர்முனைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமனிடத்திற் பிறந்த பிள்ளைய ிய எழுவரில் பரிசிபுஷியினிடத்திற் காசிபரிஷ்பிறந்தார் தககனென்பவன் ஐம்பதுபெண்களில்

அருணாசலப் பராணம்.

பதிமூன்றுப் பெண்களைக் காசிப்ர் விவாகஞ்செய்தார்மூத்தவளாகிய அ
திதியியறியில் முப்பத்துமுககோடி தேவாகளும் பிறந்தார்கள-எ-று

இருகைசேர்ந்திடுமிரணிய விரணியாக்காகளைம்
தெரியவீன் றனளகிறபபுறுந் திதியெனுமினையான்
தருணமைதாரிலிரண் யன் பிரகலாதனனே
டருமைமையந்தர்க ளை வரைப்பயந்தனவருள்.

(இ-ள்) அதன்வினபு அதிதிகருஹினை யன் றிடகிறப்புள்ளதிதியென்
பவள இரணியன் இரணியாட்சென்னென இரண்டுபேரையும் பிரசி
த்தமாகப் பெற்றாள் இந்த இருவரில் இரணியன் பிரகலாதன்முதல்
ஐந்துபிள்ளைகளைப் பெற்றான்-எ-று. (சு)

பிரகலாதன் தவத்தினால் மூவரைப்பெற்று
னருளுமைத்தரில் விரோசனனமாவலியளிக்தான்
பரவுமாவலிவாணனென் றெருவனைப்பயந்தா
னரனருச்சனைபுரிந்தவ னயன்றொழிந்தான்.

(இ-ள்) அப்பிரகலாதன் தவத்தினால்மூன்று பிள்ளைகளைப்பெற்று
ன் அந்த மூவரில் விரோசன னென்பவன் மாவலி என்பவனைப்பெற்று
ன் மாவலி வாணாகுரனைப் பெற்றான் அவ்வாணாகுரன்பரமசிவனைப்பூசி
த்துப் பிரமன் தொழுமபடியான வாழ்வுபெற்றிருந்தான்-எ-று- (ஃ)

தனுவளித் தவன்சம்பரன் முதலினேர்பதின்ம
ரணையதானவர்பெற்றனன் சிங்கிதையணங்கு
பணியிராகுவேமுதலொரு நால்வரைப்பயந்தான்
பின்பவாவகொடுமுன்றுயே ரகரரைப்பெற்றாள்.

(இ-ள்) மலைகளினுடைய சிறகையுடையதற்குத் தேவேந்திரனுக்குத்
தன்முதுகெலுமபைக் கொடுத்து தேகத்தை விட்டவராகியததிசிரிஷி
என்பவா சம்பரன் முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப் பெற்றார்அப்பத்து
பேரில் சிங்கிகைஎன்பவன் இராகுமுதல் என்னுட்பிள்ளைகளைப்பெற்றாள்
அவளுக்கிடையவன் மூன்றுபோ அசுரரைப்பெற்றான்-எ-று. (கக)

காலகேயர்கள றுவரைப் பயந்தள்ளகாலே
சாலகீள்சிறைக்கருடனு மருணனுத்தவிர
நல்லுபாலரைப்புதல்வரா வினதையுனயந்தான்
ஆரேர்விழிக்கத் தரு பணிபெலாமளித்தான்

(இ-ள்) காலேஎன்பவன் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும்பெற்றான்மிக
வும் சீண்டிருக்கிற சிறகையுடைய கருடன் அருணகோடுகடகாங்கு

பின்னாகளை விக்தை என்பவள் பெற்றாள் விடத்தையொத்தகண்களையு
டைய கத்தரு என்பவள் பாம்புகளைப் பெற்றாள்-எ-று. (௧௩)

அரிட்டையென்பவளிடத்திலே யரம்பையர்முதலாய்த்
திரட்டிமங்கையர் பிறந்தன நுலவகுளை முனிவ
னருட்டவத்திலெண்ணிரட்டி சூ தருவனரடளித்தா
னருட்டுவாள்விழக்கயிலைபாற பதினமர்வதுதித்தார்.

(இ-ள்) அரிட்டை என்பவளிடத்தில் அரம்பை ஊர்வசி முதலான
பெண்கள் பிறந்தார்கள் இளங்கிளை என்பவள் முனியினுடையிருபை
யினாலே பதினாறு வகையாகிய தந்தருவாகளைப் பெற்றாள்வாள்பேண்
றகண்களையுடையகலையினிடத்தில்பந்துப்பிளிகளைப் பிறந்தார்களெ-று

அங்கிராசன்பதிகள்காக் தருவனரடளித்தார்
கங்குவந்திரிகதிர்மதி புலத்தியன் தனையர்
பொங்கிராக்கதர்வானரர் கினைரர்புலக
னங்குமைந்தர்கிம்புருடர்பின் விலங்கையுடளித்தான்

(இ-ள்) அங்கிராசனபதி என்கிற இருவரும் காக்தருவரைப் பெற்
றாகள் அத்திரியென்பவர் சூரியசக்திரிரிநுலவரையும பெற்றாள், புலத்
தியர் இராட்சதர்வானரர்கின்னரர் இவர்களைப்பெற்றார்புலகரிஷி என்
பவர் கிம்புருடரையும் பிருகங்களையும் பெற்றார்-எ-று. (௧௪)

தருணராகியவகக்களைச் சனபதித்தான்
பிருகுவென்பவன்கவிபுடன் சவுனரைப்பெற்றா
னிருவரோடுசெந்திருவையும பிருகுவெற்றெடுத்தான
பருவமைந்தரிடகவியுமோ வெள்ளுறைபட்டயந்தான.

(இ-ள்) சனபதி என்பவர் பின்னும் தருணம்பொருந்திய அஷ்டவ
கக்களைப்பெற்றார் பிருகுஎன்பவர் கவிஎன்பவளையும் சவுனகரையும்
பெற்றார் இவ்விருவரையும பெற்றதுமல்லாமல் பின்பு இலக்குமியை
யும் பெற்றார் அப்பருவம்பொருந்திய பிள்ளைகளில் கவிஎன்பவர்க்ககி
ரனைப்பெற்றார்-எ-று. (௧௫)

பரியதானவன்றேவிழுக்கி ரண்டினுர்பரிதி
யுரியவாண்பரியாகியிந் திரியத்தைசயுற்ற
வரிசைபற்றியமருத்துவ ரிருவரும்வகதர்
விரிசரா * சரம்பிறத்தன பலபலவிகமாய்.

(இ-ள்) சூரியன் தன்மனையேச்சேருகிறதற்குள் தனப்பட்டபோது அவளதற்குப்பொருந்தாமல் பெண்குதிரையா யோடினான் சூரியன் ஆண்குதிரையாய்த் துரக்க அவர்திரும்பிப்பார்த்தரள அப்போது சூரியன் தனதுபெண்சாதியை னிரண்டுமுகிலும் இந்திரியத்தை ஊற்ற விரையாகிய அசுவினி தேவர்களிருவரும் பிறந்தார்கள் அதன்பின்பு விரிந்த சரமும் அசரமும் அநேகிதமாயுண்டாயின-எ-று. (கௌ)

* கவிவிருத்தம்.

கணமிலகலாமெனது கற்பனைகளென்றே
புண்டரிகவேதியன மதத்திரிபுரத்தில்
தண்டியெதிர்கொண்டுபுகை தங்கவிசைவண்டார்
வண்டுளபமாயவனை வைதுறைவழங்கும்.

(இ-ள்) இப்படிச் சகலமும் உண்டாகிய பிரமதேவன் இந்த உலகெல்லாம் நமமுடைய சிருஷ்டியினாலல்லவோ உண்டாயின வென்ற கங்காரங்கொண்டு அதனால் வைகுந்தத்தில் வலிதிற்போ யெதிர்த்துப்புகை கொள்ளும்படி சங்கீதமபாமின்ற வண்டிகள் சூழ்ந்து துளபமாலையைத் தரித்த விஷ்ணுவைப்பார்த்து அபமதித்துச் சிலவார்த்தைகள் தொடங்கினார்-எ-று. (கௌ)

ஏழுககேபேருபில பேருபுயலோரே
மாழி முதலேழுநிறி யாமலசையெற்றி
வாமுமுயிர்யாவையும் வகுத்திடமனத்தாற்
பாழிகொணமீசிமுதன் மைந்தர்கன்படைத்தேன்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவே பதிரானகுலோகங்கோயும் நுந்தமேகங்களை யும் சத்தசமுத்திரங்கோயும் முடும்மையாகிய சத்தகுரபருவதங்களை உண்டாகும்படி மனத்தினால் படைத்து இப்பொழுது வாழ்கின்ற எல்லாவுயிர்களையும் உண்டாக்க விரிமையமைந்த பரிசுமுதல்விஷிகளைப் பெற்றேன்-எ-று. (கௌ)

மைந்தரதுமைந்தர்கன குருகளுடன்வானோர்
சந்திரன்முதற்பெரிய தானவர்களோரோர்
கந்தருள்கிட்புருடர் சித்தர்கணநாத
நித்திரன்முதற்றிசைத் தெட்டினுமிருப்போர்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவே என்னுடைய பிள்ளைகளாய் பிள்ளைகளுக்குவாகிய பிரகஸ்பதியுடனே எல்லாக் தேவர்களுள் சந்திரசூரியர்களும் அ

* அளவடிவாகித் கவிவிருத்தமே என்பதிலக்கணம்.

சுரர்களும் கந்திருவர் கிம்புருடர் சித்தர் கணநாதர்களும் தேவேந்திரன்முதலாகிய திக்குப்பாலகர்கள் எட்டுபேருமா யிருக்கிறார்கள் இவர்களெல்லோரும் என்னுல்லலோவோ உண்டானார்க ளென்றுபின்னுஞ் சொல்லுவார் பிரமதேவர்-எ-று. (கக)

எஞ்சுதலாஸிறைவனென்பதனையென்பேர்
கஞ்சனெனுமைந்தனை மறந்திகரத்தா
லஞ்சலில்படைப்பொழியி லெட்டியலனிப்பாய்
செஞ்சுவரிலாதெழுநு சித்திரமுமுண்டோ.

(இ-ள்.) குறைவில்லாத சகலத்துக்கும் நானே கர்த்தாவென்பதையும் என்பிள்ளைதான் பிரம நென்பதையும் மற்றுவிடு நான்கையினாலே உலகத்தைப் படைக்காவிட்டால நீளப்படி காப்பாற்றுவாய் சுவரில்லாமலெழுதுகிற சித்திரமு முண்டோவென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர்-எ-று. (உ)

அளித்திடுகளிப்பினை யகத்தினில்விடாயேல்
வெளிப்படவொருத்தனை யளித்திடவிதிப்பேன்
குளிர்ச்சியசமற்கிடை குதித்திடதனுள்ளே
யொளித்திடுசுரத்திர னுனைச்சருவுமுன்னே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவே சகலத்தையும் இரட்சிக்கிறோ மென்கிறமதத்தைவிட்டுவிடு நீவிடாமற்போனால் உன் உச்சியோகத்தை நீக்கி மற்றொருவனையுண்டாகச் இரட்சிக்குக் கொழிலாகு நியமித்தப்போகவேன் ஈம்புத்திர பெளத்திரர்களாகிய தேவர் கூட்டங்கள்வந்து உன்னைக் கொல்லும்படி வளைத்துக்கொள்வதற்குமுன்னே திருப்பாற்கடலுக்குள்ளே குதித்து ஒளித்துப்போவென்று சொன்னார் பிரமதேவர்-எ-று. (உக)

வித்தகமுலுப்பிருகு விட்டமுனிவாலே
பத்துருவெடுத்தனை பகுத்தநிலையோ
வத்தனையுடற்களு மமைத்தபடியாலென்
னைததலமுமிடபடி கறுத்தபடியாராய்.

(இ-ள்.) ஞானசொருபியாகிய பிருகுரிஷியிட்ட சாஸ்த்திரவேபத்துதாம் பூமியிலே நிறச்சாய், நீ அதை பகுத்தறிய விலையோ எல்லாம் படைத்து என்கைகள் காப்பேறி எப்படிக்கறுத்துப் போச்சது பாரென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார்-எ-று. (உஉ)

உத்தமஸரோனென் விகழ்ச்சியுரைக்காதே
சூத்தவெண்ணுணுணிடை முனைத்தனையுனக்குத்

தந்தைவெனவேவாவலது தாயதெனவேவாசொல்
செத்தழல்பிறந்துகழை தீப்பதரியாயோ.

(இ-ள்) விஷ்ணுவே நமமுடைய நாபிக்கமலத்திலேதான் வந்தா
னென்று நித்தனைசொல்லாதே முன்னாலே நீ ஒரு தூணினிடத்திலே
பிறந்தாயே அந்தத்தூணை உனக்குத் தகப்பனென்று சொல்லட்டுமா
அந்தத்தூண் உனக்குத் தந்தையானால் எனக்குநீ தந்தையாவாய் செ
ன்னிறம்பொருளிய நெருப்பு மூங்கிலி னிடத்திலே பிறந்துமூங்கிலைத்
தானேகொளுத்திப்போடுவதை அரியாயோ அப்படி உன்னிடத்திலே
நான்பிறந்தாலும் உன்னை அழித்துப் போடுகிறெனென்றார் பிரமதே
வார்-எ-று. (௨௬)

வேதனிலைவசொற்றன கொடுமபடைவெறுத்தக்
காதிடைதொனை கதனல் புகட்டினகடுப்பக்
கோதமொடெழுந்தபுகை கொண்டநகைகொண்டே
மாதவன்மதித்தனன் மறுத்திவையுரைப்பான்.

(இ-ள்.) பிரமன் இப்படி சொன்னவார்த்தைகள் விஷ்ணுவுக்குஇர
ண்டுகோதிலும் வேலாயுதத்தைப் பழக்கக்காய்ச்சித் தொளைக்கவிட்டு
உள்ளேசெலுத்திய நெருப்புப்போல தகிக்க மிகுந்தகோபனகொண்டு
புகையெழுமபடியாக நகைத்து இவனுக்கு இந்த அகங்காரம் வந
த்து எகதவித்ததினாலேயென்று ஆலோசித்து சில வார்த்தைகளைச்
சொன்னார் விஷ்ணு-எ-று (௨௭)

வந்தவழிதன்னையும் நினைத்திலைமனத்தென்
ணுத்தியுனதன்னையெனவுன்னுதலையிலைய்
தந்தைசிறுமைத்தாபிழை தன்னையுணராரென
நிறதவுரைசொல்லினை யிகழ்ந்ததுபொறேனை.

(இ-ள்.) பிரமாவே தீவந்தவழியையும் நினைத்தாயிலைஎன்றுடைப
நாபியைத் தாயென்று ஆலோசிக்கவும் இல்லை தந்தைகளாயிருக்கிற
ர்கள் செய்தபிழையை ஒருகுற்றமாக நினைப்பாரென்று இந்தவார்த்
தை சொல்லினையோ இனிமேல் இப்படி பொறுக்கமாட்டேனென்ற
பின்னுஞ் சொல்லுவார்-எ-று. (௨௮)

கனறுமதுவுங்கயிட வப்பகடுதானு
மென்றையராதாவு மிகழ்ந்துயிரகொடுத்தேன்
மன்றநுவாருதிமைசெயின்மைதனெனவுண்டோ
வன்றிபுடனோனயயுழ்மறுத்தெநிகிலாரோ.

(இ-ள்.) கோபத்தையுடைய மதுவும் யானைபோன்றகைடவனும் எனக்குப் பிள்ளைகளல்லவா என்னை யிகழ்ந்து எதிர்த்தபடியினாலே கொன்றுவிட்டேன் நிலைபெற்ற ஒரு தீங்குசெய்தால்மகனென்றுபார்க்கக் கூடுமோ அதுவல்லாமல் தேசத்திலே ஒருகட்டி கண்டால் அதையறுத்தெறிந்து சொஸ்தப்படுத்திக் கொள்ளாமல் இருக்கின்றார்களோ மனுஷர்கள்-எ-று. (உசு)

பித்தனுளதோர்தலை படுகெடுயெற்போதி
லத்தலைநமக்கென வமைக்கவிதியில்லா
ளத்தலைவனென்பதுனை யித்தகைமைகொண்டே
பைத்தலையராமுடிகொள் பாரிடம்விதித்தாய்

(இ-ள்.) பிரமணே பயித்தியககாரனாகிய சிவன் உன்னுடையதலைகளிலொன்றைப்பிடுவ்கி ஏறிகதகாலததில அந்தத்தலையையறுபடியுண்டாக்கிக்கொள்ள வகையிலலை உன்னைஎப்படித்தலைவனென்றுசொல்லுகின்றது இந்தத் தலையககொண்டிகாணே படத்தையுடையஆதிசேடன் முடியிலிருக்கின்ற பூமிடைப்படைத்தா யென்றாவிஷணு-எ-று

மச்சவுருவவகொடு மனறத்தொகுதிதாதேன்
விச்சையுளதானவரை வென்றுயிராடித்தே
னச்சமரமாஸெலினும் வைத்தமரமென்றே
யச்சமுறுகின்றன னழிக்கவரிதென்றே.

(இ-ள்) பிரமணே சோமுகாகுரன் உன்னிடத்தில் வேதங்களைப்பிடுங்கிக்கொண்டு போனபோதுநான் ஊசகாதார பெடுத்து அவ்வுகாணைக்கொன்று வேதங்களை வாங்கிச்சாதேன் அதுவல்லாமற்சாமார்த்தியமுள்ள அநேக உகாரர்களைக்கொன்று தேவகளைபிடு உன்னையுங்காப்பாற்றினென் எட்டிமசமானாலும் தான்வைத்த மரமாகவிருந்தால் வெட்டார்கள் அதைப்போல ினோ யான் உன்னைக்கொல்லக் கூடாதென்று பயப்படுகிறேனென்றார் பிஷணு-எ-று.

என்றொருவருக்கொருவ ரெத்தனையுரைத்தார்
கன்றின்புயத்தின்மிசை கைத்தவமடித்தார
நின்றுலகுதித்தனர் றெருக்கினர்நியிரந்தார்
துன்றியகனறபொறி கருகெழுவிழித்தார.

(இ-ள்.) இப்படி ஒருவருக் கொருவர் எத்தனைவர்த்தகையையோ சொல்லி கொண்டிருந்தார்கள் கோபித்துக்கொண்டு புஜத்தின்மேல் கையாலே அடித்துக்கொண்டார்கள் நின்று பூலேகத்தில் குதித்தா

நெருங்கினார்கள் நிமிர்த்தார்கள் நெருப்புப்பொறி நெருக்கமாய்
விழு சுறுகெனக கண்களை விழித்தார்கள்-எ-று. (உசு)

வெற்புகள்பொடித்தன வெடித்தது கடாகம்
பறபலகடர்க்கதிர பணிக்கதிரொளித்த
சர்ப்பமுநெளித்தது தலைச்சுமைபொருதே
கற்பமுடிவென்றமரர் கண்களையிமைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமணம் விஷ்ணுவும் சண்டைசெய்யும்போது மலைகளெ
ல்லாம் பொடியாய்போயின அண்டகடாகம் படைவெடித்தது
பலகிரணங்களுடைய சுகிரசூரியர்கள் ஒளித்தார்கள் ஆதிசேஷன்
தலைச்சுமை பொறுக்கமாட்டாமல் உடலநெளிந்துக்கொண்டான் கற்
பகாலாமவந்து உலகமழியப் போகின்றதென்று தேவர்கள் கண்களை
இமைத்துக்கொண்டார்கள்-எ-று. (ஙஉ)

உடுக்கணமுதிர்கண முகிர்தவுலகெல்லா
மிடுக்கணில்விழுந்தன வெழிந்தனபராக
மடக்கின்பகிரதிமுன் னானநியெல்லாந்
திடுக்கொடுமுழுவகின திசைகுகரிகளெட்டிம.

(இ-ள்.) கட்சத்திரச்சுட்டங்களும் மேகச்சுட்டங்களும் உதிர்ந்தன
உலகமெல்லாந் துன்பமாய் அடுக்குக குன்று விழுந்து தூளெழும்
பின, கங்கைமுதலாகிய நதிகளெல்லாம் தண்ணீரில்லாமலவறறிப்போ
யின. அவ்விடத்திலு மிருக்கிற யானைகள் திடுக்கிட்டிப்பயந்தன-எ-று

மேலினிதெடுத்தெறிவர் வீழ்வர்கடிதோடிக
கோலியெதிர்குத்துகென நின்றிடுவர்குத்திச்
சாலமடிதொட்டளவிலசாரிகைதிரித்தார்
மலைபுமிருட்டுமவல மாய்வருதனமான்.

(இ-ள்) ஒருவரையொருவர் மேலே எடுத்தெறிவார்கள் மேலே விடு
வார்கள் மறபடியும் எழுந்து விரைவில ஒடிவந்துவிடுவீர் நின்ற
குத்தென்று சொலவார்கள். அப்படி குத்திக்கொண்டுமிகவும் உடி
வைப் பிடித்துச் சூரைப்போ லனேகவிசை எழுன்று திரிவார்க
அங்கிலேரமும் இருளும் வலமிடமாக வருதலையொத்திருக்குமபடி.

ஊருவனதத்துவன செல்வனவிண்ணோடே
சேருவனநின்றென திரிந்தெனதிரண்டார்
தாருவகையிற்றன தழைந்ததிருளெனகு
மேருவரைபுக்கதெழு வேளையனறாக

(இ-ள்.) அய்வேளையில உலகத்தில் ஊர்ந்துபோகின்றவைகளும் தவழ்கின்றவைகளும் நடக்கின்றவைகளும் பறக்குஞ் சிவராசிகள் போல ஆகாயத்திலேபறக்கூன நிலையாகநின்ற விருட்சமூலைகளுந்திரிநதனதிரளாக நிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருக்கள பொடிப்பொடியாய்ப்போயின எவ்விடமும் அகதகாரம் நிறைந்ததுமகாமேரு அசைந்தது சத்தசமுத்திரங்களுஞ் சேறாயின-எ-று. (௩௩)

அநகமுடிவெலலைதனி லஞ்சியிமையோகா
மிநதிரனையெய்தினர்க ளெய்தியதுரைகரு
முத்தியவனுற்றதுயர் யாவையுமொழிந்து
வந்தவரவேதென் வகுத்துரைசெய்கின்றோ

(இ-ள்.) சுருவசவகாரகாலம் வந்ததென்று சொல்லுமபடி இருவருஞ் சண்டைசெய்யும் வேளையில மீதவர்களெல்லாம் பவப்பட்டுத் தேவேந்திராவிடத்திற்போயச சோகதுதவகளுடைய துககச்சைச சொல்லுவதற்கு முன்னே தேவேந்திரனப்பட்டதுன பவகளுெல்லாஞ் சொல்லிப் பீண்டி நிறைந வசகாரிடம் ஏதென்றேக்கேட்கத் தோவாநன் சொல்லுவார்கள-எ-று. (௩௪)

ஆரணனுமநாரணனு மானவிரும்பேருந்
தாரணியிலேம்கு சமாசதொழிலுவினைதகா
தோலியநிலைகதி மிலலையெ வருகலும்
காரணனையேதொழுகல கியமிதென்றோ.

(இ-ள்.) பிரமபிஷ்ட ஆரணனுமநாரணனுந் தவிரும்புகுந்தயுகச்சத்தைச் செய்திருக்கா எனகளுஞ் பிழைக்கத் தவிராமாய்க்கம கேடுறையிலை எவ்வாறாகும் தாரணமாயிருக்கிற பரமன்னைதொழுது இநதச் செய்தியைச் சொல்லுகேத காரியமென்ற சொல்லுக்கள-எ-று. (௩௫)

நாயகனினசந்துமீதாராரவுலகத்தேவா
துயமலர்போலடி துதிக்கிறிவைபாந
மாயமுடனமாலயாந வருக்கமதுதய
தாமலதுமைந்தாதுணை தாரணியிலுணடோ

(இ-ள்.) இப்படி சொல்லச் தேவேந்திரனும் சமமதிததுயின்பு அவனேடு தேவாகளெல்லாரும் போயச் சிவனுடைய பரிசுத்தமாகியதாமரைபோன்ற பாசுந்தாகத் தொழுதுமங்கையாகனேனஞ்சகவகொண்டி விஷ்ணுவும் பிரமனும் சண்டைசெய்யப் பஞ்சுல வருத்துக்கத்ததைத் தி

ர்க்கவேண்டும பிள்ளைகளுக்குத் தாயே துணையல்லாமல் மற்றொரு துணை பூமியிலுண்டோவென்று சொன்னார்கள்-எ-று. (௩௬)

உருட்படுசகட்டைநிக ழுந் துலகின்மீதே
யிருட்படுபிறப்பினை யிறப்பிணையுருதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புககளவிலாவுன்
னருட்கடலகுளித்திட வடைக்கலமதானேம.

(இ-ள்) உருண்டுகொண்டு போகின்ற வண்டியினுடையசக்கரம்போல் அஞ்ஞானம்பொருந்திய பிறப்பையுமிறப்பையும் மாறிமாறியடைந்து வருததத்தையனுபவியாமல் மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாகப் புகுந்து உன்னுடைய அளவிலலர்த திருநபககடலில குளிக்க அடைக்கலமானே மென்றார்கள் தேவர்கள்-எ-று. (௩௭)

புழுக்கடையுடற்கமை பொறுக்கமுடியாத
விழுக்குடையவிச்சைகெட விச்சையருளவே, னே
முழுக்கடலிடைத்தின முழுக்குறினுமாறு
மழுக்குமலமற்றிட வடைக்கலமதானேம.

(இ-ள்) அநேகமபுழுக்கள் குடைந்து கொண்டிருக்கின்ற உடற்பாசத்தைப் பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானங்கெடப்பிரிந்தினாலே திருநபசெய்கின்றசுவாமியே பெரிய சமுத்திரத்தினிடத்தில்தில்லினம் முழுதினாலுமபோகாத முமமலமாகிய அழககற்றுப்போக அடைக்கலமா யுமமைச் சேர்ந்தோமென்றார்கள்-எ-று. (௩௮)

எண்ணமினியேறில் பெயமக்கருளசெயென்றே
கண்ணுதலைவிண்ணைவர்கள் கற்றுமொழிபோதி
லண்ணலுமுணர்ந்தன னனைத்திரியினுள்ளே
பெண்ணமெனநிற்குமவ நீதநீக்கலானே.

(இ-ள்) இனிமேல் வேறே ஆலோசனையிலை எங்களுக்குக்கிருபைசெய்யுமென்று சிவனைத் தேவர்கள் புகழ்ந்துதோத்திரஞ்செய்கையிலசுவாமியும் அவ்விருவருக்குமொருத சண்டையின மூலத்தையறிந்தார் எல்லாவுயர்களிடத்திலும் எள்ளினிடத்து எண்ணெய்போல் நிற்கும்சுவாமி இது அறிதமட்டாரோ அறிவார்-எ-று. (௩௯)

அறுசாக்கழிநெடியலாசிரியவீருத்தம்.

நடுக்கமுறு முனிவரெலாமரெலாம பயந்தவிரநாகமீது
படுகைபுரிதிருமாலும் பங்கயத்திலுறவையுமப்புகையைநீர
வடுக்கிடமெபுலனமெலாமடுக்கழியா திருததமனத்தருவையாகி
கடுக்கரியதழலுருவத்தொருவரையாயிருகரையுத்தடுப்பதானே

(இ-ள்) நடுக்கமடைந்த முனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் பாரீக்ருமபடி சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரையெய்கின்ற விஷ்ணுவும் தாமரைப் புட்பத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமனும் ஒருவருக்கொருவர்பகையைநீங்கவும் அடிக்கடிகையிருக்கும் அண்டங்களெல்லாம் அகிகுரு குலையாமலிருக்கவும் கிருபையெய்வதாய்த்ததிததற்கரிய அகிகினிசொருபத்தே மிகுடிய ஒருமலையாகி இவ்வுருவையுந் தடுக்குமபடி எழுந்தருளினார் பரமசிவன்-எ-று. (ச-ய)

பாதலத்திற்பணிகளெல்லாம் விழுதாக வதனகீழிற்பருவேரோடிப், பூதலத்திற கிளைத்திமையோ ருலகெல்லா மலாநதுமலாப் புண்டரீகன், மீதலத்து முககிடைத்துக் கடாக்கெளிகடாதுபெரு வெளிககுமேலா, மாதலத்துக் கிதுவுமொருகனன்மேரு வடுத்ததென விளாந்தமாதோ.

(இ-ள்) பாதாளலோகத்திலிருக்கும் டாம்புகளெல்லாம் அம்மலைக்குச் சலவிவேராகவும் அதனகீழ் பருத்தவேரோடி பூயியிற்பெரிதாய்கிளைத்துத் தேவலோகக கெல்லாநதாண்டிப் பிரமலோகத்து முகட்டையுடைத்து அண்டகடாக வெளியெய்க்கடாது அசந்தப்பலிருக்குமபெரிய வெளிககு மேலாயிருக்கிற இடத்துக்கும் அகிகினிசொருபடிய மகாமேரு அடுத்ததென்று சொல்ல வளாநத்து.

முனைக்குநெடுஞ் சுடிரிவி புரவியுல வாவல, முழுதுமோடிக, கிளைக்குமணியிருவாசுநற வேற்றிவைத்த விளக்கெனவேகிளாகையாலே, யாளககரெலாமளப்பரிய வடவைபழலபரநத்தெனவரத்தமானத், கிளைக்கு பெழுக்கிகளெல்லா மதுசொரிந்த கிறுபொறி போநகியந்தமாதோ.

(இ-ள்) உதயமாகி நெடுந்தூரம் கிரணங்களை வீசுகின்ற சூரியனுடையதேநிற்கட்டிய குதிரைகள் சஞ்சரிக்கக்கூடாத உலகமெல்லாம் ஒழிகிளைத்த நீலமணிபோலுங்கரிய இருளையோட்டுவதற்கு ஏற்றிவைத்த விளக்குப்போல பிரகாசிப்பதினாலே சமுதகிரமெல்லாமசொல்லாதற்கரிய வடவாமுகாகினி பரத்ததுபோலச் சிவப்புநிறம் பொருந்திய சத்தஞ்சுல பாவதங்களெல்லாம் அநதப் பிரகாசத்தினாலே அந்த அகிகினிமலை செறிந்த அகிகினிப்பொறிகள்போலச் சிவந்தன-எ-று. (ச-உ)

கலிநிலைத்துறை.

வானக்கண்ணமுலா யதுகண்டமலரோனுங்
கண்ணக்கண்ணது மஞ்சியகன்றூர்கலாநாணுந்

ஞானக்கண்ணினர்காணுவ தல்லாளைவசேரு
மீனக்கண்ணினருக்கெளியானே வெம்மாளே.

(இ-ள்.) இப்படி ஆகாயபரியாதம் அக்கினிசொருபுத்தைக்கண்டபிரமணம் வேணுகாததைச்செய்கின்ற கிருஷ்ணனுகிய விஷ்ணுவும்பயப்பட்டு ஒதுக்கினின்றுர்கள். ஞானக்கண்களை யுடையவர்கள் காணுவதல்லாமல் சூற்றம்மொருத்திய ஈனமாகிய முகத்திறகண்ணுடையவர் காணுகிறதற்கு எளியவரோ நம்முடைய பரமசிவன்-எ-று. (சுங்)

அறுசேர்க்கழிநெடிலாரிய விருத்தம்.

கண்ணிலள விடவரிய கடரினைக்கண் முருவருமாயக்கவலைமரனா;
ரெண்ணிலித னடிமுடியை யறிபவரேபெரியவரென் றிசைத்தாரிந்த
மண்ணினடியறிவனெனப் பணியிடைபிறுநாககமிகோன் வராகமானா
ன், விண்ணின்முடியறிவனென் றெனவடி வெடுத்தயனுமவிரைந்து
போனான்.

(இ-ள்.) கண்களாலே இவ்வளவுதூரம்இந்தமலைபோளிருக்கிறதென்று அறியக்கூடாத பிரகாசமான மலையைப்பார்த்து இரண்டுபேருகதுன்பத்தையுடையவராய் இந்தமலையினது அடியையாவது முடியையாவது அறிகிறவரே பெரியவரென்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள். அப்பொழுது சாப்பத்தில நிறதினா செய்பவர்களிய விஷ்ணு இந்தமலையினடியை நானறிந்து வருகின்றேனென்றுவராகவடிவரோர் இந்த மலையின் சிகரத்திலுள்ள காலுனெறேவென்று பிரமணம் அன்பாகிய ஆகாயத்திற் பறந்தார். (சுங்)

மெத்துமரைக் கணத்தினுகா யிரவகாகம்பறர்க ளுர்விரைந்து
போனா, துத்தியராவெடுத்தபடி கணத்தினுகா யிரவகாததென
த்துப்போனா சத்தையோரெயலுரைக்கற்கணகபணி வெம்புட்டு
க்கருகிலேயே, நித்தலப்பொற் குண்டுகையு நீலமணிகுண்டுகையு
நிகர்த்தமாதோ.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட அரைக்கணத்தில பிரமன் ஆயிரக்காத
பிறகு மேலாகப்போனார் படத்தையுடைய ஆகிசேடன கமர
பூமியை அரைநொடியிலே ஆயிரவகாததூரம் தெனைத்துக்கொண்
டு விஷ்ணுகாப்போனார் அது எப்படியிருத்ததென்றால் அடியிலே
கமரமாகிய இரட்டணப் பூட்டைபோலவும் அதில் இறைக்கிறதற்கு
கட்டிவிட்டிருக்கின்ற நீலாததினத்தோண்டிபோலவும்முத்துகளி
த்திருக்கிற அழகிய தோண்டிபோலயிருத்தது-எ-று. (சுங்)

பூவுகையெயிலகன் றுகெழுலகின் முறைமுறையேபுகுத்துபோந்து
காதுதுதுயரகலிதன்போகவதி பெண்புழுண்டடத்துமேலி

தேவர்கொழும்பாஞ்சுடர் வாழாடகேசரகாரத்தினை சிறத்தும்போற்
முவுலகைமுதலானாதோனேமூலக மளந்தமதமுடிவுகாணுன. (தி

(இ-ள்) வராகவடிவமெடுத்த விஷ்ணுபூலோகத்தைக்கட்டி அதின்
கிழிருக்கிறவழுவகதையும் முறையே கொடுத்ததக் கட்டிப்போய்
மாவலிசக்கரவாழ்த்திக் காவலிலேயிருக்கிற போகவதி பட்டணத்தை
த்சாண்டி அபபுறம தேவாகன் வணங்கும் பிரமசொசூய்விளங்குகி
னற ஆடகேசரத்தைச்சுண்டு கைகளினாலும் சிரத்தினாலும் மணங்கி
முன்னே மூன்றலகத்தையு மளந்தவா இப்போதேமூலகவாளை அன்
தம அந்த மலையினடியையக காணுமறபோனா.

வளாப்புடைய பிறைபோல வளம்நுப்புந் தேய்பிறைபோலமழு
கிப்போக, குளப்படியு முகநுளியும் பினைத்தேடி மாகையைப்போ
ற் குறைத்துபோக, வளப்பரிய துரியவவிழந் தொருதுறாண்டொழிக
ததற்பினைத்தனைவாழ்க்கி, இளைப்பதுவுரு சலிப்பதும்பிறெழுதலமு
மிடாக்கடலுமேறினுனே.

(இ-ள்) அப்படி பகாவிஷ்ணு வராகவடிவவகொண்டிதேடுகிறபோது
வளாபிறைபோல நாடாகுகுள்ள வளாபிபுறற இரண்டுக்கொடியுளும்
தேய்பிறைபோல குறைத்து மழுக்கி போய்யும் குளமடிசனும் மூகத
தினுனியும் சேடிமாவலிபின்புப்படிசுலாபுர டோயிறென்று அப்படித்
தேயநது குறைய எண்ணக்கூடாத துச்சமுத்தந்தில விழுந்து
துறவருஷ்காலந் தேடியுக்கொழுமல மீட்டி மரிவுவருதுவதுடை
ய செயலென்றறிந்து அவரைத் தியானஞ்செய் இளைப்பஞ்சலிப்பும
நீங்கித் தன்னுடைய துச்சமுத்திரதயையுட டாதுலோகத்தையும்
தாண்டிவந்தார்-எ-று.

(சுள)

தமபோரை முகநாடுகக கழநிநூலாவெ பரிந்தவந்தத் தலத்
தைச்சாரந்தா, மைபோத விதபமுடியி னொத்தா நெனமனத்தினை
யந் தீர்த்தா, மைபாருக்கரியானைச் செயாளைத் தன்னுவிழிநவனத்தோ
டே, பைமபோதைப் புனைவானைப் பலகாலுமடலிந் துருகப்பரவி நின்
ருன.

(இ-ள்) தனக்கும் பிரமனுக்கும் வகசகலகத்தை கீசுமபடி
அக்கினிசொருபமாக எழுந்த தலத்தைச்சேசாநது ஆழகியதாமரைப்
பூவிளிருக்கிற பிரமன் இரத மலையினமுடியை அறியமாட்டான்
னறு விச்சயஞ் செய்துகொண்டு மமராகவிகாரனாக அறிய
வாரைப்பாடிப்பட்டவர்களிகளும் துரமாகவிருக்கிறவரைத் தம்முடைய
யவண்ணுகிற புட்பத்தேடி அழகியபுட்பகளைத் தரிக்கிறதவரை
பலகாலம் வந்தனுஞ்செய்து உள்ளமுருகிப் பரவினார்.

கவிவிருத்தம்,

இன்னதாயிவன்செய விருக்கவிகிதன்
முன்னமேயழற்கிரி முடியைத்தேடவே
அன்னமாய்பறந்தவ னரைக்கணத்திலே
மன்னுமோராயிரக காதமவாவினான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் இந்த விஷ்ணுவிருக்க இதற்குமுன்னே
அக்கினிகேயின்-முடியைத்தேட அன்னப்பட்டியாகி பறந்தபிரமன்
அரைக்கணத்திலே ஆயிரங்காதவழியாகத் தாண்டினார்.

கீறியேயண்டகோ ளகையுஞ்சீழற
வேறினாறுயிர மாண்டுமேவின
ஹாறுனாறுயிரவ் காதமநோக்கின
மீறிலாதி ருந்ததவ் வெரியின் றாணமே.

(இ-ள்.) அண்டகோளகையுங் கீழ்படக்கிழித்துப் பறந்து னாறுயிர
ம்வருடந்தேடினார் அப்படி அநேக னாறுயிரங்காதம் தாண்டிப்போய்
ப்பார்த்தாலும் முதல்பார்த்ததுபோலவேயிருந்தது அக்கினித்தான்.

சிறையெலாமுதிர்ந்தன விசையுந்தீர்ந்தன
நிறைவதாமிடுக்கணமுயிர்ப்புரீண்டன
குறையெலாய்வளர்ந்திடத் தனிமைகூர்தலான்
மறையினுனிவைவிவை மனத்திலெண்ணினான்.

(இ-ள்.) அப்படி பிரமன் அன்னமாய்ப் பறந்துபோமபோது சிற
கெல்லாமுதிர்ந்து போயின விசையும் அடங்கிற்று குறைவிலலாததுக
டும் பெருமூச்சும் அதிகப்பட்டன மனக்குறைவளர ஒருவருயில்
லாமல் தான் ஒருவனுபடியினாலே பிரமன் சிலவற்றை மனத்திலெ
ண்ணினார்-எ-று. (10க)

அரியபாஸிதனடி யறிந்துமீளுமோ
தெரிவுறாதிடைசிலே திருமபுமோவென
வுரியதாகிய துயருசலாடின
னெரிபுறு மெழுதுபோ விளஞ்சிந்தையான்.

(இ-ள்.) அரியவிஷ்ணு இந்த அக்கினி மலையினுடைய அடியையறி
ந்து திருமபுவானோ கொஞ்சநூரத்தேடி இனிமேல் தேடக்கூடாதெ
ன்று திருமபிவருவானோ என்கிற துக்கமாகிய ஊரலிவீருத்தாடினார்
கெஞ்சிலே பிட்ட மெழுதுபோக் இளகிய மனமுடையவனாகிய பிர
மன்-எ-று. (10உ)

மற்றிதுசிவனென மனத்திலெண்ணிலே
ஊற்றிதன்னையுமுறவுகொண்டிலே

னிற்றறநாள்வரைக்குமில் விடர்ச்சுண்முழ்கினேன்
சிற்றறிவுடைமையோ செய்ததீமையோ.

(இ-ள்.) இந்தமலையைச் சிவனென்று அறியாமற்போனேன் பகைத்
துக கொள்ளப்பட்ட விஷ்ணுவையாவது உறவு கொள்ளாமற்போனே
னென்றுமுதலினறுவரயிலுமவெருகாலமாய்த் துக்கச்சமுத்திரத்தில்
முழ்கினேன் எனனுடைய சிறியபுத்தியினாலேயோ பூர்வகாலத்திலே
நான்செய்த பாவத்தினாலேயோவென்று விசனத்தையடைந்தான் பிர
மன்-எ-று.

(௫௩)

எய்தினேன்முடியடிந் தேகிலேனெனும்
பொய்களையுரைக்கினும் பொருந்தவேயுரை
செய்துணைபிரிதிலை யென்றுதேமயினான்
கைதையின்மடல்வரப் பின்புகண்டனன்

(இ-ள்.) இவ்வளவுதூரம் தேடிவந்தும் முடியையறியாமற்போனே
ன். ஆனாலு இனிமேற் போய்விஷ்ணுவினிடத்திற் பார்த்தேனென்
றுபோய்சொன்னாலும் ஒத்தாசையாகப்பார்த்தேனென்று பொய்சாட்
சி சொல்லவதற்கு ஒரு துணையு மிலையே யென்று விசனப்பட்டான்
அந்தச் சமயத்தில தாமழம்பூமடலொன்று மேலேயிருந்து இறங்கப்பா
ர்த்தான் பிரமன்-எ-று.

(௫௪)

இமமடலெனகுற்று வருவதென்னுமுன்
மைமடலணைததக கடினையேற்றான்
செமமரன்முடியிலவீழ் கைதைச்செமமலர்
மெய்மைசேருயிர்ப்பதாய் விடுமினென்றதே.

(இ-ள்.) இந்ததாழைமடல்களையேருவதுவருகிற தென்று ஆலோ
சிக்குமுன்னேதாமழபூ பிரமனுக்குச் சமீபத்திலொர அதைக்கையினு
லே பிடித்தான அது பரமசிவனுடைய சிரத்திலிருந்து தவறிவிழுந்த
தாமழபூவாகையால் மெயமையான பெறுபூச்சேயு என்னைக்கிரத்தி
லே விட்டுவிடுகையென்று சொல்லிற்று-எ-று.

(௫௫)

ஏரணிகைதைய யிக்குநீவருங்
காரணமேதெனக கமலன் கூறினான்
ஆரணலுரன் னளவிடாமுத
ரூரணிமுடியினுத் தவறிவிழ்ந்தனன்,

(இ-ள்.) அந்தத்தாமழபூ சொல்லியதைக்கேட்டு அழகானதாமழபூ
வைக்கையேருவது இங்குவந்தாயென்று பிரமன் கேட்கப் பிரமனு

லும் விஷ்ணுவிலும அறிபககூடாக பரமசிவத்தினுடையசிரத்தி
லேயிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்று சொல்லிறது-எ-று. (ருசு)

தாப்பொழி முடி யிறைநகர நின்றுந்தபின
நாறபகினுயிரம வருடமகண்ணினே
சேறபதுவிடுசுவெள நிநசப்பவெந்தையைப்
பாப்பதுவிடுசுதயன பகாவதாயினுன.

(இ-ள்) கொளவைமாலே பிரகாசிக்கின்றகவாமியின் திருவடிமேல
கின்று விழுந்து நாறபகினுயிரம வருஷங்களாக வந்தேன இன்னும்
கான பூமிபிற் போகவில்லை வருத்தத்தோடு வருகிறேனெனனைப்பிடி
ககவேண்டாம் விட்டுவிடுவென்று தாழ்மபூசொலல்பிரமனகவாமியை
த்தேடுவதைவெறுத்துச் சிலவாரத்தை சொல்லத்தொடங்கினுன.

துன்னியநகைதயே துணையுமாயநமக்
கின்னமுடிலேவுறு திருக்கணீகினு
யுன்னிலுமுபாதுணை யுறவுவேறில்
யன்னியனல்லது என்னமுமல்லவே.

(இ-ள்) சமீபத்திலுடாக தாழ்மபூவே நீ எனக்குத் துணையாயிரு
ந்து நானினனமுத லேகடிபலபாமல் எந் வருத்தத்தாக நீங்கியுடன
னைப் பாககிலும் உயிர்போன்ற துணையும் உறமு வேறில்லைநாணம்
அன்னியனல்ல அன்னப்பட்டசிபு மல்லவென்று சொன்னுநபிரமன
எ-று. (ருஅ)

நாமமோநானமுத னுனாம லுமா
யேமமாமிவநகன விவசகர வெண்ணினேம
பூமிக்கிழிடந்தவன போயினுனபனத
திமையெனநிருமுடி தேடிக்காண்கிலேன.

(இ-ள்) என்பெயரோபிரமனநாணம் விஷ்ணுவை கூடி அகநிசினொ
ருபமாகிய ஓகமலையின் அளவைத தெரிந்துகொள்ள வெண்ணிலே
மபூமியின் கிழிடத்தைப்பிள்ளுக்கொண்கி அடிபை அவனதேடப
போனான் பாயியாகிய நான முடியைக்காண வருகாள தேடிபுகா
ண்கில-எ-று. (ருசு)

அடிதலைவரவினி வதுகெண்டென்பய
னெடியின்வரவினு னினைத்ததெயதினம்
படியளந்தவனுடன் பறவையாமிவன்
முடிபுதித்தானென்ன மொழிதல்வேண்டிமே.

இன் ஆதியந்தமாக நடந்த செய்தியிது அதைக்குறித்துப்போக
 னதனும் பயனென்ன பெருமைபொருந்திய உலலுடைய நல்வந்
 வினாலே நினைத்தகாரிய முடிந்தால்தான் பயன்புரியையளந்த விஷ்
 ணுவினுடன் பகைக்கொண்டு பறையை யாயுருவெடுத்த இப்பிரம
 ன்சிவனுடைய முடிவையறிந்தானென்ற நீ சொல்லவேண்டுமென்
 று அின்னுஞ்சொல்லுவான் பிரமன்-எ-று. (சுய)

வஞ்சமென்றிகழ்ந்திடேல் வருந்தினுஞ்சுயிர்த்
 தஞ்சமாமெனிரபெரும் பொய்யஞ்சாற்றலா
 மஞ்சயேசொல்லத்தா மொழியுயன்ற து
 ராஞ்சமுண்டமைவசே நண்புவேண்டினார்.

இன் தழிப்புலே கேள் இதுவஞ்சனைத் தொழிலென்று த
 ள்ளாக யாதோ ஒரு அன்பத்தை யடைந்தவற்கு உயர்ச்சேதம் வ
 ருமானால் அதுதழிப்பதற்கு பெரிதாகிய பொய்யையும் சொல்ல
 லாம் இதுபாட்பட்டிச் சொல்லக்கூடாத வார்த்தையுமல்ல அன்ப
 ன் சொன்னால் நிகேகதத்தை விருப்பினவ்விஷத்தையுதின இ
 சைவார். உண்ண என்னும் செய்வனெச்சம் உண்டு எனச்செய்த
 நெச்சமாகத் திரிது இழிவு சிறப்புமமை தொக்கிவின்றது ஏகா
 ம் தேற்றத்திற் கண் வந்தது-எ-று. (சுக)

கண்ணுதன்மடியில்வாழ் கைகளையேசறி
 தெண்ணுவதொழிசென விளையதுபோன்றது
 விண்ணினுமிருந்ததீழ் விருந்ததுதெய்யன்
 மண்ணுலகள்தமான் மருங்கிலுண்ணினான்.

இன். பரமசிவனுடைய முடியில் வாழுகின்ற தாழ்மட்டிலவே
 மேலாக ஆலோசனையுஞ் செய்யவேண்டாம் அதற்குடன்படுந்து
 சொல்லத் தாழ்ப்பு அதுச்சிவசநுவர்த்து ஆகாயத்தில நின்றசீக்
 கிரத்திலிரமன் பூமியையளந்த விஷ்ணு விடத்தில் உதுசேர்ந்தா
 ன், எ-று.

நீதராகேட்டி பென் வரவிந் செய்கையைக்
 காத நூறுபிரை கணத்திலேகாடந
 தாதுகான்முடியநிந் கணுவிலேனென
 வோகினுன்கைதய முள்ளதென்றதே.

இன். விஷ்ணுவே என்னுடைய நல்லவனைவக்கேள் ஒருநொடி
 யிலே நூறுபிரைகாதம்பறத்து எல்லாருக்கும் ஆகியாகியசிவனுடைய

ய சிரசைப் பார்த்தேனென்று சொன்னான். தாமஸ்ஸுவுக் கிறிஸ்தான பிரமன் பார்த்தானென்று சொல்லிற்று-எ-று.

எழுதிர்க்குந்நெடி லாகிரியச சந்தவிருத்தம்.

அக்கண் மழுந்திரி வெடித்தது வெடித்தவரத்தினி லரக்கரி மையோ, ருக்கண நிகைகளிது கக்கின வரககரையுருக்கிய தென க்குருதி நீர், செக்கரொளி மட்கிட முருக்கிதழ் கறுக்குமெய சிவப் பொளிலொருதக வடிவாய், முக்கண னதற்கிடை முனைத்தனன்மு கத்திலவன் முப்புரமெறிதத நகையே.

இ-ள். இப்படி பிரமன் சொன்னவுடனே அக்கீனிமலைபடரெ ன்று வெடித்தது வெடித்த சத்தத்தில் இராட்சதர்கள் தேவர்கள் இடுகெட்டி உயிர் சேர்ந்தார்கள் திக்குள் உள்ள பாணிகள் சூரியர்க ளை உருக்கிச் சாய்த்தாலெப்படியோ அப்படியே இந்த ஜலத்தைக் கக்கின செக்கர்வானத்துப் பிரகாசம் மழுககிப்போகும் படியாகவும் முருக்கப்பூவிதழ் கறுக்கும்படியாகவும் சிவந்த தமது திருவுருவின் ஒருருவுபொருள்சூரியநீரம் விபூதியினால் வெளுத்தவடிவாய்த் தோன் ற அந்தவெடிப்பில் பின்னும் பரமசிவன் எழுந்தருளினார். முப்புற த்தை யெயித்த நகைப்பு அவர் முகத்திலே வந்தது-எ-று. (சுச)

முண்டக வவந்தையின் மொழிந்தவுரை நன்றென மொழிது நகை கொண்டவளவே, அண்டபகிரண்டமும் நடுவகினை வொடுகினை வடங்கினை விஞ்சு கட ரொலாய், கொண்டலு மறைந்தனசிறந்தன விநையுதன குறைந்தன நிறைந்த னருவா, லெண்டினை திரிந்தன கிரிந்தெனடொரிதன வெரிந்தன விரிந்ததருவே.

இ-ள் பிரமனே உன்னுடைய அகங்காரத்தினால்சொன்னசொ ல்களெல்லாம் தகென்று சொல்லி நகைத்தபோது அண்டபகிரெண் டங்களைலா மகிழ்ச்சியென்று நடுவகி ஒடுங்கிப்போயின சூரியர் சந்து ரருடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின மேகங்கள்மறைந்தனசிறந்து பி லையாயிருக்கின்றதுகளெல்லாம் இறந்தன நிறைந்தவைக ளெல்லாம் குறை குறைந்துபோயின குறைந்தவைகளெல்லாம் நிறைந்தன கூ ட்டமாயிப்பதிர்வுகள் அல்லந்தன மரங்களெல்லாம் கரிந்தும பொரிந் தும் எரிந்தும போயின-எ-று. (கரு)

கவினிருத்தம்.

அழிந்தனையென வந்தாஞ்சினர்

சூழிந்ததுநிலமெனக் கொண்டையாய்மலர்

திருமலைச்சூகம்

பொழிந்தனன்வெறுவதற் குவதைபூத்தது
கழிந்ததுமலரலர் கிடுப்பைக்கஞலே.

இ-ள். தேவர்களெல்லாரும் பிரமன் இன்றே அழிந்தபோன
னென்று பயப்பட்டார்கள் பூமி பள்ளமாகும்படி கொள்ளை கொ
ள்ளையாகப் புட்பமாரி பொழிந்தார்கள். விஷணுவாகுச் சாதோஷ
ம்வந்துபிரமனுக்குமுன்னை அகங்காரமென்றது இரண்டு நீங்கிப்போ
யிற்று. (காஎ)

பாடினான்பரவினான் பரவசத்தினு
லாடினானோடினா னளவிடாமுதல்
கூடினொனெவ்வரக் கொள்ளுகேனெனத்
தேடினான்சிவனையத் தெவிந்தசெக்கன்மால்.

இ-ள். அப்போது தெளிவையடைந்த விஷணு அகனிமலை
யினிடத்திலிருந்து எழுந்தருளிய பரமசிவனைப் பாடினார் வந்தனஞ்
செய்தார் பரவசவகொண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடினார் பாசுநிகிலும
ஒடினார் யாவராலு மளவிடக்கூடாது இந்தச்சுவாமியைத் தரிசித்து
க்கூடினேன் இனி கானென்னவரக் கேட்பேனென்று ஆலோசனை
செய்தார்-எ-று.

ஆசையாலுருகுமல் வரிதணன்புகண்
மசனும்பலவர மினிதூல்கின்
வாசமாமலரவ வுனக்குமண்ணின்மேற்
பூசையுமகோயிலும போகவென்றனன்.

இ-ள். இப்படி பிரபல பத்தியினாலே தேகம்உருகாநின்றவிஷ்
ணுவினுடைய அடிமையத்திறத்தைப் பார்த்துக்கேட்ட வரங்க ளெ
ல்லாஞ்சிவன் அருளிச்செய்து பிரமனைப்பார்த்து உனக்குப் பூமியி
லே கோயிலும் பூசையுமில்லாற் போகக்கடவ தென்றதுருவும
பற்றினார்கவாமி-எ-று. (காஅ)

கைதையேயுவனொடு கரவுய்யுரை
செய்தாலநீண்டிலே மென்றுதீர்த்தன
னெய்திய முனிவுகண் டேகுகாவ்முகன்
மெய்கறைபுறப்பதங் வீழ்ந்துபோற்றினான்,

இ-ள். தாமழ்ப்புவே இப்பிரமனோடுசேர்ந்த பொய்சாட்சிசொ
ன்னபடியினாலே உன்னை இறுமுதற்கொண்டு நீண்டே நென்றுத
ள்ளினார் அதன்பின்புகவாநிக்கு இப்படிப்பட்ட கோபம வந்தத
ய்பார்த்து ஏக்கமெடுத்துப் பிரமன் தன்னுடைய தேகம் பூமியிலே
நன்றாய்ப்படிய விழுந்து வர்தனஞ்செய்தார். (காஅ)

பொடியமுடிதயழலேகிகர் பஸ்யானவமலமாந்த்
செடிமுடிகையாலேயுழல் சிறியேனெருபொருளோ
வடிவேபெருவெளியேசதுர் மறையே சதுர்மறையின்
முடிவேதனிமுதலேயெனே முனியேலெனே முனியேலு

இ-ள். கீழமுடிய நெருப்பைப்பொத்தகவாயியேசண்டாளத்து
வமாகிய ஆணவமல. மென்றிற் செடி. முடி.க கொண்டிருப்பதினாலு
அழிவேகியாயத் திரியாயிற் எற சிறியேனெரு பொருளோ உருவமா
னவரே அகண்டவெளியானவரே நான்கு வேதமானவரே நான்கு
வேதத்தினுடைய அந்தரத் தி விருகுகின்றவரே ஒப்பற்ற முதலாகிய
வரே கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம-எ-று. (எஉ)

எந்நீருமொன்றாகிய வெழுவாரியுமறுதி
வெந்நீரதுவானுலுடன் விளவப்பினுன்னடோ
கின்னீர்மையிதென்றாலுல குயிரெப்படிசமும
முன்னீர்விடமுன்னடோயெனே முனியேலெனே முனியேல்.

இ-ள். எல்லாநதிகளினீரும் விருகதுன்னாகிய வெழு சமுத்திர
நதிகாய்ந்து வெந்நீராய்ச் சுட்டால் அதை ஆறறு வதற்கு வேற்ற
சலமுன்னடோ உமக்கே இப்படிப்பட்ட கோபம்வந்தால் உலகத்து
விருகதிறவராசிகள் எப்படிபிழைக்குர் முன்னே சமுத்திரத்திலே
நிறந்த ஆலகாலவிடாததையுண்ட முாத்திகோபம் செய்யவேண்டாம
ம கோபம் செய்யவேண்டாம-எ-று. (எஉ)

பிறையேமுமுடிதயையுதை பெண்ணையெனே
கறையேநனுமலரையென நானுநிதராவை
பொறையேதிருவருளேவொழி யுடலேசியப்பெயே
முறையேபலமுறையேயெனே முனியேலெனே முனியேல்

இ-ள். முன்னுபிதறமாகியும் புண்ணுசுதிநெருப்பென்ற
கியும் ஆணையுமேதவகுதியு புதுமாகியும் மலகாரகியும் நெருபா
நெருபுததைப் பொழிவின்ற மேகமாகியும் சொல்லாகியும் நாதமாகி
யும் மற்றும் நானுவித ருமாகியு மிருகுகின்றபுத்தியே உமக்குமுற
ையேயமுறை என்னேக கோபக்க வேண்டாம் அடியேனே கூயித்
கவேண்டிமுதுறைவனே-எ-று. (எஉ)

வெண்மைச்ச நமலராகிய வீல்வேள் தனுவென்றே
கொம்மைத்தலைம நவநெழு கோபக்களிறன்றே
செம்மைக்கலன்னதேகொலை செய்யுமத்தனன்றே
ஆம்மைப்புரமன்றேயொரு பொருளெனே முனியேல்.

இ-ள். மிகுந்தகெப்பத்தைக் கொடுக்கின்ற புஷ்பபாணங்களை யுடை மன்மதன் தேகமல்லவேதாருகாவனத்து ரிஷிகள்விட்டஎழு மரின் தலையும் ஆறுபோன்றமதத்தையுமுடையகோபமாகியயானை யல்லவே. அந்தரிஷிகள் பின்புவிட்ட சிவப்பாகிய அக்கினியல்லவே. கொலைசெய்யத் தொழிலுடைய எமனல்லவே. தீர்புரமல்லவே. நான் எவ்வளவு உமக்கு என்னை ஒரு பொருளாகக் கோபஞ்செய்யவேண்டா ம்-எ-று. (எஉ)

இரி தற்கரிதாமுன்முடி யநிலேனெனுமளவே
பறவைப்படிவானேனினி மேலோவிடர்படுவேன்
சிறுமைப்படுமென்பாரென் செய்மென்றுரைசெய்தா
மருகிகருளிரளலபோலிறை மசிழ்வாய்வைமெரழிவான்.

இ-ள். யாவரா லுமறியக்கூடாதஉமமுடைய முடிவையந்கிறே னென்ற மாதிரித்திலே பறவையுருவமானேன் இனிமேலோ துகட த்தை யாடவேண் சிறுமையைட டைந்த என்னிடத்திலிருப்பசெ ய்யுமென்று சொல்லி விசனப்பட்டபோது மறுகக்காடந்து மூளிர்த் த ஜலப்போலச் சிவிரான் சந்தோஷமாய் திருவாய்மலாந்து சில திருமொழிகோச செய்வார்-எ-று. (எச)

அமபொருகவஞ்சேலினி யவனித்தலமறையோர்
தாழ்சனையுன்பூசனை யாகித்தபனியமாந்
சமபூசாவுலகேழையும் விதியென்றருட்செய்தான்
கப்பூகடல்விடமுண்டருள் கருணைக்கடலானான்.

இ-ள். பிரமனே இனிமேல் நீ பயப்படாதே. பூட்டியில் பிரமண ன்களுக்கே செய்கிற பூசை உன் பூசையாகக் கொண்டுபொன்னுரு வையாய்விடாவிடமாகேருமலைதாது, மதுபூவுகத்தையும் ஏப்போ துர போல பளையென்று அருளிச்செய்தார் சுவகுகளதவழ்கின்ற சமுத்திரத்தின் விஷத்தையுண்ட ச்ருபைக்கடலாகிய சிவபெருமா ன்-எ-று. (எடு)

அருசிரடி ஆசிரியனிருத்தம்

இத்தலத்தை யுமக்குவரங் கொடுத்தலினால்யோசனைமுன்றெ லலை தூயம், சுத்தம் நிறுளானத் தலமாகப் பொவிகளிர்த்தசோ திதானுஞ், சிற்றுருவமையாகிவர முதலக்கடலதன்பஞ் சிதந்ததா ன், முத்திதனைத் தனையாம லுதவுமிதம் கருணைபுரிமொழியுநாமம்

இ-ள். பிரம விஷணுக்களே உங்களுக்கு இத்தலத்திலே அணக்கி ரகஞ்செய்துவரங்கொடுத்தபடியினாலே இத்தலத்தைச் சந்திப்பான்

மேலான தூரம்வரைக்கும் சுத்த பவித்ரிமாத விருக்க வேண்டி
து இரதச் செந்தி மலையானது சிறிய உருவத்தோடுகூடியமலையா
கககவது பேரின்பஞ்ஞெந்த மேரட்சத்தைததடையிலாமலகொ
டுக்கும் இரதத்தலத்துக்கு அருணாபுரியென்று பெயராம-எ-று.

வரதைபடு மிந்திரனு மிதையவரும் நினைக்கவவர் வருத்தநீர்
த்தேதாம், ஆதலினு வித்தலத்தை நினைப்பவர்க்குப் பிறப்பிடும பை
யகற்றுவோமிப், பூதலமு மித்தலமு பிரளயத்துமழியாத பொற்ப
தாது, மோதியகாற் றடைந்ததிசைச் சராசரங்க ளெவையுமுயர்
த்தி செங்கும்.

இ-ன. துன்பத்தையடைந்த தேவேந்திரனும் தேவர்களும் நம
மாரிணைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தை தீர்த்தோம் ஆனபடியா
லித்தத் தலத்தை நினைக்கின்றவர்களுக்குப் பிறவித்துக்கதை நீக்கு
வோம் இரதப்பர்வதமும் இரதத்தலமும் பிரளயகாலத்தினும் நாச
மடையாத லக்ஷணத்தை யுடையதாகமோதுகின்றவாய்சஞ்சரிகி
ன்ற திக்குகலிலுள்ள சராசரங்க ளெல்லாவற்றையும் முத்தியிலே
சோக்கும-எ-று.

வையகத்தி லரியதவம் புரிந்ததற்குக் கிளியமுத்தி வழங்க வே
ண்டிச். செய்விலித்தத் திருநகரி லவதரிகக வரந்தருவோளு செயத
தான மெய்ப்பெறமொன் றுயிரமாய் வனமிதிற கொடுமபாவம் வி
னையாதினதுபையு னமென வுணர்வார்க்குப் பரகதிபிட்டாது நமத
தானே தானே,

இ-ன். பூமியிலிதைய தவத்தைச் செய்தவர்களும் இவிரம
யுரந் மேரட்சத்தைக் கொடுக்க விரும்பி சோதிசொருபமாகிய இந
தத் தலத்தி லவதரிகக வரத்தைக் கொடுப்போம் இவில ஒரு தான
மெய்தால் ஒன்று ஆயிரமாயவிரந்தியோகம் இருந்ததலத்தில் பா
வமே யுண்டாகாது இதைச் சந்தேகமாக நினைப்பவர்களுக்கு மேர
ட்சம் விடைக்கமாட்டாது, நமமுடைய ஆலோசனப்படிக்கு எண்ணா பர
மதிவன்-எ-று.

அண்ணலிலை மொழியளவி வழறண்ண மதுகுறுநி யசலமா
கி, வண்ணமெடுந் கடர்விரிந்து விளங்கு தலகண் டயான் திராமால
வனவகிசெசால்வார், விண்ணவந்தரு மெவகளுக்கு மிதன சோதி
செதிர்குறுகி விழிக்கபோகா, தெண்ணிய கடர்கொல்லா ருடக
ந்த மலையாக விருக்கவென்றார்.

இ-ன். இத்தப்படி சுவாமி சொன்ன அளவில் அக்கினிமலைகுறு
கி ஒரு சிறியமலையாய் விறம்பொருங்கிய மிகுந்த பிரகாசம் விரிந்து
பிரகாசிப்பது பார்த்த பிரமமும் விஷ்ணுவும் சுவாமிபைவணங்கி

சொல்லுவார்கள் தேவர்களுக்கும் ஐக்களுக்கும் கிரிந்நயலையின் சோதிகுகெதிராகப்போய் கண்ணிழிகக கூடவிலலை ஆனபடியினால் எண்ணுதற்கரிய கிரணங்கொல்லாமதைந்து ஒருமலையாமிரு சகலே ண்மிக என்ருர்கள் எ-று. (௭௯)

அன்னமிசை வருவா னங் கருடல் மிசை வருவா னங் மலமூர் த்நிவன்னியொலி மறைத்தாமற்றை மலையாகவிரித்திபென மலையா ய்ச செய்தார், சென்னியிலே யோருசேதி யனுதினமுாதெரியவரு ள் செய்வாயென்று சொன்னுமாதவடியவர்க்கா விறையவனு மிரங்கி சிவை சியம்பலுற்றார்

இ-ள். அன்னவாகனத்தி லேறுகின்ற பிரமனும் கருடளாகன த்தில் வருகின்ற விஷ்ணுவும், மலையிதிராகிய சுவாமிஅக்கிரிப்பிர காசத்தை மறைந்து மற்றமலைகள்போ லிருக்கவேண்டுமென்றுகே ட்க அப்படியே மலையுருவாகச் செய்தார்இந்தமலையினால் சியிலேஒ ரு பிரகாசம் என்னாளுந் தெரியும்படியாகக் கிருபை செய்யவேண்டு மென்றுர் அப்படிச்சொன்ன தொண்டர்களுக்காக இறங்கிச்சுவாமி புந் திருவாய்மலர்ந்தார்-எ-று- (அறி)

கார்த்திகைகருக் கார்த்திகைகா ளொருசேதி மலையுளியிற் சா ட்டி வித்தோம், வாய்த்தவந்தச் சுடர்காணிற் பாகிரினியில் வந்து வில் மன்னிவாழ்வார். பார்த்திவற்கு மருதவாக்கு மிடைபுறு சவறு மிது பணிந்தோர் கண்டோர், கோத்திரத்தி லிறுபத்தோ தலைமு றைக்குமுத்திவரங் கொடுப்போமென்றுர்

இ-ள் பிரமவிஷ்ணுக்களே கார்த்திகைமாதத்தில் திருத்திகை ஈட்சத்திரத்தில் மலையினுச்சியில் ஒருபிரகாசங் காண்பிப்போம் அ ப்படி பொருந்தியசுடரைக் கண்டால் தரித்திரமும் வியாதிமில் மல்உகைத்தில் நிலைபெற்று வாழ்வார்கள் இரட்ச சோதியை காண் டஅரசார்களக்கும் அரிய தகைகளுக்கும் திடைபுறுநீருளம் திடை ப்பணிந்தவர்கள் தரிசித்தவர்கள் கோத்திரத்தில் இறப்பதொரு த லைமுறைக்கும் முத்திவரங் கொடுப்போமென்றுர் அருணாசலேசர்

மரணபவ மறுக்கல்ல மருந்தாக மதர்மயலை மருந்தென் று பேர், அருணைவடி வாதலினாலுணுகியியென மொருபேரமலையோ ர்கால், தாணியிலே யரைத்தவர்க்கு நுகத்தோடி. பாடுசெய்து துன்பி த்ததாமென், நிருணிலவுமிடத்திறைவ னிசைக்கபிழந் திரைஞ்சி யவ ரிசைப்பதானார்.

இ-ள் இறப்பினையும் பிறப்பினையும் நீக்குதர்க்கு மருந்தானபடியினாலே இறந்தமலேக்கு மருந்தென்றுபெயர், இறந்தமலே சிவப்பறவிமானபடியினாலே அருணகிரியென்று ஒருபெயர் அதை ஒருதரமபூமிமீலே சொன்னவர்களுக்குப் பஞ்சாட்சரத்தை மூன்றுபாடிதரம் உச்சரித்ததற்குச் சமானமாகுமென்று நீலகண்டத்தைப் பூவன் அருளிச்செய்ய ராமவிஷ்ணுகள் சந்தோஷத்தை யடைந்துகவாயியை வணங்கிச் சொல்லுவார்-எ-று. (உஅ)

அமி, தருணகிரியானே புனக்கு விண்ணீ ரலதுபு லாட்டுவாரார் சொந்தித் தவமித்திரளஸதுசெருமடிக்கு மணிமலை சூட்டுவாரார் கமித்திகழிமிடற்றானேகதிர்களன்றிமணித்தி பககாட்டுவாரார் [ரூர். எமித்திறைஞ்சிபூசைசெய்ய விதங்கீழோரினிகவடிவெடுப்பாபென்

இ-ள் ஸ்ரீ அருணாசலேசரே மலையாகிய உமக்கு ஆகாயத்தில் நின்று பெய்கின்ற மழையேயல்லாமல் ஜலகொண்டு வந்து அபிஷேகஞ்செய்கிறவர்களார் நட்சத்திரக் கூட்டமாகேழுக்துமாலையாவதல்லது வேறே மூத்துவாலே சூட்டுகிறவர்களார் சூரியகிரணமே தீபமாவதல்லாமல் தீபகொண்டிலிந்து வெரே காட்டுகிறவர்களார் ஆன படியினாலே நாககள் அபிஷேக மதலாண்டைகள்செய்துபூசை செய்வதற்கிசைந்த மலையின்மீழ் ஒரு இலிங்கவடிவமாய் எழுந்தருளேவென்றமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்-எ-று. அக.

அன்னதுவா சிருகசு நுஜீர் காரியத்தி லருகியமென் தசலம் புகார், எளிவாழ புழுவவகோர் சிவனாருவ மூளைத்ததுகண் டிறைஞ்சியெத்தி, மன்னியபுமழிபொழிந்து ரவசமாய் மகிழ்ந்தா மபயனைக்கூலிக், தன்னிகரில் கோலரம மண்டபமணிமதி லுஞ்சமைப்பித்தார்கள்.

இ-ள். அப்படியே இலிங்கமானிற்றோ பக்திபுடன் பூசிக்கொன்றந்த மலையிலுள்ளே மறைவுகோலஞ் செய்தார் எந்தத் தேசமும் புகழப்பட அவ்விடத்தில் ஒரு இலிங்கத்தோன்றிற்று அதைக்கண்டு வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து புட்பவாகும் பொழிந்து பரவசமாய்ச் சந்தோஷமடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி மானென்ற தேவதூதர்க்கூப்பிட்டி ஒப்பில்லாத கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் அழகுள்ள மதிலுஞ் செய்வித்தார்கள்-எ-று. (அச)

அழியாத வளாகாக் தீர்த்தமுந்தூற்றறுபதுங்கண்டழகு செய்கார், வழியாகீர்ச் சரத்திஞ் சரதரவங் கேணிகளு மரமமான, மொழியாம லிமையானு மிரட்டி மனிதரென வருவாக்கொண்டார், விழியால விடமனைய கணிகையராய் அரம்பையரு மேவினாரே

இ-ள். எப்பொழுது மழியாத வளப்பமுள்ள நகரமும் முந்தாற்றறுபது வகையாகிய தீர்த்தமும் உண்டானது கண்டழகு செய்தார் வழியாத சலத்தைபுடைய ஆகாயகங்கையும் கற்பகவிரூட்சமுங் கிணறுகளும் மரங்களாயின நீங்காமல தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதவடிவனாகொண்டு பிறந்தார்கள். ஏனும் போன்ற கண்களையுடைய தாசிகளாக அரம்பாஸ்திரீகள் பிறந்தார்கள்-எ-று. (அரு)

காலையிலே முழுகி மரவிரியுதித்துச் சிவந்தசடைகட்டிற்று, மேலணிந்து கண்டுகைபூண் டனமுதலாயஞ்சனத்தான் மிகுத்தசார்தன், மாலைபிறை சிவபூசை புரிந்தண்ணு மலைவதனைவலங்கொண்டே த்தி, ஏலவொரு பதினாலா யிரவாண்டு கழிந்ததற்பின் னிறைவராளுர்.

இ-ள். பிரமபிஷ்ணுக்கள் இருவரும் காலையிலமுழுகி மரவிரிதரித்துக்கொண்டு சிவந்தசடைகட்டி விபூதியைதேகமெல்லாந்தரித்து ருத்திராட்சமாலே பூணுகொண்டு அன்னமுதலாகிய திருமருசனத்தினாலும் மாலைபிறையும் சிவபூசைசெய்து இருவண்ணுமலையைப்பிரதபூசணஞ்செய்து வணங்கிப் பின்பு பதினாலாயிரம் வருஷம் ஆன பின்பு சுவாமியரிடத்தில யிடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள் பதிக் குப்பேரய் தங்களுதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்-எ-று.

ஆசைதருந்திருவருளை சமைத்ததற்ின் கயிலைமலை யாசை போயிற், தீசனுக்குங் கனகமலையிதுவாயின் வெள்ளிமலை யினிமேலென்னுங், காசிமுதலெமித் துறைக்குஞ் சிறப்புடைய தலமேழுங் கனகநாடு, மாசுகன்ற கதிரீதோன்றவொளியிழந்த வுதிக்கணம போல் வளமைதேய்ந்த.

இ-ள். சுவாமிக்கு ஆசைகொள்ளும்படி திருவருளை சலத்தலம் அமைந்தபிறகு கயிலைமலையிலிருக்கும் ஆசைவெறுத்தது இந்த மலையே பொன்னுருவன கொள்ளுபாயின் வெள்ளிமலையின் மேலாசையுண்டாகுமா காசிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட எழுதலங்களும் தேவிலைகளும் குற்றம்மீறிய அரியணையமாகப் பிரகாசமழிந்த நட்சத்திரங்களபோல ஒளிமழுங்கிப்போயின-எ-று. (அஎ)

அரியயணைமளவிந்தற் கரியமலை நிலையுறைக்க விரிதென்றாலுந் தெரியவுன்கதறிந்சபடிசிறிதுரைத்தேனினியுந்.சக்குந் திறமே தென்

றான், வரிசைபெறு மார்க்கண்ட முனிமகிழ்ந்து பணிந்துமையாள்
மலரிற்றேன்றி, உறியசிவனிடங்கலந்த கதையுமுரைத்தருளுகென
உரைப்பதானான்.

இ-ள். ரங்கிதேவர் மார்க்கண்டேயரிஷியைப்பார்த்து விஷ்ணு
வும் பிரமலும் அதற்கரிதாகிய திருமலைநின் சிறப்பைஎன்னுல்சொ
ல்லுதற்கரிதென்றாலும் எனக்குத்தெரிந்த அளவில் சிறிது உமக்
குத்தெரியும்படிச் சொன்னேன். இனிச் சொல்லவேண்டிய தென்
னவென்றார் வரிசைபெற்ற மார்க்கண்டேயரிஷிசுத்தோஷித்து வண
ங்கிச் சுவாமி பார்வதியார் இமோற்பருவதத்தில்அவதாரஞ் செய்த
தும் சுவாமியேநாக்கித் தவஞ்செய்து அவரிடப்பாகம் பெற்றது
வுஞ் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்கச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

இ ர ண் ட ர வ து

திருமலைச்சுருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௯௪.

—

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது பார்வதியார் திருவவதாரச்சுருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பன்னிருவர்பதினொருவரெழுவரென்மர் திசைக்கிறைவர்பணி
காட்டுள்ளோர், கிம்பருடர் சித்தரிக்கர் இமையவர் முனிவர் கிளை
யிலுள்ளோர், மன்னுமல ரயன் திருமாலகலைமடைந்தை மலர் மடந்
தை மகிழ்ந்துகுழ, முன்னவனை யிகழ்ந்துதக்கன் முடியாத பெரு
வேள்வி முடிக்கலுற்றான்.

பூருவகதை.

மாரக்கண்டேயரே முன்னாளிலே பிரமனிடத்திற் றீறந்த உக்க
னென்பவன் ஆரியதவஞ் செய்து உயர்த வரங்களைப் பெற்றுக்
கொண்டிருக்கவும் பிரசித்தனாக வாழுகிறக லத்தில பார்வதியார்தன்
னிடத்திற் பிறக்க அந்த அம்மையைச் சுவாமிக்குத் திருக்கவியா
ணஞ் செய்துக்கொடுத்து மாமனாகுப்படி வரம்பெற்று அந்தப்படி
செய்தபின்பு ஒருநாள் இவன் சுவாமியினுடைய சபைக்குப் பேயி
னான். அவ்விடத்தில் சுவாமிதனக்குளமுந்து மரியாதைசெய்யவிண்
தை என்கிறகோபக்கொண்டு தன்னுடைய வீட்டுக்குவந்து சுவாமி
ஐயப்பார்க்கிலும் உயர்வையுடைய வேண்டுமென்று.

இ-ள். பன்னிரண்டு சூரியர்கள் பதினேழு ருத்திரர்கள் சத்த சீஷிகள் அஷ்டதிக்குப் பாலகர்-நாக்லோகத்தார் மின்னரர் கிம்புருடர் சித்தர் யட்சர் தேவர்கள் முனிவர்கள் நிலைபெற்றபிரமன் விஷ்ணு சரஸ்பதி இலட்சுமி மிகவுஞ் சந்தோஷம் அடைந்து சுற்றிக் கொள்ள எல்லோருக்கும் முதல்வராகிய பராசிவனைநிந்தித்துமுடியக்கூடாத பெரியயாகஞ்செய்யத் தொடங்கினான்-எ-று. (க)

என்றைதெரியு மகப்பார்க்க விடையருளென் றிறைக் கிறைவியி னசத்தா வித்ததை, புத்தியிலா திசைந்தன்னென் றுரைத்தனனீ தெனவேண்டிப் பொறுப்பாயென்று, வந்துனஞ்செய் தனவனை நாகபுரிந்து கடிதுசென்று வருவாயென்றான், கந்தமலர்க்கு முலாளுந் தந்தைமகந்தொடங்குகன தலத்தைச்சார்ந்தாள்.

இ-ள். பார்வதிதேவி தகப்பனாகிய தககன் யாகம் பண்ணுவதைக்கேட்டு சுவாமி என்னுடைய தகப்பன்செய்கிற வேள்வியைப் பார்த்து வருவதற்கு உத்தரவுகொடுமென்று கேட்க அதற்குசுவாமி உன் தகப்பன் புத்தியில்லாமல் என்னை மிகவும் நித்தித்திருக்கின் றானே நீபிரகலாமர் வென்று சொல்ல அதைக்கேட்டு சுவாமிஎன் தகப்பன் செய்த இந்தக் குற்றத்தை என்னை வேண்டிப் பொருக்க வேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ் செய்தபோது அந்த அம்மையைப் பார்த்து நனைத்து நல்லது நீபோய்ச் சீக்கிரத்திலவந்து சேரென்று சொல்லப்பார்வதியும் தகப்பன் யாகஞ்செய்கிற இடத்துக்குப்போனாள்-எ-று. (உ)

தாயாரைக்கண்ட டி தொழுதா ளவளமுதா திருந்தனள் தன் தந்தையான, தீயவனைப் பணிந்தனளங் கவனுமிகழ்ந் தானிசுழ்ந்த பொலிநீராக்கிப், பேயிருக்குஞ் கடலைபெனப் பிழைபிறந்து வீடுக ளுமன் பெருவாழ்வென்று, வாய்பிறக்குங் கொடுமைசொலி மறைந் தாள்வென் செயலறிந்தான் மங்கைபாகுன்.

இ-ள். பார்வதிதககன் யாகசாலைக்குப்போய் தன்னுடைய தாயாவளங்குகினாள், அவள் இந்த அம்மையைதழுவி உபசாரஞ்சொல்லாமலிருந்தார்கள் அதன் பின்புதிமைபொருந்திய தகப்பனைகந்தாவிசெய்ய அவனும் சிந்தித்தான் அதைப்பார்த்துக்கோபங்கொண்டான் உன்னுடைய யாகசாலை வாழ்வுபோயிருந்து விளையாடுஞ் கடலை யாகிப் போகக்கூடவென்று சபித்து இப்பாவி வளர்த்ததேகம் இதுக்கேகூடவென்று யோகத்தினாலே தன்னுடைய தேகத்தைவிட்டுவிட்டு அச்செய்கை யுணர்ந்தார் ப்ரமசிவன்-எ-று. (சூ)

கலிவிரூத்தம்.

உண்ணிலாவுவஞ்சொல்ல வொருவனுதியுய்யமோ
தண்ணிலாமுடிக்குள்ளு தழைதொண்டினைக்கையா
வண்ணல்வெம்புமுனிவுகொள்ளு மளவினெற்றிவிழிதனில்
விண்ணடுக்கமண்ணங்க வீரன்வந்துதோன்றினான்.

இ-ள். எப்பொழுதும் கூடவிழ்ந்த பார்வதிதேகத்தை விட்ட
வுடனே ஒன்றியாகியிருந்த பரமசிவனுடைய உயிர் சவுகியசீதை
யடையுமோ ஞ்ளிந்தசக்திரன் தம்முடைய சிரத்திலேதானேயிரு
ந்து மெய்யவாரிச் சொர்க்கின்றபடியினாலே அதிக தாபமடைந்து
இந்தத்தக்கனாகிய பாவியேனெல்லவொ இவ்வாறுதம் உண்டாசிற்
றென்று கோடித்துக் கொள்ளுந் போது அவருடைய ரொற்றிக்கண்
ணிலிருந்து வீரபத்திரர் ஆகாயவுலகமும் பூமியும்நடுக்குட்படிதோ
ன்றினான்-எ-று.

(ச)

மஞ்சபந்நிபுடல்குத்து மணிமயூரமுடி ஷடன்
சஞ்சரிக்குமேருவென்ன விடிமுமுறுகுதழின்வாய்
ராஞ்சுகொப்பளிக்கநெற்றி நயனமுங்கொடுக்கவே
லஞ்சனித்தகையொடுங்க னோயன்வந்துதோன்றினான்.

இ-ள். தேகத்தைப் பார்க்கெனும் உடம்புகறுத்தமரீசின் நிற
ம்போன்ற மரகதரத்தினமிவழித்தமிழ்ந்துடன் சஞ்சரிக்கின்றம
ருவுக்கு ஒப்பாகி இடிபோல முழங்குகின்ற கொழப்பாகிய சொல்ல
யுடையவராய் நஞ்சைக் கொப்பளிக்க ரொற்றிக்கண் கொடுத்தி
சத்தின்மேல்வைத்துக் கூப்பிடுகைகளோடு எமது ஐயராகிய வீரப
த்திரர் வந்துதோன்றினான்-எ-று.

(ரு)

ஒழித்தனங்கவிரியுத்தி னாததரிமராகடை
காழிந்தெரிந்தவல்லியத்தி னாத நிரசத்தகச்சரையார்
விழித்திமைக்குமுன்னம் விண்ணின் லெனியடைத்தவிரியா
யமுழத்தென்னவென்னவென்றுவையன்வந்துதோன்றினான்.

இ-ள். இரணியசோக்கொன்ற மரகிங்கத்தையுடையதால் உ
தரியமாகவும் தாருகாவனத்தூரிகளால் விடப்பட்டிருச் சுவரியால்
மரணமடைந்த புலியின்தோல் இடுப்புக் கச்சையாவும் விழித்து
இடைப்பட்டதற்கு முன்னே ஆகாய மெல்லா முறைந்த தேகத்துடனே
என்னையமுழத்தது என்ன காரணம் என்னகாரணமென்று விசயத்
திரர்வந்தார்-எ-று.

(சு)

முக்கணத்தவீர்கொடாது கனங்கொடுக்குமுக்கினைத்
தக்கன்வேள்வியைத்தகர்த்து மீளுகெனறுசாற்றினு
னககணத்தினுலகைபொறுதி யடிவணங்கியேகிணு
பககின்றுபூதனாதர் பாரிடங்களுக்குழவே.

இ-ள். என்னையழைத்த காரியம் என்னவென்றுகேட்க வீரப
த்திரலரப்பார்த்து மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவன்சலத்தைப்
பொழியாமல் நெருப்புக்களைக் கசுருடேக்கம் போறபோயத் தக்கனு
டைய யாகத்தை யழித்துவாவென றருளிச்செய்ய அககணமே வீ
ரபத்திரர் அதிக சந்தேகமடைந்து சுவாமிபின்பு திருவடியைத்
தொழுது பககத்தில னின்ற பூத கூட்டங்களு மபேய்களுளு குட்ப
போனார்-எ-று.

ஈஞ்சகொப்புளிக்குநாக ஈலிரண்டிமாலையா
யஞ்சிரட்டிபூதலீல வாலவட்டமவீசவே
குஞ்சரங்கொட்டையுங் குதம்பயாகவிட்டவெண்
கஞ்சுக்கத்தர்நால்வர் நூய கவரிவீன்று வீசவே.

இ-ள். விஷம் கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங்களை மாலையாகத்தரி
த்துக்கொண்டு பத்துபூதங்கள் நீலவண்ணமான ஆலவட்டம் வீசி
கொண்டிவரவும் திகழ்நிற்கிற யானைகொட்டையுங்காறுவேருண்
டலமாகத் தரித்துக்கொண்டி வெள்ளைச்சட்டையணிந்த நால்வர்
பரிசுத்தமாகிய சாமரம் வீசவும் புறப்பட்டார் வீரபத்திரர்-எ-று.

திரிநுந்தவுகரவெர்மை விண்பிழிந்துதீர்க்க்திம
பேயிரண்டு வறு யாறு காகளம்மிகுகவே
வாயிரண்டுபோலுயாலை மயிழிந்தபூதமீமா
ராயிரங்கவிக்கமுத்தி ருமத்திரககவே.

இ-ள். வடவாழகாக்வினி குடிக்கொண்டிருந்த வயிற்றினிடைய
பசியையோகங்களைப் பிழிந்துமுடித்து ஆற்றிக் கொள்ளுவின்ற இர
ண்டாபிரம போய்கள எக்காளமபிடுக்கவும் சந்திரனை இரண்டாகப்
பிளந்து இரண்டிலகையிலும் வைத்ததுபோலு பிருக்கும ஆயிர
ம் பூதங்கள் முத்துக்குடைகள் பிடிக்கவும் புறப்பட்டார்-எ-று.

மாயமாயர்தந்துசனகு கோடிக்கோடிமறுகவே
தியினவாயனார்திதந்த சிங்கநாதமுதவே
சாயுமெண்ணில்காலாதேசி தந்தகொமாசைககவே
யாயிரங்களிறெருத் தனைநகதேசிலேறினார்.

இ-ள். இறந்திற்றுபிறகவின்ற அநேககோடிவிஷனுக்களுடைய
யகையிபிருந்த சங்குகளை அநேகபூதங்கள் வாயிலவைத்து ஊதிவ
ரவும் இறந்த அக்கினிபகவான்வாயுபகவானேறுகின்றஆட்டுக்கடா

கலைஞர் அமைச்சரவைக்கு உரிய அங்கீகாரம் வழங்கித் தர உத்தேசம்
புத்தகங்களுக்கும் இத்தகைய அங்கீகாரங்களைத் தர உத்தேசம் எடுக்க
டாக்டர் குமாரசாமிசாமிநாதன் அவர்கள் அங்கீகாரம் வழங்கித் தர
தரும் ஆயிரம் ரூபாய்க்கட்டி யிழைக்கிற தேரிலேரினார் வீசு
த்திரி-எ-று. கஉ

இலகணங்களை யான சிலகணங்கடேரதா
புலவகின்ற சிலகணங்க ளோடுகின்றவாடியாய்
மலைவுகொண்டிலகணங்கள், மூன்றிதர்தேவராயின
வலகைதானுமளவிலா தனந்தவேடமானதே.

இ-ள், அப்படிவிரபத்திரி தேரி லேறினமோது சில புத்தக
ளையான ரூபங்கொண்ட புத்தகங்கள் தேரினுருவங்கொண்ட
ன, சிலபுத்தகங்குதினை, சிலபுத்தகங் ளுமனிதரும் தேவ
ருமாயின அளவிலலாதபேய்க ளனகதரூபங்கொண்டு புறப்பட்
டன-எ-று. கக

வீரையேழாங்கவுண்டும் விடாய்கொடாதுமினபே
பூரவேமுபாருமுண்டு படுகொடாதுபருமே
தூரவேலெறிதொகல னுடுகொள்ளுகொள்ளுமே
பேரையேவிருப்புமுன னடத்துசென்றபூகமே

இ-ள், வீரபத்திரிபுரப்பட்டவுடனே புத்தகஞ்செய்ய-ஈரும
பி அவருக்கு முன்னோடந்தபூதங்கள் ஏழுசமுததிரத்தி நீரட
ங்கலும் குடித்தாலும் விடாய்தீராமல்விரும்பும்பாரமாயி ஏ
முலக்கத்தையும்சாப்பிட்டிப் படுகொடாது அலைதொகொண்டி
ருக்கும் கூர்மைபெருநதிய வேலாயுதத்தை எறித்து ஏமனு
டைய நாட்டைக் கொள்ளுகொள்ளும் இப்படிப்பட்டவலிமை
யுள்ளன-எ-று. கஉ

கொண்டலேழையுஞ்சிலந்த குஞ்சிமீதுசுற்றுமே
பண்டிகரண்டமும புதைகொளுத்துமினமே
பெண்டிசாமுகத்தைநாடி யாகசாலைதேறிமே
சண்டவாயுடுவன்னவங்கை தட்டியோடுபூகமே.

இ-ள், ஏழுமேகங்களை யும்பிடித்துச் சிலந்த கலைமயிரிலே சு
ந்தக்கட்டிக் கொள்ளும், அநேகபிரமாண்டங்களையும் புதை பு
ண்டாகநெருப்பினாலேகொளுத்தும் எட்டுததிக்குக்கேடி யாக
சாலையெங்கேயென்றுதேசம், பிரசண்டவாயுபோலக் கைகளை
க்கொண்டுவிரபத்திரிபுரத்தினேயோடுகின்ற பூதங்கள்-எ-று. கக.

வெள்ளவாயுமீதுதூதர்ந்து விற்றுசின்றசிலகணங்
துள்ளவந்துபுலவமுற்றுது சுறாதுசின்றசிலகணங்

தள்ளுவதில் தோல்வியடைந்து சாய்க்கரிந்துகொண்டிருக்கும்
பள்ளிகொள்ளுமுடனெழுந்து பரிசுகொண்டுபோகிறேன்.

இ-ள். இலபூதங்கள் வெள்ளமாகியசமுத்திரம்போன்றுமிருந்த
தமதுவைப்பானஞ்செய்து அதன்விருப்பு மேலீட்டிச்சண்டை
க்குளமுத்தன் இலபூதங்கள் நம்முடைய சுவாமியைத் தள்ளுகி
றவர்கள் யாரென்றுகேட்க அவர்களைக் கொள்ளுதற்காக நின்ற
வீரநகைகொள்ளும், இலபூதங்கள் நித்திரைசெய்யும். இலபூதங்
கள் உடனேயெழுந்து அன்புகொண்டு இவனைக்குறித்துப்பாடி
ம்எ-று. கசு

வெதிர்சிலம்புமுரசுசங்கம் விருதுபம்பையதிரவே
புறியகண்டைமணிதவண்டை புரிமதங்கமறுகளை
கதிகடந்துயாகசாலை கண்டுபூதகணமெலா
மதிதிமைந்தாரானபேர்க ளையும்வாரிவிடுவர்

இ-ள், வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனேயுள்ளங்குமில் சிலம்பு
முரசுசங்கங்கள் விருதாகிய உடுக்கைமுதலான வாத்தியபூதங்
களும்பெரியமணி தவண்டைமிடதங்கம்சத்திக்கவும் வழிமுழு
தும்போய்த் தக்கனூடைய யாகசாலையெங்குந் எல்லாப பூ
தக்கூட்டங்களும் அத்தியுதினாடை பின்னாகளாகிய சகலதேவர்
களையும், தூக்கிவாரிவிடுவர். கரு

காரிலேரிமைநிலேறி கடாவிலேறியலகைமே
லேரிமேறிமகரமேறி யிரலேறியெய்வகையாம்
பாரிலேறிமானமேறி பசுவிலேறியெண்மருத்
தேரிலேறிவந்தவீரர் செனைமாளமோதினார்.

இ-ள். மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனும் ஆட்டிக் கடாவி
லேறுகின்ற அக்கினியும் எருமைக்கடா வாகனனாகிய யமனும்
பேய்வாகனனாகிய நிருதியும் மகாவாகனனாகிய வருணனும்மா
ன் வாகனனாகியவாயுபகவானும் அளகாபுரியையாண்டு கிமா
னத்திலேறுகின்ற குபேரனும் எருதுவாகனனாகிய ஈசானியனு
மாகிய எட்டுப்பேர்களுத்தேறினேறி எதிர்த்துக்கொண்டுவந்த
வீரபத்திரருடைய பூதகணங்களையெதிர்த்தார்கள்-எ-று. கசு

லாணிருலம்பேறுலக்கை வச்சாங்கண்ணிச்சிவாள்
மீனிசேனைகாவலாளர் வீழாமாறுவீதிர்
கூடரிநாணிர்எண்டுசென்று கொடியவெண்மர்பரியெலா
மாளியோடெடுத்தெறித்த * வடிபனைக்குறிகேரவே.

* அயம்நைமதளிராடி மோர்வினையாட்டி.

இ-ள். திருப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் பாண்டமூலாயுதம்வே
உலக்கை வச்சிராயுதம் மழு கத்தி இறுகனை விறபத்திராரு
டையசேனைத்தலைவர்கள் விழும்படி பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அ
ப்போது எட்டுப்பூதங்கள் புறப்பட்டித் திருப்பாலகர் எட்டுப்
பேரையும் அவர்களை விறபவாகனங்க ளெட்டையும் அம்மனைக்
குச்சமரணமாக எதிர்த்தெறித்ததுகள். கௌ

அலகைகரவிசண்டிவிழ வமர்செய்யுதமோடவே
மலைவுகண்டித்திருப்பாலர் வாகைமாலேருடனார்
நலிதலகண்டிசன்வாளி வாளிசன் டையவிரு
னுலகபாலருடல்புகுத் துளமுழண்டிலாயதே.

இ-ள். முன்னே எட்டுப்பூதங்களாய் எறிபட்டுவிழுந்த திக்
குப்பாலகரெட்டுப்பேரும் அத்தெட்டுப்பூதங்களும்கீழ்விழவு
ம்மற்றைய பூதங்களெல்லாம் ஒடிப்போகவும் யுத்தஞ்செய்து
வெற்றிமாலேருடக்கொண்டார்கள் அதுகண்டவிரபத்திரர் எட்.
பிப்பாணத்தையிட்டார் அவைகளையோய் எட்டுப்பேருடலைத்
தொடைத்து அவ்வுடல்களுள் இருக்கிற அயிர்தத்தைப்பிடுதித்து
சஞ்சரித்தன. எ-று. கடி

மருங்கழித்துருபிலதாதி வச்சிரத்தோனேகினு
னெருங்கியிசனளகையாளி நிருதிவாயுவருணனுஞ்
சுருங்கினூர்கடாவிலேறித் துஞ்சினுழற்பிரான்
பெருங்கையேழுமீசனன்பர் பிறவீபாலனுத்தனன்

இ-ள். தேவேந்திரன் தன்வாகனத்தைவிட்டுக் ருபில்வடிவ
ங்கொண்டு ஒடினான், ஈசானன் குப்பான் நிருதிவாயு வருணன்
இவர்களுத்தோற்றுவெட்கத்தை யடைத்தார்கள், எமன் இறந
தான், அக்கினிபகவானுடைய ஏழுக்கையையும்சுவாமி அன்பரு
டையபாவங்களை அறுப்பதுபோல அறுத்துத்தள்ளினார் வீரப
த்திரர். எ-று. கக

கச்சமற்றவச்சமோடு கலையதானவெச்சுரு
ரெச்சனாகவுயிசுவாரி யுடலுரித்தெறித்தனன்
பச்சைவல்லியண்ணையர் பன்னிகாதிரண்டையு
வச்சுரத்தினுவரித்து மரமன்முன்புசென்றான்.

இ-ள். பங்குகொண்டயாககர்த்தாவாகிய கலைக்கோட்டுகாரி
விபிரானனுத்தேகமும்வேருகக்கொண்டு உடலைஉறித்து எறித்
தார்பார்வதியின்தாயாகியதக்கனுடைய பெண்ணிதியின் இரண்
டுகூகையையும் அறுத்துத்தள்ளிமரமனுயதக்கனிடத்திற் குப்போ
னார் வீரபத்திரர். உ.

மிக்கருந்துசோமபானம் வீரபானமாகவே
யொக்கின்றுயாகதண்ட மென்னகொண்டுகுன்றுபோற்
றக்களுரொகிரத்தபோல தலையரித்துதள்ளினு
னக்கணத்துலொன்னுசென் றரைக்கணத்தயின்றதே

இ-ள் தேவர்கள்கூடிச்சோமபானம் செய்வதை நீக்கித் தன
க்குவீரமேபாணமாகுட்படி யாகசாலையிற்புகுந்து யாகத்தம்ப
த்தைப்பிடுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்த தக்கனுடையதலையை மலே
போல்கீழே விழ அறுதலுத்தள்ளினார், அப்போது அந்தப்பூதக்
ணக்களிலொன்று அரை கொடியிலேதானே அத் தக்கன் தலே
யைத் தின்றுவிட்டது, ௨௧

பசுக்களேறுருத்திரப் பசுக்களாவிதன்னையும்
வசுக்களாவிநன்னையு மறுத்ததேவராவிபு ம்
முருக்கள்போலொளித்திருந்த முனிவராவிதன்னையு
மசிக்கவீரன் விட்டருல மளவியளவியுண்டதே

இ-ள். மாடுகளிலேறுகின்றபசுப்பேர்ன்ற உருத்திரகூட்டங்
கள் பிராணனையும் அஷ்டவசுக்களுயிரையும் மற்றுமுள்ள தே
வர்களுயிரையும் சூரகருகன் லொளித்துப்பதுங்கிபிருந்த முனி
வருடையபிராணனையும் பரியாசஞ்செய்ய வீரபத்திரர் விட்டரு
லாயுதம் எடுத்து எடுத்தித்தின்றுவிட்டது-எ-று. ௨௨

விழியினோடருக்கர்பல்லைவேரற்றுவிழத்தள்ளினு
வெழிவ்படைத்ததுண்டனூ வீரன்டுதுண்டமாக்கினான்
கழலமைத்தவன்குதிக்க வயிர்தமுண்டகலையிலா
வழலவிக்குமாறுதாளி லமபுவெண்ணெயொத்ததே.

இ-ள்* சூரியன்பற்களுக்கண்ணும்தெரித்துக் கீழேயிழ அடி
த்துச்சரசுவதியைப்பிடித்து இரண்டாகவாக்கரித்தார், இலக்கு
மிடைமூக்கரித்தார், வீரகூண்டாமணியைத்தரித்த காலினாலே
சத்திரானமிதிக்க அவன் கீழ்க்கித்தக்கனுடைய யாகசாலையெரு
ப்பைப் பிதிதததனால் அந்தவெப்பத்தீர் அப்பிய வெண்ணெய்
பேர்லானான்.எ-று, ௨௩

காயமண்ணில் விட்டதேவர் கரியமேனியலகையாய்
மாயமாகிமுன்னையாகம் வந்துதோன்றியமர்செயத்
தூயசேனையாய்பேர் தெட்டர்ந்துசர்க்கவமர்செய்தார்
பேயதாயிருக்கவும் பிணக்ககன்றதில்லையே.

* தின்றுவிட்ட தென்றது, இங்ஙனம் பிடித்து கொன்றது,
என்று கூட்டுக.

இ-ள். பூதகணங்களாலே இறந்துபோனதேவர்கள் கரியதே கத்தையுடையபசாசாகி மருபடியும் முன்யாகத்திலே மாயமாக நோதோன்றி எழுத்து சண்டைசெய்ய அவர்களை விரப்பதரசேனை அடித்துக்கொன்றார்கள் ஆகையால்பேயரம்ப்போயும் துக்கநீங்கவிழலை. உச

விதிபுனைந்துவோமஞ்ஞண்டம் வேறுபட்டதென்னினும் புதியசேறுமெனத்தினின்று பொரியும்வாய்ப்புட்டிமுன் குதிக்கொணங்கட்டவெடுத்து தொழுகுபூதர்கூனிதன் னுதாஞ்ஞண்டமணலெழுந்த வோமஞ்ஞண்டமானதே.

இ-ள் பிரமனாலே விதிக்கப்பட்ட யாகசாலே ராசந்தையடைந்தாலும் அதற்குயோகமாகவைததிருத்தேசாலும்என்றும்பொரியுஒருபூதம் வாயிறகொட்டிக்கொண்ம் தெய்க்கு -வகளைபெடுத்துமட்டமவென்று விட்டுக்கொள்ளும்போது அதனுடைய ஓமஞ்ஞண்டமாகவும் உதாராக்கினியே நெத்ப்பாகவு மிருத்தது எ-று. உரு

அட்டதிக்குப்பாலரும் வசுக்களுங்குருக்களும் முட்டரானமுப்பதிறவு மூன்றுகாடிதேவரும் பட்டபோதுவவர்தம்மெய்கள் பழுதுருதுதன்னுளே இட்டபூதவுதரமுன்னே யாகசாலையொத்தத்தே.

இ-ள். அஷ்டதிக்குப்பாலரும் அஷ்டவசுக்களும் தலைவராகவந்தகுருக்களும் முட்டிப்பட்டவராகிய முப்பதறுமக்கோடி தேவர்களும் இரத்ததுபோது அவர்களதேகம் வினாகப்போகாமல் விரப்பதிரருக்குமுன்னே அவருடையசேனைகளை சாப்பிட்டபடியினாலே அத்தபூதகணங்களுடைய வயிறுபாகசாலையையொத்தது எ-று. உச

கற்பகாலமுங்கெடாத கணமிதிக்கலமர்தம் மற்பமாழுட்பிரத்த மாய்கிரமொத்ததால் பற்பலவியக்கர்சித்தர் பண்டுகிதகுடறகளாற் சர்ப்பயாகமொத்ததென்று தக்கனசெய்தயாகமே

இ-ள். கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள் மிதித்தபடியினாலே தேவர்கள் அற்புதமாகிய உடம்பினினமும் பீரிட்டஉதிரம்யாகத்துக்கு தெய்யெய்தித்துச்சொரிந்து போலிருத்தது பலபலயட்சா நெதர்களுடைய வயிறுமிதுங்ஃப்பட்டி அவர்களுடைய குடலகொடிக்கொடியாகச் சித்திகுடக்கிந்து சர்ப்பயாகஞ்செய்தலையொத்தது அன்று தக்கனசெய்தவேவையி. உச

சிறத்ததிக்குப்பாலராகி கேவர்கித்தர்முதலினின்று நிறத்திறந்துபோகவேத னினைபி லெயிபற்றிது ன்

பிறந்துவந்துவந்துபோர் பெருக்கினுற்பிறந்தபேர்
மறந்துவிழியீரன்போல் மலரினுணைமண்டினான்.

இ-ள், கிறப்புபொருந்திய திக்குப்பாலகர் முதலாகியதேவர்
கள்சித்தர்கள் இறக்கப் பிரமன்நொடிப்பொழுதிலேயனைப்ப
டைத்துக் கொண்டேவந்தார் அவர்கள்மறுபடியும் யுத்தஞ்செ
ய்தார்கள் அவர்களினும் பிறக்காமலிருக்குமபடி பிரமனை
யடுத்து யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கினார் வீரபத்திரர்-எ-று, உஅ

செத்ததேவரீஸ்வரன் செயப்படப்படைத்திரும்
கைததலங்கள்விழுகாறு கமலனுணைமோதினான்
முத்தலைக்கொளபடையெடுத்த முண்டகத்கர்சித்தசேர்
பத்துமைத்தர்சென்னியும் படுக்களேபாப்பினான்,

இ-ள், இறந்துபோர்னதேவர்கள் மறுபடியுஞ்சண்டசெய்யப்ப
டைக்கும் பிரமனுடையகைகளை அறுத்துதள்ளினார் மூன்று
தலையையுடைய ஆயுதத்தினாலே அவர்மனதிலுண்டாகிய பத
துப்பிரமருடை-யதலைகளையுமகுத்திப் பூமியில் விழத்தள்ளினா
ர் வீரபத்திரர்-எ-று, உச

அண்டகூடமுண்டிமிழ்த வாகிமாயனமர்செயத்
துண்டமேருவேவிளங்கு கருடன்மீது தோன்றியே
விண்டவாளி வருடசாக வீரன்மார்பிலவீதினான்
கண்டதுண்டமாகவீரன் கையிலவாளியேவினான்

இ-ள், அண்டங்களை விழுங்கி உமிழ்தை முதல்வராகிய விஷ்
ணுசண்டசெய்யமூக்கையுடைய மேருநிகராகவிளங்கிய கரு
டன்மேல்ஏறிக்கொண்டு அனைகம்பாணவாருஷங்கள் வீரபத்தி
ராமார்பில்படும்படியாகப்பெழித்தார் அப்படிப்பட்ட பாணங்க
ளைஎல்லாம் துண்டமாகத்தனக்கைப்பாணத்திலே அறுத்தெறிச
தார் வீரபத்திரர், உஎ

வையமுண்டமாலவெகுண்டு வான் விதிர்ந்துவீசிலே
னையனங்கோர்வாளியா லறுததெறித்தேராமபினால்
பையராவருந்தியாவிடருகினான் மெய்கருகினான்
கையிலாழியேவினான் கனிந்ததண்ணல்காவினே,

இ-ள், விஷ்ணு விலயுததம்பண்ணுகிறதற்குச் சக்தியில்லாம
ல்கோபகொண்டு ஒருகததியை எடுத்ததுசுதறிவினார், வீரப
த்திரர் அக்கததியை ஒருபாணத்தைவிட்டமுத்து ஒருபாணத்தி

அலை பாம்பைக்கொல்லுகின்ற கருடனைக் கொன்றுகிட்டார்
அதுகண்டுதுக்கத்தினை உடர்புகறப்பாய்க் கைவிருக்கிற ச
க்கரத்தை வீரத்திராமேல பிரயோகஞ்செய்தார் அதுஒடிவந்
துசொயி காலிலேவிழுந்து பணிந்தது-எ-று ௩௧

எங்கைமுன்னளித்தவாளி யென்னைதாளில்விழ்ந்து
யந்தமெய்யொழிந்துபன்றி யாரிளின்வேட்கையே
வந்துவந்துபோர்தொடங்கி வாளின்வேலின் மயினை
ஊந்திவேரோர்சேவதாவி வாரிமீ கொளித்தனன்,

இ-ள், முற்காலத்திலே விஷ்ணு ஆயிரம் தாமரை மலரைக்
கொண்டு பாமசிவனைப்பூசித்து வருகிறபோது இவர்பத்தியை
ப்பரிசோதிக்கவேண்டி ஆயிரம்பூவிலே ஒருபூவைச் சுவாமிம
றைத்துவைத்தார் விஷ்ணு பூவைச் செய்து அருட்சிவபண்ணிக்
கொண்டு வரும்போது ஒருபுட்பங்குறைய அதற்குப்பதிலாகத்
தன்னுடைய தாமரைப்பூவொத்த கண்ணைப்பிடுகிவி அருச்சிக
ச்சுவாமிக்கு மனதில்சத்தோஷம்வந்து சக்ராயுதங்கொடுத்தார்
அந்தச்சக்கிரத்தைத் தானே சுவாமிமேலேவிட அதுபயங்காகா
லில்விழவே இனிமேல் இத்தருபத்தோடேநின்றால் பிழைக்க
மாட்டோமென்று அந்தஉருவத்தையொழித்துப் பன்றியாகவு
ம் சிங்கமாகவும் ரூபமெடுத்துவந்து யுத்தஞ்செய்ய அந்தஉருவ
ங்களை வாளாயுதத்தாலும் வேலாயுதத்தாலும்வீரபத்திரர் வெ
ன்றார் அதன்பின்புமிகவுட்பாந்து மீனருவமெடுத்துச் சமுத்தி
ரத்திலே விழுந்து ஒளித்தார்-எ-று, ௩௨

அறுசீர்க்குழிசெடிசாகிரியவிறுததம்,

புவியுண்டநெடுமாலும் பழையபடி புவியுண்டு போனானே
தன், தவியுண்டதல்லநாலும் தவையுண்டாரியைவாதத்தடியுண்ண
டநர், கவியுண்ட கனகுண்டம் பேயினைசகி யருந்துதன் கல
மேயான் தவியுண்டிமனமகிழ்ந்தங் கெய்தமுனிவரெல்லாம் ம
வியுண்டாரோ,

இ-ள், மண்ணையுண்ட விஷ்ணுத்தோற்று மண்ணைவாயிற்போ
ட்டுக்கொண்டு ஒளித்துக்கொண்டார், பிரமன்தவிர்த்து நான்
கலையும் அறுபட்டிறந்தார், தேவர்களுக்கண்டத்தாலடிபட்டுஇ
றந்தார்தான், பூதகணங்கள் இதைச்சாப்பிடுகிறதற்கு ஒமகுண்
டபாத்திரத்தில அவிப்பாகஞ்சாப்பிட்டிவந்த முனிசிகோஷ்டர்
கள் எல்லாரும்வீரபத்திர சுவாமிபிளவிறந்தார்கள், ௩௩

இங்கிதுவாய்முடிந்ததற்பின் வீரனறைபதம்பாவி பிசைத்
தானெல்லா, மங்கணனு முனிவாறி யருள்காரந்துமகத்திறந்தார்

10

சென்னைப் பத்திரிகை

நீக்காவிட்டது, மங்கலியபதங்கனெல்லாம் பயழயப்டியுதவுதலு
க் வணங்கிப்போனார், சங்கரியமுன்பெற்றானென் பெற்றான்
தனக்காட்டுத்தலைப்பெற்றான்,

இ-ள், இவ்விடத்தில் இவ்வாறுகயாகசானையோடு வாவரும்நா
சமடைததிற்பாடு வீரபதநீரார் கைலாயததிறகுப்போய்ச சு
வாரியினுடையபாதத்தில வணங்கி அங்கேநடந்த சமாச்சார
மெல்லலாற்றொண்ணா அதுகேட்டருளிய பரமசிவனுடைய கோப
மாறி கிருபைபிறந்தது யாகத்திலிறந்தவர்கள் அனைவரையும் பி
ணைப்பித்துக்கேடிலலாத அபரிடகூடையவரவர்க்குப்பழயபடி
யே அருளிச்செய்தலும் அவர்கள் சுவாமி நாதன்விவேகமிஸ
லாமையினுலே செய்தகுற்றத்தைப்பார்வதியைப்பெற்ற தகப்
பனுக்கு நிகைசெய்ததற்கு அபராதமஅடையாளமாக ஆட்டு
ததிலையே அவனுடலிலவைததுப பொருத்தி எழுந்திருக்கும்
படிசெய்தார்-எ-று, நட

என்னுதனறையிகழ்ந்தோன் புகலவிமென வுலகுரைக்குமி
டுக்கணடாத, தன்னுடையதையோக சாதனத்தால விசித்திமயன
றவத்திலுலு, முன்னுக்கைகாகன் றனைப்பயத்தமேனையதுமு
யற்சியாலு, மின்னாக வவதரித்தா ளமாரொலாங் கற்பகப்பூனிசி
னாரே.

இ-ள், எனக்குநாதராக இருக்கின்ற பரமசிவனைநினைத்த தக்
கனுடையகுமரியென்றுபழிப்பாக உலகம்சொல்லுமே நம்மை
யென்றுபாவதி அத்துக்கந்திர தன்னுடையதேசத்தை யோ
காக்கினியினுலே நிவர்த்திசெய்து இமயோற்பருவதாரசன் த
பேரமசிமையினுலும் முன்னே மைநாகனென்கின்றபின்னையை
ப்பெற்ற மேனாதேவியினது தவமுயற்சியினுலும் அவர்களுக்
கும்ரியாக அவதாரஞ்செய்தாள தேவர்களாகநபகபுட்பங்களை
வருஷமாகப்பொழிந்தார்கள் எ-று, நட

சித்தாந்தந்தொன்றுசத்தி சிவத்திரண்டாய் ஞானமிச்சைசெ
யலினமூன்று, கொத்தாதிக்குடலைதரு நாதயிந்து விரண்டினுக்
குளகொழுக்கொட்பாகி,முத்தாதிச் சிவனிடத்தே யுருத்திரன் மா
லயன்முத்தொழுக்கொத்தமூல, வித்தாதி நிறைவானைப்பயந்தவற்கு
முத்தந்தவம விளம்பலாமே,

இ-ள், சித்தாந்தமாகச் சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்திலே ஒன்
றுபட்டஅபின்னாசத்தியாய்ப் பின்பு அச்சிவத்தில் நினறும்பின்
னாசத்தியென்று வேறுபட்டிப் பின்பு ஞானசத்தி இச்சாசத்தி
கிரியர் சத்தியெனமூன்று வகைவாக்கி உழலையிலுண்ணடைய
நாதயிசுதுகளுக்கு.

கொழுமொம்பாகியும் சுவாமிக்குமுத்தாகியும் பரமசிவனிடத்தில் உருத்திரன்விஷ்ணு பிரமன்முகலானவர்கள் உண்டாவிறந்த குழலமாடுபவித்தாகியும் எங்குநிறைந்த பார்வதியைப் பெற்றவர் பெருமுத்தவப்பெருமையைச் சொல்லக்கூடுமென்று.

கூசு

கலைவளரு மதிபோன்று விவனைவெல்ல மதன்வளர்க்குங் கரும் பேபோன்றும், பகலையுத்தொரிந்துயர்ந்து பந்துகழங்கூசல் பற்றிப்படிநாறில், மலைபரசனிடத்தின்மறை நாரதனொருநாளில் மகிழ்வாலெய்தி, யுலகமெல்லாங்குடி விருக்குத் திருவயிறு விலக்கணம்பார்த்துரைக்கலுந்நர்.

இ-ள். பார்வதி, இமாசல ராஜனுக்கும் பேறு, தேவிக் தீர்த்தும்கொண்ட னார்பிறைமேல் ஈனாக் குளவளர்ந்து பன்ம - விவனைவெல்லவிலவேண்டி அகநயுவளித்த கரும்பைமொட்டும், பாராதிப் பாய்க்கொழுங்குந் பந்தி, கழங்கு, னைசல விவையாட்டு மலையாளவிசயத்து கொணவெந்நி காலத்தில் மலைபரசனிடத்திலேயுத்தொரிந்த நாரதர் ஒருநாளாவது உலகங்களைலுளும் வயிறுபெல ரவத்திருத்த அம்மைமுடைய இலட்சணம்பார்த்துச் சொல்லுவர் என்று.

நெய்நிமிலோர் புலத்தியரை தேத்திரமுண்டாமொருகை நெடிய நூலும், பற்றுமொரு தனமறையு மொருபாக மாகதம்போய்ப் பதனாமாகும், கற்றைநெடுங் குழாற்புகிசடையாகு மொருகைவளைகழன்றுபோகு, முற்றுவர விவைகளென தலைபரசன் மனமுருகி யுவகையானன்.

இ-ள். பருவதராஜனே உம்முடைய குமாரத்திக்குச் சிலபொழுதிலே நெய்நிமில ஒருபக்கத்தில் அரைக்கண்ணோன்றும், ஒருகையிலே நூலமுண்டாகும் ஒருபக்கத்துக்களும் மறைந்துபோகும் பாதிசடைகளாகும், ஒருகையிலே வளைகடிலலாமற்போகும், இவைகள் சம்பவிக்குமென்று நாரதர் சொல்லப் பருவதராஜன் உள்ளமுருகிச்சந்தோஷத்தையடைந்தான்-என்று.

கூசு

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வைபரீக் கஞ்சையாயும் பணிவரை மருங்கி லந்நான்
துப்பரீச் சடையான்வநந் கோதவக கொடங்கக்கேட்டு
வைபக மளித்தா டாதை வள்ளலைப் பணிந்து மானை
பையின் றவத்துக் கேவல் கோடிபென்றாதித்துபோனா.

இ-ள் இப்படி நாரதர் சொன்னதைக் கேட்டுப் பார்வதியே நமக் குட்பெண்ணாக வந்தபடியினாலே பரமசிவன் மருமகனாகி வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிற நாளையில் பூமியிலே கங்கைபாசனெழுந்திருக்கொண்டிருக்கிற இமயபர்வதத்திலொருபக்கத்தில் பரமசிவன்பாதோவொரு நினைவினாலே போகத்திறுக்கிறாரொன்றவார்த்தை கேள்விபாகித் தன்மகளாகிய பார்வதியையுஞ்சிலதோழிப்பெண்களையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் நமஸ்காரஞ்செய்துள்ளனுடையபெண்ணை உம்முடையதவத்துக்காக ஏவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மையை விட்டுப்போனான் பருவதராஜன்-எ-று.

௩௮

ஒங்குமாலயன்மற்றுள்ளோ ரொழிவிலாத் தவம்புரிந்தால் தாங்குபோளிப்பான்றானோர் கருத்தினுற்றவஞ்செய்ப்பேறிப் பூங்குழல்களிடும்போது முஞ்சியும்புனலுங்கொண்டு பாங்கியர்பலருஞ்சூழப் பணிவிடைபலவுஞ்செய்தாள்

இ-ள். எல்லாத்தேவரினும் முயர்ந்த விட்டுணு பிரமாமற்றவர்கள் பெருமையா யொழிவிலாத தவசெய்தால் அவர்களுக்கு வேண்டியவரத்தைக்கொடுக்கிறசுவாமி யாதோஒருகாரணத்தினாலே தவஞ்செய்கிறபோது பார்வதி பழம் புட்பந்தருப்பை திருமஞ்சன முதலானவைகளைக்கொடுத்துத் தன்னுடைய பாங்கிமார்களுடனேபலபணி விடையுஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தாள்-எ-று.

௪௦

இங்குவையிருக்கத்தேவ ரியாவருமிமையோர்கோவும் பங்கயத்தவனைசெய்திப் பணிந்தனர்பதுமத்தோனு மங்கவர்க்கிருக்கையேநதா னவரவர்முகத்திற்சோர்வுங் குங்குமக்குழம்புரீத்த புபங்களிற்சுழைவுங்கண்டான்

இ-ள். இவ்விடத்தில் இப்படியிருக்க எல்லாத்தேவர்களும் தேவேந்திரனும் கூடிப்பிரமனைச்சேர்ந்து தொழுதார்கள் அந்தப்பிரமனும் அவர்களுக்கு இருக்க ஆசைன்கொடுத்து பிறபாடுஅவர்களுடைய முகஞ்சோர்ந்து இருப்பதையும் குங்குமப்பூசியிருந்த தோள்கள் இளைத்திருப்பதையும்பார்த்தா-எ-று.

௪௧

வச்சிரமோடிந்தீசானன் கணிச்சிவாய்மடிந்துங்காலன் முச்சிரம்வளைந்துமற்றோர் படையெலாமுறிந்துதேவர் மெய்ச்சுரமகுடமீர்ந்து மெனிந்தனம்வினம்புமென்ற னச்சுராதமக்குமோமான் றுரகனழித்தானென்றான்.

இ-ள். வச்சிராயுதம் ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் மூவாயுதத்தின் வாய்மழுங்கியுள்ளன னுடைய சூலாயுதம்வளைந்தும், மணவர்கள் ஆயுதமுறிந்து தேவர்கள் சிரத்திலேயிருக்கிற மகுடம் பிடிங்ஃப்பட்டும வருத்தத்தையடைந்தீர்கள் அவ்வருத்தத்தை சொல்லுங்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரன் தாருகாசுரன் இப்படி அவமானஞ் செய்தா னென்று சொன்னான்-எ-று.

சகூ

காலையம்புயத்தோன் சொல்வான் காலனாற்குலநர்காற்றான்
மாவினாலென்றாலுன்னு லவன்வலிதொலைக்கலாமோ
வாலமாமிடற்றான்சேயா யசலமாதிடத்தேதோன்றும்
வேலனா்வெல்வாருங்குள சிறையெலாம்விடுப்பாரென்றான்.

இ-ள். அப்படிதேவேந்திரன் சொல்லக் கேட்ட பிரமன்சொல் வான் எமன், அக்கினி, வாயுவிட்டுனு இவர்களாலும் என்னாலும்உ ன்னாலும் அந்ததாருகாசுரனைக் கொல்லக்கூடுமோ சிவனுடைய பிள் னையாய் இமாசலபுத்திரிபான் பார்வதிபிணிமமாக சிவசுப்பிரமணிய ர் அவதரித்து அவனைக்கொன்று உங்களசிறையை மீட்பாரென்று சொன்னான்-எ-று.

சகூ

யோகத்திலிருக்குமீச னுமைக்குநானளிக்குமாறு
வேகத்திலியற்றுமென்றே யவன்விடைகொடுத்தான்மீண்டுன்
மாகத்திலனுதித்தேவர் மதனைநினைத்தார்மாரன் (எ
சோகத்தையொழிக்குந்தென்றற் நேருடன்ரோன்றிச்சொல்வா

இ-ள். யோகத்திலிருக்குஞ் சிவபிரான் பார்வதிக்குமங்கிவியதா ரணம்செய்யும்படிச் சீக்கிரத்தில் முபற்சிசெய்யுங்களென்று பிரமன் சகலருக்கும் உத்தரவு கொடுக்கத் தேவர்களெல்லாம் அமராபதிக்கு வந்துமன்மதனை நினைத்தார்கள் அவன்விடாய் தீர்க்கத்தகுந்ததென் றலாகிய தேரிலேறிவந்து சொல்லுவான்-எ-று.

சகூ

எவன்றவமழிக்கமாத ரெவர்களைமயக்கநீவிர்
கவன்றதெத்துபராவெல்மை யழைத்ததென்கருமமென்ற
னவன்றனையிறுகப்புல்லி யமரர்கோனருளினோக்கிச்
சிவன்றவமழிக்கவேண்டி யழைத்தமைதெரிபச்சொன்னான்.

இ-ள் மன்மதன் தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடைய தவத்தை அழிக்கட்டிமஎந்தப்பெண்களைமயக்கட்டி, நீங்கள்எந்தத்துக்க நிமி த்தமாக என்னையழைத்தீர்க ளென்றுகேட்கத் தேவேந்திரன் அந்த மன்மதனை இரண்டுகையினாலும் இறுக்கக்கட்டித்தழுவி உபசாரதுத்

டனேபாதுகார்த்துச்சிவனுடைய தவத்தையழிக்கும்படி உன்னைவேண்டியழைத்ததென்று தெரியச் சொன்னான்-எ-று. சசி

விண்ணுளார்மகவான்சொல்ல வெகுண்டுவேள்மயந்துகூடும்
பெண்ணலாரவியாணல்ல பிறப்பிலாரிறப்புமில்லார்
கண்ணினுளவை நூலாற் கருத்தினுளவாவந்தத்
தண்ணிலாமுடியாரசெய்யுந் தவத்தையார் தவிர்க்கவல்லார்.

இ-ள். தேவலோகத்தினிருக்கும் இந்திரன்சொல்லக் கோபித்து சுவாமிக்குப்பயப்பட்டுச் சொல்வான் தேவேந்திரனே சிவன பெண்ணுமல்லர் ஆணுமல்லர், அலியுமல்லர், பிறப்பும் இறப்பு மில்லாதவர்காட்சிப்பிரமாணத்தினாலும் ஆகமப்பிரமாணத்தினாலும் தவத்தினாலும் இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்குமுடையையுடைய அந்தச்சுவாமி தவத்தையழிக்கின்றதற்கு யார்வல்லவர்-எ-று. சசு

கன்னிகைகவுரிசன் கதமிலாப்பிரமசாரி
சந்நிதிமகிமையாலேயுயி ரெலாந்தழையாநிற்கு
முன்னியவுயிர்கள்போல வொடுங்கிடும்மன்பாற்செல்லு
மன்னியபொருளும்தோன்றி மனதிலேயொடுங்குமாபோல்.

இ-ள். அம்மனே கன்னிகை சிவனோருற்றமில்லாத பிரமசாரிஇவர்களுருவருடைய சந்திதி மகிமையினாலே சகல உயிர்களு முண்டாகி வித்தியாகும்முன் எப்படிசுவாமியினிடத்திருந்து சேவன்கள்உண்டாயினவோ அப்படியே அவுரிடத்தில் ஒடுங்கும்மனத்திலே தோன்றிய அனேக வஸ்துக்களதிலே ஒடுங்கும்மனத்திலே தோன்றிய அனேக வஸ்துக்களதிலே ஒடுங்குவதுபோல்-எ-று.

தாமதகுணத்தாரென்பர் சங்கையுத்திடலாலீசன்
சேமயாமுயிர்கட்கெல்லா மிளைபொழித்தருள்வதாகும்
மாமன்குணமொன்றில்லை வடிவமிகளலாமென்கைப்
பூமலர்சாறித்தக்காலும் புகைமெழப்பொரிந்துபோமே

இ-ள். உலகத்திலே சங்காரத்தொழில் செய்வதனாலே சிவன் போகுணத்தையுடையவரென்று சொல்வார்கள் அப்படி அன்றுஉயிர்களுடைய இனப்பை யொழிப்பதாகும் மற்றத்தேவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற மும்மலசம்பந்தமில்லை இவருடையசொருபம் மிகவும் நெருப்பாரும் அவர்மேல்நான் புஷ்பபர்ணத்தைவிட்டால் அவைகள் புகையாய்க் கரிந்துபோகும். சசி

உருவெனத்தெரியாதானே யுருவினோடருவாவானே
யருவெனத்தெரியாதானே யமர்செயலரித்தென்றஞ்சி

வெருவரப்புருந்தானந்த வேளையிலவேளேனோக்கித்
தழிவனத்திடையிலவாழுஞ் சதமகனுரைப்பதானான்.

இ-ள். உருவென்றுயாவராலும் தெரிபக்கூடாதவரை யுருவமாகியும் அருவமாகியும் இருக்கின்றசுவனை அருவமென்றுத் தெரியாதவரையிகவும் புத்தஞ்செய்து செயிக்கப்படாதென்றும் மன்மகன் பயப்பட்டுத் தன்னுடைய தானத்திற்குப்போகப் புறப்பட்டான் அக்காலத்தில் மன்மதனைப்பார்த்து கற்பகத்தருவினிழவிலவாசஞ்செய்யாநின்றதேவேந்திரன் சொல்லத்தொடங்கினான்.

மரபவனிரத்தின்மீது மலரவனாவின்மீது
நாயகன்சிரத்தின்மீது பொறுத்ததுன்னலமேயன்றோ
காயுநற்கதிரின்மேனிக் கடைந்ததுமெனக்குயிந்த
வாயிரநயனந்தந்த செயலுமுன்னுண்மையன்றோ.

இ-ள். விட்டுனு தம்முடைய மார்பிலே இலட்சுமியை வைத்துக்கொண்டதும் உன்னுடையசாமார்த்தியமல்லவோருரிபனைச்சாணையில்கடையச்செய்ததும் எனக்கு ஆயிரங்கண்வந்தது உன்னுடைய ஆண்மையல்லவோவென்றான் தேவேந்திரன்-எ-று.

செல்வதின்றெமக்காயங்கே தருவதுதேவர்க்காவி
வெல்வதுசிவனைவென்று கொடுப்பதுகாமவேட்கைச்
சொல்வதுமறுக்கவேண்டா மெனச்சொல்லித்துணைக்கைப்பற்றி
நல்வரமிதுதாவென்ன மதனவேணயந்துகூறும்.

இ-ள். பின்னுத்தேவேந்திரன் சொல்வான் மன்மதனைஎனக்காக அங்கே சென்று சிவனை செயித்து அவருக்கும் புத்திரனுண்டாகும் அந்தப் புத்திரன் அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களை பிழைக்கும் படி செய்வார் அதற்கு நீயேகாரணமாயிருக்கிறாய் நான்சொன்னவார்த்தையை மறுக்கவேண்டாமென்று கையைப் பிடித்துக்கொண்டுஎனக்கு இந்தநல்வரத்தைக் கொடுவென்றுகேட்க மன்மதன் சந்தோஷித்துச்சொல்வான்-எ-று.

அரன்சிலைமலையென்றாலு மடுங்கணையரிபென்றாலும்
வறம்பெறவிசைந்தநானும் வரகதியரவென்றாலும்
கரும்பெனுஞ்சிலையாலேந்து கணையெனுமலரால்லீலச் [அன்
சிரும்பெனுங்குணத்தால் வெல்வேணெனச்சொல்லித்தொழுதுபோ

இ-ள். தேவேந்திரனே சிவனுக்கு வில்மலையாகியிருந்தாலும் விட்டுணுவே பாணமாகியிருந்தாலும் வாசகியே நன்றாக ஏற்றுக்கின்ற நாணிபானாலும் என்னுடையகரும்பாகிய வில்வினாலும் ஐந்துபுட்பங்களாகிய பாணங்களாலும் நீலநிறம்பொருந்திய வண்டென்கிற நாணாலும் அந்தச் சிவனைச் செயித்துப்போனான் மன்மதன்.

சந்தனமணமுந்தெய்வத் தமிழ்ப்புதுமணமுங்கொண்டு
வந்ததுமலயத்தென்றல் வசந்தமந்திரியுஞ்சேர்ந்த
திந்துவுகிலவாம்பெள்ளை வலையினை யெறிந்ததெங்குங்
கொரு வரிளமாவெல்லங் கோகிலமுழங்கிறறன்றே.

இ-ள். மன்மதன் சிவனை ஐயுபிக்கும்படி புறப்படும்போது பொதிமலையிலிருந்து அவ்விடத்திலுதிங்குப சந்தனவாசனையும் திவ்வியமான தமிழ்வாசனையுங்கொண்டு தென்றகாற்றுவந்தது வசந்தமலைய மந்திரியும்வந்துசேர்ந்தான் சந்திரனுங்கிரணமாகியபெள்ளை வலையினைநான்கு பக்கமும் வீசினான் புஷ்பக்கொத்துகளையுடைய இளமையுள்ளமாமரத்திலெல்லங் குயிலமுழங்கியது-எ-று.

மல்லிகைமுகைபாஞ்சங்க மதுகரமுழக்கஞ்செய்ய
முல்லைசண்பகமேசோரு முளரிமேழுதலாயுள்ள
வெள்ளையின்மலருந்தேறு மிசைநீர்தன்னிரும்பைச்செம்பைக்
கல்லிளையுருக்குஞ்சொல்லார் குறிஞ்சியாழ்கரத்திற்கொண்டார்

இ-ள். மல்லிகைபரும்போ சங்கமாகவும் அவ்வரும்பிற்சப்திக்கின்றவண்டுகள் அச்சங்கத்தைவாயில்வைத்து ஊதுகிறவீரனாகவும்விளங்கமுல்லை சண்பகம் அசோரு தாமரை முதலாகிய கணக்கிலரை துஷ்பங்களையும் தேனையும் நான்குபக்கமு மிறைத்துக் கொண்டிகழினமாகியஇரும்புகள், பெண்கள் குறிஞ்சியாமென்னும் வாத்தியத்தைக்கையிலே கொண்டார்களா-எ-று.

சூசு

பொங்கிபவடிக்கமான புகரணிமுகத்துச்செக்கா
தங்குசிந்துரமாகுந் தனியிருட்கரியுங்கிள்ளைப்
பைங்குரகதமுஞ்செல்லப் பனைமுலைப்பவள்செவ்வாய்
மங்கையரெனும்போர் வீரர்வடிககணவாள்விதித்துச்சென்றார்.

இ-ள். மிகுந்தகட்சத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கிறபுள்ளிகளாகவும் செவ்வானம் ஒருதிலதப்பொட்டாகவும் விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற இரு

ட்டாகியயானையும் பசுமைபொருந்திப் கிளிபாகிய குதிரையும் நடக்
கப்பருத்த முலையையும் பவளம்போன்ற வாயையுமுடைய சுத்தவீர
ர்கள தங்கள் தங்கள் கண்களாகிய கத்திகளை அழைத்துக் கொண்டு
புறப்பட்டார்கள்-எ-று. ௫௫

கோணியகரும்புமைந்து குலகலர்க்களை புங்கொண்டு
வாணுதலிரதிசெல்ல மகரகேதனத்தினுமி
தாணுமாவனத்தைச்சேர்ந்தான் தவஞ்செய்வான் நனைக்கண்டிஞ்சி
நாணிணுநுகால்வண்டு நாணிணுநிங்கினுனே.

இ-ள். வளைவாகிய கரும்புவில்லையும்புட்பங்களாகிய ஐந்துபாண
ங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஓளிபொருந்திப் பெற்றியையுடைய இர
திகேதனிகடவர மீனக்கொடியுடன் பாரசிவன் போகத்திவிருக்கிறவ
ளத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் தவஞ்செய்கிற அந்தச் சுவாமிபை
ப்பார்த்து இவரை எவ்வாறு சொரிப்போமென்றுபாந்து வெட்கத்தை
யடைந்து நடுங்கினான் வண்டைநாணுகவுடைய மன்மதன்.

வெளித்தலர்த்தெதிர்த்தாலென்று வினையுமோதனக்கென்றெண்ணி
யொளித்தனன்முன்னேபின்னே புமைபவன்வரவுகண்டு
களித்தனன்னயக்கமாமோ கனத்துகபிறைத்துவில்லே
வளைத்தனனிராண்பூட்டி வடிக்கனைதொடுத்தான்மாரன்

இ-ள். நேரேவெளிபாகவந்து யுத்தஞ்செய்தால் என்னகேடு நம
க்குண்டாகுமோவென்று நினைத்து சுவாமியின்பின் தெரிபாமல் ஓளி
த்திருந்து சமயம்பார்த்துக்கொண்டு இருந்தபோது பார்வதி அக்கட
வுள் முன்னேபணிவிடைசெய்பவருடலைக்கண்டு பெண்துனை நமக்கி
ருக்கிற படியினாலேவெல்லக்கூடுமென்றுசந்தோஷித்து கீமாகத்தை
உண்டாக்கும் புட்பபாணத்தைஇறைத்துவில்லேவளைத்துநாணேற்றி
ப்பாணங்களைத் தொடுத்தான் மதன்-எ-று. ௫௬

ஒருகரும்புருவச்சாப மொடியினுமுலகமீன்றா
ளிருகரும்புருவச்சாப முன வெறுமெழுச்சியாலே
பொருகனைதொடுத்தாற்சென்று புரஞ்சுகினையினு
மொருகனைகவித்தான்மார னுடலெலாங்கொளுத்திற்றன்றே.

இ-ள். மன்மதன் தானதிகசுண்டைசெய்தால் ஒருகரும்பு உருவு
மாகிய வில்லானது ஒடிந்தாலும், உலகத்தைப்பெற்ற பாவதியிதன்
ரணமிகரும்புருவமாகிய வில்லுண்டாயிருக்கின்றன நமக்குய்யென
குறைவுமில்லையென்கின்ற செருக்கினாலேபோய் அனேகபாணங்களு
விட்டபோது மூன்றுபுரத்தையும் எரித்தநண்கிஇயக அம்பையுடைய

சிவன் அம்மன்மதன்மேல்நெற்றிக்கண்ணைச் செலுத்தினார் அக்கண்மன்மதனுடைய உடம்பை பெல்லாங் கொளுத்திவிட்டது-எ-று.

ஒருகண்ணை பென்றமையால் நெற்றியென்று வருவிக்கப்பட்டது, கண்ணையென்றசொல் மெய்கெட்டு கணையென்று சொல்லணியேற்றது.

அருக்கவெண்பஞ்சுபோல வமற்கண்ணுலணங்கனான திருக்குளங்களைக்கண்டு தேவருந்திசையினோரும் வெருக்கொளவொளித்தார்பூத கணத்துடன்விசையினாலும் பொருக்கெனமறைந்து வெள்ளிப் பொருப்பிடையுந் தரானே.

இ-ள். நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சுபோல்மன்மதனாகியமானு பாடு பொருத்திய மனத்தையுடையவன் எரித்துபோகக்கண்டு தேவர்களும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும்பயப்பட்டு ஒளித்துக்கொண்டார்கள் அதன்பின்புசுவாமியூதகணங்களுடன் சீக்கிரமாக அந்தவிடம் விட்டுக்கொலாபத்துக்கு எழுந்தருளினார்-எ-று.

சங்கரன்மனத்தைவேண்டி யுமைபுற்றவமேசெய்தாளங்குதுபுணராமாறெழ் முனிவருக்கமலனசொன்னான் மங்கலம்வளவிசெய்த முனிவருமகிழ்வாயெய்தித் துங்குவெற்பிறையார்க்குத்தைச் சோபனஞ்சொல்லினார்கள்.

இ-ள். பரமசிவன் தன்னைக்கலியாணஞ்செய்துகொள்ளப்பர்வதராஜனிடத்திற் போய் சுவாமிக்கு உன்பெண்ணைக் கலியாணஞ் செய்துகொடுவென்று கேளுங்கென்று அனுப்பினார் அந்தப்படியே அந்தவழிபேரும் பருவதராஜன் சித்தத்திற்குப்போய் இந்தசோபனசங்கதி சொன்னார்கள்-எ-று.

மலையிறைமகிழ்த்தானந்த மலையிறுபுதல்வன்வள்ளல் குலமதுயுப்கேரார்நாமங் குடிப்பெயரேதுவாழ்ந்தலமதுபுகலுமென்றான் நவத்தவர்கைத்துக்கொல்வாரகிலான்பிறப்பநல்ல கணையெனவறிவித்தார்கள்.

இ-ள். நிவிதிகள் போய்ச்சொன்னவுடனே பருவதராஜன்சந்தோஷித்தான். அவன்பிள்ளையாகிய மைநாகரிஷிகளைப்பார்த்துசிவன் என்னசாதி ஊரெதுசொல்லுங்கென்று கேட்டான் அதைமுனிவர் கேட்டு நகைத்துச் சிவனோ அளவிடக்கூடாதவர் அவர்பிறந்தவிடம் மூங்கில் அவர்நல்லசாதியென்று தெரிவித்தார்கள். ௬௬

பொருத்ததோருவகையாகிப் பிறைமுடியன்பேர்நாளிற் பொருத்தமுள்ளுருந்தேர்ந்து புனிதரைப்புகழ்ந்துபோற்றி

விருத்தியார்வரவுகூடும் குறித்திறைவிடுத்தானன்றோர்
பருத்தகங்கையினூர்க்கிந்தப் படியெலாம்பணிந்துசொன்னார்

இ-ள், அப்படிசத்தரிஷிகள் சொன்னபிறகுபருவதராசன் முதலானவர்களெல்லாம் மகாசந்தோஷத்தை யடைந்து சந்திரனைத் தரித்தமுடியையுடைய சிவன்பிறந்த நட்சத்திரத்திற்கும் அம்மைபிறந்த நட்சத்திரத்திற்குத் தகுந்தபொருத்தமுங் கவியாணஞ் செய்கிறகாலமுமறிந்து நிச்சயஞ்செய்துரிஷிகளினுடைய பாதத்தைபுகழ்ந்து வணங்கி விருத்திபொருந்திப் திருக்கலியாணமுகூர்த்தஒலையும் எழுதிக் கொடுத்தனுப்பிவித்தான் அந்தவழரிஷிகளும் கங்கையைத்தரித்த கவாயிக்குடந்த சங்கதிகளெல்லாம் வணங்கிச் சொன்னார்கள்-எ-று இமையெவற்பிறைவனோலை முகத்திலேழ்கிரிக்குமேருச் சிமையமால்வரைக்குஞ்செம்பொற் றிகிரிமாவரைக்குமேழு தமரவாகடற்குஞ்சித்த சாரணாமுனிவோருக்கும் அமரரானவர்க்கும்வஞ்சி மனத்தினையறிவித்தார்கள்.

இ-ள். இமயபருவதராசன் பார்வையிற்மை திருக்கலியாண முகூர்த்தஒலையை அநேககூடார்கள்கையிற் கொடுத்தனுப்பிவிக்க அவர்கள்சததகுல பருவதங்களுக்கும்கொடிமுடிபொருந்தியமேருவுக்கும் சக்ஷரவாளகிரிக்கும், ஒளியையுடையசத்தசமுத்திரத்திற்கும், சித்தர் சாரணர் முனிவர்தேவர் முதலானவர்களுக்கும், அம்மன் கலியாணத்தைத்தெரிவித்தார்கள்-எ-று.

௯௮.

ஒலைகண்டளவேசேர்ந்த வுக்கிகளேழும்பூரி
மாலையாச்செல்லுகின்ற மகிமைசேர்ந்திகளேழும்
நீலமேழுதலையுள்ள கிரியெல்லாநெருங்கிச்சென்ற
கோலமாமுனிவரித்த ரிமையவர்குழாங்கொண்டார்கள்.

இ-ள். ஒலையைக்கண்டவுடனே ஏழுசமுத்திரத்திற்கும் பூரிதேவிக்கும் மாலையோன்றுபிரகாசிக்கின்ற மகிமைபொருந்தியஏழு நதிகளுக்கும், நீலகிரி முதலாகிய சப்தகுலபர்வதங்களுக்கும் அகிஷ்டானமாகிற தேவதைகள்நெருங்கிச் சேர்ந்தார்கள்முனிவர்களும், சித்தர்களுந்தேவர்களும் கூட்டங்கூட்டமாகச் சேர்ந்தார்கள்-எ-று. ௯௯

அஷ்டதிக்கணைத்துந்தேரார் கொடிசுளாலடைத் தார்விண்ணை
மட்டறுவிமானந்தன்னுள் மாலையான்மறைத்தார்விதி
நெட்டிலையரம்பைபூக நிறைகளால்நிறைந்தார்வெற்பிற
றட்டியபுழுதினிலே மெழுகினுர்தரைகளெல்லாம்

இ-ள். எட்டுதிக்குந்தேரினாஹம் கொடிசனாலும் இடமில்லாமல் நிறைத்துவிட்டார்கள், ஆகாசத்தையிடமில்லாமல் விமானத்தினாலும் மாலைகளிலும் மறைத்துவிட்டார்கள் விதிகளில் கீண்ட இலைகளையுடைய வாழைகளையும், கழுதுகளையும் நிறைந்தையாக நட்டு அலங்காரஞ்செய்கிறார்கள் மலையி ிருக்கிற புழுக்கைக்கரைத்து தரைகளெல்லாமெழுகினார்கள்-எ-று. கூடு

தோரணஞ்சமைத்தாழுக்கின் றெடையெலாந்தொடுத்தார்விண்ணிற், பூரணமும்பவ்வைத்தா புதுமணிவிளங்குமிட்டாரா, ஆரணாலுமற்றை யளையுமமாநிடு, நாரணாலுமவவத்து காணவே வேணுமாறே.

இ-ள். தோரணங்கட்டினார்கள் அதில் மக்துமாலையோத் தொங்கவிட்டார்கள், ஆகாசங்கையை கொண்டுவந்து பூரணமும்பவ்வைத்தார்கள், நாகனமாகிய ரக்தினளினககு ஏறறினார்கள் பிாமலோகமும் அளகாபுரியும் தேவலோகமும், வைகுண்டமும் இதைப்பார்த்துநாணும்படி சிங்காரித்தார்கள்-எ-று. கூடு

மணிவிளக்கையின்னை மலையரமகளிர் கூட்டி
கணிமலர்க்கங்கையாட்டிக் கலையினாமருங்கையாட்டிப்
பணிமணியாரபூட்டிப் பரிபளக்தபஞ்சூட்டி
யணிநுதற்பிலகத்தீட்டி யருமறைச்சடங்குசெய்தார்.

இ-ள். இரத்தினதீபம்போன்ற பாலநிறையமலையி லிருக்கின்ற பெண்கள் கூடிக்கற்பகமலாவாசனை நோக்கக்காசலக்தினாலே எந்நானஞ்செய்யினது இடுப்புக்குறவளம்படி சேலேகட்டி ஆபரணங்களும் முததுமாலையும் பூட்டிப்பரிமளம் பொருங்கியமாலையோச்சூட்டி அழகியநெற்றியிலே திலகப்பொட்டுவைத்து வேதவிதிப்படி சடங்குசெய்தார்கள்.

பூரணக்கோலஞ்செய்த பொடியணிபுனிகளுரைத்
தாமணக்கோலஞ்செய்யச சதுமுகன்முதலோரீண்டிக்
துமணிததுகில்கள்சாத்திசு சுரதருமாலேசாத்தி
மாமணிப்பணியைநீக்கி மாமணிப்பணிகள்நீட்டி

இ-ள். வாசனைபொருந்திய புட்பபாணங்களை எய்த மன்மதனை, நெற்றிக்கண்ணாலேயெரித்து அந்தப் புட்பத்தைப்பூசிய சுத்தராகிய பரமசிவனை மணக்கோலஞ் செய்யும்படியாய்ப் பீர்மா முதலானவர்கள் கூடிப்பரிசுத்தமாகிய ரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ்சாத்திக்கூப்பூதப்

பூமலைதரித்து முன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணத்தைக் கழற்றிப்போட்டுமோணிக்க ரத்தினங்களாகிய ஆபரணங்களைத்தரித்தாங்கள்-எ-று.

சடைகளிளப்பிறையைத்தங்க ளீறையெனத்தகைந்துகுழந்த உடுகுலமென்னமுத்தா லொளிவிடுமெகுடஞ்சூட்டி அடைவு-ன்விழியாச்சிங்க ளாதயாகிதின்மீது குடியிருக்கனபோற்செய்ய குண்டலமிரண்டுஞ்சாற்றி

இ-ள். சுவாமியினதுசடைமலைதரித்த பிறையைப்பார்த்து தம் முடைய புருஷனென்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் ஸீபாலமுத்துகள் பிரகாசியாற்றுகூட்டஞ்சூட்டிப்பொருந்திய கண்களையிருக்கிற சந்திரசூரியரி நவருபகாதினிடத்திற் குடியிருந்தாற்போலஅழகாகிய இரண்டு குண்டலங்களைச் சாற்றினார்கள்-எ-று.

வரம்பொற்றதிருமால்சற்று மலர்விழிச்சரியசோதி பரம்பிறைமலையேப் பருமணிலைமபுராத்கி விரும்பியகோலஞ்ஞாய்தா ிறையுமால்விடைமேற்கொண்டா ராமபையாடுருங்குதயன்னி ராஞ்சனங்காட்டி லுங்கள்

இ-ள். விட்டுணுவானவர்வரம் பெற்றுக்கொள்வதற்காகத் தம் முடைய கண்ணிலொன்றை பாதுகதிறசூத்தினுரே அந்தக்கண்ணி யதுகறுப்புச்சோதி காலேசுற்றிப்பாவினதுபோல் நீலம்மணி களாலிழைத்த சிலைபைதகித்துசாவகதிரஞா விருமபத்தசூரத அலங்கா ரஞ்செய்தார்கள் பரமசிவன் விட்டுணுவேருருவாகி ரிஷபத்திலேயி ருர் அப்பொழுது ரம்பாஸ்திரீகள் மஞ்சளாலாகி எடுத்தார்கள்.

குலவுமாலணுப்பேபாற்றக் குழுவாய்மலர்ந்தான்கஞ்ச மலரினுவணங்கச்சற்ற மணிமுடியசைத்தான்விண்ணோர் சிலைவாளைதாரின்றேகத்த தனிநகைபுரித்தாவேறவர் பலருமவந்திறைஞ்சியேத்த வவாக்கெலம்பார்வையீந்தான்.

இ-ள். விட்டுணுவானவர் சுவாமியின் முன்னேவந்து வணங்கச் செல்வாம்பற் தீப்போலுந்திருவாய்மலர்ந்துவாருமென்றார் தாமரை பூவினிருக்கிற பிர்மாவந்து நமஸ்கரிக்கச்சற்றே ரத்தினகூட்ட மிழைத்த திருமுடிபை யசைத்தார் தேவேந்திரனைவகனஞ்செய்யப் புன்சிரிப்புகொண்டார் மற்றக்கேவர்களெல்லோருமவந்து வணங்கக்கிரு பைக்கண்ணினுலே பார்த்தருளினார்-எ-று.

கலிவிருத்தம்.

முடித்தகங்கையாற்றிஹ கொழுந்தெழுந்துமேன்முகைத்து வெடித்ததாமெனத் தவளவாய்தவிக்கமேல்விளங்க

அருணாசலபுராணம்.

வடித்தகங்கையினருவியும்புலிக்கொழுந்தந்
தொடுத்தவியுமாறணபுரிகவரிக்கொடுங்க.

இ-ள். சடையிலேவைத்தகங்காசலத்தினாலே பிறையானதுகொழுந்துவிட்டு அருமபாகியதுபுஷ்பித்ததென்று சொல்லும்படி யானவெள்ளை வட்டக்குடைபிடிக்கவும் அலைபடிக்கின்ற கங்கையினருவியும், சந்திரனும்சேந்து விழுந்ததுபோலும் இரண்டொசாமரம் விசவும்

திருவியைகண்டப்பை கொண்டாறுபுமுஞ்சேர்த்
தருவியைகன்களாஞ்சி கொண்டொறுபுமுஞ்சேர
விரவினமுகனல வட்டகொடுவிசப்
பரவினாவரவாதுமபுருவிருபுறமசாட.

இ-ள். இலக்கமிக்காந்தராகிய விஷ்ணு பாக்குவெற்றிலை முதலானவை வைத்திருக்கிற அடப்பையெடுத்துக்கொண்டு ஒருபக்கம் வரவும் சுற்றக்கத்தருவுக்கு நாதனாகிய தேவீவந்திரன் படிக்கம எடுத்திக் கொண்டு வரவும், பிரயாசமீபத்திலுண்டு ஆலவட்டமவிசவும் தும்புருநாரத நிரண்டுபேரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும் நின்று சங்கீதம்பாடவும்-எ-று. எந்

சுற்றனவன் கனகபாதுகைகொடுருறுதக்
காற்றுவேந்தனுர் திசையெலாநறும்புகைகாட்ட
வேற்றுவாகைக்கடவுளுஞ் சிறியவாடுளெடுப்பத்
தோற்றுமாதவர் கலைமதிளக்கெடுகுழ

இ-ள். யமராசனவன் தங்கத்தினாலேசெய்திருக்கிற பாக்குறடுகளைக்கையாடுகித்துக்கொண்டு வரவும்வாயுபகவான்திக்குகளுட்டிலும் அகிறபுகை சாம்பிராணிப்புகை காண்பிக்கவும் ரிஷிபக்சினி யனேகரும் சந்திரனேகரும்விளக்கெடுத்துக் கொண்டுவரவும்-எ-று

காமடந்தையர்துயிலின் மஞ்சிகைபலசுமப்ப
வரமங்கையர்நவமணிப் பணிசுந்தனுபு
பரவுகினரைர்முதலினோர் வீணையார்ப்பரிக்கப்
பொருவினன்மறைநடந்திறைதலைமையைப்புகழ.

இ-ள். தேவகன்னியர் அநேகர் வஸ்திரம்வைத்திருக்கிற பெட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு வரவும் நாகலோகப் பெண்கள் நவமணிக னிழைத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச் சுடந்துகொண்டு வரவும் கின்ன ணர்கிம்புருடர் வீணைவாத்தியஞ்செய்யவும் நான்குவேதங்களுஞ் சமீபித்துச்சுவாமி யெல்லாருக்கும் பெரியவரென்று புகழ்ந்துமுறை பிடவும்.

கிரகமேறுவெண்வசுக்களு முனிவருங்கிளர
வரகர்விஞ்சையரிமையவர் மகிழ்துகண்ணோர்
விருகாங்ளாலுருத்திரர் மலர்மழையிழைப்பத்
திருவுவெண்கலை மடந்தையுமிமாசலந்தெளிப்ப

இ-ள். சந்திரனாயிருவருந் தவிர மற்றையேழுகிரகங்களும் அ
ஷ்டவசுக்களும், முனீசுவரர்களும் கனிகூர்ந்துவர நாகலோகத்தார்வி
த்தியாதாரிகள் தேவர்கள்பார்த்துச் சந்தோஷத்தையடைந்து உருக
ஏகாதசி உருத்திரர்களும் இரண்டுகைகளாலும் புஷ்பங்களை வருஷ
மாகஇறைப்ப இலட்சமியும் சரஸ்வதியும் பனிநீர்தெளிக்கவும்-எ-று

திக்குப்பாலகர்தெரிவையர் திசைதொழுந்திகழ
மிக்கமாதர்களெழுவருஞ் சோபனம்விளம்ப
விக்குநெர்மொழி நீரமகளிர்வாழ்த்தெடுப்பத்
தக்கவிஞ்சையர்மகளிர் பல் லாண்டிசைவழங்க.

இ-ள். திக்குப்பாலகருடையதேவிகள் அவரவர்திசைகளி னின்
றுசேவிக்கவும், சத்தமாதர்கள்சோபனப்பாடவும், சருப்பஞ்சாறுபோ
ல்மாதுரியமபொருந்தியவார்த்தைகளையுடைய நீராமகளிர் வாழ்த்து
சொல்லவும், தருந்தவித்தியாதரமாதர்கள் பல்லாண்டுகூறவும்-எ-று.

சண்டபேரிகை குடமுழாமுழவுகளள்
தவுண்டைமல்லரிசல்லரி வலம்புரியொலிப்ப
யண்டகோளகைமடந்தையர் சிலம்பொலியதிர்ப்
வெண்டிசாமுகந்தனிலுமென் பிரம்பொலியிசைப்ப.

இ-ள். பெரியமணிபிடுகைசையும், பேரிகை குடவாத்தியம் மத்
தளவாத்தியம். காகளம், சப்திக்கின்றமல்லரி, சல்லரி-சங்கங்கள்கோ
ஷ்டிக்கவும் தேவப்பெண்கள் காலினசிலம்பு கலீடென்று சப்திக்க
எட்டுத்தித்திலும் நகதிசேசரானவர் வருகிறகூட்டங்களைவிலக்க அடி
க்கிறபிறம்பினது சத்தம் பிரகாசிக்கவும்-எ-று. ச-அ

எண்ணும்வெண்ணிய மாய்வரைபடியிறங்கியகிடப்
பண்ணல்சேனையின் தொழுந்திமகிரித்தலமடைந்த
விண்ணுமண்ணுடுமெள் ளிடமுறநெருங்கியவிமானம்
மண்ணுமால்விழை நெறிகடந்தடைந்ததுபரியே.

இ-ள். யாவராலுந் தோக்கிரஞ் செய்யப்பட்ட கைலாசகிரியடி
வாரத்தில் நிஷ்பவாகன மிறங்கியது சுவாமியினுடைய சேனையினு
ன்னணி இமையபர்வதத்தையடைந்தது ஆகாசமும்பூமியும் எள்ளிரு

தகடுமில்லாமல் விமானங்கள் செருங்கியதுகள் அலங்கரித் திருத்தி
 ன்றவிஷ்ணுவாகியரிஷ்யம் சுவாமியைத் தூக்கிக்கொண்டு வழிபுழுது
 னுடையதது இமையபர்வதராசன் பட்டணத்தில் வந்துசேர்த்தது.

இமயகிரிப்பதியடைந்து மிககிமிடளார்
 நிமலனாந்திருவழிகெலாம் விழிள்ளாரைத்தா
 ருமைதவத்தினுக்கழிவிலை யெனப்புழுகுதுரைத்தா
 ரமர்செய்காயனை யழித்தகண்ணெதுவெனவுரைத்தார்

இ-ள். அப்படியே சிவன் இமயபருவத்ததிலே எழுக்கருளின
 போது அத்தமலையிலிருக்கின்ற பெண்கள் சுவாமியின் அழகைப்பா
 ர்த்துப் பாவதிசெய்த தவத்துக்கு ஒருருறைவரில்லாமல் பலன்சி
 ததியாயின என்றார்கள் அவர்களில், யுத்தத்துக்கு வந்த மன்மதனை
 வரிதருகண எதுமீலா அந்தக்ருருமான கண்ணைப்பாரப்போ தென்
 பார்கள்.

ஆகமாரணித்திருக்கவு முலகெலாமாய்ந்த
 யோகயிதவிரிநுங்கையாகு மதனுடலொழித்துப்
 போகயிதவிரிநுப்புற வுரிக்கவைபுணர்த
 மோகயாக்கெடுமுதலெவெசசுவர் மொழிந்தார்.

இ-ள். மன்மதன் தேகத்தையுடைய வறையிருந்தபோது இவர்
 போகத்திலேயிருந்ததனுலே உலகத்திலுள்ள சனங்களெல்லாம் விகா
 ரநிலாமல் அரசுதுகிடந்தன மன்மதன்தேகம்பேயும் இவர்போக
 ததிலே விருப்பம் உண்டானபடியினாலே சகலருக்கும் போகத்திலா
 சையுண்டாசசது அனபடியினாலே மோகத்தை யுண்டாக்கு கிறவர்
 இச்ச்சிவனையென்றி வேறொருவருவிலையென்று வந்தீர்சனங்கள் சி
 லாசொன்னார்கள்-எ-று.

அக

மாயவிறகைவேள முகிய ரெழின்மிகுவடிவி
 லாரிரத்தெலொன றிலையெனத்தனைமதிக்கலனைத்
 தீபிடத்துடல்கொளுத்திற் தவத்தினற்றிறமே
 யாமுத்தமரழிப்பிரோ வெனச்சிலரறைத்தார்.

இ-ள். மாயஞ்செய்கின்றகருப்பு வில்லைக்கையிறற்றிக் திருக்கின்
 றமனமதன் அமுது இந்தச் சுவாமியினுடைய வடிவமாகிய அழகில்
 ஆரீரத்திலொருபங்கு காணுது அதனுலே அனை திகழ்த்து தன்னை
 மதித்தக் தீயினாலே அவனைக்கொளுத்திப்போட்டது தபோமகிமை
 யினாலேயே ஆராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்கள் ஆனால் அப்படிச்
 செய்வார்களேவென்று சிலமாதர்கள் சொன்னார்கள்-எ-று.

மாதுன்பெருங்கோளுந் மருகனாகீரளும்
காசுறையினுலெதினோகி கழுவினாகலநகர்
ராதியதமுமதனிலை யளவிடாவிடீயோன்
வேகிடன்கரம்பிடித்தினி திதிர்கனனவிடைமுள்.

இ-ள். மாபனாகிய பாவதராசன சுற்றத்தாமுகலிய சேனைகளும் மருமகளுகிய பரபசிவகதினுடைய சேனாபுதமுமிருந்த ஆசையோடுங் கூடினவர்களாய் எதிரெதிராகவந்து ஒருவருக்கொருவராகத் தழுவிக்கொண்டார்கள் முதலுமீறுமில்லாக ஆளவிடப்படா க சிவபிரான பிரமனையைப்பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்திலின்று இறங்கினார்-எ-று.

அங்

இலமுபங்கைபரணைதரீ ராற்றானமெடுபப
வுலகபாலசரி நாமருபு ந நடாடுகாதுவகத்
திலசமாசவனிநுகைமே லொருகருதேர்கதிட்
டலகிலமணயிதைக்கோ மண்டபகண்ணைதாரர்.

இ-ள். இப்படி சுவாமி ரிஷபவாகனம்விட்டு இறங்கினவுடனே அழகுள்ள அனையமெயனாரான ஆலாத்தி எரிக்கவும் அஷ்டதிசுக்குப் பாலகடுரட்டுப்பேரும சுவாமியினிழுபுறகதிலும் நடநடுதொதுங்கி வரவும் எல்லாருக்குநதிலகமாகிய விட்டுவழினுடைய இரண்டு கைமேலும் தமமுடைய ஒருகையைச் சோததுககணக்கிலலாக ரகதினவரளா லிழைக்கப்பட டிருக்கின்ற மண்டபத்திலவந்து சோந்தார்கள்-எ-று.

அரியமண்டபககமைக்கபீ டி நகயின்மீகமைந்தார்
வரையீடப்பிறந்தமை வளமுலோரொலவிவருவார்
குருமலாகரையிலேநிவருநுள் குடியிருந்தும்
திருமுதககிடையிறைபவன வலப்புரஞ்சோந்தார்.

இ-ள். சுவாமி அநுமையாகிய அரதமண்டபத்தில் இடிருக்கிற ஆரணத்திலெழுகருவினா கனவசன் பலைபாலேயிருப்பதனால் அககத்தனவசனே இவர்கள் பலைமேலேபிறக்காரகனென்று காண்பிக்கும் படியாகவருகிறமாகாகளுடைய நிறம்புடையபோலும் கைகளிலேநிதுக்கொண்டு கிருபையே குடியாகவிருக்கின்ற அழகிய முகத்தையுடைய பார்வதியைச்சிவனுடைய வலப்புறத்திலே உட்காரவைத்தார்கள்-எ-று.

அங்

முன்னையாரணன் வதுவையின்சடங்கெலாமுடித்து
வன்னிமேற்பொரியினைத்தெயெ சொரிந்துமந்திரத்தா
லென்னையாளுடைய யிறைவனுமேமுலகினை
கன்னிசெய்துநம்பிடித்து முவலஞ்செய்தான் கனலை

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும் கலியாண மண்டபத்தி லெழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில் பிரமன் கலியாணச் சடங்ககவிதிப்படி முடிக்க என்னையாட்கொண்ட பரமசிவன் அக்கிணியிற்பொறியிறைத்து நெய்யாகுகிசெய்து முன்னே ஏழுலகத்தையும் பெற்ற அம்மை கையைப்பிடித்து அக்கிணியை மூன்றுதரம்வலமாகச் சுற்றிவந்தார்கள்-எ-று.

அசு

ஒற்றைவால்வளை யொலித்ததசுறுகியுமொலித்த
சுற்றும்வானவரிருடியார் மலர்மழைசொரிந்தார்
பற்றியாசனத்திருந்தன னனைவருட்பணிந்தார்
பெற்றதாதையோடன்னையைப் பணிந்தனள்பெறும்பை

இ-ள். வெண்மைபொருந்தியஒப்பற்ற சங்கமுழங்கவும் நான்ருவேதங்களும் சங்கிக்கவும் நானருபுறமும் சுற்றிக்கொண்டு தேவர்களும்ரிஷிகளும் புட்பமாரியைப் பொழியவும் சுவாமி ஒறுஆனக்தில் எழுந்தருளினார் அப்போது சர்வத்திரபேரும் வந்தனஞ் செய்தார்கள் பார்வதியானவள் அவள்தாயையுந் தகப்பனையும் வணங்கினாள்-எ-று.

எரித்தகாமனைத்தருகியென் றிமையவரயன்மா
லொருத்தரின்றியே யிறையவன்மகிழ்ச்சிகண்டுரைத்தார்
மரித்தகாமனையழைத்தருட் புரிந்தனன்வள்ளல்
பெருத்தவன்பிழைனைவரும் விடைகொடுபெயர்ந்தார்

இ-ள். தேவர்களும்பிரமனும் விட்டுணுவும் மற்றயாவரும் சுவாமி எல்லாரிடத்திலும் வைத்த டீயத்தைப் பார்த்துச் சுவாமியை முன்னே எரித்தமன்மதனை எழுப்பிக்காவென்மிமென்று கேட்டார்கள் அப்படியே இறந்துபோனமன்மதனை வரவழைத்துக் கொடுத்துகிருபைசெய்தார் பரமசிவன் பின்புயாவரும்விடை பெற்றுக்கொண்டுபோனார்கள்.

அஅ

அதற்பிண்ண லுங் கவுரியுமுறுகியொன்றுகி
மதத்தவானையைக் குமாளைப்பயந்தனர்மகிழ்வாய்
விதித்தவேளையிற்குமானுக் களித்திறைவிடுத்தான்
கொடுத்ததாருக னுயிர்குடித்துவந்தனன்குமான்.

இ-ள். அப்படியே திருக்கலியாணமும் நடந்தபின்பு சுவாமியும் அம்மையும் மிகுந்தஅன்புகொண்டு ஒருருவமாகிச்சேர்ந்து வலிமைபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விக்கிணைகளையும் சிவசுப்ரமண்பரையும் பெற்றார்கள். அதன்பின்பு சுவாமி சிவசுப்ரமணி

பருந்த ஒருவேலாயுதத்தை அருளிச்செய்தனுப்பினிக்கு அவர்போய்
அந்த உருகாசனை வேலாயுதத்தால் விட்டெறிந்துகொண்டு சந்
தோஷபலபடைந்தார்துமாவாமி எ-று. அசு

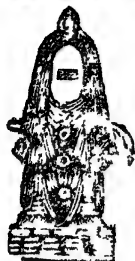
மலைவனத்தினர்மலைமீதுப் பொருகரிவதன
என்புடையுத்தென நாணுடனமைபவெற்பகன்று
கமிடவெற்பில்வக் திமையவர்முனிவர்கண்களிக்க
வெயிலுடைம்புமெரித்தவ ஸ்மிருந்தனனப்பால்.

இ-ள், மலைபோலவிளங்குகின்ற பருவதாரான் மகளாகிய பூர்
யார்வதியார்முதற்குடையுடையபிள்ளையார் வேலாயுதத்தைத்தரித்த சிவ
சுப்பிரமணியருடன் இமையகிரியை விட்டெறிங்கித் தேவர்கள் முனிவர்
சளுடைய கண்களிலுரக் கைலாயத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்முப்புர
த்தை வெரித்தவராகிய பரமசிவன் அதன்பின்பு எ-று, கூடு

(மு ன் று வ து.)

திருவவதாரச் சருக்கம்.
முற்றிற்று.

ஆக திருவிருதம் உருசு.

செய்யுடம்.

(நான்காம் து)

திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.

—**(**)**—

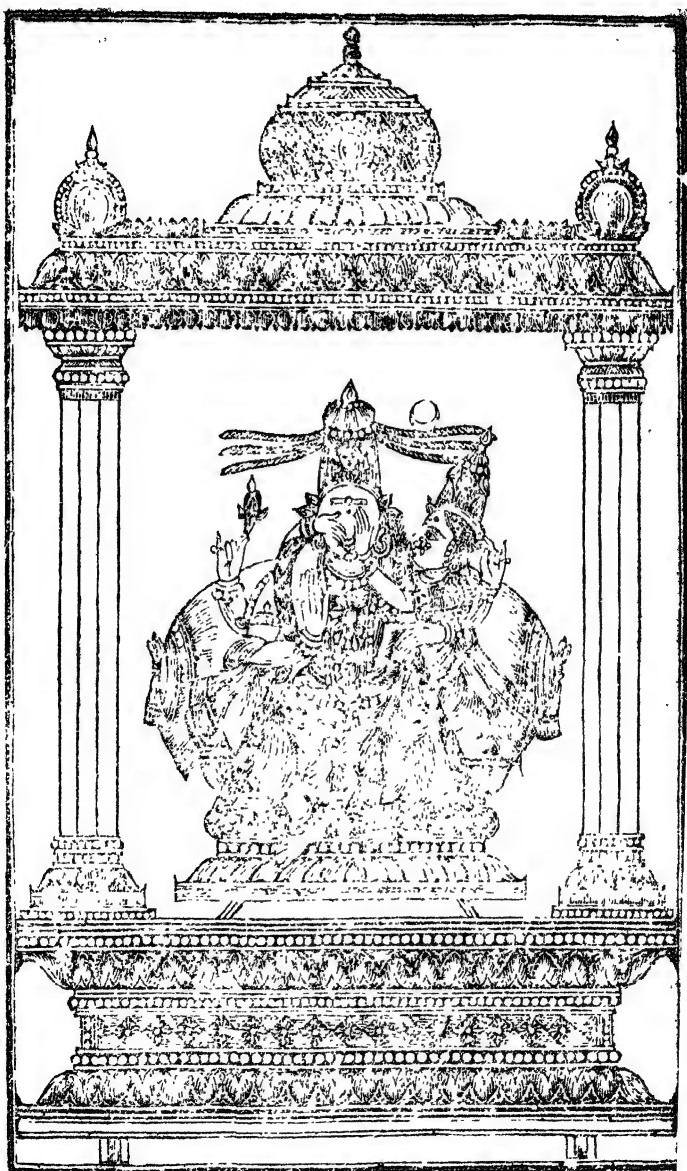
அறுசீர்க்கழிநெடி ஸூரியவருந்தம்

மின்னளையழுகிறவரு மிமகிரின் றபோபலத்தான்மேனையான, வன்னையிடத் தென்னன்னை யவதரித்த கதைநிதே யுரைத்தே விப பால், பொன்னளையசடைபிறைவன் றிருநயனபிருகரத்தாழ்நடைத்த வரமுந், தென்னருணை மாககரி லனலைவினைதீர்த்ததுவுஞ் செபபலுற றேன்.

இ-ள், மின்னல்பொருந்திய மேகங்கள் தவழ்த்துபோகின்ற இம வற்பருவத்தின் தபோபலத்தால் மேனாதேவிவிடமாகன்தாயாகிய பார்வதிஅவதரித்த கதையிலே கொஞ்சந்தான் சொன்னேன் அப்பா ர்வதி பொன்போலும் சடையுடைய சிவன தழுகியகண்சகோ இரண்ை கைகளினுற் பொத்தியதும் அதனால் வரும் வினையைத் தெற்கின்கண் ணிருக்கிற அருணாசலத்தில் அம்மை பூசைசெய்துதீர்த்ததும் கோல் லத்தொடங்கினேன். எ-று.

வேறு.

ஊடுவார்புலவிதீர்ப்ப ரொருவருக்கொருவர்மலை
சூடுவர்மறைநூல்கேட்பர் சொல்லுவர்வினைநாதம்
பாடுவர்பலவினோதம் பயிற்றுவாபலகாற்குழ
மாவூர்வெலவார்தோற்ப ரணிமலர்புனைவாஹம்பல்

இ-ள், சிவபிரானும் பார்வதியும் பிணர்க்கொன் வார்கள் அந்நை
முதுபடையும் தீர்த்துக் கொள்வார்கள் ஒருவருக்கொருவரையே உணர்ச்சி
முக்கொண்டுவெதும் உறங்களைத் தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்லக்
கேட்டு உதன்பொருள் சிவருக்குச் சொல்லியும் வீணமுதலிய வற்
ரைவாசித்தும் மற்றுயர்வுகூடியாட்டுகள் செய்தும் பதறம் ருதாடி-
யா, அதனெல்லெற்றியையுந் தோற்றையுடையது அழகிய ஆபரண
களைத்தரித்துக்கொண்டு இருந்தார்கள்-எ-று.

இதுவுவது.

அந்தவேளை விலென்னென்றே யையுணியிறைஞ்சியையா
வித்துவிடுவதோ னுமயாவெனறினாற்சான்றதை
சுந்தரக்கனியாய்மினனே ஈடர்கெயமிருகணென்றார்
கந்தனைப்பயந்தாளின் விழிகளைபுதைத்தாள்கையால்.

இ-ள், அந்தச்சமயத்தில் எந்தாயாகியபார்வதிசுவாமிபைவணங்
கொடிய சந்திரசூரியர்கள் யாவரென்று கேட்கஅதற்குச்சுவாமிஅழகிய
கனிபோலும் வாயையுடைய பெண்ணே அந்த இருவரும்நம்முடைய
கண்களென்று சொன்னார் சிவபரமணியரைப் பெற்றதாயானவள்
கேட்டுவேடிக்கையாகக் சுவாமியினுடைய கண்களை இரண்டுகைகளால்
முடினாள்-எ-று.

சுலோகத்தை.

ஈனாற்விழிபுதைத்தலும் மிருட்பிழம்பிருக்கிப்
பூசினவெனவிருண்டன திசைகளும்புவிபு
மாஜவீசிமால்வரைபுனக்கருகியமலைகள்
காசலாவிபுதியெலாம் யமுனைபோற்கறுத்தது.

இ-ள், பரமசிவத்தின் கண்களைப்பார்வதிபுதைத்தலும் இருட்ட
ட்டத்தை யுருகச்செய்து பூசினதுபோலத் திக்குகளும் பூமியுமிருண்ட
துமலைகளெல்லாம் குற்றமற்ற நீலகிரியைப்போல்கறுத்தது மணிகள்
பொருத்திய நதிகளெல்லாம் யமுனைபோல்கறுத்தது-எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிழுத்தம்.

மறைபவனுநராணனு முனிவர்களும் வசுக்களுநான் மறையும் னா
னே, மறைபவனும் விழியொளிப்போ லிசவினெடும் குருடனெனவிருந்
தார்மற்றைக், சுறாவெனிறை நுகல்விலங்கு பறவைகளு மொளியிழ
ந்த கண்ணதான, துறவறமுந் பிரவரமுந் தொலைந்தனமற் றுளதென
முதுந் தொலைந்தனமே.

இ-ள். பிரமணம் அஷ்டனுயும் முனிவர்களுர் அஷ்டகைகளும் தாந்திரவாகுகளும் தேவர்களும் இந்நிரணம் கண்ண பிரகாசமற்றுப் பிறவிக்குநடர் பிராணநந்தர்சன் பசுராளை முதலிய நிகழ்களும் பரமசிவன் மகனாணையியற்றின துறவமுல்லறமீரண்டும் ஒழிந்தமைற் ற சல்லாத்தொழில்களும் கெட்டது-எ-று.

கலிசிலேத்துறை.

கேவர்மாளிடிராக்கதர் நிரமொத்திரிந்தார்
மோலிலிந்தான் வெண்குரிக் குறிமங்கொண்ட
தாளிலம்புயங்கொடி ரொடி பரனதவவளவின்
முவந்தேவனுக்களவறு முறைசொலிப்புகன்றார்

இ-ள். தேவர்களும் மனிதர்களும் இராகுத்தர் நிரம்போலக்கற்றுத் தார், ஆராயத்திலிந்நிரண்வாசனமாயிவென் னாயானைகள் போல்கறு த்தது நிகழ்தலில்லாதபிரமன் கொடியாகிய அன்னர்காசம்போல்கறு கிபது அப்படி எல்லாப்பொருளுங்கறுத்து மயங்குகிறாஸத்தில் மும் மூர்த்திகட்கு முதல்வனுனசிவனிடத்தில்எல்லோரும்போய்முறையிட் டுத்தங்கள் குறைபைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள்-எ-று.

அறுபர்க்குழிறெழுலாகிரியவிறுத்தம்.

அஞ்சலென வமைத்தகரத் திறைவனுதல் விழிதிறக்கா ளவனி யேழும், தஞ்ச மிருநகன்றபுண்ணிருசோடிசூரியர்க்குத்தோற்றம்போ ல. வஞ்சியுமையிறைவன்னிழி புதைக்கதிருக்காமலரை வாக்வின்று ள், விஞ்சுமறை யவர்தனக்குங் கனல்போல்விழிமன்றும் விளங்கெற்ற ன்றே,

இ-ள். சிவபிரான்பயம்மேண்டாமென்று கையமைத்துப்பன்னி ரண்டுசோடி சூரியருதயம்போலத்தன்னுடைய நெற்றிக்கண்ணைத்திற க்க ஏழுமழும் அந்தகாரத்தை நீங்கியது பார்வதிபொத்தியகைபைவா ன்ங்ன்றாள். பிரமணர்கள் வளர்ங்கும் யாகுக்கிளிபோம் மூன்றுகண் டளும்விளங்கின.

எ

பார்புதைத்த திருவபிற்றான் பணிந்துறைப்பா னெடுஞ்சுலப் ப டையாய்காலன், மார்புதைத்த மலர்ப்பதத்தை யார்புதைத்தசடாட விபாய்வையமேழும், கார்புதைத்தவிருளாகவிழிபுதைத்தகிடும்பாவ ங்கழலுமாலு. தீர்புதைத்தா யுடத்திறவம்புரிதற்கான விடர்கழ்த்து மென்றாள்.

அ

இ-ள். எல்லாச்சீவராசிகளையும் கருவாகவைத்துக்கொண்டவழி ன்றையுடைய பார்வதிசுவாமியைப்பார்த்து நெடியசுலத்தை யுடைய

வரே ஏயனைமார்பிலேபுதைத்தமனாபோன்றபாடங்களை புடையவரே ஆத்திரமலைபயணிந்த சடைக்காட்டினார்புடையவரே எழுளுமுடைய கறிந்ததிலும. அதிசயமான இந்ருகுண்டாகடமதுகண்ணல் மூடியகொடியபயவடையோடடிச் சமுததிரவஞ்சுருத பூநியிட்டுததிலைவகுசெய்ததற்கு கலையிடஞ்சொலவு வென்று கேட்டாள். ௭-று.

சசனும் குரைத்தருள்வா னுளைவினைவந்தனாகாதேயெனினும் பார்க்கும். மாசகலுமபடிக்கரிய தவம்புரிய விருப்பநிறையன் மதனை மானை, கசியவந்ததுவாவை யேயாதிதிநிறுவிற்றபுடையகாளுசமே விரி, பூரைபுரிந்தியதவமபுரியென்றுன விடைகொண்டாள புருத்தி போற்றி.

இ ள். அப்படி பார்வதிசேர்க் கவாழி பெண்ணோன்னைபபரன மவந்து சேராநாதினும் மற்றவர்களுக் கப்பாவம்நீ எரும பொருட்டிதி தவஞ்செய்ய ஓசுகித்தாயானல் மதுராபுரி, மாயாபுரி, காசி, அவந்தி, துவாரகாபுரி, அயோததி அவைகளுள் சிறந்தகாளுபுருத்திற் போய ப்பூரைபுடன் அசீயதவஞ்செய்யென்று சொல்லகவாமியை வணங் கி விடைபெற்றுக்கொண்டாள்-௮-று.

விசையன்மகன்குடையெடுப்பர்ரெயமசுப்பொன்னடர்வைகொடுவிரைநகுமேவு, வசையுமணிக் கவரிருண டருதகெயுங் காலினியு மருகில் வீசத், திசைநிலிள நிலவெறுத் துந் தாளையிற் சீவிகையின மேறவென்றபோது, நசைபெருகுமழ் பெருசப புனல்பெருகும் புக் முகக்கா நதியைச்சேர்ந்தாள்.

இ-ள் பார்வதியம்மைவீரலட்சுமிருடைபிடிக்கசெயலட்டிபொன்னடபபந்தாங்கிச் சீக்கிரத்திலவா இரத்தினர்ச்சளிழைச்சராமனைகளால் அருந்ததியும் இடைசுமியும் இரண்டுபச்சவகனிலம்ன்று சாராணவீச நாலுதிக்குஞ் சந்திரனைபோலப் பிரகாசமயிகடபடி முத்திர்ப்பல கக்கிளேறி யாவரும் வீசுகின்ற தநம்பெருகா சலம்பெருகுின்ற டெத்தியிகையுடைய சங்காதிர்ந்தததில் வந்துசேர்ந்தான்-௯-று.

இறந்தவுயி ரினிமீனாப் பிறவாம சிறவாம லிறைவனாத்தன், சிறந்திருவுருவாகுந் திருக்காசித் தலமடைந்து சிவன்றான்போற்றி, வறந்தமழைக் குருகுமுந்தத் தலத்தவாகள் பிழைக்கவரம் வளர்த்துப் பன்னாள், நறுத்தொடையி னாசன்விடைகொண்டு நிற்பத் தொண்டை வளநாடுசெர்ந்தாள்.

இ-ள். இறந்துபோன் உயிர் இனிதிருப்பிப் பறக்காமலுமிறச்சு மலும் பரமசிவத்தனுடைய திவ்வியசொருபமான காசிபதியைத்தேர்

சீர்து விசுவேசருடைய பாதம்போற்றி மறைமீட்டாமல்வருந்துகின்ற சீவராகிகள் பிறைக்கும்பொருட்டு அந்தத்தலத்தில்தருவத்தைப்பலநா ளாவளர்த்துத் தேன்தங்கிய மலர்மாலையைத்தரித்த அதேதேசத்தரசன் ஷிடைபெற்று வறகத் தொண்டமண்டலத்ததரசேசர்தான் பார்வதி.

மறைதவழர் தலைப்பலயின் பழமதுவைவாய் விரிந்தாலுமகாவர் னைப், பழமதுவாய் விரிந்தாலும் புதுமதுவாய் விரிந்தொழுகுமபழன நீங்கிக், குறைபளவு நடமாடும் விழிமாதர் நடமாடும் குறிப்படுகோகி ப், பொழில்தனின் வடமயில்க ண்டமாடுந் திருக்காஞ்சிப் புரத்தைச் சேர்தான்.

இ-ள். மேகங்கள் தவழ்கின்ற தலைபையுடைய பலாவின் துபழந் தள் வாய்விண்டாலும் மகாவாழைப் பழங்கள் அளிர்தாலும்புதியதே ன்பெருககெடுத்து வாய்க்கால் வழியாக ஓடி விழுகின்றகழனிகளைக் கடந்து குண்டலம்வரைக்குந் தாவுகின்ற கண்களை யுடைய பெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச் சோலைகளிலிளமையாகிய மயில்கள்நடனஞ்செய்கின்ற காஞ்சிபுரத்தைச்சேர்தான் பார்வதி.

தாவரத்தை யழிவாக்கிமனிதனையுள்ளறிவழிக்குந் தடங்கண்மா தா, துப்புரத்தம் புயசுரணஞ் சிவபேற விழைமுகுக்கு துடங்கவேறு மாபுரத்தின் மணிமேடை யரம்பையற்கு விளைபாடமலைகளாகுங்கேர் புரத்தினெடுகொடிகள் காமவல்லியெனுங்கொடிக்குக்கொழுக்கொம்பா ரும்.

இ-ள், கல்லுகளையும்! மரங்களையும் உருகச்செய்து மனிதர்சுருடை யஉள்ளறிவைக்கெடுக்கிற விசாலமாகிய கண்களையுடையபெண்கள் சி லம்பணிந்த தாமரைமலர்போலும் பாதஞ்சிவக்கநூல்போலும் இடை வளையஏறுகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கும் இரத்தினமிழைத்தடப் பரிசையும் அரம்பைமுதலாகியபெண்கள்விளையாடுதற்குமலைகளாகவிரு க்கும் சிவாலயத்தின கோபுரத்திற்கட்டியிருக்கிற கொடிகள் கற்பகவி ருசத்திற்படர்ந்த காமவல்லி என்னும் கொடிக்குப் படருகிறதற்கு கொழுகொம்பாயிருக்கும் எ-று.

பாதநாடகமாடு மழில்போலுங்கயிற்றுவழிப்பாவைபோலும், சு ரநாடகமாடுந் துடிபிடையார் கண்வருடன் றுவளுமபோது, மரக தாதிகளுறுத்த விழித்துமணி மேடையினும் ஊரிரிசீ, வாதனா கர மாண தன்னுமுத லின்றளவுமாழிதானே.

இ-ள். பாதநாட்டிய மாடுகின்ற மயிலுக்குச்சமானமாகவும்கயிற றுவழியாய் ஆடுகிற சிங்காடம்பொருந்திய பிரதமைபோலவும் சுரதன்

யாட்டைச் செய்க்கிற உடுக்கைபோன்ற இடைநிலையுடைய பெண்கள் புருடர்களுடைய பெருந்தூய்மையை மகர்ப்புரத்தைய இரத்தினபரணங்களுடைய தந்தையோத்து அல்லப்பரிசையிலின்று எடுத்துவிடுவெறிய அல்லவாபரணங்கள் சமுத்திரத்திலே விழுந்ததாலேதான் அது இரத்திராகசெய்யப் பெயர்பெற்றது-எ-று.

அநையமருக்ககன்றுவந்து யோநுமாவின் பிறிதருத்த மனைப்போற்றிச், கனலையவனை கனையுருட்டுருவகருடந்ததி நக்கம்பைமேனிப். பனை யமணஸ்ருவித்துவிடங்கவடிவாங்குபுமைபுரைபரித்தாளப்போ, தெனையுடைய யனவடத்தி னுருவிடனைத்தரியகந்தையேயினுளே.

இ-ள். அத்தன்மைபுடைய வீதியைக்கடந்து ஒப்பற்ற மானிருட் சத்திவீழ் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதரை வணங்கி நெருப்பொத்தபாவங்கள் நடுங்கி ஓடிப்போகவருகின்ற கம்பைநதியருகேபோய் அலங்காரமாய் மணலுக்குவித்து இலங்கருபமாகப் பார்வதிபுரைசெய்யும்போது எழுந்தைய சுவாமி அவள்தவத்தின் உறுதியையறியக் கங்கையைப் பிரவாகமாக வரச்செய்தார்-எ-று.

பூதலமேற் குறுமுனிவன் குண்டுகைவீற் சவிழ்ந்துவரும்பொன் றிதானே, ஆதிபிலேயத்தமுனியாசமித்தேயுரிந்தவலை யாழிதானே ஏதமறத் தவம்புரியும் பரேதற்காச்சன்னுமுனி யிரக்கத்தாலே, காதி ன்வழியொழுகவிடப் பரவியகங்காநதியோ கம்பையாறு.

இ-ள். பூமியில் அகத்தியமுனிவாரசுமண்டலர் சவிழ்த்ததினாலேவருகிறாரேவறியோ அந்தமுனியானவர் ஆதிபிலை பில் ஆசமணஞ்செய்து உமிழ்ந்த சமுத்திரத்தின்பெருங்கோகுற்றமற்றவனஞ்செய்யும் பரேத ணுக்காகச் சன்னுமுனியானவர் இரக்கத்தினாலேகாதின்வழியாசவிடப் பெருக்கெடுத்துவந்த கங்காநதியோவென்று சத்தேகப்படவிருத்தது கம்பைத்தி-எ-று.

வேறு.

மங்காநதியின் மணலிங்க மழியாதிருக்கும் வகையுமையாள் வெங்காதலினு ஸைபவள்போல் வெற்பாரிமையவெற்பாடண் சங்காநதரத்தா லிருதனத்தா லிருகர்தோர்த்துத்தழவுதடங் கொங்கார்களைப் திருமார்பு முருகியருகிக் குழைந்தாளே.

இ-ள். பார்வதிக்கொத்த கம்பையாறு பெறுக்கெடுக்கும்போதும் ஸாலாலேசெய்த இலிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாருமென்று பயந்து கடு

காமங்கொண்ட ஆசையினாலே அணைபவன்போல் பர்வதாசகுமரி வ
லையலையணிந்தகைகளாலும் இரண்டுக்கொங்கைகளாலும் இறுகவிறுக
த்தழுவுதலும்வாசனை பொருந்தியசந்தனைத்தையணிந்ததிருமார்பு உரு
கிக்குழைந்தாள்-எ-று. யௌ

மனத்தாள்நனைந்தபெருந்துயரு மணக்காப்பிரிவுமுடன் நிர்ந்த
தனத்தாநெருக்கிமுகமழுத்தித் தலைகாட்டுபாலதழுவுதலு
மனத்தாள்விளங்கும்கம்மைவந்தி யருணாலத்தையொருபொருதி
நினைத்தார்வினைகளிசண்டுபோ லிரண்டாய்ப்பகுத்துநீங்கியதே.

இ-ள். தன்னுடைய தவத்துக்குப்பின்னம்வராமல் நனைத்திருந்த
துன்பமும்சுவாமிகூடாமற்பியுத்ததுன்பமும்நீரும்படித் தனங்களிலே
நெருக்கி முகமழுத்தி முன்னுள்போல அணைந்தவிடனை அன்னங்
சுழந்த கம்பனதியானது அருணைசத்தை ஒருவேளைநனைத்தவர்களு
டைய நல்வினை நேவினைபோலிரண்டாகப்பிரிந்து இலிங்கத்தைச்சுற்றிப்
போனது-எ-று. யௌ

வேறு.

விடுத்தனங்கரத்தைப்பாங்கர் விளங்கிழையவர்கள்சூழத்
தொடுத்தபூந்தொடையுஞ்சாந்து மணித்தவள்தொழுதாளந்த
வடுக்கினைத் தளதுசேள்வன் மாற்பினைதொடாதுநாணித்
தடுத்திடுங்குறிசள்போல விளம்பியதழும்பாயம்மா

இ-ள். பார்வதிசுவாமியைத்தழவிய கைசனைவிட்டாள் அருகில்பி
ரகாசிக்கின்ற ஆபரணத்தைபுடைய அனையம்பெண்கள்சூழப்பட்டமா
லையுஞ்சந்தனமுந்தரித்துவந்தனஞ் செய்தாள்வடுப்போல் நகண்களைபு
டைய அந்த அம்மை தன்னுடைய சுவாமியார்பை மற்றப்பெண்கள்
வெட்கத்தையடைந்து தேடாமலிருக்கும்படி தடுக்கவைத்த குறிசள்
போல் தழும்புகள் விளங்கியதுகள்-எ-று. யௌ

அப்பொழுதானுமாற னடித்தழும்பிருக்குந்தோளு
முப்பொழுதிறைஞ்சந்தேவந்முடித்தழும்பிருக்குந்தோளு
மைப்பொவிசுமலாள்கொங்கை வனைத்தழும்பிருக்குமாற்பு
மெய்ப்பொலிதீறுமாகத் தோன்றினர்விடையின்பீது.

இ-ள், அக்காலத்தில்பரமசிவன் பாண்டியராஜன் அடித்தழும்புதி
ருத்தோள்களும் மூன்றுகரலத்திலும்வணங்குகின்ற தேவர்களுடைய
கிரீடங்களில்தழும்பிருத்திருவடிகளும் மேகம்போல்விளங்குங்கூந்த
லையுடைய பார்வதி முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பு மிருக்கின்ற மார்

புத்தேகத்திற்பொலிந்த திருநீறுமாய் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளி
ஞர்-எ-று. உய

அத்தரத்தமரெல்லா மலம்மழைசொரியவானிற்
அந்தமிமுழக்கத்தோடே சுருதிகண்முழங்காரிண்
வித்திரன் திருமாறேவ ரிறவியைத்தொழுதுகின்றார்
சுத்தரக்கனிவாய்பின்னுமீசனைத்தொழுதுகின்றார்.

இ-ள். ஆகாயத்திலே தேவர்களிபாவரும் புட்பவருஷம் பொழியத்
தேவதாதுமி முழக்கத்தோடுவேதங்கள்முழங்கின தேவீவந்திரனும்
விட்டுனுயும் தேவர்களும் பார்வதியைத்தொழுதார்கள் அழகியகனி
போலும்வாயைபுடைய அம்மைபும்பரமசிவனைவணங்கிகின்றார்-எ-று

ஒண்ணுதல்விடைமுன்சென்று பணிந்துளமுருகிப்பூசை
பண்ணுதல்புகழ்தலாகிப் பணிந்தனளவனோரோக்கிக்
கண்ணுதலுனக்குவேண்டும் வரமெதுகழுதுகென்ற
வண்ணுதல்பிறிதொன்றில்லை யிடப்புறந்தருதியென்றார்.

இ-ள், விளங்குகின்றெற்றியைபுடைய அம்மை ரிஷபவாகனத்தி
ன்முன்பாகச்சென் நமஸ்கரித்துமனமுருகிப் பூரைரெய்துபுகழ்ந்து
வணங்கினாள் சுவாமி பார்வதியைப்பார்த்து உனக்கு வேண்டிய வரம்
யாதுசொல்லென்றார் அதர்க்கு அம்மைபும்பரமும் வேண்டி லேன்உம
துவிடப்பாகத்தை அருளுமென்றுகேட்டாள்-எ-று. உஉ

அத்தனும்மேழிவானென்கண் புதைத்தாலடைந்ததீமை
இத்தலத்தினியபூசை யியற்றலாலகன்றதிற்த
மெப்த்தலந்தனக்குத்தென்பா லொழிநகர்விளங்கித்தோன்று
முத்தமாநகரந்தன்னை நீனைத்தபேர்க்கனிக்குமுதூர்.

இ-ள், அதற்குபரமசிவன் அருளிச்செய்வார் கண்களோழையதின
லே அடைந்தபாவம் இந்ததலத்தில் இனிமையானபூசைசெய்தலினால்
ங்கியதுஇந்தமேன்மையான தலத்துக்குத்தென்பாரிசத்தில் ஒருநகர
ம் பிரகாசிக்கும் அதைநீனைத்தால் முத்தபுண்டாம்-எ-று. உஉ

ஆரணன் திருமாறேட வடிமுடியொளித்துஞானப்
பூரணவொளிபாய்மேல்கி முலகெலாம்பொருந்திநீர்போந்
தாரணியவர்க்குமற்றைச் சயிலமாயிருப்போமங்கே
வாரணிமுலையாப்பாகந் தருகுவேவாம்வருதியென்றார்.

இ-ள், பிரமனும் விஷ்ணுவும்கேடப் பாதமும் சிவகம் அவர்க
ளுக்குத்தெரியாம லொலித்துப் பூரணமாகிய ஞானவெளியாய் மேன்

சீதநகங்களைல்லாம் சூர்யயெற்போம் பூநிகளிசிருப்போர்க்கு மலை
புருவமாபிருப்போம் அவ்விடத்தில் வந்தால் கர்சலிங்க தளர்நையு
டைய பெண்ணே இடப்பாகத்தைத் தருவோம் வாருமெனார் பரம
சிவன்-எ-அ. உச

என்னது நிறைவிசொல்வா ளினிமைசேர்கயிலேகாசி
தன்னிலு மினிதுகாஞ்சித் தலமொருநாநீரிந்த
நன்னிலத்தனக்குச்சோணை நகரமேபதிகமென்றி
பின்னையுமுளதோவந்தத் தலத்தினுக்கணையம்பேருர்.

இ-ள். பரமசிவன் அப்படி திருவுளம்பற்றிய அளவில் பார்வதிசொ
ல்லுவான் இனிமைசேர்த்த கைலாங்காசி இவ்விரண்டிலுங்கூறியும்
இக்காஞ்சிபுரம் அநிகமென்று அருள் செய்தீர் அந்தலத்துக்குச்சுமான
மான பெருமைபொருத்தியதலம் வேறென்றுண்டோவென்றான் பார்
வதி-எ-அ. உரு

அவ்வுரைமறுத்தெங்கோ னாருவாநம்மக்கொப்பான
தெய்வமைந்தொழும்விமல ந்திருத்தும்பிரமுயில்லை
சைவமேயண்புகான சமயமும்நீண்டேபால
இவ்வண்ணைதவிர்க்குமுரு மிசையெனவிளம்பிப்போனார்.

இ-ள். அப்படிபார்வதி கொன்னவார்த்தையைச் சுவாமிமறுத்து
சைவத்திற்குச்சரியான சமயமும் பொல்லாதபாஷங்களைத்திரிக்கும் அ
ருணாலத்தலத்திற்குச் சரியானதலமும் உலகத்திலில்லையென்று திருவா
ய்மலர்த்து கைலாயத்திற்கெழுந்தருளினார்-எ-அ. உரு

கொம்பநான்பொருப்பாயிடுதன் நிறைவனைக்குனித்துப்போற்றி
கம்பையாறகன்றுகாஞ்சித் தடத்தைபுகடத்துவேலன
தும்பிமாந்முகத்தோன்கன்னி வயிரவர்கணங்கள் சூழச்
செம்பொனான் கவரிவீசச் சிசுகைமேற்சிறந்துசென்றான்.

இ-ள். புட்பக்கொம்பையாத்கபார்வதிசுவாமிநான் தெரியாமற்
சொன்னவார்த்தையைப் பொறுத்துக்கொள்ளாமென்று இரண்டுகை
களைபுகுவித்து வணங்கிக்கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சிபுரத்தைபுக
கடத்துகப்பிரமணிபர் கணபதிசத்தக்கன்னிகள் வயிரவற் சிவசணங்
ள்குழவும் இலட்சுமிகவுரிவீசவும் பல்லக்கில் எழுந்தருளினான்-எ-அ.

மண்ககண்மகிழப்பட்ட மாங்களுந்தழைத்துவிற்க
கண்டலற்சொரியுக்கல்லு வலைகளுங்கரைந்துசேர

வென்மலர்மடவாவினோற்றக் கவலையிடுவீங்கி
வென்மதிமுடித்தாண்டிமற்றோடு வெள்ளிடையருங்குற்றேசுந்தான்

இ-ள். பூரிதேவிக் குச் சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போனமரங்
சனநம் தவிருண்டாகித் தனதத்தத்தேனோடும் புட்பங்களைச் சொரிய
பபாருடகலலுகளும் பெரியமலைநாங்கரைந்துநக வெள்ளைத் தாம
வாபுழையில் வாசஞ்செய்து சரஸ்வதிதோத்திரஞ்செய்ய இரண்டுகாத
சாரமபாபர் சாதினையொத்த முகத்தைபுடைய பார்வதிஒருவெளி
யுடையநிலங்கிமுள்-எ-று. ௨-அ

வெப்பவனாமையசென்று வினவியகாரணத்தானிலக்
கையவன்மரசத்திற் கரியவன்சமுபங்காலுஞ்
செய்பவன்வருத்தினொன் றநிறதயர்சினதப்பான்போலப்
பையமேற்கடலிலபாய்தான் குமரவேல்பந்தல்செய்தான்

இ-ள். சூரியன் தன்னை யாரென்று பரிசுவனைக் கேட்டதனாலே
நிலைபெற்றகையும், மருதம்போன்ற வடிவமும் தாமரைப்பூப்போ
ன்ற உள்ளங்கையும் உள்ளங்காலும் பொருந்திய அம்மைசாபத்தினால்
வருத்தினொன்றிலின்று தன்னையொ விட்டு விடுகிறவன்போல வெள்ள
மெள்ள மேற்குச்சமுத்திரத்திலிழுந்து அஸ்தமித்தான் கட்பிரம
பரிபர் அபக விரிநுக்கிற்காக ஒருபத்தில் போட்டுவைத்தார்

அத்தலத்திற்கு வானைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழங்கிவ
ருகிறது.

அன்னையுங்குகளைநோக்கி யரம்பைபாற் பந்தல்செய்து
புன்னிருகமுஞ்சால வருத்தினையெனைப்பாராட்டிப்
பின்னுமோகருமஞ்சந்தி முடிப்பதற்கினியநன்னீர்
கைச்சிறையேலையேவி யழைத்திடுகணத்திலென்றாள்.

இ-ள். அதன்பின்பு பார்வதிசுப்பிரமணியரைப் பார்த்துவாழை
மத்திலே பந்தல்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளும் சிவக்கவருத்தத்
தையடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ் சொல்லி இன்னும் ஓர்வேலையிரு
க்கின்றது அதுவனையவளால் சந்திரபவந்தனஞ் செய்கிறதற்குநல்
லபரிசுத்தமான ஜலமேவெனமும உலகைபிற் பிடித்திருக்கிற வேலையு
தத்தை யேவி யழைப்பிடுவென்றுவொண்ணாள். எ-று. ௩-அ

காதலாலினாஞ்சுக்கந்த னோனினுள்கையெல்லவேல்
போதவான்புத்திராண்டன்புகழ்நுருதன்போதன்
வாதிபாண்டங்குள்கோமன் வாமனைப்பவரைவாட்டி.
மீதினெழுகிரையிட்டிக் கொணர்த்துவேலைநீத்தம்

இ-ள். அப்படிச்சொன்ன அளவில் அதிகபத்தியோடு சுப்பிரமணியர் வேலாபுதத்தையேவினார் அதுபாதவான் புத்திராண்டன்புருகூதன்போதன் பாண்டாங்கன் னீசாமன், வாமன், என்றுரொல்லப்பட்ட எழுபேரையும் அவர்களி ரந்த ஏழுமலையையும் உருவி ரல்லதண்ணீர் கடலுக்குப்போய்ச் சலங்கொண்டுவந்து அந்தநதிக்குச் சேயாரென்றுயெயர்-எ-று.

நக

கத்தேனளழத்தவாற்றிற் கடனெலாங்கருத்துவாழைப் பத்தலிருந்தாளப்போ துமைபாதம்பணிந்துவாற்றிற் சின்னூரீசிவப்பதேதென் னுரைத்தலுஞ்சிறப்பதாக வந்ததாற்கணையாறு திருமுகற்குறைப்பாண்வஞ்சி.

இ-ள். சுப்பிரமணியர் வரவழைத்த ஆற்றிலே நீர்க்கடனெல்லா முடித்துக்கொண்டு வாழைப்பந்தலி லிருந்தாள் அப்போது அம்மையையவணங்கி இந்த ஆற்றுரீர் சிவப்பா யிருக்கவேண்டிய தென்னவென்றுகேட்க அந்தவிவரத்தைச்சுப்பிர மணியருக்குச் சொல்லுகின்றார் பார்வதி.

நக

அனந்தமாயுரத்திலேழு மறையவரறியாக்காலக் தனந்தயாவினைகள்செய்தா ரதன்பினலறிவுதேன்த் தியனந்தமாமெனயேறு மயன்பதங்கருதிப்பன்னு ளனந்தமாலமதாயுட்கொண் டருத்தவம்புரிந்தாந்ரார்.

இ-ள். அனந்தமாயுரமென்கிற பட்டணத்திலேழு பிராமணர்கள் அறியாதகாலத்தில் அனந்தநீவினைகளைச்செய்து அதன்பின்பு நல்லவி வேகருதோன்றி அதம்மென்கிற அன்னத்தைத் தனக்குவாகனமாக த்தொண்ட பிரமனைக்குறித்து இலைகளையே உணவாகஉண்டு பலநாள் தவம்செய்தார்கள் அக்காலத்தில் எ-று.

நக

பதுமனுமவர்முன்சென்று பாவிசானவரைகலேழில் விதிமுறைதவஞ்செய்வீரேற் குமரவேள்விக்குமவேலாற் பொதிசடைமுடியுமுங்கள் வினைகளும்பொடியாமென் னு யதுமுகனுரைத்துப்போன னவருமத்தவமேசெய்தார்.

இ-ள். பிரசன்அவ்வேழுபேர் முன்னேபோய் பாவிசானே நீங்க னேழுபேரும் ஏழுமலைகளிலே விதிமுறையாகத் தவம்செய்வீர்க ளானால் அப்போது அம்மைக்குச் சலம்வேண்டிய நிமித்தியத்தால்சுப்பிர மணியர்வேல்விவார் அதனாலேஉங்கள் சடையோடுகூடியசுரங்களு ம்பாவங்களும்பொடியாகப்போமென்னுசொல்லிவிட்டுப்போனார்அவ ர்களும் அப்பிரகாரம் தவம்செய்தார்கள்-எ-று.

நக

வேறு.

எழுவுறையு மதிலிருக்கு மெழுவரையும் பிளந்துரீ பெறிர்கூர் வே, வழியுமள ருதிரமுடன் புனல்கலந்துசிவந்ததுகாணுகையாலே, ஸுழியிலையுங் குணங்கென்ன வடிபணிந்து மகிழ்ந் திருந்தான் மலைமேற் பட்ட, ரெழுமுனிவர் குருதியினுற் சிவந்ததுபோற்சிவந்ததுவே செக் கர்வானம்.

இ-ள். அவ்வேழுபேரையும் அவர்களிருக்குமலை ஏழையும்பிளந்தது உன்னுடைய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதம் அசனுவற்புகடொழுதுகின்ற அவர்களுடைய இரத்தத்தோடுசுலங்கலந்து சிவந்தபோய் விட்டது உள்கொருகுற்றமுமில்லை யென்றுசொல்ல அம்மை பாதத்தில் சுப்பிரமணியர் வணங்கிச் சந்தோஷமா யிருந்த அளவில்மலையிலே தவம்செய்துகொண்டிருந்த முனிவர்களுடைய இரத்தத்தினுற் சிவப்பு நிறத்தையடைந்தது போலச்சிவந்தது செவ்வானம் எ-று. கூடு

வித்தகர்கண் புதைச்சமுனம் பார்தலிருண் மறுமையிற்றும், னீனையைப்போல, வத்தலத்தி லுமையவளை பின்பிடித்தா லெனப்பரந்த சந்தகார, முத்தமியோசுறுகதலிப பந்தலில் விழிருப்பளென்றும்பரிட்ட, வித்திலப்பர் தரைங்கரால் விளங்கியதுதாரகையா நெருங்கும்வானம்.

இ-ள். சுவாமினுடைய கண்களோமுள்ளே ஈழினதினாலே உலக மெல்லாம்பாவியவிருள்ஒருவனுக்கு மறுமைபில்வந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிற பாவத்தைப்போல் அந்தத்தலத்தில் பிறருவந்து அம்மையைப்பிடித்ததுபோலிருந்தது, பார்வதியோடுஒருவாழைப்பந்தலின் விழிருப்பாளென்று தேவர்கள்போட்டுவைத்த முத்தப்பந்தலையொத்திருந்து நட்சத்திரங்களால் நெருக்கப்பட்ட ஆகாயம்-எ-று. கூன

மாலையெனும்சுமரியிருண்மகிட முகமகற்றியந்திவானச் சோரிச் சோலமுடன் படிக்கலங்கம் கொண்டதோன் மதியெழுந்து குடபாற்சென்று, தாலமணி மிடற்றிரைத்தன் விழிபுடைக்க வளைந்தகிரு னனைத்து நீங்கப், பாலமிசைவெடித்தெழுந்த விழியெனவேயெழுந்தது செம பரிதிதானே.

இ-ள். மாலேக்காலமென்னும், துர்ச்சகை இருட்டாகியமகிடாகுதன் தலையையுத்து அசனல் செவ்வானமென்றுசொல்லப்பட்டஇரத்தக்கோலத்தோடு படிக்கலங்கத்தைக் கைக்கொண்டதுபோலச் சந்திரனுதயமாகி மேற்குத்திக்குல் அஸ்தமித்ததுலகண்டாகியபரமசிகண்டி.

இரண்டுதேத்திரங்களையும் அப்தைபுதைத்த அளவில் நான் குறங்கும் பானிய எல்லாவிருளும் போகும்படியாய் விழித்த அச்சவாமிபின் நெற்றிக்கண்போலச் செம்மைநிலம்பொருந்திய ருசியன் கழக்குந்திக்கில் உதயமானான். எ-று.

க.௭

வேறு.

கங்கைகரிகராஞ் சேயாற்றிற்காலையெங்குநின்றது (டாள் மங்கைகனைச்சுவிகையின்மேன் மறையோலவழிக்கொண் பங்கமலர்நீர்வழியடியார் கொடியவினையாம்பஞ்சமலைக் கங்கமலையால்விளங்கிய சீரண்ணுமலைகண்டடிதொழுதாள்.

இ-ள். பார்வதிகங்கைக்குச் சமானமாகிய சேயாறுவென்றநதி யில் காலேக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகிய பல்லங்கிலே றிவேதகோஷ்டமுழங்க நடந்துபங்கப்படுத்து மும்மலங்களை நீர்க்கி றஅடியார்களுடைய பாவமாகியபஞ்சவலைக்கு நெருப்புமலையாய்விள ங்கிய திருவண்ணாமலையைப் பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாகச்சேவித்துக் கொண்டாள். எ-று.

க.௮

வேன்றியினாற் வந்தபொருள் பகர்ந்திறவிபுலியாடும் வேனிற் பாலேக், குன்றமெல்லாம் வெறியாடன் முடிவெயலாம் பொதுவாயின் னுர்குறவையாடன், மன்றல்கழிந்திறற்கு விழாவெடுத்துக்கொண்டா டன்மருகவேலி, முன்றிலெலாஞ் சினற்சுவ முன்னுணர்ச்சி யணங்கா முழநீர்க்கானல்.

இ-ள். வல்லமைபினாலே பாலேவெத்தாச் வழிச்செவ்வோசை அ டுத்துப்பறித்த பொருளைப் பங்கிட்டு அந்த சிலத்திலிருக்கிற தூர்க் கைக்குப்பலியோடுவார்கள் மலைகளைப்போல குறிஞ்சிலத்தில் இருப் பவர்கள் ஆடுபலிகொடுக்கிற பூசைபோடுவார்கள், முல்லைநிலத்தில் இ டைச்சிகள் குரவைக் கூத்தாடுவார்கள் கற்பகமாலையைத்தரித்ததேவே ன்திராணுக்கு மறுதலிலத்தாற் உற்சவஞ்செய்வார்கள் முற்றங்களில் சுறா மீன்களை காயப்போடுகின்றகடலருகாகிய நெய்தலிலத்திலிருக்கின்றவ ங்கள் வருணனுக்குத் திருவிழாச்செய்வார்கள். எ-று.

க.௯

கோதிபெறு கானக மறையவம்பு சொரிகையினாற் றாய்மையா க, மாதையெலாங்கலந்த மகிழ்ச்சியினற்பொன்கலந்து மருவுநீரால், போதவச சனங்கையைப் பெருகுதலான் மதுவுடைய பொருதலா லே, சேதானிகராகத் திருந்திராற் றிசைகளெல்லாஞ்சிறந்ததன்றே.

இ-ள். திருந்தி ஒளிபொருந்திய துதிகையையுடைய யானைகள் மறையச் சலத்தைப்பெருக்கி வருந்தலாம், பரிசுத்தமாகிய பெரிய

பூமிபெல்லாம் பரவிபசுதோஷத்தினால் பொற்பொடிகளையுந் திரட்டிக்கொண்டுவருவதாலும் மஞ்சள் பொடிகரையைப் பெருக்கிப்படியினாலும், தேன் கூடுடைந்து மோதுதலினாலும் என்று நதிக்குப் பொருள்கொண்டு சிலேடைவகையால் கரணுடைய தேகமறையப்பாணங்களைச்சொரிதலாலும் தூப்மைபொருந்திய கோபிகைகளைச்சேர்ந்திருத்தலாலும் வைஷ்ணவர் உருகத் தயைசெய்தாலும் மதுவென்கிற அசுரன் சாக யுத்தஞ் செய்தலாலும் விட்டுணுவுக்குச் சமானமாக நாலுதிக்கிலுஞ் சிறந்தது-எ-று.

சய

இது நதிக்கும் திருமாலுக்கும் செம்மொழிச்சிலேடையணிஎன்க

இதுமுதலாறுபாடல் வயற்சிறப்புக் கூறும்,

மேவுபுனல் பரந்தொழுகக் குளிர்த்துமயிர் பொடித்தனபோல் விதத்திற் றேன்றிக், காவிலுறை சுங்கிளியின் சிறகெனவே பசந்து தொண்டைக் கதிராய் முற்றிக், கூவுகின்ற வாரணத்தி னிதம்போல நியிர்த்தெழுது குறைவில்சாவி, பாவையுமைதவம் புரியுந்தவமிதெனப்பணிந்தனபோற் படிந்தமாதோ.

இ-ள் அந்நதியில்வந்து நீர்பரந்து ஒழுகுகிறபடியினாலே குளிர்ந்த பூமிதேவியினுடைய தேகத்தின்மயிர்க்குச்செறிந்ததுபோல் குறைவில்லாத நெற்பயிர்களுண்டாகத் தோப்புகளில் வாசஞ்செய்து பச்சைக்கிளிகளின் சிறகுபோல் பச்சைநிறத்தை யடைந்து தொண்டைக் கதிராய் முற்றிக் கூவுகின்ற கோழிக்கழுத்துப்பேரலநியிர்த்து பார்வதிதவஞ்செய்கிற தலம் இது வென்று வணங்கினது போல வளைந்து கிடக்கின்றன-எ-று.

சக

சந்ததமு மேருமுவர் பதம்பதார்த்தங்கரிந்தரிந்தவரி தடுத்துவர, இந்திர னாளுகினொடு போர்செய்வா னெழும்லையாமென்னப் போர்செய், தந்தரமே சுற்றிரவி புரவிகள்போற் கடாவிடுத்தேயாறறித் தூற்றி, மந்தரமர் மெனக்குவித்து வழங்குகினுந் தொலையா னென்மருதவேவி.

இ-ள் எப்பொழுதும் உழவர்கள் பதம்பார்த்து அறுத்து அரிகளைச் சுமையாகவாரித் தேவேந்திரானுலகத்தோடு சண்டைசெய்ய எழுந்தமலை யென்று சொல்லும்படியாகப்போர்போட்டு ஆகாயவழியாகவருகிறகுரியனுடைய குதிரைகள்போலும் கடாக்களைவிட்டு அறுத்துவைக்கோலைத் தூற்றி மந்திரகிரிபோலக் குவியல்செய்து எல்லாமனிதர்களுக்குக் கொடுத்தாலும் நெல்குறைபாது மருதநிலத்திலு-எ-று.

சஉ

சமுஷின்மென் றுழத்தியர்தங் கண்ணிழலைக் கண்டுகருங் கயல் வந்தேறும், அயலின்வர் கொடும்புருவகிழவினைக்கண் டோகிலையொ ன்றஞ்சுமீளு, மயலுதவு மாவகனந் தாமரைப்போ தெனமருவி வ ண்டசேரும், இயலுமவர் நாசிகிழல்சண்பகப்போ தெனவெரு யிரி யல்போகும்.

இ ள். வயலிற் களைபெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடைய கண்ணிழலை க்கண்டு சேற்குண்டைகள் நம்மினமென்று வந்துசேரும்? பின்பு அ ருகில் அவர்களுடைய புருவகிழலைப் பார்த்துவிட்டுலென்று பயப்பட் டோடும் ஆசையைக் கொடுக்கிற அவர்களுடைய முகத்தைத்தாம ரைப்பூவென்று நினைத்து வண்டிகள்வந்துசேரும் அதன் பின்பு அ வர்களுடையநாசினிழலைப் பார்த்து சண்பகப்பூவென்று ஒடிப்போ கும்-எ-று.

பெரும்பயனத் துழத்தியர்தங் கணைக்காலை வராலெனப்போய்ப் த்பிடிதுப் பள்ளர், திரும்பவுமங்கவிர்புறங்கால் கமடமெனப்பிடி ம ருதத்தினுக்கும் விழியினுக்கும் குலைந்தோமென்று சுரும்பினுடன் கலுழ்வனபோற் றுமரையுந் குவளையுந்தேன் சொரியுமாமோ.

இ-ள். பெரிய வயல்களிற் களைபிடுங்குகிற பள்ளத்திகளுடைய கணைக்காலை வரால்மீனென்று பள்ளர் பிடித்து வெட்கத்தை யடை ந்து மறுபடியும் அப்பெண்களுடைய புறங்காலை ஆகையென்று பி டிக்கு மருதனிலத்தோறும் தென்னங் குரும்பைபோன்ற முலைகளை யுடையபெண்கள் முகத்திற்கும் கண்ணுக்குந் தோற்றுப் போனோ மென்று வண்டினே சொல்லியழுகிறதுபோல் தாமரைப்பூவும் நீ லோற்பலமும் தேனைச்சொரியும்-எ-று. சச

வெறு.

நிலையுந் தளிக்ருமோதி நெடும்புனல்குடைபவன்ன மழலைவண்டானத்தோறி மருதவண்டானத்தோடு மழல்விரமணிப்பூ னமள்ள ரரிகிணைக்கியபயலு தங் குழலிசையறுகாணபாதர் குழலிசையறுகாற் கூட்டிடம்.

இ ள். எருமைநீரிலேபோய் விழுந்துகலக்க அன்னம் இளமை ராகிய நாரைபுடனே மருதலிலத்தில் வளம்பொருந்திய தானத்தை யுடைய சோலையில் ஓடும் பிரகாசம் பொருந்திய இரத்திராபரணங் களைபுடைய பள்ளர்கள் அடிக்கிற அரிகிணை யென்னும் வாத்திய த்திற்கு இசையும்படியாக ஊதுகின்ற புள்ளாங்குழலிசை இல்லாத போதுபெண்களுடைய கூந்தலிற் பொருந்திய வண்டுகள் இசையும் படியாகவூதும்-எ-று. சடு

மூசவண்டினங்களெல்லா முடிந்தசங்கிலிகளாகக்
கூசுநெற்கதிர்களெல்லாங் கன்னசாமரைகள்காட்டத்
தேசவாய்க்கவளம்பெற்றுத் தேறுகைப்பாகைச்சிந்தி
வாசவன்களிறுபோல மருதம்வீற்றிருந்தமாதோ.

இ-ள். ஒழுங்காய் மொய்த்துக் கொண்டிருக்கிற வண்டின் கூட்
டங்கள் சங்கிலியாகவும் இரத்திரம்போலும் நெட்கதிர்கள் சாமரை
போன்றதாகவும் பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றதென்கிற பொ
ருளைச் சிலையாகக்கொடுக்கும் அழகிய வாயினாலே கவளம் பெ
றுதலாலும் பருவங்கொண்டதேனாகிய அமிர்தத்தைச்சிந்திப்பென்னு
ம் பொருளைக் கொடுக்கும் தேறித்தன்கண்ணிருக்கின்றபாகனைத் த
ளளி கொல்லுதலாலும் தேவேந்திரனேறுகிற அயிராவதமென்னும்
யானைபோல மருதநிலம் வீற்றிருந்தது-எ-று.

தேசவாய்க் கவளம்பெற்று என்பதைப் பிரகாசம்பொருந்த
வளப்பங்களைப் பெற்றுஎன்றும் யானைக்குப்பிரகாசத்தை யுடைய
கவளம்பெற்று எனப்பொருள் கொள்க. தேறுகப்பாகைச்சிந்தி என்
றதை சிறந்ததேனாகிய அமிர்தத்தை சிந்தி என்கொண்டு யானைக்
குதேறித் தன்கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத் தள்ளியென்று கொள்க.

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக்கவிப்பா.

பண்ணர்கமலப் பழனப்பதிநீங்கி
மண்ணாடர்போற்றும் வடவீதியுற்குறுகி
யண்ணமலைபா னடிக்கமலஞ்சென்றுதொழ
விண்ணார்கொடிநெடுந்தேர் வீதிகளின்மேவினான்

இ-ள். வண்டுகளிரை பாடுகின்ற தாமரைபுட்பங்களுடைய ம
ருதநிலத்தூரைவிட்டு நீங்கி பூலோகத்தார் வணங்கும் வடக்குவீதி
யிலெழுந்தருளி அருஞ்சலேசருடைய பாதாரவிதத்தைப் போப்
வணங்க ஆகாயத்தை யளாவிய கொடிகளையுடைய தேர்க்குருக்குங்
கிழக்குவீதியில் வந்தாளபார்வதி-எ-று.

கவி-விருத்தம்.

நச்சுகோபுரத் துச்சிமேவிலோ
வச்சிரத்தினன் மதியின்மாகபோம்
வச்சுமாமணிச் செம்மையாலினன்
பச்சைமரவெல்லாம் பவளமாரமுமே.

இ-ள். யாவரும் விரும்பப்பட்ட கோபுரத்தின் சிகரத்தினருகில் சந்திரன் வரும்போது அக்கோபுரத்திவிழைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒப்பற்றவச்சிரங்களினாலே தனது களங்கத்தை நீங்குவான் இன்னும் அக்கோபுரத்தி விழைத்திராவின்ற மாணிக்கங்களுடைய சிவந்த வொளியினால் அதனருகில் வரும்போது சூரியன் இரத்தத்திற்கட்டிய பச்சைக்குதிரைகளேழும்பவளக்குதிரைகளாகத்தோன்றும்-எ-று.

வேற்றுமேருநேர் மேடையீதினும்
போற்றுகார்மதிர் புரிசைமீதினும்
தோற்றுநீலமா மணியின்சோதியா
லேற்றவாணதி யமுனையானதே.

இ-ள். வேறுவேறாகி மேருவையொத்த மேடைகள்மேலும் மேட்கங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மதில்கள்போலும் இழைத்திருக்கும் நீலரத்தினத்தின் பிரகாசத்தினால் ஆகாயத்திலிருக்கும் கங்கைபமுனைபோல் கறுப்புநிறமடைந்தது-எ-று.

சுஅ

பரவையாமெனப் பணைமுழங்கவே
யரிவைமாதரா ராடரங்கின்மேல்
விரவுபச்சையின் கதிரைவெய்யவன்
புரவிகௌவிடும் புல்லென்றுன்னியே.

இ-ள். சமுத்திரம் போல வாத்தியங்கள் முழங்கப்பெண்கள் நாட்டியஞ் செய்கின்ற மேலுப்பரிகையி விழைத்திருக்கும் பச்சைரத்தினங்களுடைய கிரணங்களைப் புல்லென்று நினைத்து சூரியன்இரத்தத்திற்கட்டிய பச்சைக்குதிரைகளேழுங் கௌவும்-எ-று

ருட

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தகையலீதிகடந்துமணி யாலஞ்சேர்ந்
துத்தமனையெண்ணையா ளுடையானைச்சோணகிரி
வித்தகனைக்கண்டு பணிந்துருசிமீண்டுபல
சத்திகள் தம்மோடு தலேச்சுரத்தைமேவிஞள்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய வீதியைத் தாண்டி அழகுள்ள கோயிலுக்குட்போய் உத்தமரை என்னையாட் கொண்டவரை அருணாசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொருபரைத்தரிசித்து நமஸ்கரித்து உருக்கத்தையடைந்து திரும்பிப் பலசத்திகளுடனே தலேச்சுரமென்கிற மலைச்சாரலை யடைந்தாள் அம்மை-எ-று, ருசு ஊசியிலோர்கால்விரலை யூன்றியொறுகான்மடித்து ஈசியிகைவிழிகளையு நாட்டியன்முட்டித்

தேசினமுதுருகுதென் ளமுதையுண்டுதவக்
கோசிகனைப்போல்முபல்வார் * கோடானகோடியே.

இ-ள். ஊசியிலே ஒருகாவின் விரலை யூன்றிக்கொண்டு ஒருகாலைமடித்து மூக்குறுணியிலே கண்களைச் சேர்த்துப்பஞ்சாக்கினியை வளர்த்து பிரகாசமான அமிர்ததாரணைசெய்து பிரமாந்திரத்தின் வழியாய்வருகிற அமிர்தத்தை சாப்பிட்டு விசுவாமித்திரன் போலத்தவஞ்செய்வார் அனேகங்கோடிபேர்-எ-று. ௨

நாடுமலமுன்றகற்பி நல்வினையுத் திவினையுஞ்
சாடிமனமிழந்து தானிழந்துதன்மயமாம்
வீடுபெறவிரும்பி வேட்கைபிறிதில்லாமற்
கூடுசிவஞானியர்கள் கோடானகோடியே.

இ-ள். ஆண்மை காமியம் மாயையென்கின்ற மும்மலங்களையும் நீக்கி நல்வினை திவினை பொப்புலந்து மனமென்பது இறந்துதற்போதங்கெட்டு உலகம்சிவசொருபமாய் மோட்சம்பெறுமபடியாக ஆசைகொண்டு மற்றோ ராசையுமின்றிச் சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள் கோடிபேர்கள் அம்மலைச்சாரவில் இருப்பார்கள்-எ-று. ௩

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைபைத்
தண்டமுடிவுசவுச ராதியாய்ப்பூசித்
தண்டப்பிரானஞ்செழுத்தை போதிபகமகிழ்த்து
கொண்டகிரியையினர் கோடானகோடியே.

இ-ள். அடியார்களோடு ஆகமங்கள் சொன்ன விதிமுறைப்படி நூரியன்முதல் சண்டேசுரர்அந்தரமாகப் பூசைசெய்து தேவருக்கெல்லாம் முதல்வனான சிவபிரானுடையபஞ்சாட்சர மந்திரத்தையோதி மனமகிழ்த்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடானகோடிபேர்.

நேருமியமநியமா தனவகையும்
பேர்பிராணாமம் பிரத்திபாகாரமொடு
தாரணையான சமாதிதினைதன்னிலுமெய்
கூறுமுயலியோகியர்கள் கோடானகோடியே.

இ-ள். இயமம், நியமம் ஆசனம், பிராணாமம், பிரத்திபாகாரம், தாரணை தியானம், சமாதிபென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்க யோகங்களின்வகைகளை பறிந்து அவைகளைத் தேகசிரம்பட்டு முயல்கின்றயோகியர்கள் அனேகங்கோடிபேர்கள்-எ-று. ௪

* கோடானகோடிபே ரென்பது கிராமிய வழக்கச்சொல்.

மாதர்களின்னசெயல் செய்யும்வகைபார்த்துச்
சூதவனஞ்சூழ்ந்த சுணையஞ்சுணைசூழ்ந்த
சேதவருவிகளும் பார்த்துச்சிறப்புற்றுக்
கோதமனராகிரமம் தன்னிற்குறுகினான்.

இ-ள். மகத்தாகிய தவமுடையோர்கள் செய்யும் செய்கையைப் பார்த்து மாந்தோப்புச் சூழ்ந்த சுணையஞ்சுணைசூழ்ந்த சேதளமான அருவிகளையும் பார்த்துச் சுறம்பையடைந்து அவ்விடத்தில் இருக்கிற கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் அம்மன் சேர்ந்தான்-எ-று, ௩௬

அந்தவிடத்துமையாள் செல்லவகலிகையு
மைந்தனும்வந்தேத்தினார் வாழ்த்திமறைக்கொதமனார்
முந்திமுனிலெவ்விடத்தே பென்றாள்முனிபுதல்வன்
தந்தைமலர்தருப்பைக் கெய்திபதுஞ்சாற்றினான்.

இ-ள். அக்கௌதமருடைய இடத்திற்கு அம்மைபோனவுடனே அவரது பெண்சாதி அகலிகையும் புத்திரராகிய சதானந்தரும் வந்துபணிந்தார்கள், அம்மை ஆசிரவதித்து வேதங்களைபுணர்ந்த முதன்மையான கௌதமரிஷி எங்கேயிருக்கிறாரென்று கேட்கச் சதானந்தந்தருப்பை கொண்டுவருகிறதற்குப் போனாரென்று சொன்னார்-எ-று.

பின்னுமவனுரைப்பான் பேதமைபேன்புன்கூடிகில்
கன்னலமுதே சுணப்போதிருந்தருளி
லன்னவனைக்கொணர்வே நென்றேபடிதொழுது
தன்னையளித்தவன்பாற் சென்றான்சதானந்தன்.

இ-ள். மறுபடியும் பார்வதியைப் பார்த்துகருப்பஞ்சாறு போன்றபார்வதியம்மையே அறிபாமைபுடைய என்ஞடிசை வீட்டில் சுண்ணப்போது இருந்தால் எந்தகப்பனரைக்கொண்கிவந்து சேருகிறேனென்றுபாதங்களைத்தொழுது தன்னைப்பெற்ற கௌதமரிடத்திற்குப் போனார் சதானந்தர்-எ-று. ௩௭

இங்கிவன்செல்போதி விளந்தருப்பைகொய்துமுனி
புங்கவர்கள்சூழ்ந்த வருமுனிவன்பூத்தலத்து
துங்கவனக்கற்பகம்போற் றேன்றுதலாவிந்தவனந்
தங்கள்வனமல்லவென்று சங்கையுற்றோக்கினான்.

இ-ள். இப்படிசதானந்தர் போகிறபோது இளைமையாகிய தருப்பைக்கொய்து அனேகமுனிவர்கள் சூழக்கொடும் வருகிறதற்குமுன்னே இவ்விடத்தில் எல்லா விருகூங்களுட்புஷ்பித்துக் கற்பகவிரு

கூம்போலக்காஹுகிறபடியால் நம்முடைய வனமல்லவே இதுபாரு
டையதென்று சந்தேகப்பட்டுபார்த்தார்-எ-று. குக

இத்தலத்தில்வந்தவரா ரென்றுரைத்துமாதவற்குப்

பத்துருவந்தந்த முனியும்பராசரனு

மந்திரியும்புதுமை யாராயுமெல்லையிற்றன்

புத்திரனைக்கண்டு வரவென்னபுகவென்றான்

இ-ள். இவ்விடத்தில்வந்த பெரியோர்கள் யாரென்று விட்டுணு
வுக்குப்பத்துதரம்யிறக்கச் சாபங்கொடுத்தபிறகு ரிஷியும்பராசரனு
அத்திரியும் அப்புதுமை விசாரிக்குமிடத்தில் நம்முடைய பிள்ளை
சதானந்தரைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகிய விசேஷம் என்னவெ
ன்றுகேட்டார் கௌதமர்-எ-று கூஉ

கவிவிருத்தம்.

தாதையிவைகேளிறைவந் தங்களை யளிக்குஞ்

சோழியிவனெய்தின னெனத்தொழுது

ஓதபறைதேநிமவ ணக்குடிசைமேவந்

கேதுதவமேதுதவ மேதுதவமென்றான்.

இ-ள். சதானந்தர் தன்தகப்பனாகிய கௌதமரைப்பார்த்து
யாபிரமன் முதலாகியபலவரையுத்தன்னிடத்தி லுண்டாக்கியதேசோ
மயமாகிய பராசத்தி இவ்விடத்தில் வந்தி நக்கிறா'னென்று வணங்கிச்
சொல்லாதசொற்பமாகிய வேதங்கள் தேடுகிறாகிய அம்மை நம்மு
டைய குடிசையில்வர என்ன தவம்செய்தோமென்றார்களென தமர்-எ-று

ஒடி னன்னனைத்துமக னுச்சிபைமுகந்தா

ஓடினன்மகிழ்ச்சியெனு மாழ்கடல்புகுந்தான்

பாடினனெடுத்தருசை பார்மிசைபெறிந்தான்

வீடினதந்தம்வினை வேரினுடனென்றான்

இ-ள். கௌதமர் இவ்வார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தரைக்
கட்டியனைத்து உச்சிமுகத்து ஓடினார், திருக்கூத்தாடினார் சாதோஷ
மென்கிறசமுத்திரத்திலாமுத்தார், பாடினார், தருப்பையைப்பூடியிலே
பெறித்துவிட்டார், என்னுடையபாவம்வேருடனே கெட்டுப்போயிற்
றென்றுசொன்னார்-எ-று. கூஉ

அத்திரிமுதற்றலைமை யந்தணாகளெல்லாம்

கைத்தலமெடுத்தனர்நடித்தனர்களிப்பால்

வித்தநியிருக்குமிட மேவியெதிற்கண்டார்

பத்திவலையிற்படு பா தங்களில்விழுந்தார்

இ-ள். அத்திரிவிமுதலாகத் தலைமைபெற்ற ரிஷிகளெல்லாம் இரண்டு கைகளையும் தலைமேல்வைத்துக் கூத்தாடினார்கள் சந்தோஷத்துடனே பார்வதியிருக்கிற இடத்தை யடைந்து எதிரே கண்டுபக்தியாகிய வலையிலே அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்-எ-று. கூட

கின்னிலைமைகன்னியிறை நீள் பிரமசாரி
என்னுமுறையன்று முத வின்னுவரையெல்லா
முன்னிடையுதித்துல குமிர்த்தொகைகளெல்லா
மன்னையெனுமுன்பெருமையார நியவல்லார்.

இ-ள். தாயே நீயோ கன்னிகை, சுவாமியோ நித்திய பிரமசாரி யென்று சிருஷ்டிதொடங்கி இதுவரைக்கும் வேதங்களெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றன. அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களிருக்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந் தோன்றித்தாயென்று சொல்லும் அப்படிப்பட்ட உன்பெருமையை யார நியப்போகிறார்கள்-எ-று.

நித்தனை முகற்றருமை நித்தனதிடத்தே
சத்தியென நீ வருவை சத்திசிவமென்றே
இத்தகைமைகொண்டியிர்கள் யாவையுமறிப்பா
யத்துவிதமாகுமுனை யார நியவல்லார்

இ-ள். நித்தியமாக விருக்கிற சிவபிரானே முதலில் உண்டாக்ருவாய் அச்சிவனிடத்திலே சத்தியாக வருவாய் சத்திசிவமென்கிற தன்மை மக்கொண்டு உயிர்களை யெல்லாம் பெறுவாய் அத்துவித சொருபமாகிய உன்னையார நியப்போகிறார்கள்-எ-று. கூடு

மெய்ப்பொருண் மகேசன்றன் வேதன நியானால்
மைப்பரும கேசியுமை வாணிதரு பாவை
இப்படியு மன்றியவ நெப்படியெடுத்தார்
னப்படியு மாவையுனை யார நிய வல்லார்

இ-ள். பரமசிவன், மகேசுவரர், உருத்திரர், பிரமன் விஷ்ணு ஆனால் நீ மகேசுவரி, உருத்திரி, சரசுவதி இலட்சுமியாகிய சத்திகளாய் இப்படியுமல்லாமல் அச்சிவபிரான் எப்படிப்பட்ட உருவங் கொண்டனரோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொள்ளுவாய் உன்பெருமையை ஆரநியவல்லவர்கள்-எ-று. கூடு

நெஞ்சருகி மாதவர்கணின் நிவைபுகழ்ந்தார்
வஞ்சியிடை கௌதமனும் வந்தனன் வரும்போ
தஞ்சலிபு ரிந்தனனதற்கு முனமேமின்
கஞ்சமல ரென்னவிரு கால்களில் விழுந்தான்

இ-ள். மாதவத்தைபுடைய ரிஷிகளெல்லாம் நெஞ்சமுறுகின் று இப்படிதோத்திராஞ்செய்தார்கள். அச்சமயத்தில் பார்வதிசமீபத் தில் கௌதமர் வரும்போதே இரண்டுகைகளையுஞ் சிரத்தில் வைத் துக்கூப்பித் தாமரைமலரைப்போத்த அம்மையினது இரண்டொத்த திலும் நமஸ்கரித்தான் எ-று

வ

கௌ

அன்பிலுபர் கௌதமனு மன்னையையவனங்கி
பின்புற வுரைப்படிய நெண்டிசை புரப்போர் |
தன்செ மிதிக்கரிய தாலினைக நென்றன்
புன்குழல் மிதிக்கவென புண்ணியமுடிந்தேன்.

இ-ள். பத்தியினுலே உயர்ந்த கௌதமரிஷியும் பார்வதியம்மை யை வணங்கிச்சொல்வான் பிரமன் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் சிரத்திலே யைத்ததற்கு அருமையான பாதமிரண்டும் அடியேனுடைய புன்மை பொருந்திய சிறுவிட்டில்மிதிக்க என்னபுண்ணியம்செய்தேன். கூஅ

இந்தமொழி கொற்றலு மிளங்கொடியும் வேலண்
றந்தையிடை சென்றிடுவ னங்குதுதவிந்தால்
சந்தைமகி முன்னிடையில் வந்துகுறைதீர்வேன்
மைந்தனெனமோதினன் மறுத்துமிவை சொல்வான்.

இ-ள். இவ்வார்த்தையைச் சொன்னஅளவில் இளமையாகியகொ டிபோன்ற அம்மையும் பிள்ளையாகிய கௌதமனே எனக்கோர் கு றைவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ் சென் று தீர்த்துக்கொள்வேன் அவ்விடம்விட்டால் என்மேல் அன்புடை த்த உன்னிடத்தில்வந்து தீர்த்துக்கொள்வேனென்றுசொல்லி மறுப டிபுஞ்சொல்வான் எ-று.

கக

நாயகன்மொழிந்திட நடந்தபடி யெல்லாம்
பாயிரமெனும்படி பகர்ந்தன ளெவர்க்குந
தாயிவை மொழிந்தளவி னிற்சதமகற்கன்
ரூயிரம்விழித்திர ளளித்தமுனி சொல்வான்.

இ-ள். பாமசிவன் சொன்னபடி பூமியில்வந்து தர்னச்சமாசார மெல்லாம் பாயிரத்தோடுகூடிய நூல்போல முறையாகவிரித்து எவ ருக்கும் நாயகிய பார்வதி சொன்னபோது முற்காலத்தில் தேவேந் திரனுக்கு ஆபிரங்கண்ணுண்டாகச்செய்த கொதமர் சொல்வார்.

இத்தல முதற்றல மிதன்பெயர் மிலேச்ச
முத்தம மிதிற்றரும மொன்றிபல வாகும்.

மெய்த்தவ மிபற்றிடியில் வெள் சிவன் மேல்வத்
தத்தனு மிடற்புற மளித்தருளு மென்றார்.

இ-ள். இத்தலம் முதன்மையான தலம் இதனுடையபேர் தலேச்
சரம் இது மிகவுமுத்தமமானது இதில் ஒருபுண்ணியத்தைச் செய்
தால் பலவாய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்துக்கொண்டு நீ மெய்மை
யாகிய தவம் செய்தால் மேன்மையுள்ள நிகழ்வாகுதத்தின்மே லெ
ழுந்தருளிய பரமசிவன் உனக்கு இடப்பாகம் கொடுப்பாரென்றார்
கௌதமர் என்று.

எக

மரலயன் வசுக்கண்மக வான்முனிக ணத்தோர்
சாலைகள் சமைத்ததில் தனிக்தவ முடித்தார்
காலமிட னன்றுசெயல் கைப்பலமி தென்றான்
மூலமுதல் வலவிபு முடிப்பவிது வென்றான்.

இ-ள். அம்மையை விட்டுணு பிரமன் அஷ்டவசுக்கள் தேவேந்தி
ரன் அனேகமுனிவர்கள் அவரவர்கள் இடஞ் செய்துக்கொண்டு ஒ
ப்பற, தவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக்கொண்டார். நீவந்த
காலமுமிடமுன்மையாகும் இவ்விடத்தில் நீதவஞ்செய்தால் கைப்
பலமாகி முடியுமென்று கௌதமர்சொல்ல எல்லாப்பொருள்களுந்
மூலமாகிய அம்மையும் தவஞ்செய்து என்கருத்தை முடித்துக்கொ
ளனாகிறே னென்றான் என்று.

எஉ

எண்ணீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிறுத்தம்.

கௌதமனே முதலாய் முனிவர்க்கெல்லாங் குளிர்த்தமொழி ப
கர்ந்துவிடை கொடுத்துச்சோண, பூதரமா மதன்குணபாற் பன்னி
சாலை புதிதமைப்பித் தகமகிழ்ந்து புறம்புகாக்க, மாதரெழுவரைப
ழைத்து நாலுபாலின் வாயிலைபெண வயிரவர்கள் மகிழ்ந்துகாக்க,
வாதரவினிருதிமருதர் மருங்குகாக்க விரிதரிப்புறங்காக்க வலம்
த்தான் மன்றோ.

இ-ள். கௌதமர்முதலான முனிவர்க்கெல்லாம் பிரியவசனஞ்சொ
ல்லி உத்திரவுகொடுத்து அருணாசலத்துக்கு கிழக்குப்பக்கத்தில் ப
ர்ணசாலை புதிதாகச் செய்வித்து சத்த மாதாளைப் புறக்காவலாக
வைத்து நால்குவாசல்களையும் எட்டுவயிரவர்கள் காக்கவும் துர்க்
கை உட்பக்கம் காக்கவுஞ் செய்தான் பார்வதி-எ-று.

எங

கொந்தளகஞ் சடைபிடித்து விரித்துப்பொற்றோட் குழைகழுத்
திற் கண்டுகையிற் குப்பையூட்டி, புத்துமரவுரிசிகர்ப் பட்டாடைநீக்

சீருத்திரமரபுரிசாத்தி புத்தூவத்தால், விந்தைதிருநீரணிந்து கனங்குட் காப்பது னிளங்குமுசியினொருகால் விரலையுன்றி, அந்திபகவிதைபத்தின் மனத்தை ஆன்றி யறியபெருந் தவம்புரிந்தா ளாகிலம் னீருள்.

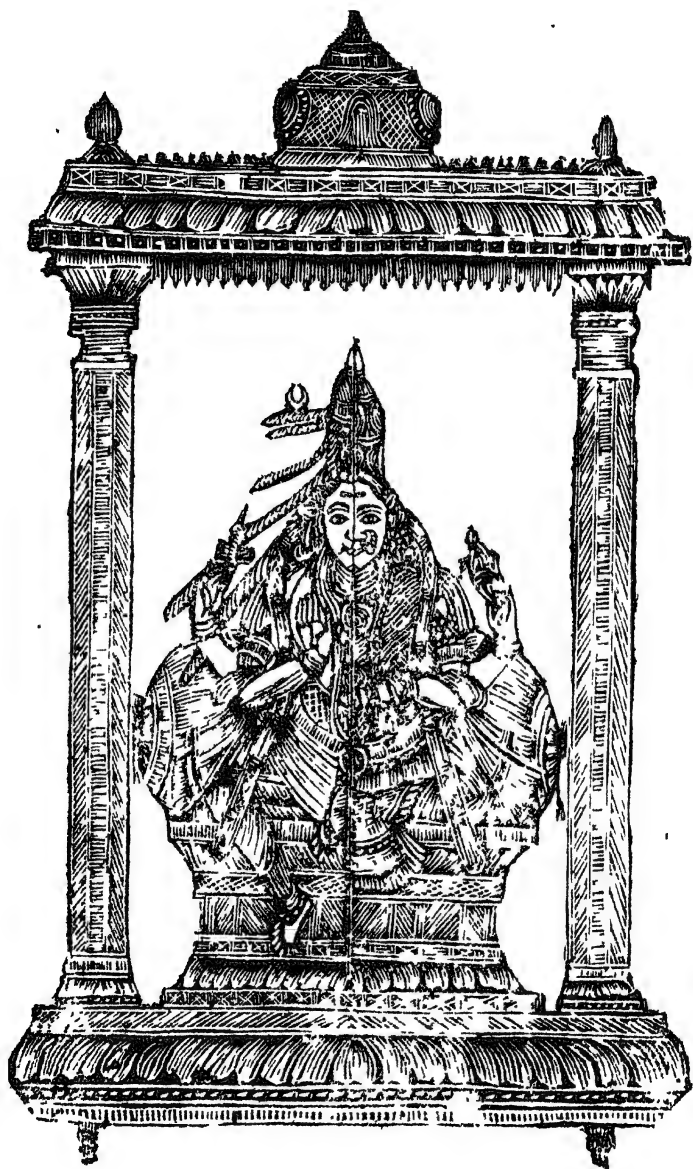
இ-ள், புட்பங்களைத் தரிக்கின்ற கூந்தலைச் சடைசெய்து விரித்துத் தோள் கழுத்து காதுகளில் உருத்திராட்ச மாலைகளைத்தரித்து ஆடுகின்ற பாம்புரிபோலிருக்கிற பட்டாடை புடிப்பதுவிட்டு மரவுரிதரித்து நெருப்பில் காய்த்து பளபளவென்று பிரகாசிக்கும் ஊசியில் ஒருகாற் பெருநீரலையுன்றி இராப்பகலாக மனத்திலே பரமசிவத்தைத் தியானமாக நிறுத்தி அரிதாகிய பெரியதவத்தைச் செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதி என்று. எச

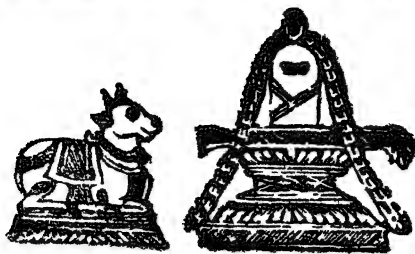
இளைத்தகொடி. பருங்குலோர் தெரியினுப்ப வினியதவமியற்றுதல்கண் டுளைத்துவாழ்க், களைந்துமார் துடித்துவிழி புதைத்து வாணிக் கண்ணீரின் மூழ்கியின்றாள் கமலத்தானு, முளைத்துமனந்த ளர்ந்தழவி விழுந்தாள் மற்றையுயிர்களைலாங் கரைந்துகரைந்துருகாசின்ற, வளைத்துவளைத் துரைப்பதென்றாய் வருந்துமானால் வயிற் பிறியுள்ள கருப்பமெல்லாம் வருந்திடாதோ.

இ-ள். மிகவுஞ் சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடைவளைந்து அக்கிளிமத்திலே இனிமைபாண தவத்தைச் செய்வதைப் பார்த்துப் பார்த்து இளைத்து வாட்டமடைந்து களைத்து மனம் துடித்து இரண்டு கண்களை யு றுடிக் கொண்டு சரஸ்வதி கண்ணீரால் முழுகின்றாள், இலக்குமி மனம் வயிற் சஞ்சலப்பட்டு அழுதுவிழுந்தாள் மற்ற சேவராசிகளெல்லாம் மனங்கரித்து உருகின நானிதைப்பிரித்துச் சொல்வதனால் என்னப்பன் தாயானவள் வருந்துவானாயின் வயிற்றியுள்ள கருவாகிய சேவெல்லாம் வருந்தத்தை யடைவாதோ என்று. எசு

முன்பணியிற் கருதுபடாக் கமலம்போல முகத்தோன்றப் பணிசுயத்துண் மூழ்கியிற்கும், பின்பணிமி லதிசேவிடத்திற்கேரும் பெருமழைக்குண் மீனென்னப்பேணிநிற்கும், அன்பணிடம் பெறுமனவுமிசுபோல்வேண்டு மரியதவம் புரிந்தனைவ் விடத்துவேந்தன், வன்பணியிற் றுயினெடுமால் முதலாந்தேவர் மறைபுகுந்த தவச்சாலை மருங்கிற் சார்ந்தார்.

இ-ள். முன் பணிக்காலத்திலே கருகிப்போகாத தாமரைப்பூப் போல முகமாத்திரத்தெரியக் குளிர்ச்சிபொருந்திய தடாகங்களிலே நீரும் பின்பணிக்காலத்திலே அதிக சீதளம்பொருந்திய இடத்திலே யிருந்து மழைபெய்கிறபோது அநிலுறும்மீன்போலச் சஞ்சலப்

உ

சிவமயம்.

ஐந்தாவது

பார்வதியார்

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சன் கிரியில் வாழு மகரன்ற னர்க்குத்தீர
எஞ்சமே யனையா னந்த நமனுக்கு நமனப் வந்தோன்
செஞ்சிகை யெரிபைத்தீர்க்கும் தீமையா னளகைநாட்டின்
விஞ்சையான் வருந்தவுள்ள வளமெலாங் கவர்ந்த வீரன்.

இ-ள். நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிற அசுரன் எல்
லாரிலும் அதிக பராக்கிரமத்தை யுடையவன் விஷத்தினுக்குச் ச
மானமானவன் அந்த எமனுக்கும் எமனாவன் சிவப்பாகி மேலே
பெழுதின்ற கொழுந்தையுடைய நெருப்பைச் சுடத்தகுந்த தீமை
பையுடையவன் அளகாபுரியில் குபேரன் தரித்திரத்தையுடைய அ
ங்கீகரிருக்கிற வனங்களுலெலாங் கொள்ளையிட்டவன் எ-று.

28

தாமரைக் கண்ணன்றுங்கு மரவினைத் தலைவாஸ்கட்டி
மாமணிக் கவண்போற் கொள்வன் வன்னிவா கனத்தைவாங்கி
வேமழற் குஞ்சிமைநதர்க் குதவுவன் விமானத் தோடே
சோமனைப் பிடித்துத் கையாற் பிழிந்தமு தருத்துஞ் சூரன்.

இ-ள், விட்டுணு நித்திரை செய்கின்ற ஆதிசேடனைத் தலையையும் வாலையும் ஒருகையினாலே சேர்த்துப் பிடித்து அதன் சிரமணியைக் கவன்கல்லாக எரிந்து விளையாடுவான் அக்கினியைத் தள்ளிவிட்டு அவனேறுகிற ஆட்டை நெருப்பைப்போலச் சிவப்பு மயிரையுடைய தன்பிள்ளைகளுக்கு ஏறக்கொடுப்பான் சந்திரனை அவனேறுகின்ற விமானத்தோடே கையினாலே பிடித்துப் பிழிந்து இவனுடம்பினிலுந்து வருகிற தேவாயிரத்ததைப் பானம்பண்ணுகிற சூரன் எ-று.

கருதியா மகவான் வெள்ளைக் களிற்றின்மேற் றிரிவன்பின்னைப் பரிதிதே ரதனிற் பச்சைப் பரிசெலப் பவனியோவா விருதியைச் சுமக்குமாளி யேறுவ னினத்தின் மூழ்கிக் குருதிகொப் புளிக்கு வானென் றெடுத்தாயி ரனை த்துங்கொல்வான்.

இ-ள், உயர்வாக நினைக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய வெள்ளை யானைமேல் திருவோலக்கம் வருவான் சூரியனுடைய தேரிலேறிக் கொண்டு பச்சைக்குதிரைகளேமும் நடக்கப் பவனியாகப்போவான் விருதியைச் சுமக்கின்ற ஆவியின்மே லேறிக்கொள்வான் நிணங்களையு லே முழுகப்பட்டு இரத்தங்களை கொப்பாவிக்கும் ஒருவானாயுதமெ டுத்து சருவசிவன்களையுட் கொல்வான் எ-று.

அன்னவன் மகிடமான வாற்றினு லஞ்சிக்காலத் தென்னவன் மகுட மேரூன் காலினற் றிரிந்தா னென்றா லென்னவன் கொடுமை தம்மா லிப்பல்லா மிலங்குஞ்சோதி மன்னவன் கிரியைச் சரயந்தான் மீனுக்கா வாரி தூர்த்தான்.

இ-ள், அப்படிப்பட்ட அசுரன் எருமைமாட்டு முகத்தையுடைய வனுபடியினாலே தெற்குத்திக்கி விருக்கின்றஎமன் எருமைக்கடாவி லேரூமற் காலினல் நடந்து திரிந்தானென்றால் அந்த மகிடாசுரனு டைய கொடுமை தம்மா லெப்படிச் சொல்லக்கூடும் சோதிசொருப னாகிய கிவபிராணிருக்கிற கைலாயத்தையுந் சாயச்செய்தான் மீன் வேண்டியதற்காகச் சமுத்திரத்தையுந் தூர்த்தான் எ-று.

மயனெனுந் தச்சன்செய்த மகிடமா புரத்திலன்னு ன்பயனு கரிசி நல்க விருக்குநா னவனுக்காய பயனுந் துகர்ச்சி வேண்டி யாயிரம் படைக்கையாணி ஐயமுதல் விலங்குக நாடி வேட்டையாக் காணிறசென்றார்.

இ-ள், மயனென்கிற தேவதச்சனான் இகத்தின் கசிதமாகச் செய்யப் பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்த அசுரன் பிரமன் நித்தியம் அறகும் அட்சதையுந் கொடுக்க வாழ்த்துக்கொண் டிருக்கிறபாவில் அந்த

மும்புசிக்கி மாமிசத்துக்காக ஆபுதபாணிகளாகிய ஆயிரம்பேர்கள் யானைமுதலாகிய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டைமார்சுமாகக் காட்டுக்குப்பேருங்கள் எ-று. (ரு)

தானவர்சென்றுவஞ்சி தவஞ்செய்தானகத்தைச்சூழ
வானவர்பணியுமட்ட வயிரவர்தொலைத்தாராவி
போனவரழிந்தவாறும் புரிசூழறவமுந்தாத
ரானவரவுனர்கோவுக் கடிபணித்தறிவித்தார்கள்.

இ-ள். அப்படிவேட்டைபாட வெளிப்பட்ட ஆயிரமசுரர்களும் வந்து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வனத்தைச் சுற்றிக் கொள்ள அதைக்கண்டு தேவர்கள்பணிகின்ற காவலாகவிருந்த அஷ்டவயிரவர்களும் அந்த ஆயிரம்பேரைபுங்கொன்றார்கள் அவர்கள் இறந்துபோனதும், அம்மைதவம்பண்ணுகிறதும் தூதர்கள் மகிடாசுரன்பாதத்தை வணங்கித்தெரிவித்தார்கள் எ-று. (சு)

பேற்றியங்கவர்கள்சொல்லப் புகைநகைபிறந்ததங்கி
தூற்றியவருகனண்ட கோளமுஞ்சுழன்றதங்கே
நாற்றிசைபுள்ளவேழ நடுங்கியதமைபோர்கூட்டங்
கூற்றமுங்காலனுங்கால் காலமுங்குரிர்ந்ததன்றே.

இ-ள். தூதர்கள் வணங்கித்தெரிவித்த அளவில் புகையும்சிரிப்புமுண்டாயின இரண்டுகணகளும் நெருப்புகள்பறக்க வீசின அண்டகோளமும் கறுகிறென்று சுழன்றது. அஷ்டதிக்கிலிருக்கிற யானைகளும் தலைபைத்தொங்கப்பட்டன தேவர்கூட்டம் நடுக்கத்தைபடைநதது எமனும் ஒளித்துக்கொண்டான். ஆலகாலவிஷமும் குளிர்ந்தது எ-று. (சு)

அப்படிமகிடன்சீறு மளவினிகும்பனென்போன்
செப்பிடுமுனதுகோபம் பொறுப்பிரோசியிறென்றே
முப்புடையினரீரென்னு முலைச்சிவாழ்வனத்துளாரைக்
எகப்படையதனற்கொல்வே நெனச்சொலிக்கடிதுபோனான்

இ-ள். அப்படி மகிடாசுரன் கோபிக்குமளவில் நிகும்பாசுரனென்கிறபடைத்தலைவன் அரசனேஉம்முடையகோபத்தை அற்பமானவர்கள் ஆர்பொறுப்பார்கள் என்றுசொல்லி இளரீர் ஒத்ததனமுடையபார்வதி தவஞ்செய்கிற வனத்தி லிருப்போரைக் கையிலிருக்கின்றவாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று சீக்கிரத்திற் புறப்பட்டுப்போனான் எ-று. (அ)

குடதிசைக்கடலைச்சீறிக் குணதிசைக்கடல்சென்றென்ற
நெடியதேர்கரிமாசேனை பெழுத்தனனிகும்பெனன்போன்
வடகிரிதனக்குங்கும்ப மாமுனிமலைக்குநேரே
இடைபொருகரிபமேரு வெழுத்ததாமென்னச்சென்றான்.

இ-ள். மேற்குச்சமுத்திரத்தின்மேற் கோடித்துக் கிழக்குக்கடல்
சண்டைசெய்யப் புறப்பட்டதுபோல் பெரியதேர்களும் யானைகளுங்
குதிரைகளும் காலால்களும் புறப்பட்டதுகள். நிகும்பாசுரன் மகா
மேருவுக்கும் அகத்திபரிருக்கின்ற பொறிபமலைக்கு மத்தியிலே நிறை
ந்தொருபெரிய மேருளழுந்தென்று சொல்லும்படியாப்போனான்-று.

வேறு.

எழுத்தவனுமாகதேர் தூரகதமாயிரம்பூண்ட விரதமேரி, வழி
ந்தகரி மதக்கடலை பெழுத்ததுகளடக்கவுமை வனத்திறசென்றார்,
கொழுத்துவிடெங்கனலனைபார் வரவுகண்டு பலகோடி சூன்றம் வீசித்
தழைத்தபடைத் தாக்கணங்கு நோக்கணங்கும் பொருதெதிரே தடு
த்தாரன்றே.

இ-ள். இப்படிநிகும்பாசுரன் பச்சைக்குதிரை ஆபிரங்கட்டிய
தேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழுப்பியசிறு அணுக்கள்முன்
போகின்ற யானைகளின் மதலால் சமுத்திரமாகத்தேங்கியிருப்பதை
வற்றச்செய்ய பார்வதி தவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போனான். கொ
ழுதுவிட்டெரியும் நெருப்பொத்த அசுரப்படைகள் அநேக மலை
ள்ளிட்டெறிய இவர்கள் வருவது கண்டு அம்மையிடத்தி லிருக்கிற
தாக்கணங்கு நோக்கணங்கு என்னுமிருவரும் ஆபுதபாணிகளாகப்
போய் எதிரேதடுத்தார்கள்-ஈ-று.

சண்டனுருத்திரன்சோமன் கபாலினிகா சங்கரன் கோதண்ட
ன்வீத, செண்டெரிய சித்திராங் கதன்னும்வயிரவர்க விருகால்
வோரு, மண்டமுக மிகையாகத் தானைகளைத் தொலைத்திட்ட வரிகளா
போலக், கண்டகனுஞ்சாரதியுந் தேருமன்றிச் சேனைபெல்லாங் கண
த்திற சாய்த்தார்.

இ-ள். ருத்திரன் சோமன் கபாலி தாக்குத்தானேலுத்த சங்கர
ன் கோதண்டன், வீதன், சித்ராங்கதன் இவ்வெட்டு வயிரவர்களும்
அண்டுகோட முடைபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிங்கங்கள் போ
லக் கச்சித்து நிகும்பாசுரனும்-அவன் சாரதியுந்தேருந் தவிரமற்ற
ச்சேனைகளைபெல்லாம்பொடிப்பொழுதிலேலெகொன்றார்கள்-ஈ-று. நிக

அட்டவயிரவர்ப்படைய வணங்குகளாற் றனதுபடை யழிதனோ ன்கிவட்டெடுத்தேர்முடுக்கித் தாக்கணங்கின்முகத்திலெண்ணில் வா ளிகோத்தான், விட்டகணைகளைவிலக்கித் தேரோட்டஞ் சாரதியை வீழ்த்திவாழி, தொட்டகரங்களைப்பிடுங்கி யவனுயிரைக் குடித்தந்த சூரமாத்.

இ-ள். எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆபுதங்கொரினாலும் இரண்டுபெ ண்களாலுந் தன்னுடையபடைமுழுவதும் இரத்துடோடா தைப்பார்த் து நிகும்பாசுரன் வட்டமாகியநெடிய தேரை விட்டுக்கொண்டு தா க்கணங் கென்பவளுடைய முகத்திலே கணக்கில்லாத பாணங்களை விட்டான் அப்பாணங்களைவிலக்கித் தேர்நடத்துகிற சாரதியைக் கொன்று அம்புதொடுத்த கைகளைபறுத்துஅவனுடைய தலைபையும் அறுத்துக்கொன்றான் தாக்கணங்கு-எ-று. கஉ

ஒடினசெங்குருநதி யுடவிழ்த்து விழுவவுணருயிர்கள்போல, வா டினவெங்குறைத்தலைகளனுதினமு மருந்துகின்றவலகைபோலச், சூ டினர்கள்வயிரவரும் தாக்கணங்கு நோக்கணங்குந் தும்பைவாதை, வீடினர்க ளவுணரென மகிடமுதற் குரைத்தனர் போய் விரைந்து தூதர்.

இ-ள். வயிரவர்களாலும் இந்தயிரண்டுபெண்களாலும் தேகம றுபட்டுச் சீக்கிரத்தில்போகுமசுரருயிர்போல் இரத்தநதி ஓடியதுநி த்தியம் மாமிசத்தைத்தின்று கூத்தாடுகிறபேய்போல கவந்தங்கள்கூ த்தாடினவயிரவர் முதலானவர்கள் தும்பை வாகைமாலே சூடிக்கொ ண்டார்கள், அசுரர்களிறந்து போனார்களென்று மகிடாசுரனுக்குத் தூதர்கள் சீக்கிரத்தில்போய்ச்சொன்னார்கள்-எ-று. கங.

கேட்டளவின் மகிடமுகன் கயிடவன்றன முகநோக்கிக்கிளத் துவானோர், காட்டிலுறைசிறுபேயுங் கணங்களுநம்பெரும் படையை க்கடிந்துவென்றால், நாட்டனுதலவனயான் மாலெனக்கினிமேற்றியை கொடுக்க நானுவாரென், நீட்டிகை புரிந்தெழுந்தானேறினனா யிர ங்கரிசுழி ரதமீதில்.

இ-ள். மகிடாசுரன் இவ்வார்த்தையைக்கேட்ட அளவில்தன்ன ருகிவிரகுக்குங் கயிடவன்முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுவான் ஒருகா ட்டிற்சஞ்சரிக்கிற சிறியபேய்களும்கணங்களும் எம்முடைய பெரிய சேனைகளைக்கொன்றனதென்றால் சிவன் பிரமன்விஷ்ணுமுதலானவ ர்கள்சொன்னபடி கேட்பார்களாவென்று அதிகமாகிய நகைகொ ண்டெழுந்திருந்து ஆயிரம்யானைகள்கட்டிய தேரிலேரிக் கொண்டா ன்-எ-று. கசு

பதினொருகோடியானைப் பலத்தராய்க்கரிந்தனிலன்
முதுகரன்குருதியண்டனீசன் சண்டன்முண்டன்
மதுகயிடவன்றிக்கண்ணன் புதைக்கண்ணன்மாலியென்றும்
துதிகொளாதுரண்டுபேரும் தேர்களைத் தூண்டிச்சென்றார்.

இ-ள். மகிடாசுரன்தேறிலேறினவுடனே பதினொருகோடியானை
ப்பலத்தையுடையவராகிய காந்தன் நீலன்முதுகரன்குருதி அண்ட
ன்சீசகன் சண்டன்-முண்டன்-மதுகயிடன்-திக்கண்ணன் - பகைக்க
ண்ணன் மாலியென்று துதிக்கப்பட்ட பன்னிருவரும் தங்கள் இரதங்
களை நடத்திக்கொண்டுபோனார்கள்-எ-று. கரு

கரிமுகத்தவந்நிவாத கவசர்கள் காலகேயர்
பரிமுகத்தவுணர்மேதிப்பணை முகத்தவர்கள் பற்றி
எரிமுகத்தவுணர்நீறி யெழும்புவிமுகத்துக்களவ
ரரிமுகத்தவுணர்வெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்றே.

இ-ள். யானைமுகத்தையுடையவர்கள் எருமைமுகத்தையுடைய
வர்கள் நெருப்பெரிந்துகொண்டிருக்கிற முகத்தையுடையவர்கள் புவி
முகத்தையுடையவர்கள் சிங்கமுகத்தை யுடையவர்களாகிய அசுரர்
கூடிய ஆயிரம்வெள்ளம் நடந்தது-எ-று. கரு

பாய்பரியதனிப்பாதி பரிகளிர்கரிகள் பாதி
காய்கரியதனிப்பாதி கும்பரிக்கொடுத்தேர்செல்லப்
பேய்கருங்கொடிகளாடப் புணங்கவெண்கொடிகளாட
வேய்களப்பறைகளார்ப்பக் குறுகினன்விந்தைகானில்.

இ-ள். இப்படி ஆயிரம்வெள்ளங் காலாட்கள் புறப்பட்டவுடனே
ஐநூறுவெள்ளங் குதிரையும் இருநூற்றைம்பது வெள்ளம்பானையு
ம் நூற்றிருபத்தைந்து வெள்ளம்தேரும் நடக்கப் பேய்களும் காக்கை
க்கூட்டமும் விருந் தகப்படுமென்று களித்துக் கூத்தாடவெள்ளைக்
கொடிகளாடப் புள்ளங்குழல்பேரிகை இவைமுதலான வாதியமு
ழக்க மகிடாசுரன் அம்மையிருக்கிறகாட்டில்வந்து சேர்ந்தான்-எ-று.

அடலவன்வரக்கண்டஞ்சி யடங்குமைக்கபயமென்று
படருறுமுனிவர்கூற வுமையவன்பயங்கடர்த்து
விடலுடனாகுநின்ற விந்தையைவிரும்பினோக்கிக் [ன்றி
கடகங்கொண்டெரிவாயென்றார் விடைகொடுபெயர்ந்தானாக

இ-ள். வல்லமைபொருந்திய மகிடாசுரன் வருவதைப்பார்த்துப்
யப்பட்டு ஓடிவந்து பார்வதிக்கு அபயமென்று முனிவர்கள் முறைபி

ட்ச்சொல்ல அம்மைஅவர்களுடைய பயங்களைத்தீர்த்துத் தன்சமீபத்திலின்ற பெருமைபொருந்திய தூர்க்கையைப்பார்த்து உன்னுடைய கத்தினுலே அவ்வசுரனைக்கொன்று விடென்றுசொல்ல உத்திரவுபெறுப்புறப்பட்டாள் தூர்க்கை-எ-று. கஅ

ஆளிரிமேற்கன்னிசெல்ல வநுணநாயகிமுன்செல்ல
காளி தூதுமியின்செல்லச் சுந்தரிகணங்கன்செல்ல
ஞாளிமேற்குஞ்செல்ல நான்மிகிமுறலமாதர்
தூளிமேற்கொல்லத்தங்கள் விடையனமேற்றாறுசென்றார்.

இ-ள். தூர்க்கை ஆளிரிவாகனத்தி லேறிக்கொண்டிபோகஅருணநாயகிபென்பவன் முன்னேபோகவும் காளிந்துமி என்கிற இருவம்பின்னேபோகவும் பார்வதியின் கணங்களும், சுவானவாகனத்தின் வயிரவர்போகவும் அபிராமிமுதலாகிய மாதரொழுவரும் தங்கள் தங்கள் வாகனங் ளிலேறிக்கொண்டு தூசிப்படைபாகத்துகளொழுமப்பப்பொறார்கள்-எ-று. கக

சென்றுதோமரத்திற்குன்றிற் சிலைகளிற்படைபிறக்கையிற்
கன்றிடமகிடன்சேனைப்பாதிடைக் கணத்திறசாய்த் தூர்
வன்றிறன்மகிடன்சேனைத் தலைவரும்பகிடன்றானுங்
குன்றெனவெதிர்ந்துகன்னி படையெலாந்துரத்திக்கொன்றார்.

இ-ள். இப்படிதூர்க்கைசேனைகள் போனவுடனே உலக்கையினுலும்மலைகளாலும் வில்முதலாகிய ஆபுதங்களாலும் கைகளினாலும் கோபத்துடனேபோர்செய்கிறமகிடாசுரனுடைய பாந்சேனையை ஒருநொடிப்பொழுதிலேகொன்றுவிட்டாள் மகிடாசுரனும்அவனுடைய சேனைத்தலைவர்களும் மலைபோல் எதிர்த்து தூர்க்கையின் சேனைகளையெல்லாந் தூரத்திக்கொன்று வென்றார்கள்-எ-று. உஉ

தூதுமிமுதலநால்வருடைந்தனர்கூலியான
கந்தரிவராகிபாறு முத்தவடிகிரிக்கையா
ளிர்த்தரைமறையாளென்னு மெழுவருமறைக்கஞானி
யுந்தினருடைந்தார்கன்னி மனந்தளந்துமைமேயென்றாள்.

இ-ள். அசுரனது படைகள்எதிர்த்துபுத்தஞ்செய்த அவ்வில்துந்துமிகா ளிமதங்கிசண்டிஎன்கிற நான்குசத்திகளும் தோற்றார்கள் சூலரீல கண்டிவராகி சண்முகிநிகிரிகையாள் இந்திரைமறையா ளென்கிறஎழுமாதரும்புத்தஞ்செய்யமாட்டாமல் காட்டிலொளித்தார்கள்சுவானவாகனத்தை யுடைய வயிரவர்களும் தோற்றார்கள் தூர்க்கைமனந்தளந்து உமாதேவியேபென்றுதிபானித்து கின்றாள்-எ-று. உக

உறுதுணையுமைபெயென்றும் பொழுதில்யோகினிகள்வாணி
 லறுபத்துநாலுகோடியதித்தெழுந்தழவின்மாரி
 இறுதியாயுருளச்சேனை யிடிமழைசொரிகையாலே
 குறுகியமகிடன்சேனைத் தலைவருங்கொதித்துச்சென்றார்

இ-ள். தூர்க்கைஅம்மைபெதுளை பென்றபோது அறுபத்துநா
 ன்குகோடிபோகினிகள் ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து நெருப்பும
 றையும் இடிமழையும், சொரிந்தபடியினாலே மகிடாகுரனுடைய சே
 னைகளெரிந்துபோயின. அப்பொழுது சேனைத்தலைவர்கள் கோபித்து
 ச்சண்டைசெய்வார்கள-எ-று. ௨௨

கண்ணிருத்தம்.

அருகிதன்றனைச் செற்றனளாரணி
 மருவுகாந்தனை மாய்த்தனைவாரணி
 சுரனைவென்றளர் வேலுடைக்காரணி
 நரகனாயிரு நுண்டனனாரணி.

இ-ள். அப்படிமகிடாகுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்த
 வுடனே அபிராமியென்பவன் அருகிகளென்பவனைக்கொன்றான், வா
 ரணியென்பவன் கரந்தென்பவனைக்கொன்றான், சண்முகி பென்ப
 வன் நரகனென்னும் அசுரனைக்கொன்றான்-எ-று. ௨௩

குலபாணி தொலைத்தனன்மிண்டனைக்
 கோலமாழுகி கண்டனைக்கொன்றன்
 ளாலவ்வுணி மதுவையழித்தன
 னீலனாருயி ரிதிரைநீக்கினான்.

இ-ள். குலக்கையாளென்பவன் மிண்டனென்பவனையும், வரா
 ன்சுண்டனென்பவனையும், நீலகண்டிமதுவென்னுமசுரனையும், இந்தி
 ரைநீல நென்பவனையுங் கொன்றார்கள்-எ-று. ௨௪

துந்துமிக்கொடி சோணிகலுணனைக்
 கந்துமிக்கும் படிக்கதைகாட்டினான்
 நந்துமிக்க நிகத்தருணாசலை
 தந்துமிக்கெரிக் கண்ணனைவாட்டினான்.

இ-ள். துந்துமிக்கொடியையுடையவன் சோணித லுணனென்ப
 வனைத்தலையறும்படி தண்டாயுதத்தாளடித்தான், சக்கரத்தைகையி
 லேதரித்த அருணாசலையென்கிறவன் அக்கினி கண்ணனைக்கொன்றான்

கயிடவன்புகைக் கண்ணவரிருவருஞ்
செயிரிள்மானுற் சித்தினள்சுந்தரி
நெயிடுமிக்க நிணமிடுவேவினன்
மயிடவன்முதங் கண்டெதிர்வந்தனள்.

இ-ள். சுந்தரியென்கிற சத்திரயிடவனையும், புகைக்கண்ணனையு
ங்கொன்றாள், நெய்ப்பைப்பொழிசின்ற நிணம்பொருந்தியவேலாயுதத்
தைபேந்தியதுர்க்கை மகிடாசுரனைக்கண்டு எதிர்த்துவந்தாள் எ-று.

வெங்கடாமுகன் மேவலுமாதர்க
டங்களாயுதங்கொண்டுதித்தனர்
சிங்கவூர்தி யவனெதிர்சென்றுகைச்
சங்கையுதினன் மேருசெனிக்வே

இ-ள். வெப்பம் பொருந்திய எருமைக்கடா முகத்தையுடைய
ய அசுரன் யுத்தத்துக்கு நேரிட்ட அளவில் சத்தமாதர்களும் தங்க
ளாயுதங்கவரினாலே அவன் விட்ட ஆயுதங்களை விலக்கினார்கள் அவ்
வேளையில்சிங்கவாகனத்திலேறிவந்து துர்க்கை யவனுக்கெதிரேபோ
ய்த் தங்கையிலிருக்கிற சங்கத்தை மகாமேரு அசையும்படி வாயி
ல்வைத்து ஊதினாள்-எ-று.

உஅ

செருவிலங்கவன் சங்கொலிசெய்திட
ஒருவரின்றி யவுணருநங்கிளர்
செருவரங்களிற் பெற்றசரங்களை
இருவருஞ்சொரிந்தார் மழைபென்னவே.

இ-ள். வல்லமைபொருந்திய சிங்கவாகனத்தையுடைய துர்க்
கைசங்கத்தொளிசெய்ய அசுரர்களொருவரும் இல்லாமல் மயக்கத்
தைபடைந்தார்கள் அருமையாகிய வரத்தினாலே பெற்றுக்கொண்
ட பாணங்களை இருவரும் மழைபோலச் சொரிந்தார்கள்-எ-று.

எந்தவெந்தக் கணையிவனேவினும்
அந்தவந்தக் கணபாலறுத்தனள்
விந்தைமீண்டிரு வெம்பிறவாய்க்கணை
சிந்தினுவவன் சென்னிபழுத்தவே.

இ-ள் எந்தெந்தப்பாணங்களைத் துர்க்கைவிட்டாலும் அவைக
ளை அந்தப்பாணங்களினாலே மகிடாசுரன் அறுத்துத்தள்ளினான் அ
தன்பிறகு இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களை அவனுடையகிரத்தி
ல் அழந்தும்படியாக விட்டாள்-எ-று.

உக

வெம்புசெம்புனல் வெள்ளமுறுக்கிய
செம்புபோலச்சிதறவிடுங்களை
யம்புபோல விருக்கினுமாங்கவன்
கொம்புபோல விளங்கினதோன்றியே.

இ-ள். இரத்தவெள்ளம் உருகினசெம்புபோல் சிதறவிழவிட்ட
அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாகவிருந்தாலும் அசுரன் தலையிலே
முளைத்திருந்தகொம்பிரணடுபோல் தலையிலேவைத்து அழுந்தி வளை
ந்து தோன்றின-எ-று. ஈய

வெற்றிகொண்டவள் வில்லைமுறித்தன
ஹ்மவம்பிற் சிலைநுகன்மோதினாள்
கொற்றவன்பின் குலங்கள்விடுத்தவ
நெற்றியுற்கண் ணழலினிமிர்த்ததே.

இ-ள். செயங்கொண்டவளாகிய துர்க்கை கையிலிருந்தவில்லை
யிரண்டாகமுறித்தாள், அந்தவில்லினாலே அசுரனுடையநெற்றியி
லேஅடித்தாள் மிகப்பலம் பொருத்திய அம்புகளைவிட்டவனாகிய அ
ந்த மகிடாசுரன் நெற்றியிலே சுவாமியினுடைய கண்ணெருப்புப்போ
லச் சுருக்கென்று தாக்கியது-எ-று. ஈக

சாபவெஞ்சிலை போகத்தரிப்பனோ
கோபமிஞ்சிக் கொதித்தெழுகூறறத்தி
றீபமென்னத் திகிரியோன்றேவியே
பாபகாரி தலைவிழப்பண்ணினாள்.

இ-ள். துர்க்கைவில்லொடிதும் பொறுக்காமல் அதிக கோபங்
கொண்டுகொதித்தெழும்பும் எமன்போட் பிரகாசிக்கின்ற ஒருசக்ரா
யுதம் விட்டுப்பாவிதாகிய மகிடாசுரன் தலைபறும்படிசெய்தாள்-எ-று.

கன்னியாழி பெரியக்கடாமுகன்
சின்னபின்னங்க ளாயுஞ்சிறைநதிலன்
முன்னோமாதவத் துணமையின்முய்ததத்
துன்னுமாகரியா பெரித்தோன்றினான்.

இ-ள். துர்க்கைசக்ராயுதத்தை விட்டெரிய மகிடாசுரன் நெ
கச்சின்னபின்னமாயுளு சகாதேவனுக்குப் பூர்வகாலத்திலே செய்தத
போலத்தினால் முய்ததங்களைப் பொழிவின்ற பெரியயானை யுருவங்
கொண்டு எதிராக வந்த தெதித்தான்-எ-று. ஈஈ

ஆளியேறுசென் றங்கவனுச்சியின்
மூனாவாரி துகர்ந்ததுமொய்ய்ப்பினான்

மீளவுங்கதை கொண்டெதிர்வீசிநான்
கூடிராமகி கூர்மைவேலைவினான்.

இ-ள் அப்படியானையுருவங்கொண்டெதிர்க்க அளவில் தூர்க்கை
பேறுகின்ற ஆயிர்பாய் அந்தபானையுச்சி பிவிருக்கின்ற மூலபைபக்கை
யினால் அரைத்துதோண்டி யெடுத்தித்தின்று அதனாலேயுருசாகா
மறகையினாலே திரும்பியுத்தண்டாயுதங்கொண்டெரிந்தான் பேய்க் கு
கத்திகாரியாயிருக்கிற தூர்க்கை கூர்மைபொருதியே வேலாயுதத்தைத்
விட்டான்-எ-று.

கூ

விடந்ததும்பிய வேல்படவெஞ்சமர்க்கு
கிடந்ததும்பி முகனமிந்தான்
வாடந்ததும்பிக ளாயிரமாயிரங்
குடைந்ததும்பி மரமெனகருன்றியே.

இ-ள். விடந்ததை கக்கிக்கொண்டிருக்கிறவேலாயுதம் பார்த்து
டனே புத்தத்திலுள்ள மானமுடன் அதைச்சுக்கமாட்டான் என்று
துவிட்டான் அக்கையிரம்வணங்கித் துடைய உள்ளே பொன்று நி
ல்லாமற் றொளையோடுபட அத்திமாம் பால்-எ-று.

கூ

வீழ்ந்தபின்பரி வேடமதாயெதிர்
பேர்ந்துவெங்கதை கொண்டிபுடைத்தான்
செர்ந்தவங்கதை யும்மவன்சென்னியு
நாரத்தக்கொண்டறுத்தனனாரணி.

இ-ள். அப்படி விழுந்துஇருந்துபோனானேருசிரைமுகமுள்ள
அசுர குகப்பெத்தோவது தண்டாயுதத்தி னாலே அத்தான் அத்த
ண்டாயுதத்தையும் தலையையும் கத்தியினாலே அத்தத்தன்ரினான்
ர்க்கையு-எ-று.

கூ

அந்ததன்பி னழலுறுவாயி ரான்
கங்கையாயினன் காரிருளாயினன்
பங்கயாசன னாயினன்பங்கய
மங்கைமுக னாயினன்மாயைபால்.

இ-ள். அதன்பின்பு அசுரன்ருப்புருவங்கொண்டிவந்தான் அ
தன்பின்பு சகலப்பிரளயமுடையவன் அசுரகாரமாயும், தாமரை
பயுட்பத்திருக்கின்ற பிரமனாகியும் இலட்சுமிநாயகராகியவிட்டுணுவா
கியும் எதிர்ந்தான் மாயையினாலே-எ-று.

கூ

ரதுதண்டத னென்செய்வன்பாயையப்
வான்செய்தன நென்றுதன்நதுமை
பாலகெஞ்சுநற் பற்றினள்பறறி||
போதிலோர்மொழி விண்ணிறபுகன்றதே.

இ-ள். இப்படி அகரன் பலபலவடிவங்கொண்ட உடனே பார்த்து
மாயையினாலே துன்பப்படுகின்றான் என்ன உபாயஞ்செய்தாலும் சா
கிறதில்லை துறக்கென்ன செய்வேனென்று துர்க்கை பார்வதிதேவியினு
டைய இரண்டுபா தங்களையும் மனத்திலே தியானித் தான் அப்படி தியா
னித்தவுடனே ஆகாயத்தில்கின்றும் அசரீரி ஒருவாக்கியஞ்சொல்லிற்று

மாயவேடங்க ளன்றிமகிடமே
யாயபோதி லவன்றலைதன்றியே
துயதாரின் மிதிக்கத் தொலைநெடுந்
தியமாயை பெனச்சொல்லத்தேறினாள்.

இ-ள். அநேகவிதமாக மாயவேஷங்களல்லாமல் சபாவமான ஒரு
மை முகநுபங்கொண்ட பேருது அவன் தலையை அறுத்துக் கீழே தள்ளி உ
ளது பரிசுத்தமாகிய காவினாலே மிதித்தால் தீமை பொருத்திய மாயை
தொலைந்து போமென்று சொல்லத் துர்க்கைதேறினாள்-எ-று.

மட்டின்மாயை வடிவின்மலைந்துபின்
ஹெட்டிலைத்தலைச் சூலத்தினீக்கினான்
துட்டனமேதிய தாய்ப்படைதொட்டனன்
வெட்டிலீழத்தி படியின்மிதித்தினான்.

இ-ள். அளவில்லாத மாயநுபங்கொண்டுவர நெடுமையான கவ
ருடைய சூலத்தினறகுத்திக்கொன்றான் பின்பு அத்துஷ்டன்பழைய
எருமைக்கடாமுகத்தை புடையவனாகி ஆபுதங்களைப் பிரயோகஞ்செ
ய்த அளவில் அவைகள் விலக்கிவாளாபுதத்தால் தலையை வெட்டித்
தளவிக்காவினாலே மிதித்துக்கொன்றான் துர்க்கை-எ-று. சய

ஒப்பில்லாப்பத முன்றுமிதித்திடில்
தப்பிமாயை தவிர்ப்பதுபாரமோ
வப்பதத்தை நினைக்கினுமாணவஞ்
செபுகாமிய மாயையுநதீர்க்குமே.

இ-ள். துர்க்கைபாதத்தை நினைத்தாலும் அதை நினைத்தவருடைய
ய ஆணவம்மாயைகாமியம் என்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும் அப்

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம்.

சுசுஎ

ஜப்பப்பட்டஒப்பில்லாதபாதம் பரிசமாகும்படிஊன்றிமிதித்தால்பொ
ய்யாகியமாயைமாத்திர தவிர்ப்பது பெரிதோ-எ-று. சக

போதவானவர் பூமழைபெய்தனர்
மேதிமாழுகன் மெய்க்கதிபுற்றனர்
நீதிலாதவன் செங்குளநதன்னிலேர்
சோதிலிங்க மிருந்ததுதோன்றவே.

இ-ள். தேவர்கள்மிகவும்புட்பவருஷம்பொழிந்தார்கள் மகிடாசு
ரனும் அம்மைகையினுலிறந்ததனாலெய்யமையான மோட்சத்தைச்
சேர்ந்தான் யாதொரு குற்றமில்லாத அவன் சிவப்பாகிய கண்டத்தி
லேஹருபடிகவிங்க மிருந்தது-எ-று. சஉ

கண்டமட்டிலக் காக்கொள்கராவ
கண்டமட்டி நிரந்தகடாமுகன்
கண்டமட்டி விருந்தகடவுள்க
கண்டமட்டி லெடுத்தனளகன்னியே

இ-ள். நவகண்டமட்டும் ஆண்டமகிடாசுரனுடைய சூழ்ச்சைஇ
லக்காகவைத்துத் துர்க்கைஅறுக்க அக்கமுத்திலிருந்த படிகவிங்கத்
தைக்கண்டபோதே கையினாலெடுத்தான்-எ-று. சக

கொண்டெஃதுமை கோகாகட்பதங்
கண்டபொற்றிக கடவுளையிந்தான்
வண்டிவார்முதல வாங்குள்ளசெங்கைபி
லண்டர்னுகன் விண்டிலனுகைபால

இ-ள். அப்படிப்பட்ட படிகவிங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டபோ
ய்மாமேற்றி பாதுகளைத்தெரிபுது நடந்த காயமெல்லாம் சொல்லி
ச் சுவாமியைக்கொடுத்தானவன் நுகர்முதநிருக்கின்ற கடவுடையுடை
யபார்வதிகையினாலே வாங்கினுள்சேவாகட்கெல்லாம் நாதராகவிருக்
கின்றசுவாமியும் அம்மை கைமேல்வைத்திருக்கிற ஆசையினாலேகை
பை விடாமற கெட்டியாகவிருந்தார்-எ-று. சக

தாயுமங்குது கண்டமகிழந்தினு
யமெவன்கரம் பாரிபேததென
வாயையாங்குடையுந்நுமகபுதி
கமிரந்தாணமித்தவன் உறுவான்.

இ-ள். பார்வதி அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து சுவாமி என் கையை விடாமலிருந்தது எதனாலே என்று கேட்கத்தேவன் திரனுக்கு ஆயிரங்கண்கொடுத்த கௌதமர் வாயைக்கையினாலே பொத்திக்கொண்டு அம்மைக்குச் சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. சடு

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிறுத்தம்.

முன்னமகத்தியன் முதலாமுனிவர் களைப் பதினாம்பர முனிவர் மூன்றாம் முனிவர் வன்னவன்றன் வயதில் பாலவமதிப்பாயிருந்திலும் லவனை நோக்கிப், பொன்னையுதவமுனிவர் வெருண்டு நோப்பார நேமையிகழ்ந்த புன்மையாலே, உன்னரிய கருவேரு யினிப்பிறக்கக்கடவா யென்று நாயச்சொன்னார்.

இ-ள். முற்காலத்திலே அகத்தியர் முதலான ஐம்பது முனிவர்கள் கூடிவரமுனிவர்ப்பலருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போனார் அந்தவரமுனிகம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியாதையாக உபசாரம் செய்தார் பரந்தரர் அப்போது அவரைப்பார்த்துப் பொன்போலும் அரியகவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களுங்கோபித்து எங்களை அவமரிப்பதை செய்தபடியினாலே பாலராகிலும் குறைவுசொல்லப்பட்ட கரிய எருமைக்கடவாகப்பிறப்பாயென்று அவர்கள் வருத்தச்சித்தார்கள்-எ-று.

அருந்தவரைபென்முருகன் றுரைத்தமொழிக்கொடுமைபாக்க னடாரமாத், யிருந்தவனுமெழுதுபணிந்தென துரிதமுலாறு, ந்தருள, சீரெனருளாதப், பெருந்தவான்புடையரைப்பார்க்கிடமுதத்தவன னெனப்பிறந்துபின்னர் திருந்தவரனிடம் வேண்டித் தவம்புரிபுமுமை கணத்திறுநீர்ப்பாளென்றார்.

இ-ள். அரியகவத்தினையுடைய ஐம்பது முனிவர்களுமன்றுசொ லையசாபத்தின குருநாயகத்தைக்கேட்டுப் பாயப்பட்டுப் பெருமைபொருந்திய தவன் செய்த வரமுனிபுமெழுதுவந்தனஞ்செய்து முனிவர்களை தெரியாமல நான்செய்த பிழையை பொறுத்துக்கொள்ளுங்களென்றார் அதற்கு முனிவர்கள் நீ எருமைமுகம்பொருந்திய அசுரனாகி அரசாளுங்காலத்தில் சுவாமி ஆடம்பராக உபஹம்பாடி தவநஞ்செய்து கொண்டு குக்கிற அம்மை உம்முடைய சாபத்தை நொடிப்பெருந்தலநீர்ப்பாளென்று சொன்னார்கள்-எ-று. சஎ

ஆங்கவர் சொற்படியிலவன சுரர்பெருந் துலத்தி வுதித்தரசனாகி, போவகி போ மகிடெனெனக்கொடுக்கின்றபயி புதுவனுமொருநாள ிவாடன த், த வகுசெய்யவ னத்தினை க துறப்பியாவினேத்தோடித் திரிந்தாளுங்க, நங்கரி பவருதசனைசெய மனவவனென்றெருமுனிவ றேரப்பட்டானே.

இ-ள். அந்தமுனிவர்கள் சொன்ன பிரகாரம் வரமுனி அந்நாளைத் திற்பிறந்து அரசனாகிய டாகரனென்கிற பெயரையடைந்துகொண்டு கோலராகசெய்துகொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் வேட்டையாடும்படி வனத்திலவந்துமிருந்தபடியினாலே இரையொன்றும் அகப்படாமல் ஓடித்திரிந்துகொண்டிருந்தார். அவ்விடத்தில் நீங்கள் கிரபதவம்செய்தின்ற மன்னவரிஷி என்பவன் எதிர்ப்பட்டான்-எ-று. சஅ

மன்னவனும்வனையிவன் கரத்தையகந்து உன்னிழுங்கிமிழ்து போனார், பின்னதனால்வான்பிடத்தி ஓசினாலும நிருந்தத்தப் பெருமைபாலே, யுன்னதமாயிவன்சுவனுமமுருத்தரித்தவுடலுமிறைபுருவன்றேவன்னதனல்வினைபடர்ந்ததுதனிமிருநவநீர்த்தமடினென்றான்

இ-ள். எதிர்ப்பட்ட அம்மன்னவனென்கிறரிஷியைக்கையிலிருக்கும்விழங்கத்தோடேஇம்மகிடாகரன்எழுத்துவிழுங்கிவிட்டிடபோனான்பிரிப்புஅபன்கனாடத்திற்சிக்கிக்கொண்டிபடிகலிங்கமிருந்ததனால்மிருந்தபெருமையடைந்தான் அந்தஇலிங்கமிருந்த கனாடத்தை யுடையவனும் சிவசொருபமன்றே அவனைக்கொண்டபடியினாலேயாவும் சம்பலித்தது நேவநீர்த்தங்கனாடினால் அப்பாவம் போமென்றார் கொதமர்-எ-று. சக

அன்புமுனி யுரைத்தளவி லொருமொழியருதாத்திலெழுந்தரியநீர்த்த, மொன்பதுமவ்விடத்திலவரும் வைவருமாறுபாறுமெனவுமையுமனின்றை, தன்பதுமமுருகோக்கியுனதுகைவா னெழித்துக்கைதருவாயன்றா, வன்பணியுநெடுந்தாளுந் தொழுதுகைவாநிலத்தெரிநதுவாங்கும்போதில.

இ-ள். மிகவும்பத்தியையுடைய கௌதமர் இப்படிச்சொன்ன அளவில்பாவந்திர ஆதிநற்குணப்பதுநீர்த்தமும் அவ்விடத்திலவரும்படிச்செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து ஒருவார்த்தைபிறந்தது அதைக்கேட்டுப்பார்வையும் துர்க்கைமலர்போன்ற முகத்தைப்பார்த்து உன்னுடைய லகபிலிருக்கின்றவாளினாலே பூமியைபிளந்து கங்கைவரும்படிசெய்யென்றுசொல்ல ஓபாகங்கைகையிற்றிரித்த துர்க்கையும்வணங்கிவாளாயுதத்தால் பூமிபிலேவிசியெடுத்தபோது-எ-று.

நவநதியும்பிரவுளநன் னதிகனும்ச்சோகந்தீர்நல்லதான நனைபதிநருகவுபலதடங்கனும் கெருந்தனவச்சுனையினுடே பவமகலவொருமாதமுழுகியிருந தாளகரத்தைப்பற்றிநீங்காச் சிவன்வடிவுமகன்றுதன்னுள மகிழ்ந்துகரையிலவந்தாடேவர் போற்றி

இ-ள். ஒன்பது தீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ளதிகளும் விடாயாறு ம்படி உதவிசெய்யும் நல்லருசியைக்கொடுக்கின்ற அநேகம்தடாகங்களும் வுண்டாயின அந்திகளில் ஒருமாதம்வரைக்கும் அம்மைகுற்றம் நீங்கும்படிஸ்நானஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள் கையைப்பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த இவ்விங்கமும் நீங்கிற்று அப்போது தேவர்கள் போற்றும்படி மனம் சந்தோஷித்து அம்மை கரையில்வந்து சேர்ந்தாள்-எ-று.

அருவருவாமொருசுவனை யதன்கரைபேற்புறத்திருத்தியருச்சித் தாணம், விருவினையுத்தவிர்ப்பாணத் தென்பாவந்தீர்த்தானென்றியற் பேரிட்டாள், திருமருவும்பெருஞ்சுனைக் காமினியகட்ட தீர்த்தமெனத் திருபேரிட்டாள், குருமணியையருணகிரிப்பெருமானைத் தொழக்கைக்கோயில்சார்ந்தாள்.

இ-ள். அருவமாயும் உருவமாயும்விளங்கும் ஒப்பற்றசிவனை அக்கரையிலேயெழுந்தருள்செய்து அர்ச்சனைசெய்தால் நம்முடைய நல்வினை தீவினை இரண்டையும் நீங்குகின்றசுவாமிக்கு என்பாவந்தீர்த்தாரொன்றுபேரைத்தரித்து அழகிய அச்சுனைக்குக் கட்டத்தீர்த்தமென்று பெயரிட்டாள் கிறம்பொருந்தியமணியொத்தவரை அருணாசலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறபரமசிவனை வணங்கும்படியாகப்பொன்மயமாகி வகோவிலுக்குப்போனாள்-எ-று. ௫௨

முருகுமலரயன்றடத்திற் தடிந்துவெண்ணீரணிந்துசெங்கை முடியிற்கூப்பி, யருகுவருங்கென தமன்சொறபடி தொழுதுட்புகுந்துகண்ணாரமுதைக்கண்ணாற், பருகிநிலமுறவிழுந்து பணிந்தெழுந்துபரவசமாய்ப்பாடியாடியருகியுவந்தழுதுயிர்த்துவலம்புரிந்துகுறையுரைத்து வணங்கிப்போற்றி.

இ-ள். வாசனையுள்ளதாமரைமலர்ருக்கிறபிரமதீர்த்தத்தில்முழுவி விழுகிறதரித்துச்சிவந்தகைகளைச்சிரமேல் வைத்துத்தண்டனிட்டுத் தன்னருகே வருகிறகெளதமர்சொன்னபடி உள்ளேபோய்க்குளிர்ச்சி பொருந்திய அமிர்தம்போன்றசுவாயியைக்கண்ணாலேதரிசித்துப்பூயிலிலேதேகம்பொருந்தாமல்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்து பரவாமாகிப்பாடி உருக்கமடைந்துகனித்து ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் பெருமூச்செறிந்து வலமாகவந்து தன்னுடையகுறைபைசொல்லிவணங்கினான்

கார்த்திகைதிங்கலிற்றிருநாளாகமத்தின்படி நடத்திக்கனற்கண்ணானை, தோத்திரம்பண்ணுதலுமொரு சுடர்மலைமே லெழுந்தருள்தரிநூலே, ஏத்தரியால்கோடியிரவியெனவொருசோதி யெழுந்தாயின்னே, வாய்த்தவலமாகுடத்தியென வுரைத்துடனே மறைந்ததன்மே.

இ-ள். தீர்த்திகைமாதத்தில் ஆசமத்தின்படி திருநாள்செய்து நெருப்புக்கண்ணையுடைய சிவபிரானைப்பணிந்த அளவில் மலைமேல் ஒரு பிரகாசமுண்டாகி அதிற்சொல்லுதற்கரிய பலகோடி பாலஞ்சியப்பிரகாசமாய்சுவாமி யெழுந்துபெண்ணே இம்மலையைவலமாகநடனவாவென்றுசொல்லி மறைந்துவிட்டார்-எ-று. எத்தரியபலகோடி யிரவி என்றது இளஞ்சூரியர் கோடிஎனக்கு.

இ-ள்

நாரிதனைச்சிலையாக்கு முனிவனுமப்படிவலமாநடத்தியென்றான் வாரியெனமழைபுகழ்க் காரிகையுநடனநடனமலர்க்கைகூப்பி பேரிகையுங்காளகமுஞ் சல்லரியும்முழங்கவேபெரியவானிற் றாரியமுந்துந்துபியுமத்தளமுங் குடமுழவுந்துவைத்தவன்றே.

இ-ள். அகலிகையாகிய பெண்ணைக்கல்லாக்கிய கௌதமரிஷியும் அம்மமா அப்படியேவலமாகப்போவென்றுசொல்லச் சமுத்திரம்போல்வேதகோஷ்டமுழங்கவும் ஆகாயத்தில் பேரிகை -காசனம்-சல்லரி மலலரி-முரசு-தூதுமிமத்தளம்குடமுழா இவைமுதலானவாத்தியங்கள்முழங்கவும் பார்வதி இரண்டுகையுங் கூப்பிக்கொண்டிருந்தாள்

அரம்பையுருப்பசிமுதலா மகபதிராட்டரிவையர்களுடல்காட்டக், குரும்பையெனநெருங்குமுலை வரையாமங்கையர்மலரின்குப்பைகெட்டக், கரும்புகனி தனையமொழிப் புனலரமங்கையரிட்டிங்கவநியாட்ட, விழும்புருகநகையுரியு மவரவமினார் மணிவினக்கமெடுத்தி நீட்ட.

இ-ள். இப்படிபார்வதி வலம்வரும்போது அரம்பைஊர்வசிமுதலானதெய்வலோகத்துப்பெண்கள்நாட்டியமாட தென்னககுரும்பையொத்த தனத்தையுடையமலையரமகளிர் அம்மைநடந்துவரும்போது பாதம்பூமியிலேபட்டுஉறுத்தாமவிருக்கப் புட்பங்களைக்குப்பையாகக் கொட்டக்கறுப்பஞ்சாறுபோலும் வார்த்தையையுடைய நீராமங்கையர் சாமரமெடுத்துவிச இரும்புமுருகும்படிகைசெய்கின்றநாகலோகத்துப்பெண்கள இரத்தினதிபங்கையிலெடுத்துக்கொண்டுவர-எ-று

இதுமுதவிரண்டுபாடல் குளகம்.

முண்டகமண்டபமயிலும் புலோமிசையுமுறுந்தவளமுனரிமனுங் கண்டகமும்வழித்தாலுமொழித்துவர நிலமகடன்கைகணீட்ட அண்டர்குலமடநதையரு முனிவர்குலவனிகையருமருவிப்பூர்தோன் மண்டலிஞ்சேறகற்றி மலரின்றுவிகள்சொரிந்துவழிகளாக்க.

இ-ள் தாமரைப்புட்பமாகியமண்டபத்திலிருக்கி மலூட்சமியும் இத்திராணியும் வெண்காமரைப்பூவிவிருக்கிற சரசவதியும் போகிற வழியிலிருக்கும் முள்ளநீரும் கல்லுள்ளையும் தள்ளிக் கொணவெர பழுமிதேவி கைகளைநீட்டிச் சாக்கிரதையாகத்தாமக தேவஸ்திரீகளு ம்முனிவர்களுடைய ஸ்திரீகளும்புட்பத்திலிருக்கிறதேனருவியினாலே கழிச்சேற்றறை நீக்கிபுட்பத்துக்குள்ளிருக்கிறபராகப்பொழிகளைக்கொ ட்டுநல்லவழிபாகச்செய்ய-எ-று

இள

கன்றினதுன் னிருசரணம்பொருத்தருள்வா யெனகங்கை செங் கைகூப்ப, ான்றனலத் திசைமணுகிபழற்கிரியையெதிர்முகமாவணங் கிப்போறறி, தென்றிசையு நிருதிபெரு திசையினையுங்கடந துருதி சைத்து சென்றாள்.

இள. கந்தக அம்மபார்வதி உன்பாகமிரண்டுப்பூயியில பட் டிக் கன்றிப்பொய்விட்டா பொறுக்கவேண்டிமென்று இரண்டாயக க ளையுங்கூப்ப, அமுசிய அகக்னிபுலையை எதிர்முகமாகக் தொழுதுநெ றகுத்திசையும் நிருதிமலையும் தாண்டிமேற்குத்திசையிற்போறாள் ந றைவிலலாதநீர்த்தியையுடைய சுவாமியும்இளமையானரிஷபவாகன த்தில எழுந்தருவிவந்து தரிசனங்கொடுத்தாடநதார்-எ-று.

ஔாறநிசையும்பொறந்செட்டும் புகழ்ணியணனாமலையானடித்தா ன்போறறி பேறநிசையுங்கா ிசையுங் கட்டுவடதிசையிறந் திரு ம்பியெத்தி யேறநிசையுமிடறகிசையு மகழ்ந்து துண்திசையடைநதா னிமபயை உயிற், ஔாறநிசையு மன்வழிலைவலம்புரிந்து செயலப்போலச் செறித்ததன்றே.

இ-ள். நாலுதிக்கும் வணங்கும்தீர்த்தியையுடைய அருஞ்சலேச னதுநடனதுபரதத்தைவணங்கி மேற்குத்திசையும்வாயுதிசையுநதாண டுவடதிசையிலமறுபடியுந் தொழுதுளருத்திலேறுகின்றசாரண லுடைய திசையைக்கடநதுகிழக்குத்திசைக்குவந்தாள அப்படிவந்தது இமோந பர்வத்திலசுவாமி கலியாணஞ்செய்தபோது ஓமாக்குணியைவலம்பந ததுபோலிருந்தது-எ-று.

இள

கலிகிலேத்துறை.

பானுகம்பன்னகைச் சங்கொலிரெடியமாலபணிபத் தானுகம்பலநாதா வீணையின்சார்வ வானதுந்துமிகம்பலை திசையெலாமறைக்க தேவிறைந்திடுமலர்மழையிழையவார்சிதற.

இ-ள். பாணுகம்பெனையவன் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளினு
ஞ்சங்கத்தை வைத்துணுகிற ஒலியும் விட்டுணு தமதுசங்கத்
தை வாயிலவைத்து ஊதுகிறசத்தமும் நாரதாவினையை வாழிக்
கிறசத்தமும் ஆகாயதுருதியினுடைய சத்தமும் இசைக்கொ
லலாளு செவிபெடச் செய்தன. தேனிறைந்த புட்பவருஷத்தி
னாக் தேவர்கள் சொரிய ஏ-று.

இதுமுதன் மூன்றுபாடல்களுங்குறையே,

கறறைவார்சடை யிளம்பிறைநெடுநிலாக்கமழப்
பிற்றாமணியிளவெயில் விரித்திடப்புவியைப்
பெற்றமாதிகனாக் கொருபுறமளித்திடப்பிடித்த
வெற்றநூலெனப்பலரினான் மார்பகத்திலங்க

இ-ள். கறறையாகிய நீண்டசடையில் தரிக்கப்பட்ட இன
மையாகியபிரையின் நெடுமையான சூதிரன்பிறகாசிகவும் ஆ
பரணமாகிய புற்றிலிருக்கின்ற சாப்பத்தின் தலையிலிருக்கிற ம
ணிகாநதியை விரிக்கவும் உலகமாதாவாகிய பாவதிக்குப் பா
திசரீரத்தைக் கொடுப்பதற்காகப்படித்த ஏற்ற நூலுபோல் புரி
யாகிய பூனூல் மார்பிற் பிரகாசிக்கவும் ஏ-று.

பிறப்பிலாவான்மறையெலா மளவிடப்பெரியோ
னிற் பிலாவிதைவிடையின்மே லீனிதெழுந்தருளு
வறத்திருயகியடிபணித் திரைஞ்சினளனைத்து
துறக்குவண்ணலுமவளுட னிவையிவைசொல்லும்

இ-ள். பிறப்பிலலாதமூர்த்தி அநேகவேதங்களாலும் அறிய
ப்படாதவர் இறப்பிலலாத பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தி் லெழு
ந்தருளத் தருமம்வளர்க்கின்ற பார்வதி அச்சவாமிபாதத்தைத்
தொழுதுவணங்கினாள் எல்லாவறையும் நீக்கிய கடவுள் அ
வ்வமமையோடு சொல்லுவார் ஏ-று.

பெண்ணுமாணுமா யுலகிலாப்பொருளெலாம்பிரித்தோ
மண்ணிதாகியபீடமுமிலங்கமுமாநோ
மெண்ணீயென நானெனவிரண்டிலமாமு
முன்னிலாவியவயிரமு நிகர்த்துடனுரைவோம்

இ-ள் உமையே நீயும் நானும் பெண்ணு மாணுமாகி உலகத்
திலஅனேக சிவராசிகளை வேறுவேருண்டாக்கினோம். சமீபமள
ய் ஆவிடையாகும் இலிங்கமு மாநோம். நீயென்றும் வேறுபே
20

தமிழ் லே பாரமும் அதற்குள்ளேயிருக்கிற வயிரமும் போல் ஒன்
றும்ச் சேர்ந்திருபோம்-எ-று. காந

அங்கம்யாவும் பொருட்டிவிட்டிமயவெற்படைந்தா
யிங்குநாமுனக்கொருபுற மனிப்பதேயியற்கை
மங்மையேநிதிடப்புறத னுறையெனமகிழ்வுந்
றங்கையாவணைத்தருளின னுருகியொன்னுஅர்.

இ-ள். தேகத்தைவிட்டு நம்பொருட்டாகஇமயபர்வதத்திலே
வந்துபிறத்தாய் அவ்விடத்தில நாம் உனக்கு ஒருபாகங்கொடி
ப்பது சுபாவமேபெண்ணே நம்முடைய இடப்பாகத்திற்கேர்ந்
திருவென்று சந்தோஷமடைந்து கையினாலே ஆணைத்துக்கொ
ண்டார் இரண்டு தேகமும் உருக ஒருதேகமானார்கள் அம்மையு
ம் சுவாமியும், எ-று. காச

அடித்தசெஞ்சடை யொருபுறமளகந்
தொடுத்தகொன்றையோ புறமொருபுறமலர்கு டினை
வடித்தருளமோர் புறமொருபுறமலர்க்குவளை
திடத்திலார்கழ லொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு

இ-ள். அப்படியிருவரும் உருகிச் சுவாமியினுடைய பாதியும்
அம்மையினுடைய பாதியும் ஒருதேகமானபோது ஒருபக்கத்
திற்சிவந்தசடையும் ஒருபக்கம் கூந்தலும் ஒருபக்கம் கொன்
றையும்மாலையும் ஒருபக்கம் புட்பமாலையும் ஒருபக்கம் சூலமு
ம் ஒருபக்கம் நீளோற்பல புஷ்பமும் வீரகண்டாமணியும் ஒரு
பக்கம் சிலம்பும் தோன்றின-எ-று. காடு

பச்சைவன்னமற்றொருபுறம் பவளங்
சச்சலாமுலையொருபுறங் கவினமார்மார்பும்
பச்சீக்கியலாமுமொன் றபயமொன்றங்கை
இச்சையாமிவருறுதலக் குழஞ்சினுரிமையோர்,

இ-ள். ஒருபுறம் பச்சைநிறமும் ஒருபுறம் பவளநிறமும் ஒரு
புறம்சச்சணி தனமும் ஒருபுறம் அழகான மார்பும் ஒருபுறம்
அபயமுட்குருபும் லாமுமாலைய கைகள்க ஆசையோடு இரு
வரும் பொருந்துதலைப் பார்த்துத் தேவரும் வணங்கினார்கள்-
எ-று, காச

இவ்வாறு இருவாநின்ற கோலத்தைச் சோமான் பெருமா
ணம்வலந்தான் கழலிடமாடகம் வலமிடமே. கலகதான்வல
நீறிடஞ்சாந்தொரிவலம்வந்திடமென, பஸ்தார்வலமிடமாடகம்
வேகவலமாழியிடஞ்சலந்தாழ்சடைவலந் தண்ணங்குழ வல
ஞ்சக்கார்க்கேளனப் பெண்வண்ணத் தந்தாடியில் அருளிச்செ
ய்தலானு மரிசு.

இத்தமாநகரை படித்தவர்செவிகளிற்கேட்டோர்
சத்தனாசலபுனியிற் றமிழ்க்கடல்கடப்பா
மைத்தோமுதற்றையுட னுலகினில் வாழ்வார்
பந்தபாசமற்றழிவிலாப் பரகதிபெறுவார்,

இ-ள். இக்கதையைப் படித்தவர்களும், செவியற்கேட்டவர்களும் சத்தனவிருட்சங்கள் குழ்த்த பொதிபமலையி லிருக்கின்ற அகத்தியர்போல் தமிழ்க் கடல்கடப்பார்கள் சந்தானபாக்கியத் தோடுஞ் சுற்றத்தாரோடும் உலகதில்வாழ்வார்கள். தங்னைப் பந்தமாகச்சூழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற தீவ்னையைத்தள்ளி மோ கும்பெறுவார்கள். எ-று.

௬௭

முனிவனெயனைப் பயந்தவனுரைத்ததிர்முனையென்
றனைய டாமுனிக்குறைத்தலு மவனெழுந்திறைஞ்சிக்
கனகவச்சிராங்குத னுயிர்கதிபெருங்கதைய
வினவினான்முனி வினவலு மகிழ்ந்திவைவிளம்பும்

இ-ள். நந்திதேவர் மார்க்கண்டேயரைப் பார்த்து என்னைப் பெற்றபரமசிவன் சொன்ன சரித்திரத்தின்முறை யிதுவென்று அவருக்குசொல்ல அம்மார்க்கண்டேயரிவினமுத்துதண்டம்செ ய்துயின்புகுவாய் வச்சிராங்குதபாண்டியன் உயர்வாகியமோட்ச ம் அடைந்த கதையைச்சொல்லுங்கொள்ளுகேட்க நந்திதேவ ர் சந்தேதாஷமடைத் துசொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று.

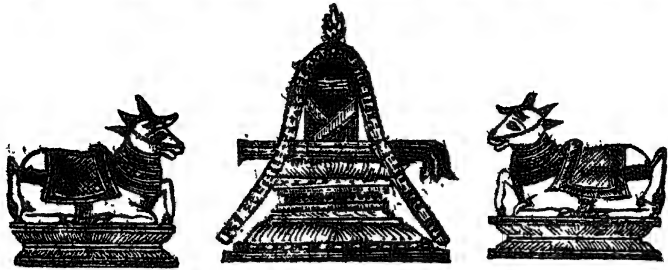
௬௮

ஐந்தாவது

இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்.

முற்றிற் று.

ஆகதிருவிருதம்-௪௩.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கம்.

—:0:—

கவி விருத்தம்.

தொடும்பிநீசந்தன வனத்திடைதிரிந்தே
நிடுநயிநினைகவை யனைந்துநெடுநாளா
யாடும்பிலன்னவர்த ளன்னநடைபோல
வாடையினை தென்றல்புஞ்சு வவையவளநாடி,

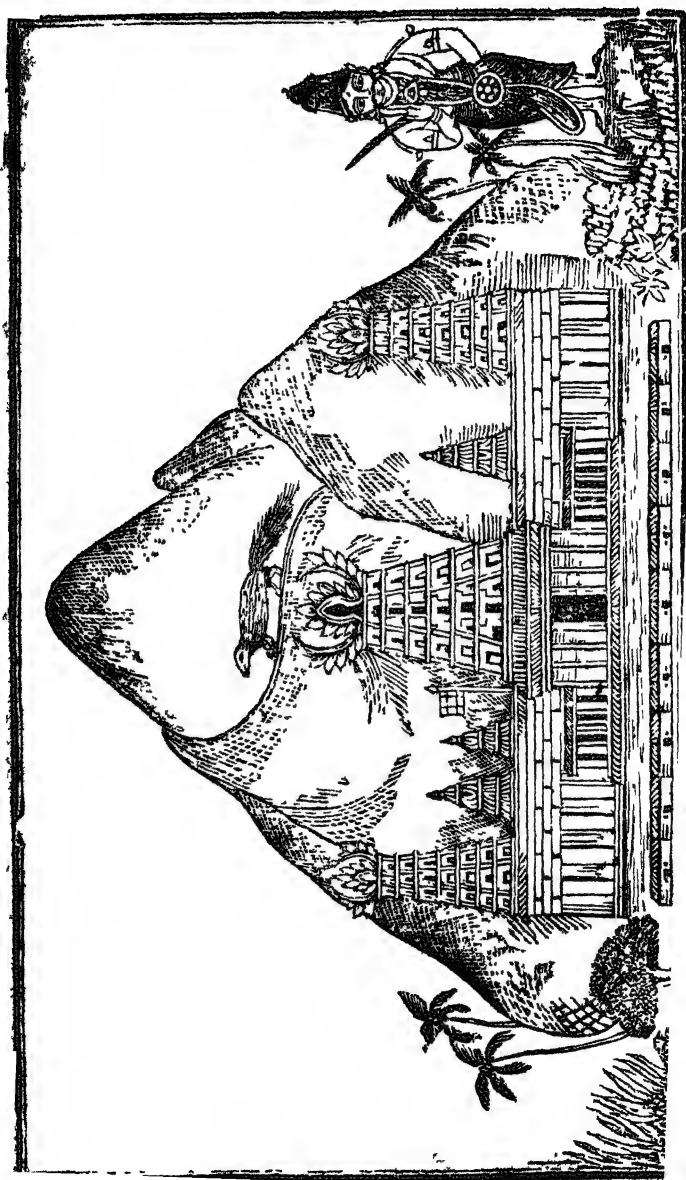
இ-ல் ஐந்தாம்மணி ' ' உ சந்தன வனத்தின் மத்தியிலேசந்
சரித்த ளை மமுள தமிழின் மனாரம் அனைந்துநெடுநாள் ஆடுகி
ன்றாயிவ போன்ற பெண்கள் கடைபோல வரடைச்சாற்றோடு
சம்பந்தமாகத் தென்றற்காற்றுவருகின்ற வையையாறுபொருத்
திய பாண்டியநாடி. எ-று.

க

வெவ்விருகணுரிடையை மின்னெனமதுண்டே
செவ்விபெருமீகதகை செந்நீந்தலருநாடி
நவவினையாடாக நள்ளிநுளதென்றே
மவ்வலருகேயலரும் வையைவளநாடி.

இ-ல், விருப்பம்செய்யும்கண்களிரண்டையுமுடைய பெண்
களிடையைப்பார்த்து மின்னலென்று மயங்கி அழகு பொருத்
திய தாழைகள்புஷ்பிக்கும் நாடி மான் போன்றமாதர்கள் கூந்த
லைப்பார்த்து இருளென்றுவினைத்து முல்லைச் செடிகள் கரையி
லே புஷ்பிக்கும் வையை ஆற்றினால் வலம்பொருத்திய நாடி
எ-று-

உ-

அந்தவளநாட்பெரு மாணனகர்கோரை
னி, திரன்முடிக்கிடை யெறிந்தவளைவீர
னிந்நையறுதென்கயிலை நெற்றிவிழிபோல
முத்தியுதிசைக்கரி முகத்தெழுதிவைத்தோன்.

இ-ள். அத்தன்மைமையாகிய பாண்டிய நாட்டாளுக்கு இராசன்
அரசர்க்காசனானவன் தேவேந்திரன் முடிசிறைப்படியாக வளை
யென்னும் ஆயுதத் தம்பிரையோகித்தவன் நூற்றாறாசனாகை
வாயத்துக்கு நெற்றிக்கண் போல் அஷ்டதிக்கண மிகுந்த பா
னாகள் முகத்திலே தன்னுடைய மீன்கொடியை யெழுதுவைத்
தவன்-எ-று.

ஆகமாத்மிதனி னழகி
ஆகமாத்மிதனித வறிவினான்
பாகநாரிய பத்தியினுன் னொழிப்
பாகநாரியர் மற்றியதோ னினான்

இ-ள். தேகத்தினுதியந்தமாக மன்மதன்போ வழகுள்ளவன்
ஆசமமுழுவதும்நெருந்த விவேகத்தை யுடையவன் பக்கத்தி
லே பார்வதியையுடைய சிவன்மேல் பத்தியையுடையவன் பா
குபோல்மதுரமாகிய சொற்களையுடைய ஸ்திரீகள் விரும்பாநி
ன்ற தோளையுடையவன்.

வானகத்திலுமண்ணி லு மெண்ணி ம
வானகத்திலும்வைத்த புகழினான்
கானகத்தொளி யார்சடைக்கண்ணி தன்
கானகத்தொளி யார்மனைக்காப்பவன்

இ-ள். தெய்வலோகத்திலும் பூமியிலும் எண்ணத்தக்க இம்
யபருவத்தினிடத்திலும் தன்காத்தியை நாட்டினவன் சுவாமி
தரிக்கின்றசட்டைக் காட்டினிடத்திலும் பிரகடிக்கின்ற ஆத்
திமாலையினது வாசனையத் தன்மனதிலே நினைத்துக்கொண்
டுபூமியைக் காக்கின்றவன்-எ-று.

தங்கனாய கனத்தலைகுடிய
வெங்கனா கரடித்தலைபெத்தினான்
பொங்குசுன்றி யறிந்ததுபோறறுவா
ரிங்கிவர்க்கிணையாவரு மிலலையே

இ-ள். தங்கனாகுத்தக்கு கதலையானகிய சத்திரைமுடியிற்றரி
த்த எங்குளநாதா நுபா தங்களைத் தலையினால்வணங்குகிறவன் மி
குத்தநன்றியையறிந்து அனைப்பாதுகாக்கின்றவர்களில் இவனு
க்கொப்பானவ டொருவருமில்லை-எ-று.

பத்துவார்த்திசை மீதும்படர்புகழ்
வித்துவாரியினைக்கின்ற மேன்மைபோ
னத்துவாரியில வாரிரைநல்கிய
முத்துவாரியினைத்திடு முன்றிலான்.

இ-ள். நீண்டபத்துத்திக்குலும் பாவகீர்த்தியாகிய விராயை
வாரியினைக்கின்ற தன்மைபோல் சங்கங்கள் தவழ நின்றசமுத்
திரத்தில் குளித்து வாரிவந்தவர்கள் கொடுத்த முத்துகளினுறை
நதுகிடக்காநின்ற முற்றத்தை யுடையவன்-எ-று.

அடலந்தவா சம்புகளக்கடற் *
கோடுகின்றகலங்கடு ரோட்டிதேர்
கூடுசெக்காபவளக் கொடிகளே
நிடுநிககினர் நீர்ன்மணிதே

இ-ள், வெற்றிபொருந்திய அரசனது கீர்த்தியாகிய கடலுக்
குள் ஓடுகின்றதகப்பலானது சூரியனோட்டிதேர் தேர்கூடியசேக்
காவானமே அக்கடலிற்படாநத பவளக்கொடிகள் நீண்ட எட்
டுதிக்கிலுமுள்ள மணிதர்களை அக்கடலிற்சஞ்சரிக்கும் நீர்மணி
தர்-எ-று.

அ

வச்சரசரசமுங் களிப்பெய்தவே
நச்சராவுலகாரு நலத்தினுன்
கச்சராவுகழற்பொழி காலினுன்
வச்சிராங்கத நென் றொருமனவன்,

இ-ள், அசையா பொருள் அசையாப்பொருள்களாகிய எவை
யுமச்சதேஷத்தையடைய விஷதையுடைய ஆதிசேஷந்தா
வாகிய வுலகத்தை ஆளுகின்ற நன்மையையுடையவன் கச்ச
ராகிய வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலையுடைய வச்சிராங்க
தபாண்டிய நென் றொருவனிருந்தான். எ-று.

க்

படையிறேறறவாசரைப் பலகிரை
யிடைபிறபோட்ட கடுவென கையியப்பதோ
கொடையிறேண்டிடுங் கொண்டலையுன்னறை
யிடைபிறபோட்டன நென்பதிருக்கவே.

இ-ள், அவனயுத்தத்திலேதோற்ற ராசாக்களைச் சிறையிலே
போட்டாநென்கிறதென்ன ஆச்சரியம் தன்கொடைக்குத்தோ
றறமேகதையுஞ் சிறையில் போட்டாநென்பதிருக்கும்-எ-று.

நாட்டுமவ் வரசனெருநாளிலே
வேட்டையாட விரும்பினனாகியே
முட்டுசேனை கரிபரிமொய்த்திட
ஒடினான்பரி யுத்தரதிக்கிலே.

இ-ள், இப்படுச்சுவத்தைநாட்டிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் ஒரு
நாளவேட்டையாடும்படியாக மனதிலெண்ணி யானே குதிரை சேனை
கன்ருழக்குதிரையைநடத்திக்கொண்டெத்தரதிக்கிலிடநதான். ஏ-று

துங்கவாம்பரி மீதிவன்றேன்றலு
மங்கைவேழ மகன்றகன்றேரடின
திங்களின்குலச் செல்வனென்றஞ்சியே
எங்குமோடு மிருட்கணமென்னவே.

இ-ள், சந்திரவமிசத்திற் பிறந்த அரசன் தாவுகின்ற சிறந்த குதி
ரையின்மீதேறின மாத்நிரத்தில சந்திரனைக்கண்ட இருட்கூட்டங்க
ள அஞ்சியோடின ஏ-று. கஉ

வீறுமம்புலி யின்குல மேன்மைபான்
வீறுமம்புலி யின்குல வீட்டின
னறிலொன்று கடமைகொண்டாள்பவ
னறிலொன்று கடமைகொன் றுனபோ.

இ-ள், பெருமைபொருந்திய அம்புலியென்னும்பேருடையசந்தி
ரகுலத்திற்பிறந்த மேன்மையினாலே இறுமாப்படைந்த அழகிய புலி
களைக்கொன்றான் ஆறிலொருகடமைவாங்கிக்கொண்டு ஆாகிரவன்
மார்க்கத்தில்நேரிட்ட கடமைமிருகங்களைக்கொன்றான். ஏ-று. கஉ

சேரமானினந தன்னைச்சிதைத்தனன்
சேரமானினந தன்னைச்சிதைத்தனன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்தவன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளைத்திட்டான்.

இ-ள், சேரமானென்னும்பேரையுடைய சேரனதுசேனையைச
யித்தவன் ஒருமிக்கமானினங்களைக்கொன்றான் அன்போடுஆராய்
ன்ற வித்திபாசங்கத்தைவளர்த்தவன் அனேககலைமான் கூட்டங்கள்
வளைத்துக்கொண்டான் ஏ-று. கச

சோனைபோன்மத மாரிசொரித்திடும்
யானேதேர்பர் பாணமுதலாகிய

தானேயின்னிடத் தான்றணிவாசிமேற்
கண்ணாவிபைக் கண்டுதொடர்ந்தனன்.

இ-ள், சோனைவருஷம்போல் மதத்தைச்சொரிகின்ற யானேதேர்
குதிரை யூன் இவர்கள் பின்னிடப்போகத் தானொருவனாகக் குதிரை
மேற்கொண்டவனாகிய ஒருபுனுசூழ்ணையைத்தொடர்ந்தான் எ-று.

அத்தநாவி யகன்றருணாசலத்
தூந்தியேவல மாய்விரைந்தோடலு
முதலிவாசிய தன்பின்முடுகினுன்
சுந்தநாவி விழுந்ததுகண்முனே.

இ-ள், அப்படிராசாவாலே தூர்த்தப்பட்ட புனுசூழ்ணையானது
சீக்கிரத்திலே அருணாசலத்தைவலமாகச் சுற்றியோடனவளவில வேக
த்தோடுங் குதிரையைநடத்தினுன் அந்தப்புனுசூழ்ணைவருகண்முன்
னே விழுந்தது எ-று. கக

பச்சைநாவி பருகினர்டோல்விழுந்
தச்சநாவிதன் னாகவிடுத்தெழில
விச்சைவேந்தர் துதிக்கவிமானமே
விச்சைமேனிகொண் டேகியெழுந்ததே.

இ-ள், நானியாகிய விஷம்சாப்பிட்டவர்கள் போல்விழுந்து பயத்
தையுடைய புனுசூழ்ணை தந்தேக்கத்தைவிட்டு வித்திபாதரர் முதலா
னவர்கள் துதிக்க விமானத்தில் திவ்வியதேகம்பெற்றுக்கொண்டெழு
ந்தது எ-று. கக

மேவுமந்த வரசன்விழுந்திட
மாவும்வீழுந்து வடிவுதனைத் தூரந்
தோவியர்க்கெழு தாருநுக் கொண்டரு
பூவிமானம் தேறிப்பொலித்ததே

இ-ள், தற்செயலாய்வுறினவரசன்விழுவே குதிரை இடறிவிழுந்
தது தந்தேகம்விட்டுச் சித்திரக்காரரும்எழுதக்கூடாததிவ்வியரூப
ம்பெற்று ஒருபுட்பவிமானம் ஏறிப்பிரகாசித்தது எ-று. கஅ

கைவிலங்கனை யான்பரிக்காவின்வீழ்ந்
தவ்விலங்கை யரசனைப்போலவே
செவ்விலங்க வடியினிற்றேம்பினுன்
வெவ்விலங்குட னோடிவிழார்களோ.

இ-ன், யானைபோல்பவனான வச்சிராங்கதபாண்டியன் குதிரைக் காலினருகில்விழுந்து அந்த இலங்காபுரிபையாண்ட இராவணன் போல் அருணாசலத்தினடியில் வருத்தினான் மிருகத்தின்பின் ஓடினால யார்தான் விழார்கள் என்று. கக

பாய்தநாவி பரிப்பெயர்போய்ப்பழங்
கரத்திசாவி கலாதரர்பேர்ப்படைத்
தாய்த் தநண்டுபோ லருவிபங்குணணராய்
மோத்தனைந்து மகிழ்ச்சியின்முககினார்.

இ-ன், பாய்த்து செல்கின்ற குதிரை நாவியென்னும் பேர்போய் பழமகரத்திசாவி கலாதரனென்கிற பேர்ப்படைத்தவராய் மிக்கநண்பராய் அருவிபோல் கண்ணிலிருந்து நீர்பெருக ஒருவர்க்கொருவர்கட்டிபணைத்து உச்சிமோந்து சந்தோஷத்தினால் முழுகினார்கள் என்று.

அன்னவீரர்க ளவ்விடைநின்றழி
பொன்னலர்க்கு முழுந் துபருந் நிதிம்
மன்னர்மன்னவன் மற்றிதுவந்தவா
றென்னவென்னவென் றெங்கியிரங்கினான்.

இ-ன், அவ்வீரர்கள் அவ்விடத்திலின்றிபோது தன் சத்துருக்களுந் துவந்த துக்கத்திலும் அதிகமாய்வருத்துகின்றபாண்டியன் இதுவந்தவகை யென்னவென்று இரங்கிவருத்தமுற்றான் என்று. உக

விஞ்சைமன்னர் விமானத்தராகியே
தஞ்சமில்லவன் றன்புடைசூழ்துநீ
யஞ்சலஞ்சலென் றங்கைபமைத்தனர்
பஞ்சலன்மகிழ் வோடும்பகருவான்.

இ-ன், வித்தியாதரர்களாகிற இருவரும் விமானத்திலேறிக்கொண்டு தஞ்சமில்லாத பாண்டியனிடத்திலவந்து நீபயப்படவேண்டாம் பயப்படவேண்டாமென்று கையமர்த்தினார்கள் அப்போது பாண்டியன் மிகவுஞ்சந்தோஷத்தோடு சொல்வான் என்று. உஉ

நீதியாய்வரு நீரெவரெத்துபர்க்
காதிகாரணம் யாதில்வருத்துபர்
யோதுமாறெது போதியுமென்றவ
னோதவோதக் கலாதரனோதுவான்.

இ-ன், நீதிபொருத்தியநீங்கரிருவரும்யார் உங்களுக்கு இப்படிவந்துக்கத்திற்குக் காரணமென்ன அதுசென்றது எவ்விதத்தினாலே சொல்லுங்களென்று கேட்கக் கலாதரனென்பவன் சொல்லுவான்.

வாய்த்தசாவி மதுரையின்மன்னனே
ஏய்த்தவிஞ்சையர் யாங்கவ ளிவன்பெயர்
காந்திசாவி கலாதரனென்பெயர்
ஆய்த்தநண்பின ராய்வினே யாடினோம்.

இ-ள், நெல்வினைகின்ற மதுரைக்கு அரசனே நாங்கள் ஒப்பற்ற
வித்தியாதரர்கள் இவன்பேர்காந்திசாவி என்பெயர்கலாதரன் நாங்க
ளிருவரும் மிகுந்தநேசராய் வினையாடிக்கொண்டிருந்தோம் எ-று.

மாரவேளும் வசந்தனும்போலவே
யாரவேபிரி யாதுறைநாளிலே
சேரலும்வினை சென்றுதொடர்ந்திட
மேருமால்வரைச் சாரலின்மேவினோம்.

இ-ள், மன்மதனும் அவன்சினேகனாகிய வசந்தனும்போல ஒரு
வர்க்கொருவர் பிரியாமல் வாசஞ்செய்யுநாளையிலே முன்செய்த ஊழ்
வினை வந்தடைய மகாமேருவின்சாரலிலேபோய்ச்சேர்ந்தோம் எ-று.

வேறு.

மாச்சரிய மிக்கதுரு வாசமுனிவாழு
மாச்சிரம மேலருகி லந்தமுனிவோனே
நீர்ச்சொரிய நெஞ்சருகி நின்றஹரமெல்லாம்
பூச்சொரியு நந்தவன மதனிடைபுகுந்தோம்.

இ-ள், கோபமிக்க தூருவாசரிஷி வாழுகின்ற ஆசீர்மத்தினருகி
லே அந்தரிஷிமனமுருகித் தணணீர்சொரியவளர்ந்த விருட்சங்களெ
ல்லாம் புட்பங்களைச்சொரியும் நந்தவனத்தினிற்புகுந்தோம் எ-று.

புக்கவனிநஞ்சிறு புதற்களை மிதித்தான்
மிக்கவினை யேனுமதின் மென்மலர்பறித்தேன்
அக்கண முணர்ந்துமுனி யங்கிவிழியாலே
தக்கவொளி மிக்கசடை கட்டவிழுவந்தான்.

இ-ள், அப்படிப்புகுந்தவனாகிய இக்காந்திசாவி அங்குள்ளகிறுபு
தல்களை மிதித்தான் மிகுந்தவினையையுடைய நானும் அவைகொலிநு
க்கும் மேன்மையாகிய புட்பங்களைப் பறித்தேன் அக்கணமே தூரு
வாசரிஷி அறிந்து விழிகளாலே நெருப்பைக் கொட்டிக்கொண்டிச
டையவிழ்த்துவிழக் கோபித்துவந்தார் எ-று.

முத்துமணியாமென முகத்தினில்விடப்பட்ட
வித்துருமம்வைத்தனைப மெல்லிதழ்முடிப்ப
வுத்தரியம்வீழ்வதை யடிக்கடியுயர்த்திச்
சித்திரவழற்பொறி தெறிக்கவிவைசொன்னான்.

இ-ள், முத்துகள்போல்முகத்தில்வேர்வையுண்டாகவும், பவள
ம்போன்ற மேன்மையாகிய இதழ்துடிக்கவும், நழுவிப்போகின்றவண்
திரத்தை யடிக்கடிஉயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அக்கினிப்பொ
றிதெறிக்க இவைகளைச்சொன்னார் எ-று. ௨௮

செந்தபனர் தங்கதிர வராதுசிறுகாலு
நத்துமறு காலுமொரு காலுமிதைநண்ணு
முந்திலையு திரந்துபுல ராதுமுடிவெய்தா
திர்தவன மீதொருவ ரெய்தவெளிதாமோ.

இ-ள், சிவப்பாகியசூரியகிரணமும் என்னுடைய பயத்தினாலே
வரக்கூடாது, தென்றற்காற்றும் வண்டிகளும் ஒருபோது இவ்வனத்தி
ல் அடையமாட்டா இலையுதிராது, வாடாதுநாசமடையாது இவ்வன
த்தில் ஒருவர்வருவதற்கு எளிதோ எ-று. ௨௯

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சேவினார்க்கினியபூசைக் கனிமலர்செலுத்துங்காவில்
பாவிதாள்புகுத்தென்கோபக் கனலிடைபஞ்சதானீர்
மேவிபதுரங்கமாகென் றிவர்க்குரைவிடத்தையீர்தா
னுவியாய்ப்பிறப்பாயென்று னுணமலர்ப்புத்தவென்னை.

இ-ள், ரிஷபவாகனராகிய சிவபிரானுக்கு இனிமையாகியபூசைக்
காகச்சாத்தும் புட்பங்கள் இருக்கும்சோலையில் பாவிதளே நீங்கல்பு
குந்து என்னுடைய கோபமாகிய நெருப்பினிடத்திலே அகப்பட்ட
பஞ்சானீர்கள். குதிரையாய்ப்போவென்றுவிஷம்போல்இக்காந்திசா
லிக்குச்சாபங்கொடுத்தார் புட்பம்பறித்த என்னைப் புனுகுபூனையாய்
ப்போமென்று சபித்தார் தூருவாசரிவி எ-று. ௩௦

கோபமேதவமதாகப் பவித்திடுங்கொடியோனிட்ட
சாபமேவரவேநாங்க ளிருவருந்தளர்ந்துஞான
தீபமேயருளேயன்பர் செல்வமேயெனச்சென்றேத்தி
பாவமேவிடுமிச்சாப மொழியுநான்பகர்தியென்றேம்.

இ-ள், கோபமே தவமாகப்பவித்த பொல்லாதரிவியிட்ட சாபம்
எங்கள்மேல்வந நாங்குளிருவருந் தளர்வடைந்து ஞானவிளக்கேகிறு

அருஞ்சலபுராணம்.

பையே, பத்தருடைய செல்வமேயென்று வணங்கிப் பாவம் உண்டான தினாலே எங்கள் மேல்வந்த சாபம் ஒழியும் நாள் ஏன்றைக்குச் சொல்லுமென்று கேட்டோம். எ-று. ௩௧

முனிவதுதளர்ந்து சாப முனிவனுமொழிவானிந்த
தனிவநஞ்சாபஞ்சோண சலத்தினைவவஞ்செய்தாற்போம்
மனிதருஞ்சாரும்போற்று மலைவலம்புரிகைதானு
முனிமைபாம்பாண்டிநாட்டி னிறைவனெனய்துமென்றார்.

இ-ள், தூருவாசரிஷிக்குக்கோபம்கீங்கி நாளிட்ட இவ்வொப்பற்ற சாபம் திருவண்ணாமலைபை வலமாகவந்தாற்போம் மனிதரும் தேவரும் வணங்கும் அந்தமலையைப் பிரதட்சணஞ்செய்தால் சிறந்த பாண்டிய தேசத்தரசனாலே கிடைக்குமென்றார். எ-று. ௩௨

என்றொருகதையுஞ்சொல்வா நெரிமழற்கிரியதாக
நின்றவம்மிறைவன்முன்னு னென * வனக்கடவுள்கீந்த
மன்றல்சேர்க்கரிபைத்தன்சே யிருவரும்வருந்திக்கேட்க [னான்
வின்றுலகனைத்துஞ்சூழ்த்தோர்க்களிப்பனென்றிறையுஞ்சொன்

இ-ள், இப்படிச் சொல்லி ஒருகதையுஞ் சொல்வார் அக்கினிமலை யாய்சின் றசுவாமியுன்னே வருணன் கொடுத்த வாசனைபொருத்திபமாம்பழத்தைத் தமதுபிள்ளைகளாய்ப் விநாயகர் சுப்பிரமணியர் இருவரும் வருந்திக்கேட்க இன்றைக்குள் உலகமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தவர்க்கு இப்பழங்கொடுக்கிறேனென்று சொன்னார். எ-று. ௩௩

கந்தனுமயிஷேஷிநிக் கடலுலகனைத்துஞ்சூழ
முத்தினன்கரியவானை முகத்தவன்முத்தெல்லோர்க்கும்
தந்தையாந்தனதுதானை தனைவலம்புரியத்தந்தை
மைந்தனைத்தமுவிவேண்டும் வரத்துடன் கனியுமீந்தான்.

இ-ள், சுப்பிரமணியர் மயில்வாகனமேறிக்கொண்டு சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமியுமுதுஞ்சுற்றிவந்தார், யானைமுகமுடைய விநாயகர் எழுந்திருந்து சுவாமியான உலகமாயிருக்கிறார் அவரைச் சுற்றிவந்தால் உலகத்தைச் சுற்றிவருதலெக்குமென்று யார்க்குத் தகப்பனாகிய தன்னுடைய தகப்பனைப்பிரதட்சணஞ்செய்தார் சுவாமியை மகனைத்த முவிக்கொண்டு வேண்டியவரங்களும் பழமுங்கொடுத்தார். எ-று. ௩௪

மேலைரள்கடிதுமேவிக் கனிதரவினவத்தம்மைக்
காவினூல்வலமாயிந்தக் கரிமுகன்வந்தானேழு

* வனக்கடவுளென்பது வருணபகவான்.

நாலமேவலஞ்செய்கா லும் பலபலதவஞ்செய்தா லும்

பாலகாநமைச்சுழ்தெய்வப் பலத்தினுக்கிணையாபார்க்கில்.

இ-ள். முன்னாள் சுப்பிரமணியர் சீக்கிரத்தில்பூமியைச் சுற்றிவந்து பழங்கேட்கச் சுவாமி நம்மைவிக்கிணைசுரன் காலால்நடந்து சுற்றிவந்தான் எழுவகத்தைவலஞ்செய்தாலும் பலபலவாகியதவத்தைச்செய்தாலும் மகனேநம்மைச் சுற்றிவரும்பலனுக்கு ஒப்பாகுமோ பார்க்குமிடத்தில் எ-று.

கூடு

செம்மலையுருவநம்மைத் தினம்வலம்புதநதோர்வேதன்

தம்மிலுமதிகமாயோன் றனக் குமேலதிகம்பார்க்கி

லும்மி லுமதிகரித்த யுமையி லுமதிகர்மைந்தா

எம்மிலுமதிகமென்ற நெவாக்குமேலதிகமானேன்.

இ-ள், சிவப்பாகின் மலையுருவமாகிய நம்மை தினம் வலம்வந்தவர்கள் பிரமணியும் அதிகராவர் விஷ்ணுவிலும் அதிகராவர், பார்க்கிலும் உம்மிலும் அதிகராவர் பார்வதிசி லுமதிகராவர் மகனேஉம்மைப்பார்க்கிலும் அதிகராவர் என்ற எல்லாக்குமேலாகியவபிரான்.

மாசிலாநமதுமேனி தரைதனக்கமரந்தாமும்

பூசனைபுரியமாட்டா ரதைவலம்புரிசகபேருந்

காசையாயவிக் கும்பூசை நமக்கனிதார்க்குர்பூசை

கூசுமாரிவைத்ததீங்கு நமைச்செயுங்கொடுமைபாரும்.

இ-ள், குற்றமில்லாத நம்முருவமாகிய இம்மலைக்குத் தேவர்களும் பூசைபண்ணமாட்டார்கள், அதைவலமாகச் சுற்றிவந்தவருக்கு ஆசையுடனேசெய்கிறபூசை நமக்கு இனிதாகச்செய்கிறபூசையோப். அவர்களுக்குக்கூடம்படிசெய்ததிமை நமக்குச்செய்ததிமையேயாமென்று சுவாமி சுப்பிரமணியருக்கு அருளினார் எ-று.

கூஎ

என்பதுமொழிந்தானந்த நெனச்சொலிமுனிவன்போனான்

பின்பதன்படியேநானி புரவிமாய்ப்பிறந்தோமென்று

தென்புவிபுடையாய்கின்ற நிறுமலைவலமும்பெற்றோ

மின்பொலிபழங்கோலம் படைத்தெழிலவிமானத்தானோம்.

இ-ள், இப்படிசுவாமிசொன்னாரென்று தூருவாசரிஷி சொல்லிப்போனார், பின்புஅப்படியேகுதிரையாகவும் நானியாகவும்பிறந்தோம் இன்றைக்குப்பாண்டியதேசத்தைபுடைய அரசனேஉன்னுத்திருமலையைப்பிரதட்சணஞ்செய்தோம் மின்னலேபோல்பிரகாசிக்கிற பழைய உருவம்பெற்று விமானத்தில் ஏறினவர்களானோம் எ-று.

கூஅ

சுககடமவரவிதுன்பா விடுக்கண்வந்தடைந்ததிந்த
வெங்கனல்வரையைமாவின் மிசைவலம்வருகையாலே
பொங்கியததுவும்பூசை புரிந்திழற்போமென்றேதித்
தங்கனூர்புகுந்தார்காந்தி சாவியுந்தானுமாக.

இ-ள், எங்களுடைய சரித்திரம் இது அக்கினிசொரூபமாகிய இம்
மலையைக்காலினாலேவலஞ்செய்யாமல்குதிரையிலேறிவலஞ்செய்தப
டியினானுக்குத் துன்பம்வந்து நேர்ந்தது அதுவுஞ் சுவாமியைப்பூ
சைசெய்தாற் போமென்றுசொல்லிக் காந்திசாவியுங்கலாதானுந் தங்
களுருக்குப்போனார்கள் எ-று.

௩௯

வேழமும்பரியுந்தேரும் வீரருஞ்சவடுகாடி
சூழமந்திரீகளோடுஞ் சூழ்ந்தனர் துயரத்தீர்த்தான்
தாழையின்கமுகி ற்காடுந் தவளவான்கதிரைத்தீண்டும்
வாழையுங்கரும்பின்சாற்றில் வளர்ந்திடும்வையைநாடன்.

இ-ள், அதன்பின்பு யானையும் குதிரையும்தேரும் காலாட்களும்
அடிபற்றிக்கொண்டு மந்திரிகளுடனே அரசனை சுற்றிக்கொண்டார்
கள் அப்பொழுது விசனம்நீங்கினான் தென்னமரங்களும் கமுகவள
மும் சந்திரனைத்தழுவும்வாழைமரங்களும் கரும்பின்சாற்றினாலே வ
ளர்ந்திடும் பாண்டியதேசத்துக்கரசனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன்

அரதனாங்கதனுமைந்தன் றனைக்கடித்தழைப்பித்தாதி
பரதனுமெனவிப்பாறைப் புரவெனப்பகர்த்தானசேல
விரதனாங்கதனைக்கேளா வதன்முனைவிடைபெற்றானே
யிரதனுன்மருங்குஞ்சூழப் பதிபுகுந்திறமைசெய்தான்.

இ-ள், வச்சிராங்கதபாண்டியன் தன்பிள்ளையாகிய இரத்தினங்கத
பாண்டியனைச் சேக்கிரத்தில்வரவழைத்து முன்னால் நமதுவமிசத்திற்
பிரபலனாயிருந்த பரதன்போல் இராச்சியத்தைக் காப்பாற்றென்று
சொன்னான் அவ்வார்த்தைக் கேட்பதற்குமுன்னமே விடைபெற்றுக்
கொண்டு மகன் ஆனை தேர் முதலாகிய சேனைகள்சூழ மதுரைக்குப்
போய் இராச்சியபரிபாஸனஞ்செய்தார் எ-று.

சக

முறையினுளிறையின்வந்த கனகமுழுத்துத்தேவர்
திறையினுளந்தபொன்னுந் தினந்தோறுங்களிற்றின்மேலே
இறைவனுந்தன துதாதைக் களித்திடவிறைவன்பேணிப்
பிறையினுந்கினியபூசை திருப்பணிபெரிதுஞ்செய்தான்.

இ-ள். நியாயமாக ஆறிலொரு கடமைகொண்ட திரவியம் க டலிற்றுளித் துவாரிவந்தமுத்துகளும், சத்துருக்களால் திரையிட்ட பொன்னும் தினந்தோறும் ஜீனையின்மேலேற்றி அரசனாகியதன் த சப்பனாகு அணுப்புவிடக் வச்சிராங்கத பாண்டியன் சடையில் சந் திரனைத் தரித்தகவாமிக்கு இனிமையாகிய பூசை திருப்பணிபெரி தாகச் செய்தான்.

செய்தபின்றவமதாகிக் கவுதமாச்சிரமத்தோர்பா
லெய்தியபன்னசாலை மியற்றிநம்பாஸந்திரக்க
மைதவழ்மிடற்றுகன்பாய் மலைவளஞ்செயுநாளந்தக்
சைதவற்கெடுவேந்தான் கைடவர்க்கெதிரேவாரான்.

இ-ள். அருணாசலொருச் சூத் திருப்பணியும் பூசை முதலா னவைகளும் சிறப்பாக நடந்தபின்பு தவஞ்செய்வதற்கு நீனைத்து கௌதமநடைய ஆசிரமத்தி லொருபக்கத்திற் சேர்ந்து பன்னக கசாலைகட்டி நம்முடைய பாவத்தை தீர்க்கின்ற நீகண்டமுடைய சுவாமிக்கு அன்பாய்க்கிறப்பிரதட்சணஞ்செய்கின்றநாளில் கைத வனாகியபாண்டியனுக்கெதிரேவாராக பரமசிவன் -எ-று.

அணிச்சிறுபுகழ்ப்பொது வருள்பொழிவிழுநீல
மணிக்கறைபிடையாது கரங்களும்மலர்க்கைமானங்
கணிச்சிறுநீனிடையிடை விநுப்பதங்கண்டென்பாவப்
பிணிச்சிறைவிடுப்பதென்றே வெண்சொலிப்பெரி துந்தாழ்ந்தான்

இ-ள். அழகு அமைந்த திற்பரந்திரனையும் மிகவும் கருணை பொழிகின்றகனகபாபம் லெமலபொல பிரகாசிக்கின்ற கண்டத் தையும் நரனரு கைகளையும் மலர்போன்றகையில் மாண மழுவமு டையவராய் ஓபவாசனத்தின்மேலி ருப்பது பார்த்து என்னுடைய பாவப்பிரிப்புள்ளனை விடுவது என்றைக்கோவென்று சொல்லி மிகவும்பாண்டியன் வணங்கினான் - எ-று.

கலிவிருத்தம்.

அண்ணமலைபுடையம்மழ விடையாயணிசடைசேர்
தண்ணமலைபுடையபெமை யுடையாய்துத்தரூபி
கண்ணமலைபுடையாவினை கடவாரறிவரிவற்
கொண்ணமலைபுடையபுமை யுண்ணமுலைதலைவா.

இ-ள். அண்ணமலை யென்னும் பெயரை யுடையவரே இள மையாகிய ரிஷபவாகனத்தையுடையவரே அழகுள்ள சடையில் குளிர்ந்தகங்கையை யுடையவரே எங்கோ யாட்சொள்ளைய வரே நெற்றியிற் கண்ணுடையவரே பாசிசாஸிப்பபடாத வசலா யத்திருக்கின்றவரே உண்ணமுடையாகிய பார்வதியம்மைத் தலைவ ரே-எ-று.

மையாகியபிணையேதுனையொருமான்னில் வலமாப்ச்
செய்யாததுசெய்தேனினு திரென்னுரைசெய்தான்
பொய்யாதவன்மொழிகின்றது கண்டேயருள்பொழிவுற்
றையானமுடையான்மழ விடையானிவையருள்வான்.

இ-ள். தீவினையையுடையவனாகிய நான் உம்மை ஒருகுதிரையிலேறி வலமாகவந்து நான் செய்யத்தகாத காரியம் செய்ததனாலே பொறுத்தருள வேண்டு மென்று பொய்யில்லாத பாண்டியன் சொல்ல அதைக்கேட்டுகிருபையுண்டாகி இளமைபொருந்தியரிஷி பவாகனராகிய ஐந்து திருமுகத்தையுடையபரமசிவன் அருளிச்செய்தார். எ-று.

கக

மன்னுமகபதிநீயெமை மதியாதொருகுசலி
மன்னுள்விடலுற்றாயத னுலேநரவடிவா
யின்னாதனபெற்றாயினி யிமையோரதிபதியாப்
பொன்னாடையென்றேவர மொழிந்தேயிறைமறைந்தார்.

இ-ள். வச்சிராங்கதபாண்டியனே நீபூருவஜென்மத்தில் தேவேந்திரனாயிருந்தாய் அந்நாளில்நமமை அலட்சியஞ்செய்து வச்சிராயுதத்தை நமமேற்றியோகமசெய்தாய் அதனாலேபூட்டியில் மனிதனாகப்பிறந்து துன்பமடைந்தாய். அதன்பின்பு நமமைப் பூசித்து வலம வந்தபடியினாலே இனித் தேவர்களுக்கு அதிபதியாக தேவலோகத்துக்குப் போவென்றுவரங்கொடுத்து சுவாமி மறைந்தார்

அருளைப்பதிவளமிப்படி யருணாபுரிநீனைவார்
மாணத்து களடையார்ச்சிவன் வடிவானவரென்றான்
கருளைக்கொருகடலேபர கதிபெற்றனமென்றே
சரணத்திடைபணிந்தார்நமன் றனைவாட்டியதவத்தோன்.

இ-ள். அருணாசலத்தின் வளமிப்படி இத்தலத்தை நீனைப்பவர்கள் மாணத்தன்பம் பொருந்தாமல் சிவசாஸ்திரம் பெறுவார்களென்று நந்திதேவர்கொல்ல எமன்வாடும்படிசெய்த தவமுடைய மார்க்கண்டேயர்கேட்டு கிருபாசமுத்திரமானவரே உமமாலேபரகதியடைந்தேனென்று அவர் பாதத்தில்வணங்கினார். எ-று. சஅ

இக்கதையின்பொருளானதொ ரெழுத்தாடி லுந்தெளிந்தோர்
தக்காருடன்படித்தோர்சிவ சாயுச்சியம்பெறுவார்
முக்காலமுமிதுகற்றவர் வினவிப்பொருண்முடிப்பார்
புக்கார்சிவகதியென்பது புதுமைப்பொருளன்றே.

இ-ள். இக்கதையில் ஒருஎழுத்தினது பொருளாயினும் அந்நீதோர்களும பெரியோர்களோடு படித்தவர்களும் சிவசாயுச்சியடைவார்கள் திரிகாலத்திலுமிதைக்கற்றவர்களும் இதின் அருத்தத்தைக் கேட்டுமுடிப்பவர்கள் சிவகதியிற் சேர்வார்களென்பது ஆச்சரியமாமோ.

ஆ ரு வ து.

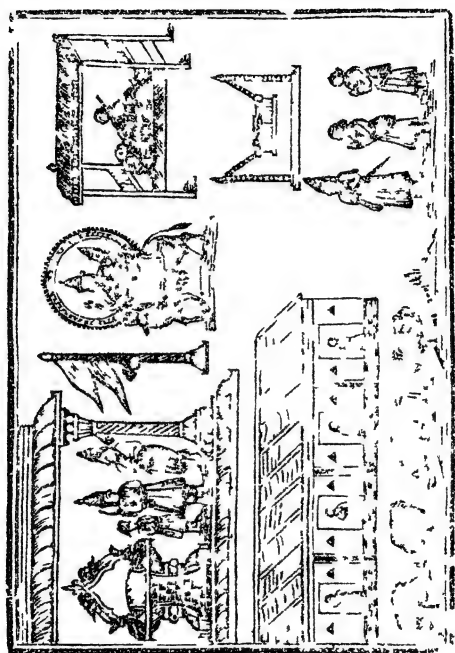
வச்சிராங்கத பாண்டியன் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

—(C)—

ஆக-திருவிருத்தம் சசக.

உ

சிவமயம்.

(ஏழாவது)

வல்லாளமகா ராஜன் சருக்கம்.

கவிநிலைத்தறை.

பாசமுற்றவச்சிராங்கத பாண்டியன் சீரை
வாசமாய்நவின்னோமினி * நாமவல்லாளனுக்கு
சசனே மகவாகவந்தெய்திப்புன்னுறுதி
சையாயருள்செய்ததை யுமக்குரைசெய்வாம்.

இ-ள். சந்திரசடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடைய பா
தபதுமங்களில் மிகவும் அவாவ்ணையுடைய வச்சிராங்கத பாண்டி
யன் சரிதையைச்சொன்னோம், இனிவல்லாளமகாராஜனுக்கு பர
மசிவமேடபுத்திரனாகித் தோன்றி மறைந்து பின்னர் அக்கடவுள்வி
கம்பின்கண்வெள்ளிடையின் மீதேறந்து அவ்வரசனுக்கு அருள்
சுரந்தையும் மார்க்கண்டேயமுந்வரே உமச் சூச்சொல்லுகிறோமெ
ன்று நந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்-எ-று. க

* அதியில் விஜயநகரத்தையரசாண்ட கிருஷ்ணதேவராயர்
விஜயத்தாலும் பிரதாப உருத்திரயத்தாலும் மேற்படி வல்லாள
மகாராஜன் வமிசந்தெருந்துக் கொள்ளலாம்.

மணிகொழுத்திடு மாடமாளி லகதவழ் சோலை
திணிகளம்பரத்தினையுறு சிறப்பினையார்ந்த
கணிகையாமலர் கற்பினையருந்ததிதனக்கே
பிணையெனச்சொல விசைக்குமாவருணையம்பதியாம்.

இ-ள். மாணிக்கம், மரகதம், வயிரம், வயிரேரியம், கோமே
தகம், புட்பராகம், இந்திரஜீலம், முத்து, பவளமென்னும் நவமணி
களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாடளி ன்களும் ஆகாயத்தையளாவி யு
யர்ந்துதிஞ்சவைக் கணிகளை உதிர்க் குஞ் சோலைகளும் மலர்ச்சோ
லைகளெவ்வும் நிறைந்து பரிமளிக்கவும், அருந்ததிகொப்பான வ
டிவழும்சுற்பும்வாய்ந்த கணிகையார்கள் வசிகுகும் அருணாசலமெ
ன்னும் தலமாம். எ-று.

எழுசீர்க்கழிநெடி ளாகிரிய விருத்தம்.

இத்தகைசிறப்பை வகித்திருநருக் கிறைவன் வல்லாளனென்
றிசைக்கும், சத்திய மொழியானற்குணமுடையான் தன்னுயிர்மன்
னுயிராகப், பத்தியாய்நாளும்பாதுகாத்திடுவோன் பகருநுஞ்சேர
னற்குலத்தோன், அத்தனாடியை நித்தமுந் துதித்தே யவர்திருப்
பணிசெயவந்தோன்.

இ-ள். இத்தன்மை பொருந்திய புகழ்நையுடைய அம்வரு
ணாசலம்என்னுந் தலத்துக்கு அரசனாகியவல்லாளமகாராஜனென்ப
வன்மிகவும்சத்தியவாக்கிபுழையவன், நற்குணமுடையவன் சகல
உயிர்களையுந்தன்னுயிற்போற்பாதுகாப்பவன் செப்புதற்கரிதாகிய
சேரனுடைய அக்கினிவிமசித்திலுதித்தவன். ஐகதிசனாகிய பரமசி
வனுடைய உபசரணம்புயங்களைத்தினந்தினம் திரிகாலமுந்துதிசெ
ய்பவன் அக்கடவுளினதுதிருப்பணிசெய்யும் பொருட்டு ஓர்வடி
வாயுதித்தவன்.

பிறர்பொருளாசை யற்றவன் நனது பெண்டிரை யன்றிமற்
றோரை, முறைபுடன் நமக்கை தங்கைய ரென்ன மொழிந்திருந்
னையுடையோன், நெரியுடனறி லொருபங்கு குடிக ணிலையுடன்
றாப்பெறும் நெறிபோன், கறைமிடற் றண்ண லாலயப் பணிக்கே
கறுத்தகந்தியற்றுநல் லன்பன்.

இ-ள். ஒருவன்பொருளின்மீதுஇச்சையென்பதைமறந்தவன்
தன் மனையிரையன்றி மற்ற ஸ்ரீகளைத் தமக்கைமார்களைப் போ
லவும், தங்கைமார்களைப்போலவும் மனதிற்பரிவுகொண்டு பேசுப
வன்குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருபங்கு பகுதிபெறப்பட்டவன், ஆ
லாயமுண்டகண்டராகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசரது ஆலயத்திருப்பிணி
யைமனக்களிப்போடும் நடத்தும் மேன்மை பொருந்தியபத்தியை
புடையான். எ-று.

நீதியாய்புலியும் பகவுமோர் துறையி
 நெருங்கியே புனலுண்டுவசிக்கும்
 போதனை யருளும் வேதியர் மறையைப்
 புகன்றிட யாவருங்கேட்பார்
 ஆதியாங் கடவு ளருள்பெற நகரை
 யலங்கரித் தற்புதஞ்செய்வார்
 வீதியிற் புனலைத் தெளித்துமின் னார்கள்
 மேம்படு கோலமுமிடுவார்.

இ-ள் அரசன் ஆலையால் புலியும் பசுவும் ஓர் துறையிற் சேர்ந்துதண்ணீர் ஈருந் திக் களித்துவிடையாடி வாசஞ்செய்து வரும், வேதகாசமங்கையுணர்ந்து உபதேசிக்காமல் அந்தணாசன்களையும் வேதபாராயணம் யாவருமபத்தியோடுந் கேட்பார்கள், ஆதியாகவும்ஓப் பற்றதாயுமிளங்குங் கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசருடையதிருவருளப்பெறும்பொருட்டு அநநகர் முழு கம் வீதிகடோரும வரிசை வரிசைபாய்மகரதோரணநகரம மானிலைத் தோரணங்களும் விருஷபத்தாவாங்களுதூக்கி எஞ்சும் சுகந்தபரிமாம வீசும் புட்பங்களால் அலங்காரஞ்செய்து வீதிகளில் மங்கையர்கள் வாசனை கமழஞ் சுவடுதளித்து விதித்திரங்களாகிய கோலங்களை யிடுவார்கள். எ-று.

மாதமும்மாரி சொரிந்துவேளாண்மை
 மாறிலாச் செழிப்புறவினையும்
 சாதமென்போரை யசகணமாய் தத்தே
 தழைக்கவோ தறுசுவை யளிப்பார்
 மாதவாக் கேவல் புரிந்தவர் கேட்கும்
 வாகையெலாந்தந்தருள் பெருவார்
 நீதனை லயததி நெய்விளக் சமைத்து
 நீரநதரம் பூசித்துவருவார்.

இ-ள் அவ்வருணையப்பதியென்னுந் தலத்தில் மாதமும்மாரி பொழிந்து வேளாண்மை எந்நாளுந் குறையாது சேழித்தேரங்கி விளைந்து வரும் அல்லாமலும் அநநக நன் யாவரேனும் பசிப்பிணி யால் மெலிந்து வந்து புடிபடுவேண்டுமென்று வினவுவார்களை அக் கணமே அழைத்து சயிதயோபசாரஞ் செய்து சைத்தல், புனித் தல், கார்த்தல், உவர்த்தல், துவர்த்தல், தி, தித்தல் என்னும் அறு சுவையோடுங் கூடிய உணவை திருப்தியாகச் சொடுத்து உபசரிப்பார்கள், மேலும் தபோ மகிமை யாபுடைய குணமுடையவர்கள் சொல்லுங் குற்றேவல்களைப் புரிந்து இச்சித்தக் சேட்ட வஸ்தக் களையெல்லாங் குறைவில்லாமல் சந்து அவர்கள் அருளைப் பெறுவார்கள், இஃதல்லாமலும் நீதனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசருடையத்தில் எங்கும் பிரகாசம் பொருந்தத்தக்கதாய் திருவிளக்குகள் அமைத்து அக்கடவுளை என்னும் பத்தியோடும் பூசித்து பணிந்து வருவார்கள். எ-று.

கல்கிருத்தம்.

இந்த வண்ண மிறைவன் விதிப்படி
அந்த மாநகரானதி ந்துலநாள்
எந்தச் சீநு மிருக்கம ன்பேர்சொல
சந்த நீசிறி தின்றென்றுதாழ்ந்தனள்.

இ-ள். இத்தன்மையாய் அரசன் செங்கோன் முறைப்படி யாதுங்குறைவில்லாமல் அந்நகரம் செழிக்கோங்கிவி நுககையில் ஷ ர்நாள்மன்னனாகிய வள்ளல மகாராஜன் தனக்கு அண்ட வன நாளா ளல்லாச்சிறப்பும் பொருந்தி பிருக்க நாம் எடுக்கணதது ம் செமோ ந்தமுத்தமிடவும் அவை கூறும் இனிய மழல் சொர் ளார் ஸரணு ணந்தமுறைவும் பின்னர் நடபெயரைச் சொல்லவும் மின் ளாயில்லா மற்போயிற்கே என்று பனம் வெதுமபி மிசவும் ஆன்பமுற்றன்.

ஐயன் பூசை யகிற்குறை வேவளிக்
வைப நீதிபின் மாறுவதோ வன்றிக்
கொய்ம் மலர்களிற் கோதுறச் செய்வதோ
செய்யும் வண்ணமென் செப்பவு ம நமச்சரே.

இ-ள். சகதீசனாகியும் மாமயேசனாகியும் எனை யாட்கொள் ளும்பொருட்டு எழந்தநாளிடுங்கும ஐயனாகிய ஸ்ரீ அருணரலோ ருக்குப் பேதையேனற் செய்யப்பட்ட பூசையில் எதேதுங் குற யுளதோ அல்லது இவ்வுலகநீதி நடத்துவதில் மாறுபாடாகிய குற தங்களுண்டோ இதுவல்லாமலும் நம் கடவுள் அர்ச்சிதப் பவன் யும்பொருட்டு கொய்த மலர்களிலே தேனுங் குறைபுண்டோ என செய்கென் அறியேன் இவியான் செய்யும் விதியாது கூறுவீர்கல மந்திரிகளே என்றான் வல்லாளமகாராசன். எ-று.

அண்ணலே நமையாதரித் தாண்டிடுங்
கண்கள் மூன்றுடை யானறை கருணையால்
நண்ணு மாதலர் யார்க்குநல் லன்புடன்
றிண்ண மாயறஞ் செய்பின் மகவுண்டாம்.

இ-ள். எங்களிறைவனே நம்மை யாட் கொள்ளும் பொருட் டெழுந்தநாளிய சகல புவன கர்த்தாவாயுஞ் சர்வாந்தரியாம் யாயும் திரிநேத்திர முடையவராயும் அடியார்க ளிடத்தில் வி னங்கும் ஸ்ரீ அருணா லேசரது மேன்மை பொருந்திய கரு ணையினால் நம் பதியை நாடி வரும் ஆதலர் முதலிய அந்தணர் களும் இன்னும் மற்ற எவர்களும் எதைக்கேட்ட போதி லும் அவைகளை இல்லை யென்னுது அவர் மனங் கனிப்பாங்கம்

படி உள்ளன்போடும் நல்குவோமாயின் புத்திரனுண்டாமென்று
சொன்னார்கள் மந்திரிகள். எ-று. . (௯)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

சந்தரவருணைநாதா துவக்குநிரநாபினுள்ளே
வந்தவரெதுகேட்டாலும் வழங்குது மெனவிப்போது
அந்தரமளாவநீங்க வழகியதுவசநாட்டி
நந்தலிலென்போரோங்க நன்முரசறையச்செய்மின்

இ-ள். சோமநாதரக்கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசர் வாழ்
ம இப்பதியின்சண் வந்தவர்கள் எக்தப்பொருளை விருமபிக்கேட்
டாலும் குறைவின்றித்தருகிறோம் வாருங்கள நற்றவர்களே என்
று கரங்களை நீட்டி யழைப்பதுபோலும் அவ்வெலையுட்புக்க மாந்
தர்களைக் கிவியென்னும்கிணி யனுகாமநறுர்த்த ஆகாயபரியந்த
மளாவியுயர்ந்து படபடாகாஞ் செய்யும்படியாய் அடிகியலுர் துவ
சம் நாட்டி என்பெயர் எங்கனுஞ்சிறச் சூழப்பொருட்டு எழுகடலொ
ளிகளைபுங் கமலீகரித்து இடி முழக்கமபோற பேரொளிகாட்டும்
முரசமார்ப்படி செய்யுங்களுண் று வல்லலராதன்-எ-று. (௧௦)

தாத்கிரிமுற்றுநற் தழைக்குமெங்கோனேகேண்மோ
சாத்திரம் புகழுமீசர் தாடொழுகுதொண்டர்மூப்பர்
தோத்திரவிநவலோகன தோன்றியவண்ணமீனப்
பாத்திரரோராமென்று பகர்ந்தனரமைச்சரானோர்.

இ-ள். நெடியகடல்குழந்த உலகமெங்கும் மிகுத்தகிரித்தீயை
விரியச்செய்த எங்களரசே இருக்குயசர் சாமம் அதர்வணம்
னும்நான்குவேதங்களும் ஆறுசாத்திரங்களும் புகழத்தக்க உமாம
கேசனாகியஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய உபயசாணம்புயங்களைப் ப
ணியுமெய்யன்பர்முதலியவர்களின் மனதிற்குநெறியவண்ணம் அ
ளித்து களிப்படையச் சேவிக்கும்படியாகிய பாத்திரரோ நாம்
இறைவனேயென்று மொழிந்தார் மந்திரிமார்கள் எ-று. (௧௧)

பூவிலப்பொருளைக்கேட்கப் போகுமோகேட்கிலவ்வா
றியாவராயினுந்தானல்கா ராதலாற்புகன்றவண்ணத்
தீவிரமாகச்செய்வி ரெனத்துவசத்தைநாட்டித்
தேவர்தாடனவுமோங்கச் செயமுரசறையித்தாரால்.

இ-ள். இவ்வுலகில்லாத பொருளைக் கேட்கப் போமோ அவ்வாறுகேட்டபோதிலும்தாவரேனும் எத்தன்மைவாய்ந்தவரா னாலுங்கொடார் ஆகையால் யான் உங்களுக்குரைத்த விதியின்படி கொப்பெனச்செய்வீர்களென்றந்த மொழியைக்கேட்டுமந்திரிகள் துவசத்தைநாட்டிவானுலகளவும் பேரொலி முழக்கம் எட்டும்படி ஜெயமுரசறைவித்தார்கள்-எ-று. (௧௨)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

நாதன்வாழ்ருனை நகரினில்வேந்த னாட்டிய துவசத்தை யோர்ந்து, பிதளத்துள்ளவிருத்தர்காமடிகொள்பூரியருடன்மிகச்சி றந்த, மாதவர்மரையோ ராதுலேனை மாந்தர்வந்தனுகின்மற் ற ன்னோர், ஏதமில்வேண்டும்பொருளடைந்தென்று முலகுவாழ்வுறு வமென்றிசைவார்.

இ-ள். நாதனாகிய ஐகதீசன் ஸ்ரீ அருணாசலேசர் வாழும் அ ருணையம்பதியின்கண் வல்வாளமகாராஜனால்தருமக்கொடிநாட்டி யிருப்பதாய்கேள்வியுற்ற நெடியகடல்சூழ்த்தவையகத்திலிருக்கும் விருத்தர்பிராமணர் தபோதனர் முனிவர் கழைக்கூத்தர் யாசகர் முதலிய யாவரும் பத்தியோடுங் கூட்டங் கூட்டமாய்க் கூடி வந்து தத்தம்வறுமைக்கும்படியாய் லீவண்டியவைகளைப்பெற்று குறை வின்றி வாழ்வேமென்று அரசனிடம்வருவார்கள்-எ-று. (௧௩)

வதுவைசெயப்பொண்வேண்டி வந்தோருக்காயிரம்பொன்வ ழங்கிப்பின்னும், கொதுவைமனை நிலம்பணிதிகொற்றவனே யதை மீட்டுக்கொடுமென் றோர்க்கத், ததியிலீராயிரம்பொன் றந்தவரை மகிழ்ச்செய்ததன் பின்னாங்கு, முதுமறையோருப நயன முடிக்க வென்றாலவர்க்குறிதிமுன்னூறிவார்.

இ-ள். விவாகஞ்செய்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆவ லோடு அரசனைநாடிவந்து கேட்டவர்கள் மனம் திருப்தியடையும் படி ஆபிரமாயிரமாகப்பொன்கொடுத்தும் பின்னர் ஆபரணதிமு தலிய மண்மனையாவுங் கொதுவைவைத்து மீட்டுக்கொள்வதற்கு ஏதுவில்லாமல் மூழ்கிப் போகின்றது அரசர்க்கரசனாகிய எங்கள் கோவே தேவரீர்அவற்றை மீட்கும்பொருட்டுத்திருவருள் சுரப்பி ராயின் மிக்க புண்ணியமாமென்று பணிந்துவினவியவர்களுக்கிரங் கி அக்கணமேஇரண்டாயிரம் பொன்கொடுத்து அன்னவர் மனம கிழ்ச் செய்வித்தும். அதன் பின்பு வேதூகமங்களை புணர்ந்த பெரி

யோர்களாகிய அந்தணர் வந்து அருணனை ஆசீர்வதித்து மசாரா ஜனே உபநயனம் நடத்தவேண்டி யிருக்கிறதென்று அறிவிப்பார் களாயின் அவர்களுக்குமுந்தாறு பொன்கொடுத்து மகிழ்ச்சையி ப்பார். எ-று. (10ச)

ஆலயத்திலுள்ள மணிமண்டபமுஞ் சூழ்மதினு மவமாமென் னிற், கோமுகுறை வமைப்பதனுக் கிறையவனே திரவியங்கள் கொடுப்பாயென்னச், சீதமுட னிருபதினியிரம் பொன்னுந்தந்து சீர்செய்யென்றான் பின், ஞாலமதினமடந்தருமஞ் செய்ய வைம்ப தாயிரம்பொன் னல்கினானல்.

இ-ள். ஸ்ரீ அருணாசலேசன் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலுள் நவமணிகளினாலுஞ் சந்திரகார்த்தக்கர்களினாலும் அமைத்துப் பிர காசம்பொருந்தியிருக்கும்படி ஆகாயத்தையளாவி மேகங்கள் தவ முஞ்சற்று மதில்களுங் கிலப்பட்டிருக்கின்றமையால் அவைகளைத் திருத்திச் செய்யும்பொருட்டுப் பொருளுதவிசெய்யவேண்டும் மகா ராசனையென்று கேட்குங்கால் அரசன் மிக்கபத்தியோடும் ஜகதீ சன் திருப்பணி நிறைவேறும் பொருட்டு இருபதினியிரம் பொன் கொடுத்தச் சீர்திருத்தஞ் செய்தும் பின்பு உலகின் படம்புதுக்க வேண்டுமென்று லவைசளுக்கு ஐம்பதினியிரம் பொன்னுங் கொடு த்தான். எ-று. (10ரு)

அந்தகர்க்குஞ் சங்கவர்க்கு முடவருக்கு மேழைகட்டு மாய த்தென்று, வந்தவர்க்கு மாதுலர்க்கு மாறாத சஞ்சலமும் வறுமை நோயால், நொந்தவர்க்குஞ்சொலுமின்ன மற்றவர்க்குத்தினந் தின மும் துவன்றவாறு, சந்தமொடு பரிசளித்தில் நாரதரு மேமாரந்தங் றன் சார்ந்திட்டாரால்.

இ-ள். கண்ணில்லாதவர்களுக்கும் சோகி சங்கமர்சனுக்கும் ஈரசரணதிகளற்றவர்களுக்கும் வினைவழிடால் வெவ்விய ஆபத்தி நேர்ந்து வந்தவர்களுக்கும் ஆதுலர்களுக்கும் கெடாததனப்பத்தை யடைந்து தரித்திரமென்னும் பிணியால் மெலிந்து மனம் நொந்த வர்களுக்கும் பின்னும் சொல்லும் சகல யாசகர்களுக்கும் சதாடா லமும் அவரவர்கள் விரும்பியவண்ணம் மனக்களிப்போடும் உதவி செய்வதை நாரதமுனிவர் கேள்விப்பட்டு வல்லாளமகாராசனிடத் திற்கு மிகுந்த கருணையோடும் எழுந்தருளிவந்தார். எ-று. (கச)

அனுசீர்க்கழி நெடிவாகிரிய விருத்தம்

மாதவமுனிவராங்கு வந்ததைமன்னனோர்ந்து

காதல்கொண்டமைச்சிசூழக் கடிதின்லாசைவிட்டுப்

பூதலவனெதர்சென்றேத்திப் புரிதனை மைழர் தவந்நு
ஏதமிட்டீடநல்கி யெழுந்தபின் னியமபுவானால்.

இ-ள், மகாதபோதனமாகிய நாரதமுனிவர் வரவைக்காவொ
ளிகளால் கேள்விப்பட்ட வல்லாளமகாராசன் மிடவும் அன்போடும்
சிங்காசனத்தை விட்டெழுந்த மா தீரிமுடியைய சேர்வைக்காரர்கள்
புடைசூழ்த்து வரும்படி அரசன் ஏறிசென்று பணரிதுதமியோங்
களை யாட்கொள்ளும் பொருட்டுத் திருவருள் கருதெழுந்தருளி
வந்த மாதாமே புண்ணியப்பொருளையென்று தூதித் தூபபேராள்
ந்தத்தோடும் அழைத்து வந்து குற்றமற்ற மணிகள் எந்தாமல்
பெற்ற பொற்பிடமளித்து அதிலெழுந்தருளிய பின்சொல்லுகருள்.

அயன்றவத்தினிலுதித்தே யழகியகரத்தின் வினா
வியமுறக்கொண்டுபாடும் மென்முனிவனேயின்று
நயமுடன்கொடியனென்பால் நாட்டமுற்றெழுந்தசெய்தி
தையபுடனருள்கவென்னத் தாபதரிசைப்பதானார்.

இ-ள், சிருஷ்டிகரத்தாவாகிய பிரமன் தடோடகிமையால் உ
தித்து சரோருகம்போன்ற அழகிய கரத்திலீனே இலக்காகக்
கொண்டு தியானஞ்செய்யும் மேன்மையொருந்திய முனியே தாங்
கள் நாடினுங்கடையெனாகிய பே, தயின்மேல் கருணைவைத்தெழு
ந்தருளிவந்த சங்கதியை அருள் செய்யவேண்டு மென்று பணரிது
கின்ற வல்லாளமகாராசனைப் பார்த்து நாரதமுனிவர் கூறுவார்.

தலத்தின்மேன்மகிமையுற்ற தாபதர்புகழ்மாவைம்
புலத்தினைவென்றமோனார் புதுமூவகவுள்வன்னிய
குலத்தினால்வருமன்னுதின் கோநிலத்தருமங்கேட்டந்
நலத்தினையறியவந்தோம் நவீன்றிடாயெனவுரைப்பான்

இ-ள், புண்ணத்தின்கண் மகிமை பொருந்திய முனிவர்களும்
புகழ்த்தக்க ஐம்புல்லுணர்ச்சிகளையும் வென்று மெய்யுணர்ச்சி பெ
ற்றபுண்ணியர்களால் சொல்லப்பட்ட சோமசூரியாக்கினி யென்னு
முக்குலத்தரசு நள் அக்னிகுலத்திலுதித்த அரசே நின் குற்ற மற்ற
மகாதானத்தின் பெருமையைக் கேள்வியுற்று அதையறியும் பொ
ருட்டு வந்தோமாதலால் உன் கருத்தை வெளியிடுவாயென்று நா
ரதமுனிவர் கேட்க அரசன் சொல்லுவான். எ-று.

முக்குலவரசருண்டென்பதும் அவருள் அக்கினிகுலமுண்டெ
ன்பதும், நதிருடத்தேன்மூவர் தள்ளருமபினின்றுந் தமிழ் வேந்
தர் தமையுத்தாள் என்னுந்திருவினையாடற் புராணங்கூறுமாற்றனு
முணர்க.

எழுசீர்க்கடி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மதுமுறையரிந்த தாபதர்புகழு மாதவமுனிவரேகேண்டோர்,
தனியிலென்னரசைத் தாங்கவுமென்பேர் சாற்றவுமகவிலாததனும்,
பனிமலர்க்குமுலான்பாகனூர்தொழும்பர்பரிவுடன்கேட்டவைமண்
மேற், கனிவுடனனிக்கத் துவசமதுயர்த்தேன் கடவுளின்செயலறி
யேனே.

இ-ள். வேதசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்த முனிவர் புழத்தக்க
மகாதபோபலமுடைய நாரதமுனிவரே எனியேன் அஞ்சையைத்
தாங்கிக் கொள்ளவுடின்னர் எனியேன் பொறை தொல்வெண்
மைந்தரில்லாமையால் மனமெல்லுதழங்குமுழையுடைய உபாதேவி
பாகனாகிய ஸ்ரீ அநுசாஸே சரடியாகள் இரசிததக்கேட்டவைக
ளை இல்லையென்னு கொடுக்கும் நியமங்கொண்டு துவசநாட்டி நட
த்திவருசிறேன் நம்மையாட் கொள்ளுங் கடவுளின்றி நுறாம் பா
தோ அறியேனென்றான் வல்லாளமகாராசன். எ-று.

திருவுயர் தரும நடத்துவர் மகிழேச்சே வரப்பெறுவரென்
றேநற், தருமநூல்களினுஞ் செப்துவதன்றித் தக்கவரும் புகலவத
னும், பெருகுமநதியு மதியுஞ் சடையிற் பெட்டிடனுறவெனாங்
சாக்குந், குருபா னருளாற் குழவிபுழுண்டாங் கொற்றவா செல
வருள் கென்றான்.

இ-ள். அழகியுயர்ந்த முப்பத்திரண்டறங்கையும் இரப்பவர்
களுக்கிலையென்னுமல் நடத்துபவர்கள் மண்மேல் புத்திரபாக்கிய
ங்களைப்பெறுவார்களென்று மேன்மை பொருந்திய ஆகமசாஸ்தி
ரங்களிற் சொல்லியிருப்ப தல்லாமலும் மறைவிதியுணர்ந்த பெரி
யோர்களுஞ் சொல்லுவார்கள் ஆதலால் எங்கும்பரவி மகிமையுள்
ளகங்கையையும் பிறைச்சந்திரனையுஞ் சடையிற்றரித்து என்பத்து
நான்கு நூறுபிரம் ஜீவபேதங்களைப் படைத்தனிக்கும் பரமசிவத்
தினருளால் மக்கட்பேறு பெறுவாய், எனக்கு விடைதருவாய்
அரசனேயென்று நாரதமுனிவர் விடைபெற்றுச் சென்றார். எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவன்ற னீதினைக் கயிலைவளர் பரமனுக்கு வழங்க வே
ண்டித், தன்னுமினி காதலுற்றுச் செல்லுகையிற் சிவகணங்கள் து
தித்துறிக், முன்னிலங்குஞ் சங்கரனை நாரதனும்பணிந்து பின்னர்
முனிவர் குழச், சென்னிமதி யணிந்த பிரான்றிருக்கோலங் கண்டி
றைஞ்சி செப்புவானால்.

இ-ள். வல்லாளமகாராசனுடைய நன்மார்க்கத்தையும் தரும பரிபாலனத்தையும் கயிலாயகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும்பார்வதி சமேதனாகிய பரமசிவனுக்குத் தெரிவிக்கும்படி யெண்ணங்கொண்டு தவத்திற் சிறந்த முனிவன் ஆசையோடுஞ் செல்லுகையில் அவ் ஊன் அநேக சிவகணங்கள் அடிபணிந்து துதித்து நிற்க முன்னம் பிரகாசித்துக்கட்டளைகள் விதித்துக்கொண்டிருக்கும் இரண்டாஞ் சங்கரனாகிய நந்திதேவரைப் பணிந்து புன்புமகா கபோதனர்களுந் தேவர்களும் முனிவர்களும் புடைசூழும்படி உமையவள் இடப்பா கத்தில் இலங்கைக் கொலுவிற் வீற்றிருநதிருக்குஞ் சிவபெருமானு டைய திருக்கோலத்தைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாய் பணிந்து நெழுந்து போற்றிய முனிவர் கூறுவார்.

தோகின்மிகு சுயிலைவாழ் தேவாதிதேவனின் திருத்தான் போற்றி, மாசின்றி விளங்கருணையம்பதியின் வல்லாள மன்னனென் போன், ஓசைபெறச்சுதன்பே வண்டிக்கொடி நாட்டியுலகி லுள்ளோ ருவந்து கேட்கும், பாசமுடனெதையேனுந் தருவென்று பறை சாற்றும் பன்மைக் கேண்மோ.

இ-ள். பிரகாசம் பொருந்திய கயிலாயகிரியின் வீற்றிருக்குந் தேவதேவனே, உன் உபய சரணங்கள்போற்றி, பூலோகத்தில்குற்ற மற்றுவிளங்கும் அருணையட்பதியென்னுந் தலத்துக்கிறையவனாகிய வல்லாளமகாராசனென்பவன் தன்பெயரை விளக்கச் செய்ய ஓர் புதல்வனை வேண்டி, யாவர் எப்பொருளை விரும்பிக் கேட்ட போதிலும் அவர் திருப்தி யடையும்படி தருகிறேனென்று கொடி போட்டு பறைசாற்றி நடத்திவரும் பெருமையைக்கேளும் எந்தையேயென்று பின்னுங்கூறுவார நாரதமுனிவர். எ-று

நீதியைவளர்ப்போ னுண்மையைக்காப்போ நெறிமுறைதளி ர்ப்பிறழாதோன், கோதினைக் களைந்த வாழ்மெனு முருவாய்க்குவயை த்துதித்தநற்பூடன், பூதலத்துமிர்க ளிபாவுர்தன்னுயிர்போற் புந்தி புட்கருதியே காப்போன், ஆகியே நினது பதமலர்த்துணையென்ற னுதினன் தொழுதுவா முன்பன்.

இ-ள். நன்மார்க்க நீடும்படிவளர்ப்பவன் சத்தியத்தைக்காப்பாற்றத்தக்கவன் செங்கோல் விதிபிசகாதவன் பாவங்கனென்னும் இருளைத்தூத்தியெழுந்த மதிபோன்ற தருமமாகிய ஷனியே ஓர் புதல்வன்கொண்டு உலகிற்றிந்து மேன்மைபொருந்திய புராசன் அல்லாமலும் பூமியில்வாழ்மன்னுயிர் யாவுர்தன்னுயிர்போல மனதநிலை ண்ணிக் காப்பவன் அடியவர்க்கெனியவன் ஆசிக்கடவுளாகிய நான்

வல்லாளமகாராசன்

கள் சரணகமலங்கனில் மனம்பொருந்திச் சதாக்காரமும் பணிந்து
துதிசெய்து வாழ்ந்துவரும் மெய்த்தொழும்பெனென்று நாரதமுனி
வர் பரவிக் கூறினார் எ-று.

அயுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வந்தமா முனிவன்கூறும் வாய்மையை யீசனோர்ந்து
அந்தவல் லாளன் றன்மை யாமுங்கண் டறிவோ மென்றே
சுநதைசெய் முனிக்கு மற்றத் தேவர்க்கு மிருடிகட்குந்
தந்தமா சீர்ம மெய்தச் சாற்றினான் தன்னே ரில்லான்.

இ-ள். அங்நனம்வநது வல்லாளமகாராசன் பெருமையைச்
சொல்லும் நாரதமுனிவன் மொழியைப் பரமசிவன் கேட்டு அவ்
வரசன் தன்மையைநாமுங் கண்டறியவேண்டுமென்று மனதில்
னைந்து துதிசெய்துக்கொண்டுநிற்கும்முனிவனுக்கும் மற்றத்தேவ
ர்கள் இருடிகளாயாவர்களைபுரத்தகம் இருபபிடம்போய் சேரும்ப
டி திருவாய்மலந்தருளினார் ஒப்பொருவருமில்லாத உமாமகேசர்.

அக்கணங் கயிலைநாத னளகையோன் நனையழைக்கத்
திக்கெலா மதிக்க வன்னோன் றிரண்டபொற் குவியல் தாங்கி
அக்கர வணிந்தவீச னருட்பதம் வந்து போற்றச்
செக்கரமே னியனு மங்கு சின்மொழி யருள லுற்றான்.

இ-ள். அக்கணமே கயிலாடபதியாகிய பரமசிவன் அளகாபு
ரிக்கிறைவனாகிய குபேரனை வரும்படி கட்டளையிட்டமாத்நீரத்தில்
எண்டிசையுமதிக்கும்படி அவ்வரசன் அளவிறந்த பொற்குவியல்க
ளோடும்பிரயாணப்பட்டு அரக்குடிணிகளாகிய உருத்திராட்சமா
லைகளையும் சர்ப்பங்களையும் ஆபரணமாகவணிந்த சிவபெருமானி
டம் வந்து அடிபணிந்துபோற்றி நிற்கச் செவ்வானம்போன்ற தே
ககாந்தியுடைய பரமசிவன் அங்நனம் சிலவசனங்களையருளுவார்.
எ-று.

அளகையா ளரசே சேனா மருணையம் பதிவாழ்வேந்தன்
உளமுறு தியைச்சோ திக்க வுன்னிய படியா னீரீவ்
வளமுறுஞ் சீவனாகி மாநிதி சுடனெம் மோடு
புளகமாய் வருக வென்று புகன்றனன் கயிலை நாதன்

இ-ள். அளகாபுரிக்கிறைவனே பூமியில் நாம் அருணையம்ப்
தியில்வாழும் வல்லாள மகாராசன் மனவலியைச் சோதிக்கும்படி
எண்ணங்கொண்டிருக்கின்றமையால், நீயும் சிறந்தசீடனாகி அளவி
றந்த பொருளோடும் நம்முடன் மனமகிழ்ந்துவரக்கடவையென்று
கூறினார்-எ-று.

மாலயனீருவர்கண்டு மனத்தினிலென்றுமில்லா
மால்கொரும்பராரு மலர்மழைசொரியவேத
நூல்களூர் துதிக்க யாரு நுமலிதற் கரிய மாதோர்
பாலொளிர் பரமன் யாரும் பரவுஞ்சங் கமராய் நின்றார்.

இ-ள். விஷ்ணுவும் பிரமணுங்கண்டு மனதில் ஒருநாளுநில்
லாதமகிழ்ச்சிகொண்டுபோற்றவுமதேவர்கள் மலர்மாரிபொழியவு
ம் வேதாகமங்கள் துதிக்கவும் யாவராலுஞ்சொல்லுதற்கரிய உமா
மகேஸ்வரியைஓர் கூறுகக்கொண்ட பரமசிவன் சகலரும் பணியும்
சங்கமராய் வேடங்கொண்டு நின்றார் ஂ-று

தேவுரை கமிலை வாழந் திருவுயர் சிவக ணங்க
யாவுமெம் மையநற்சீ ரருளினு லா னடி யானார்
பூவுல கினில்வல் லாளன் பொருநதூற் பதிய ராகக்
கோமுறையோர்கொண்டாடமாமருநதூனார்

இ-ள். தேவதேவனுடைய பரமசிவன் வாழந் கமிலையகிரியில்
யாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் அழகிய சிவகணங்க ளெல்லாம
ளமதையன் கருணாசத்தினால் ஆண்டுகளு நலங்கொண்டு உலகில
இணைபில்லாத சீர்த்தியையெய்திப் பிரகாசித்தக் கொண்டிருக்கும்
வல்லாளமகாராசன் வாழும்பதியைநேர்த்தி அரசுநீதியோர் கொ
ண்டாடிப் பணியத்தக்கதாகக் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளியிருக்
கூஞ் சிவபெருமாளேச் சூழ்த்து வந்தார்கள். ஂ-று.

எழுதீர்க்கடி லாசிரிய விருத்தம்.

கற்பினி டுபர்த்துங்கணவனை பிறைபோற் கருதுதாயொருவ
ரும்கையோ, பொற்புறுமைந்த ரில்லையோபசிக்குப் போசனமளிப்
புவரிலையோ, விற்பனமுடைய வாசர்களிலையோ கியப்புடனெங்க
ளைக் கூடிக், கற்பனையோடு மூதினப்படைக்குங்கன்னிய ரில்லையோவென்பார.

இ-ள். கற்பில் அநுத்தியைப்போல் மிகுத்தும் தத்தங்கணவ
னையே தெய்வமாகப் பாவித்து நடக்குந்தாய்மார்களொருவருமில்
லையோ அழகிய பெருமைதங்கிய வாய்க்கமகள் வாய்த்த மைந்தர்க
ளில்லையோ, அடியார்கள் பசுவேனை யறித்து அன்னங்கொடுப்பாரி
ல்லையோ, மறுந்தியோடுகூடிய அரசர்களில்லையோ, சந்துருஷ்டி
யால் எங்களைத் தொழுது அழைத்துக்கொண்டுபோய்ப்பத்திரசத்
தேரடும் அன்னம்பாலிக்கும் கன்னியர்சளு மில்லையோ வென்று
கூறுவார்கள். ஂ-று.

(கூட)

பொன்னளித்தாலும் வேண்டுவதில்லை. பூடணந்தரினும் யாழ் வேண்டேம், தன்னுமாமணிந ணல்கினும்விரும்போற் தொங்குமுத் தாரமுங் சருதோம், மன்னர்கள் செங்கோலரசின் பெயம்குவமுங்கி னுமனமதிலில்லை, அன்னமீந்தெம்மை யாதரிப்பாரே லன்புட னுண் ணுவோ மென்பார்.

இ-ள். செம்பொன் அளித்தாலும் விரும்போம் இரத்தினங்களை யழுத்திலிவங்கும் அழகியபணிகளையும் விரும்போம், பிரகாசம் பொ ருதிய ரத்தினங்களை அளித்தாலும் விரும்போம், முத்துமாலைகளி லும் மணம்வையோம், அரசர்கள் செங்கோலின் விதியைத்தந்த போ தினும் வேண்டோம், அறுசுவை பதார்த்தவகைகளோடும் அமுதளி ப்பார்களானால் மிகவும் இன்பமாய் உண்ணுவோமென்று அடியரசு ர்கள் கூறுவார்கள் எ-று.

நடக

நவ்வியங்கரத்திலிருந்ததைநீத்த நாதர்சங்கமருமேற்சீ
ரொவ்வியவருணமாசுரகர்த்தெருவி லொலிபெழக்குமுதவாய்மலர்ந்து
வெவ்வியபசியான்மொலித்தவரேற்க மேவுவபோலவுங்குவிச்
செவ்வியகொல்வைவாயராங்கணிகைத் தெருவினைச்சார்ந்தவறாஞர்.

இ-ள். அழகியகரத்தில் மாணத்துறத்தவராகிய சங்கமர் கிறப் போங்கி இலங்கும் அருணைபம்பதி வீதியில் ஓசைபெறத் தக்கதாகச் சொங்குமுதம்போன்ற திருவாய்மலர்ந்து கொடிதாதுபபசிப்பிணியால் துன்புற்று இரப்போரைப்போல வரற்றிச்சிவந்த கொவ்வைக்கனி போன்ற கணிகைமாதர்கள் வசிக்கும் வீதியில் வந்தார்பரமசிவனான சங்கமர் எ-று.

நடஉ

செண்டைபோல் விழிபுங் கிளிநிகர்மொழிபுங்கிளர்மதிவதனமு மென்பூச், செண்டைபார்குமுலுங் கரதமதுலவுந் தெங்கதின குரும் பைரேர்முலையா, ரண்டையி லிருந்து வல்விடியளவு மைங்கணைமார னாற்புறிபுஞ், சண்டையைபகற்றத் தருபொனையின்கான் சாற்றது மெனவவர் மொழியார்.

இ-ள். சேற்கெண்டை போன்ற அழகிய விழியையும் அஞ்சுகத் தையொத்த இனியவார்த்தைகளையும் ஆகாயத்திலிவங்கும் பூரணச் சந்திரோதயம் போன்ற திருமுகவொளியும் சீதளநிறைந்தகளபமலர் களாற் கட்டப்பட்ட பந்தைநிகர்த்து ஊசலாடுங்குமுலும் சுகந்தங்க ளைத்தமிழ்ந்து தென்னங்குரும்பைகளைப்போற் பிரகாசிக்கும் இரண்டி புயங்களையுடைய லனிதைபர்கள் பக்கலில் இன்றிசவு விடியுமனை

யிருந்து முல்லை, அசோகு, நீலோற்பலம், மாம்பூ, தாமரை, இவ்வைந்துமலர்களை ஐந்துகணைகளாகவும் கரும்பை வில்லாகவும் வளைத்து போர்புரிய எழுந்துநிற்கும் மனமதன் கணைவலியைத் தடுத்தோட்டும் பொருட்டுப் பிரியமாகக் கொடுக்கும் பொன்னைப் பகருவீர்கள் பெண்களையென்று சங்கமர் வினவியபோது அக்கணிகை மாதர்கள் கூறுவார்கள் எ-று. ௩௩

பையரவணிந்த பரமனைப்போன்ற பகரரும் ஐயகேள் யாங்கள், பொய்யதுமுரைபோம் உஞ்சகமுணரோம் புணர்தலுக்கோரிருண்முற்றும், தையலொருத்திக் காயிரங்கனகர் தருவதவவாறாகித் திடினயாம், மெய்யுடன் மெய்யும் பொருந்திய கலவி விளைத்து மனமதன் வினைதவிர்ப்போம்.

இ-ள். வெவ்வித விடங்கையுடைய சர்ப்பங்களை ஆபரணமாகவணிந்த ஸ்ரீகையையபதியாகிய பரமசிவனைப்போல் சொல்லுதற்கரிய சங்கமரே யாங்கள் பொய்வார்த்தைகளைப் பேசோம் வஞ்சகமாகிய துரோக சிந்தனைகளைபுங் கருதோம் ஓரிசவு முழுமையுஞ்சுலைகளை யனுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொருபெண்ணுக்கு ஆபிரமபொன் கொடுத்த மநியமமாதலால் அதுபோத றருவீராயின யாங்கள் எங்கன மனமும மெய்யும் ஒன்றுபடத்தக்கதாக அஷ்டவித ஆலிங்கமுஞ்செய்து அனங்கனையுங் கருந்தும் நானுமபடி புணர்வேமென்றாகா எ-று.

அறுசேக்கழிசெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பரத்தையாக னானை ததவணர் தந்துடனெவ வொருத்திகேரி பண்டாரத்தைக், சரததை நததுப நிறியாநீர எனவடிங்கனசாடி மிகக்கட்டுபாடா, யுரைத்துவிலைமாதாகனின் வீதியெலாநு சங்கமர யொளிசெய்து, வரததைமிகத் தருமருனை நகரினிலென் காதமட்டுருவசெய்தார.

இ-ள். அக்கணிகை மாதாகா சொல்லியவைபோல் அவா மரமும்படி கனகம்சொரிந்து வொவ்வொருத்திக்கோர் ஆண்டியை வியமித்து கங்குல விடியளவும்விட்டு நீங்காதாகொன்று கண்ணாடையி னாற் றெரிவித்து மிகவும் கட்டுப்பாடாக அக்கணிகைமாதர்கள் யாமும் வீதியெல்லாம் சிவனடியார்களாகவே பிரகாசிக்கும்படிசெய்து எண்ணிய எண்ணங்களையெல்லா முத்தற்செய்யும் அழகிய அருளை யம்பதி என்காதம்வரையிலும் சுரீதலிலே புரியச்செய்தார் சங்கமராகிய பரமசிவன் எ-று. ௩௪

விலைமாதர் தனித்தொருவரில்லாம லரிதாகி வெய்ய காமன், கலைமார்க்கப் படிமருவச்செய்த சங்கமரும்நீங்கிக் கமமுமானன், விலைமார்க்கமாய்நீட்டி டீடனுடன் மேவவத நலத்தை யானுஞ், சிலைமார்க்கமறித்தமன்னன் கண்டெதிர்சென்றிறைஞ்சியழைத்திருத்திச்சொல்வான்.

இ-ள். விலைமாதர்கள் தனித்து எங்குங்கிடைக்காது அரிதாகச்செய்து கொடியமன்மதன் சாஸ்திரவிதிபின்படி அஷ்டவித ஆலிங்கனமும் நகக்குறி தந்தக்குறிதாடனங்கள் அறுபத்துநான்கு விதவிலைகள் இவைகளையுஞ் செய்யச்செய்த சங்கமராசிப செகதிசன் அவனின்மேலுந்து பிரகாசமும், பெருமைபும் பொருந்திய நன்மார்க்க நிலையைப்பரிசோதிக்கசீடனாகிய அளகேசனோடும் அரசன் அரண்மனையைநோக்கிச் செல்லுதலில் அப்பதிக்கிறைவனாகியும் தனார் விவதமார்க்கம்பாவும் பூரணமாபுணர்த்த மன்னனுமாகிய வல்லாளமகாராஜன் சங்கமர்வருதல்கண்டு எதிர்பென்றுபணிந்துபாற்றி யழைத்துக்கொண்டுபோய் நவமணிகளால்லங்கரிக்கப்பட்டு பிரகாசம்பொருந்திய அழகியவழிநின்ற காதனத்தில் எழுந்த நளச்செய்து அஞ்சலியத்தனுப் பின்று கூறுவான். எ-று.

நௌ

வேறு.

பண்ணியதவமோவன்றிப் பாரினிவியானியற்றும்
நண்ணிபகருமம்பாதோ நயங்கிவ்வாறுநல்கப்
பண்ணிபவசமோதேவர் பொன்னடிவருந்தவிவரு
கண்ணியமுறுவேன்றங்கள் கடைக்கணும்பெருவேனென்றான்.

இ-ள். தமிழேன் செய்தகவப்படுதே அல்லதுயீ அருணாசலேசர்வரும் இவ்வநீணயம்பதியில் எளியேனறச்செய்யப்பட்ட கிரியைகளின் புண்ணியமோ பரமசிவத்தைப்போலெழுந்த சங்கமதேவரின்பிரகாசம் பொருந்திய தங்கமபமாகிய உபயசரண கமலங்கள்வருத்தமுறும்படி இங்ஙனம் அநுள்சரந்தவிதியாதோ அவற்றைத்திருவாய்மலர்த்தருளினால் அத்தன்மையா யடியேனிடத்திற் கண்ணியனுதல்லாமலுந்தேவரீர் கருணாகடாட்சத்தினால் தேய்வேனென்றான் வல்லாளமகாராசன். எ-று.

நௌ

மன்னர்களரசுநீதிமார்க்கமும்நீடுவாழி
உன்னையாங்கருதினந்த தோதுவமுறுவில்மாரன்
பன்னுமைங்கணையாவின்று படுத்திநெதுபரைமாற்றக்
கன்னியைநல்கிநீர்த்தி கடலேழும்வயங்குமென்றார்.

ஆ-ள். இப்பழமண்டலத்திற் கீர்த்தி பொருந்திய வல்லாளமகாராஜனே உன் அரசும்செங்கோன் முறைமையும் நீடுழிகாலம்வாழி இப்போது உன்நையாம் வேண்டியவந்தகாரணம் யாதெனில், உருகியியாகிய மண்மதனாலெய்யும் முல்லைஅசோகு நீலோற்பலம்மாம்பூ தாமரை மலவென்று சொல்லப்பட்டஐந்துகணைகளினாலும் இன்றுயாம்படுத்துன்பத்தைநீக்கும்பொருட்டு ஒருமாதை எனக்குக்கிட்டும்படிசெய்வையேயானால் உனகீர்த்தி ஏழுகடல்கூழ்த்த இவ்வையகத்திற் பிரகாசக்குமென்றார் சங்கமராகிய பரமசிவம் அ-று. 16 அ

இதைவிடதேவரீருக் கெழின்மணமுடிப்பிப்பேனென்
றதையுணர்ந்தையரானே ரரசேகேளதுமாதொல்லை
வகைசெயுங்காமேநோயை மாற்றுதல்வினை மாதர்க்கே
புதையல்போற்றெரிபுமென்று புகன்றனர்பெரியோராங்கு

இ-ள். இவ்வாறுபரமாதரை இச்சித்துத் தரிவதைப்பார்க்கிலும் எக்காலமும் தேவநீரைவிட்டகலாமலிருக்கும்படிசிறப்போங்கியமணஞ்செய்து வைக்கின்றேரெனன்று மிகுபத்தியுமபரிவுங்கொண்டுரைத்த வல்லாளமகாராசனது அன்புநிலையயறிந்தசங்கமராகியசிவபெருமான்சொல்லுகின்றார் அரட்சனேஇப்போது நீசொல்லியவார்த்தைகொடியதுன்பத்திற்கிடமாயும், சுடாமுன்மெழுகுபோல் மனம் ஒருங்குபடுத்தாமல்பலவிதகோலங்களை உண்டுபண்ணி அலையச்செய்யும்அதுவல்லாமல் பஞ்சேசுந்திரியங்களுந்தடுமாறி காமவெகுளி மயக்கத்தினாலநாவறட்சிசெய்யும் சுகப்பிணியைப்போக்கும் அவுடதம் விடமின்னுர்களுக்குக் கைவல்லியப்பட்டதேயன்றி இதரமான மாதரநியார்கள் ஆதலால் அவரால் என்டுணியைமாற்றுவிப்பாயென்று பெரியோராகிய சங்கமர் கூறினார். எ-று.

௩௬

நிட்டைசெய்வோர்க்கும்போக நிகழ்த்துதல்களே தங்க
ளிபட்டத்தின்படியான்செய்வே னென்றிறைகாவலோரை
விட்டதினெனவிற்பீரார் வேசையாமொரு பின்னானை
இட்டமாயமுந்நென்ன வேகினர்வாயலின்மிக்கோர்.

இ-ள். இவ்வாழ்க்கையைக் கடந்துதரதாவிஷ்டைசெய்யும் தபோ
தனர்களுக்கும் ஞானோபதேசஞ்செய்ச் சிக்கும் மகிமைபொருந்தியசங்
கமரோ, உமதுகருத்தின்படியே நடத்துகிறேனென்று அவ்ஞானகாவ
ற்காரரை அழைத்துரீங்கள் அதிசீக்கிரமாய் சிறப்போங்கிய கணிகை
மாதர்கள் வாழும்வீதியிற்சென்று அதிருபலாவண்யமுள்ள ஓர்நைய
லை அழைத்துவாருங்களென்று விடைகூர்க்காற்றினும் அதிவேகமாய்
க. க்கவ்வகாலாளர்கள் சென்றார்கள். எ-று. சய

சென்றுவேசையர்கள்வாழந் தெருமனைதோறும்புகுந்
நின்றங்குநோக்குங்காலை ஞெயமாய்நடனகீதம்
கொன்றைகுடியவெமநான்றன் குழமுனராடல்கண்டு
இன்றுதவாதென்றெண்ணி யிறைக்குவந்துரைப்பதானார்.

இ-ள். அரசன ஆனையைப் பெற்றுச்சென்ற தூதர்கள் அழகிய
விலைமாசர்கள்வாழும்வீதிகளில் மனைகள் தோறும்புகுந் துபுகுந் துபார்
ததுவநுடையில் ஒருவிடாகிலு நீங்காமல்சரலயதாளாததோடுககந்தப
ரதநாட்டியங்கள் விணுகரன சங்கீதமுழக்கத் தோடும் பொன்னிறம்
போன்றகொன்றைமாலையச்சூடிய சிவனடி யார்கள்வீடுகள்தோறும்
தனித்தனியாயிருந்து ஆனந்தித்துக்கொண்டிருக்குஞ்சமபிரமங்களைக்
கண்டு இன்றுமுடியாதென்று கருதினவராய் தமதுஅரசனிடம்வந்து
கூறினார்கள்-எ-று.

சக

எழுதிர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

அம்மொழியேயார்ந்தமன்னவன்வெகுண்டையமைச்சரை நோக்கி
யேபுகலவா, நமமொழியிறழ்வதன்றிருச்செயலோகாம்செய்தபூசை
யின்குறையோ, செம்மொழியார்தசங்கமர்கேட்டதெரிவையர்மிடை
ப்பதுமரிதென், நிம்மொழியவாமுனிசைப்பதுமுறையோவென்னவு
மமைச்சர்க ளிசைப்பார்.

இ-ள். இவ்விதமாய்த்தூதர்கள் உரைத்தமொழியைக்கேட்ட அ
ரசன்கோபித்துத்தன்மர்திரிமார்களைப் பார்த்துச்சொல்லுவான் நாம்
பரமசிவத்தின் அடியவராகியசங்கமருக்குரைத்தமொழிபுரண்டுபோவ
துறுகதீசனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலசன் திருவுளச்செயலோ அல்லதுநாம்
ஆண்டவனுக்குச்செய்த பூசையின்குறையோ, என்செயவேன்செவ்வி
யசொற்கள் பிரகாசிக்கின்ற சங்கமர்மம்மைநாடிக்கேட்டமாதர் கிடை
ப்பதுஅரிதென்று அவர்முன்நாமபுகழுவதுதருமமோவென்று துன்ப
ப்படும்வல்லாள மகாராசனைப்பார்த்து மந்திரிமார்க்கள்சொல்லு கின்ற
ார்கள்-எ-று.

சஉ

நிந்தையிற்கவலைபுற்றிடவேண்டாஞ்செல்லவேனேபதையோம்செ
ன்றுவிந்தைகொள்வேசைமாதிரைக்கொணர்வோம்மியாகுலம்விடுமெ
னவவர்வாழ், சந்தைகொல்வீதி யடர்ந்தவர்மனையிற் நங்கியகோலமு
நோக்கிப், பந்துநீர்முலைமேற் கந்தமுமணிந்தபரத்தையர்க்கெடுத்து
ரைப்பாரால்.

இ-ள். மனத்திற்கவலைகொள்ளவேண்டாம்அரசே, கடையர்களா
கியயாங்களைச்சென்று அடியவரஎண்ணியவண்ணம்அதிருபலாவன்யுந்

என்றணிகை வாதைக்கொண்டுவருவோம் தங்கள் துன்ப மொழிபுமென்று சொல்லி அவர்வாழும்பேட்டையாகியவிதி கனிற்சென்றுமனைகளிற் புகுந்து பார்க்கையிலங்குஞ்சிவனடியார்களாய் விளங்கிபிறப்பதைப்பார்த்தும் பந்துபோன்ற அழியாதனங்களினின்று சுகந்தபரிமளங்களை யணித்திருக்கும் விலைமாதர்களுக்குச் சிலவார்த்தைகளை எடுத்துச் சொல்லுவார்கள்-எ-று.

சாட

மைபுலம் வழிநேர்மாதர்கணெருங்கு வாழும்வீதிபிலொருத்தி, மெய்புலாமரசை நாடியபெரியோர் விரகதைத்தணித்திடுவாரேல், கைபுலாங்கடகப் பணிமணி வடமுங்கலித்திடு சதங்கையுமணிந்து, நெய்ப்புலர்த்திர்ப்பா லறுகவையன்ன நிசந்தரமுண்டிவாழ்நுவரே.

இ-ள். நீலோற்பலம்போன்றபிரகாசம்பொருந்தியகண்களையுடையபெண்கள் கூட்டமாய்வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் வீதியில்யாரானாலும் ஒருமாதுண்மைவிளங்கும்எங்களிறைவனாகாடி வந்தாங்கமர்வெவ் வியகாமரோபைத் தணிப்பாரேயானால் அவர்கள் இருகரங்களும் கடகமும் அவமணிகளால்மைத்த ஆபரணங்களும் முத்துமால்களும் ஓசையைக்கொடுத்துப்பாதர்ச்சங்கைமுதலிய நூபுரங்களை அணிவதல்லாமலும்கெய்ப்பால்திர்ப்பா லறுகவைபதார்த்தங்களோடும் ஷ்டுதுண்டு சதாசரமும் யாதும் குறையின்றிவாழ்வார்கள்-எ-று.

சச

இன்னவாழ்வமரச நரைக்கவும் மின்னிறைஞ்சியேயாங்களைல் லோரும், முன்னுபுலவடியாடிடம்பொருளிரவுமுழுமைபுமிருந்திடப்பெற்றோம், தன்னு நிவகிரகழிந்தபின்நிலிர்நாற்றது போலவா மமைச்சர், தன்னகஞ்சலித்து மன்னனுக்கஞ்ச சாற்றயுமாங்கவன் மொழிவான்.

இ-ள். இவ்வண்ணமாய் மத்திரிகளுரைத்தமொழிபைக்கேட்டபின்னலைப்போற்றுவவரும்இடையிணைபுடைய அக்கணிகைமாதர்கள்எதிர்வந்துநின்றபணிந்துபலவாறுகத்துதித்துகாங்கள்யாவரும்இன்றுபசற்போதேநம்மைபாட்கொள்ளும்புரி அருணாசலசருடையமெய்த்தொழும்பாகிய இவ்வடியார்களிட மின்றிவருவிடிபுமளவும் சுகலீலைகளுக்கிணங்கிடப்பதாய்ப்பொன்னிப்பற்றிக் கொண்டோமாதலால் இந்நாள்செல்லுமானால் தேவரீர்சொல்லியபடி நடக்கலாமென்று மொழிந்தவைகேட்டஅமைச்சர்கள் தத்தம்மனஞ்சலித்துஅவனின்னுரீங்கிஅரசனிடம்வந்துரைக்க அங்நனம்கூறுவான் வல்லாளமகாராசன்-எ-று.

அற்பமிது நமக்கரிதாயிருப்பதென்கொ ளந்தோவென்றயர்வுற்றா ன்கு, பற்பலவசித்தைதனி லேக்கமுற்றி திறையருளும் பான்மைதா னே, சுற்பரணைப்போலெழுந்த சங்கமருத் குறைத்தவண்ணத் தருவே னென்று, விற்பொருதும் வேந்தனதி விரைவாகக் கணிகையர்பால் மேவினானல்.

இ-ள். அற்பமாகிய இச்செய்கை நமக்குக்கிடைப்பதுதற்பலமா கவிருக்கும் காரணமபாது, ஐயோவென்று அரசன் துன்பமடைந்து பின்பலவிதமாய் மனத்தில் ஏக்கங்கொண்டு இதுவும் பரமசிவனுடை யதிருவிளையாடல்தானே ஜகதீசனைப்போல் வடிவுகொண்டு எழுந்தரு லிவந்தசங்கமர் எண்ணியவண்ணத் தருவேனென்றெழுந்து வில்வே நதியொளிரும் வல்லாளமகாராசன் மிகவுமதீவிரமாய் விலைமாதாகள் வாழும்விதித் துச்சென்றான். ௭-அ.

சுக

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

வந்தவரெதுகேட்டாலும் வழங்குதுமெனப்பதாகை
அந்தமளாவராட்டி யறித்திருநாளினின்று
சுந்தரசங்கமற்குச் சொன்மொழிப்பிறழாதென்னைப்
பந்தமாய்க்கரபவட்கிப் பதியினைத்தருவேனென்றான்.

இ-ள். நம்பதியை நாடி வந்தவர்கள் எந்தப்பொருளை எண்ணிக் கேட்டபோதினும் கொடுக்கிறோமென்று ஆதாயபரியநதம்பயர்ந்துப றக்குமபடி யாய்த்துவரமுயராதேடாததிவருமநாட்களில்இன்றுவிசு வேதனையால் மெழுகு மரமையாடிவந்த அழகியசங்கமருக்கு உமது கோலையகற்றுவோமென்று கூறியவண்ணம்மொருது ஆசையோடுங் காப்பாற்றியகணிகைக்கு என்னரசுக்குரிய இப்பதியையளிப்பேனெ ன்று உரைத்தான் வல்லாளமகாராசன் ௭-அ.

சுக

கரிபரியுடனும்வேண்டுங் கனகமுந்தருவேன்முத்துச்
சொரிசுகசுவிகையீவன் ரெல்லுலகாள் வதற்கிங்
கரியசெங்கோ னுநல்கி யவர்க்கியான்பணியுஞ்செய்வேன்
பெரியவர்விரகந்தீர்தாற பெற்றதாயெனக்காமென்றான்.

இ-ள். யானைகுதிரை முதலியவைகளோடும் தாங்கள் வேண்டிய பொன்னுந்தருவேன் இதல்லாமலு முத்துகளினால் அலங்காரஞ் செ ய்த பல்லக்குங்கொடுப்பேன் இப்பூமன்டமுமுமையும் யான்நனைத் தபோதினும் என்செங்கோலைக்கொடுத்தாளும்படிசெய்து அவர்கட்கு யான்பணிவிடையுஞ்செய்வேன் இன்றுநாடிவந்த சங்கமரதுகாமநோ

பைத்தனித்தால் என்னைப்பயிந்த அன்னைபுமாவர்கள் என்று அரசனாகிய வல்லாளமகாராசன் புகன்றான். எ-று. சஅ

உலகினில் வருஞ்சுகத்து ஞாயர்சுக மிஃதே யென்று
கலையுணர் முனிவராரூங் கழறுவ ராதலானந்
தலமதி லுற்றசெய்ய சங்கமர் விரகர் தீர்த்தால்
இலகுமென்னு பிர்கேட்டாலு மீகுவேன்வருவீர்மி ள்கார்

இ-ள். கடல்குழ்த் த இவ்வுலகில்வழங்கும் இன்பங்களுக்கெல்லா
மேலாகியது மாணாக்கிழிபிழிபுடைய பெண்களின் கலவித்தொழிவில்
வரும் இன்பமே யதிகமென்று வேதநிலிலுணர்ந்த முனிவர்களும்கு
றியிருக்கின்றார்கள் ஆதலால் நமதுபதிபைநாடிவந்தமேன்மைபொரு
ந்திய சங்கமரை வருத்தும் விசகவேதனைபை இன்றுமாற்றினவர்களு
க்கு பிரகாசம்பொருந்திய என்பிராணனைத்தானமாசக்கேட்டபொதி
லும் அளிப்பேன் வருவீர்கணிகை மாதர்களேயென்கூறினான் வல்
லாளமகாராஜன். எ-று. சக

ஆதரவாகத்தங்க ளாணையின்படியேயாயங்கள்
ஏகமிலடியாந்தமோ டின்புறப்பொருளுபபெற்றோம்
நாதாவென்செய்வேமென்று நங்கையர்பணிந்துரைக்கப்
பூதலமன்னன்வெட்கிப் புகழ்மனைவந்துசார்ந்தான்.

இ-ள். அரசன் சொன்னமொழியைக்கேட்ட விலை மாதர்கள்தேவ
ரீர் ஆக்கினையின்படி நடத்துவரும்பாங்குஇன்று குற்றமற்றபாமசிவ
த்தின் அடியார்களிடத்திற் கலவித்தொழில் புரியும்பொருட்டு பொரு
ள்பெற்றுக்கொண்டோமாதலால் எங்களை ஆட்கொள்ளும்ஹைவனே
யாங்களைன்னசெய்வேமென்று அடிபணிந்துரைத்த மொழியைக்கே
ட்ட வல்லாளமகாராஜன் நாணமுற்றவஞ்சிர்த்திபொருந்தியதன் அர
ண்மனையைச்சேர்ந்தான்-எ-று. ரு

என்சீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிறுத்தம்.

இல்லறமுற்றமன்னன் மதிவதனமாரியிருப்பதனை மங்கையர்களி
சைந்துநோக்கி, மல்லமாதேவியருமினையாளாகும்வண்மைமிகுசல்லமா
தேவியாரும், தொல்லுலகைபபுறங்கவல்ல எங்கள்கோவேதுன்பமுற்
றகாரணமென்னவற்றைநீவீர், சொல்லுமெனவடிபணிந்துவினவவாங்
கு தூயநெறியோனவருக் கிதுசொல்வானால்.

இ-ள். அரண்மனைவந்து சேர்ந்த வேந்தனுடையபூரணச் சத்தி
ரோதயம்போன்ற முகாரவிந்தம் சலத்தால் வேறுபட்டிருப்பதைக்

கண்ட அவன்தேவிமார்களில்மல்லாமாதேவியும் மிகுவண்மை பொருந்திய இளையர்களிய சல்லகாதேவியும் நெருங்கிவந்து நெடியகடல்கூழ்த்த உலகக்களையெல்லாம் ஒருகுடை நிழலினின்றுபரிபாலனஞ்செய்யும்எங்கள்காதலனே என்னுளுமில்லாது இன்றுமனத்திற்றுன்பம்நேர்தவாறென்ன, அதனைதேவரீர் அருளிச்செய்ய வேண்டிமென்றுபாதகமலங்களிற் பணிந்துகேட்க அங்ஙனம் பரிசுகதமாகிய நிலையினைபுடைய வல்லாளமகாராஜன் மகனைகவர்களுக்கு நடந்தசெய்தியைகூறுவான் ஏ-று. ௫௧

அருசீர்க்கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்,

இன்றொருமுதியோர் மாளு ரின்பத்திலிச்சை கொண்டு வென்றிசேர் நம்மைநாடி வினவிய பழக்கிசைத்தம் மனறதில் விலையின்னார்கள் வாய்ப்பது மரிதாநொத்தே நென்றவர் வாய்மைகேட்ட வெழினமனை யாரும்சொல்வார்

இ-ள் இன்று ஓர் பெரியவர்சேல்போன்ற விழியினைபுடையமடந்தையர்கள் மயக்கன்மேல் மனம்வைத்துவெற்றிபொருத்தியநம்பதியைச் சேர்த்து நன்மைவினவிய வண்ணமிசைத்து இவ்வருளைமாநகர்முழுமையும் விலைமாதர்கள்வாழும் வீதியெனகணுந் தேடியுங்கிடைப்பது அரிதாயிருப்பதால் துன்பமுற்றேன் நான்கொண்டிருந்த வயிராக்ரியத்தையும் துறந்துவிட்டேன், என்செய்வேன் அடியவருக்குரைத்தமொழி தப்பிப்போர்கின்றதேயென்றுகூறித் துன்பமுற்றிருக்கும்வேதன் வாய்மையைக்கேட்ட மங்கையர்கள் சொல்லுவார்கள் ஏ-று, ௫௨

எழுசீர்க்கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்,

விரகமுற்ற வடியவாக்கு வாக்களித்தலேந்தேன்மனம்யாதோவறிகிலோமயாம், இருவர்களிற் கிறியவளாமென்னையன் னோற்கிசைத்திடயங் கருத்துளதேலிசைவேனென்றான், திருவளரு மன்னகமகிழ்ந்துகோக்கிச் சேயிழையெய்யவரோடையிற்சேர்த்து, உருவிவிடாந்படுித்துயாமொழிப்பாயென்ற உததமனும் பெரியவருக் குரைத்திட்டானால்,

இ-ள், விரகவேதனையால் மெலிந்துவந்தசங்கமருக்கநேரையை ததனியச்செய்கிறேனென்று வாக்குததத்தஞ்செய்க எங்கள்சே தங்களுடையகருத்து எத்தன்மையதோ கிறியேயங்களறியோம் ஆதலால்எங்களிருவர்களிற் கிறியவளாகிய என்னை அவ்வடியவர்க்கிசையச்செய்யப்பட்டியாய் கருத்திருக்குமானால்

வரீர் எண்ணங் குறைவுபடாமலவ்விதமே நடக்கின்றே னென்
று கூரியபோது இலக்குமி கடாஷம் பொருந்திய வல்லாளமகா
ருசன்மனமகிழ்ந்து தன்மங்கையைப்பார்த்து பெண்கள்நாயக
மே, என்னண்ணத்தை நிறைவேற்றிவைத்த என்னிருகண்மணி
களே நம்பைநாடிவந்த சங்கமரோடி பள்ளியறையிறசேர்த்து ம
ன்மதனாற்படுத்தி அன்பத்தை போக்குவாயென்று சொல்லி விடை
கொடுத்துப் பின்னர் உத்சமநுணததையுடையவனாகிய மன்ன
னபெரியவரிடஞ்சென்று தேவரீர்கருத்தின்படியமைத்தேன் அ
ங்கீகரித்துக்கொள னுமென்று மிகுபத்தியோடுகூறினான், ஐங்

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்,

அக்கண நன்னீராடி யழகுற வறைபுட்சேர்து
மிக்கநல் லியாழைமீட்டி விநோதபாய்க் கீதம்பாடிப்
பக்கவினெருங்கி யுதப் பாமனைப் பார்க்குவகாடி
லக்கணி மெய்யனாக் தே வரியயே கதறி லுற்றான்,

இ-ள். இராஜபத்தினியாகிய சல்லமாதேவி உடனே மஞ்சனமா
டி ஆடையாபரணணித்து சுகந்தபரிமளங்களை யணித்து பஞ்ச
கச்சாயவர்க்கங்களை நினைவெடுத்துப் பள்ளியரையுட்பிர
வேசித்து இங்நிராமலமாகதங்களுலமைத்தொளிசு மஞ்சக்கில்
அம்சதூவிகா சயனத்தின்மீதாரோகணித்துக் கொண்டிருக்கு
ம் அடியவர்பக்கலினின்றுநாணியினோசையைத்தரும் விணியை
மீட்டிக்கீழ்ப்பாடிக்கொண்டுகிலவேரஞ்சென்றபின்பு பெரியவ
ர் சித்திரப்பிரதமைபோ லசைவற்றிருப்பதை நோக்கையில் உ
ருத்திராட்சமாலிகாபரண மணிந்து விளங்கும் மெய்வினையபெ
ரிவரீயோகரித்திரையிருப்பதைக்கண்டாள் சல்லமாதேவி, ருசு

பின்னுமம் மங்கையத்தப் பெரியவர் மகிழ் வெண்ணித்
துன்னுமங் கவர்மீ துற்ற சுகந்தரீ ரெடுத்துத் தூவி
நன்னாத் துடனே நிற்க நயனமுந் திறவா தன்னோர்
தன்னையும் நோக்கா தாலுந் தயங்கியங் குறைப்ப தானாள்

இ-ள், பின்னையும் அருந்ததிக்கொப்பாகிய அஷ்வாசி அங்ங
னமயோகரித்திரையிலிருக்கும் சங்கமர் மனமகிழத்தக்கதாகி
ணைந்துபிரகாசம் பொருந்திய இவரீது சுகந்தமூலவும் பணிநீ
ரை யெடுத்துத்தெளித்தும் நன்னயத்தோடுவின்றும் கண்ணிழி
வாமலும் தன்னையுபநோககாமலுமிருப்பதையுணர்ந்த தேவிசி
ந்தை மெய்ந்து கூறுவாள் ஈ-று, ஐந்

வேந்த னாலுரைத்த வாய்மை வீண்படமுரையோயந்தோ
வந்தலே யென்றிழைத்தி வெழிலுறு மடந்தை யாங்கு

சாந்தமாய்மேல்விழுந்து தழுவவப்பரமனானே
ஏங்கவுவகுழ்கையாகி யின்புறவழுவதானே,

இ-ள், அரசர்க்கரசனாகிய வெங்கோமானுரைத்த வாய்மை
விறுதாவாவது தருமமோ ஐயோக்கடவுளையென்று தொழுது,
அழகுலாவும்மாது அங்கு நித்திரையிலிருக்கும் பெரியவர்கே
ல மெதுவாய்சாய்ந்து ஆலீங்கனஞ்செய்கையில் ஸ்ரீகயிலாயபதி
யாகிய சுவபிரான் ஏனதுங்குழ்கையடிவமாகி யவ்வனங்கு
ளிப்பும் ஆச்சரியமுங்கொள்ளத்தக்கதாகசெங்குமுதம்போன்ற
அழகியவாயைத்திறந்து அழவாரமபிந்தா எ-று. ருசு

அரனொருகுழவியாகி யலரியேயழும்போதங்கே
பரமனார்செயலென்றெண்ணிப் பார்த்திபன்விரை வில்வங்
கரமதிடுதெண்ணத்துக் களிப்புடனுச்சிமோந்து
விரகுடனிருக்கும்போதவ் விமலனுமறைநிட்டானால்.

இ-ள், ஸ்ரீகயிலாயபதியாகிய பரமசிவம குழ்கையடிவாய்அ
லறியழுகின்றசெயலறிந்த அரசன் இதுஆண்டவன்றிருவினையா
டலென்று உணர்ந்து மிககதீவிரமாயங்குசேர்ந்துதாமரைமலர்
போன்றவிருகரங்களாலெடுத்திணைத்தெடுத்து உச்சிமோந்துமி
க்க காதலோடுமேபரானத்தவகொண்டிருக்கையில் சுகதீசனாகிய
எம்பெருமான் மாயமாய் மறைந்தா-எ-று. ருசு

எழுசீர்க்கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

ஐயனேநினது திருவுளச்செயலை யறிவமோ வறிவிலோம்யா
ங்கள்-மெய்யனேகண்கள் மூன்றுடையானே வேதனேவேதநா
யகனே, துய்யனேயெமமைச் சோதனை செய்வோ சுதனெனத
தோன்றியேமறைந்தாய், செய்யனேயெங்கட் கென விதியென்
றுதேவியோடரசனும் மெலிந்தான்,

இ-ள், ஐயனே, நின்கருததை யறிவிலலாதநாங்களறிய வல்
லோமோ மெய்யமையானவனே கண்களமூன்றுடையானே
தசொருபியே வேதநாயகனே பரிசுத்தனே எங்களைச்சொ
செய்யவேண்டாம் குழகதைவடிவங்கொண்டிமறைந்தாநீயெ
நிலைமையானவனே, எங்களுக்குக்கென்ன கட்டினையென்றுகே
யோடரசனும் உள்ளம்மெலிந்தான் எ-று. ருசு

கொற்றவனில்வாழ்ந்தோமெலிந்தாங்கு கோவெனக்கதறுமக்கா
லை, நற்றவதேதோக கிடுசெயுமீசனாகியுடன் விடையேறிச், சு
ற்றிலுங்கரங்களூழ்ந்திடவிதிமால் தொடரவுமருணையம்பதிவா
மு, வெற்றிசெண்கைக்குத் தரிசனமுதவ விரகுடன் யணிகதவ
னன்பாய்.

இ-ள். அரசன் இவ்வுகையாய்மனம்வெதுமபிக்கோவென்று வாய்விட்டஸிறி நிறகையில மகிமபொருந்திய தவத்தினையுடையவர்கள் போற்றிபணியத்தகக பரமசிவம் பார்வதிதேவியோடும் வெள்விடையேறி அனேகசீவகணங்கள் குழத் தக்கதாகவும் பிரமணம்விஷ்ணுவும் வாகுணங்களிலேறிவரவும் அருணையம்பதியை ஆளும் வல்லாளமகாராசனுக்குதரிசனை தக்கமாததிரத நில ஆவலோடும் பூமியிற பணிதெழுதது சித்தில இருகாணகளையுங் கூப்பிததுதித்தான்-எ-று. (ருக)

அதுசீர்க்கழிசெடி லாகிரியவிருத்தம்.

ஆதியேசரணமன்மே லடியவைக்காக்கவல்ல சோதியேசரணங்கொங்கைத தூயசெஞ்சடையிற்றுன்னப் பாதிமாதியனிந்த பரமனே தமியேற்குறற கீதியைத்தாங்கவோர்சேய் நின்மலாவருளுவாயே.

இ-ள். ஆதிராயகராகிய தேவே சரணம் உலகில அடியார்களைச்சோதிததாட்கொள்ளும் பூரணனேசரணம் அருட்பெருஞ்சுடரே சரணம கருகையையுஞ்சந்திரனையும் பரிசுத்தமாய்பொன்போற்பிரகாசிகுஞ்சடையிறுரித்த பரம்பரனே அடியேன் செங்கோலனிதியை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி ஓர் புதல்வனைகடாக்வித்தருளவேண்டிமென்று தொழுதான்-எ-று, (கூ0)

சுத்தாமன்னுதேண்மோ சுதனுமக்கியாமேயானோம்
அக்கதினுமுணக்கே யறைவிதிமுடிபபோமென்று
சந்திரசேகரனார்வாழ்சிறிச் சாராதனர்கபிலைபின்னா
பந்தமாயுலகைவேகதன பண்புடனாமிவாழ்த்தான்.

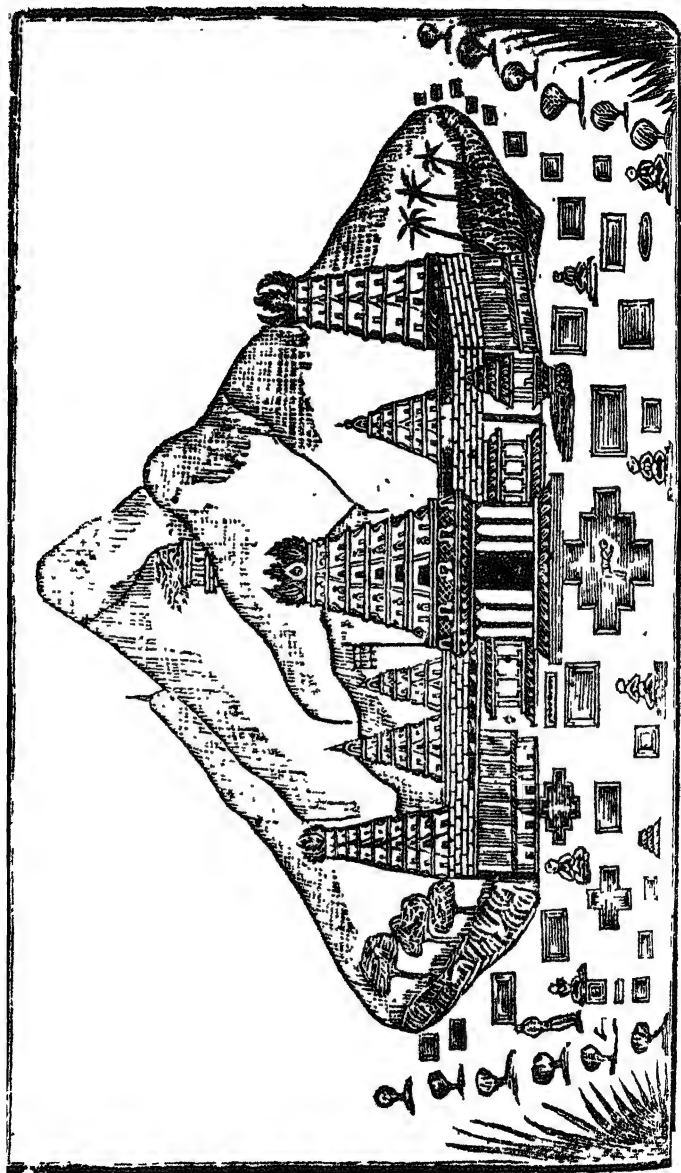
இ-ள், அழகுலாவுக கீர்த்திபொருந்தியஅரசேயாமே உனக்குப்பிள்ளையாகதோனறினபடியால், அரித்தியகாலத்திலேவே தன்தியிறகூறுஞ்சடங்குகளைசெய்து வருலோமென்று சந்திரசடாசரமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானவாழ்த்துதல கூறித் தேவகணங்களுடன் கயிராயகிரியைச்சோகதபின்புமிருந்த ஆவலோடும் வல்லாளமகாராசன் அருணையம்பதியை ஆண்டிவாழ்த்துவத்தான்-எ-று. (கூக)

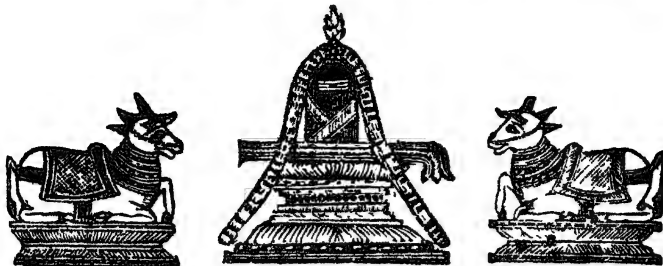
எழாவது

வல்லாள மகாராஜன் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-ருகக.

உ

சிவமயம்.

எ ட் ட ா வ து

தீ ர் த் த ச் ச ரு க் க ம்.

—:0:—

எழுதிக்கழிநெடி. லாகிரிய விருத்தம்.

செருமலையுங்களிற்றுமுகப்பிள்ளையிருபதம்போற்றித் திசையான்முத்தக், தருமலையுமொருமலையுக் தொலைத்தமலைக் கிழவனிரு சரணம்போற்றிப், பொருமலையுமிரங்கலையுமடியாருக் கொழிக்ரவழற் பொருப்பாய்கின்றென், கருமலையுஞ்செம்மலையும் பச்சைமலை மடந்தையையுங்கருத்துட்சேர்ப்பாம்,

இ-ள், யுத்தஞ்செய்யத்தக்க யானைமுத்தையுடைய பிள்ளையார்தூரண்பாதத்தையும் வணங்கி அலைகளாலேழுத்துக்களைக்கொழிககுஞ்சமுத்திரத்தையும் கிரவுஞ்சமென்னுமலையையும் அடங்கியசுப்பிரமண்ணியர்பாதத்தை வணங்கித்துன்பத்தையும்சோர்வையும் அடியார்களுக்குஒழிக்க அக்கினிபாயகின்று என்னுடைய பிறவியைக்கெடுக்குஞ் சிவபிரானையும் மரகதிறம் பொருந்திய பார்வதியாரையும் மனத்திற்சேர்ப்பாம்-எ று

கலி விருத்தம்.

தேங்குமன்பிற் சிவபுராணந்தனி
லோங்குருத்திர சங்கீதையோதினேன்
பாங்குலிக்க புராணப்பாப்பினு
மீங்கறித்த படியுமியம்புவேன்,

இ-ள், பெருமிய அன்டினேலே சிவபுராணத்தில் உயர்த்திருக்
கின்ற உத்திராக்ஷிதையை முன்சொன்னேன் பெருமையாகிய
இலிங்க புராணப்பரப்பிலே கானறித்தன்மையுள் சொல்லு
வேன்-எ-று, ௨

ஆதிவேத னருளச்சனகனும்
வேதம்வல்ல வியாசனுடிகீதனன்
சூதனுக்கவன் சொல்லிநன்கூதனு
மேதமற்ற விருடியர்க்கீதனன்

இ-ள், ஆதியிலேபிராமன் சனகரிஷிக்குச்சொல்ல, சனகர்வே
தவியாசருக்குச் சொல்ல, வேதவியாசர்க்குநரிஷிக்குச் சொல்லி
னார், சூதருமகூற்றமற்ற கைம்சாரணியதனு ரிஷிகளுக்குச்சொ
ல்லினார்-எ-று. ௩

வன்னிபாமலைத் தோற்றமும்வான்மலைக்
கன்னியாகங் கலந்ததுமுன்னமே
சொன்னகாதலி னுங்நதொழிதனன்
பின்னருள்ள கதைகிலபேசுவாம்,

இ-ள், அகநினிமலைதோன்றியதும், பெருமையமைந்தமலை
ப்பெண்ணைபார்வதி சுவாமி.மனது இடப்பாகம்பெற்றது மு
தலியதும் முன்னமேசொன்னபடியினாலே அகநீக்கிப்பின்ன
ண்டாகிய சிவசரித்திரங்களையுஞ்சொல்லுவோம்-எ-று, ௪

தீர்த்தமும்மதிற் செய்கருமங்களும்
வாய்ததவெற்பின் வலமுமின்கரு
வேத்திடாதவ ரெய்துமிகழ்ச்சியும்
பாரத்தரன்பொருள் கொண்டவர்பாவமும்

இ-ள், தீர்த்தங்கள் மகிமையும், அதிற்செயப்பட்ட தருமங்
களும் கிரிப்பிரதட்சணத்தின் மகிமையும், இலிங்க மகத்துவ
மும் சுவாமியை வணங்காதவரையு மிகழ்ச்சியும் அவரடைந்த
இகழ்ச்சியைப்பார்த்துச் சுவாமியின்பொருளை அபகரித்தவர்க
ளுக்கு வருகின்ற பாவமும்-எ-று. ௫

பந்தமாயறி யாதுசெய்பாவமுஞ்
சுதையார வறிததுசெயதீமையும்
முதையோர்க னொழித்தமுறமையு
மெந்தையான்மகிழ வுறறியபுகேள்,

இ-ள், பந்தவசமாயறியாமற் செய்தபாவமும் மனதறிததுசெய
தபாவமும், முதற்காலத்தி னுள்ளவர்கள் அப்பகுவந்தபாவந்

தைத் தீர்த்துக்கொண்ட முறைமையும் சுவாமியினால் மகிழ்ச்சியடைந்த புழுகுபூண்பின் செய்கையுஞ் சொல்லுகிறேன். எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

விருப்பில் சோதமனாரீசன் றிருமுனே வேள்வி நாட்டத்
திருப்பொலி சடையோன் றன்னுற் செனித்திரு மறையோனாகு
உருப்புலி கனலோ னென்ன வற்றனு னவனை கோக்கிப்
பொறுப்பிறை யவனைப்பூசை புரியெனப் புகழ்து சொன்னான்

இ-ள். உலகத்து ஆரையில்லாத செளதமரிஷிசுவாமி சந்நிதி மு
ன்வேள்வியொன்று வசயவதற்கு எத்தனித்து அக்கினிவளர்க்க அழகு
பொருதிய சடைபுடைய அநதச்சுனாமிகிருபையாய் முன்னமே
கோனறியி நக்கிற சிவபிரமணன் அநதயாகத்தில் * அக்கினி சொ
ருபம்போலப் பிறந்தான். அவனைப்பார்த்துக் கிரியுமாயி விளங்கிய
அநனாசலோசனாப பூசைசெய்யென்று புகழ்ச்சியாக உடசாரஞ்சொ
ன்னான். எ-று.

மந்துவேழம் தருபை தீயி லிடுகது மலாமா தென்னக
கற்றைபுப் குழனாயின் னாரு முதித்தனர் கணிகை மாராம
நிற்பு மிறைவர் முன்னே தீத்தமே புரியமென்று
னற்றடம் பலவும் கண்டு கைமுஞ் சிறப்புஞ் செய்தார்.

இ-ள். அதன்பின் கௌதமர் ஏழ் தருப்பையை யெடுத்து குண்
டக்கிச் ச அக்கினியிலே போட்ட அளவில் இலட்சம் போலக கற்றை
யாய் நுநின்ற கூந்தலுடைய ஏழ்பெண்கள் தேவதாசிகளாகப் பி
றந்தார்கள். அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் சுவாமி சந்நிதியில் நாட்டிய
நொய்று வா நங்கொன்றா, அவர்கள் நன்மையாகிய தடாகங்கள்
பலவுண்டாக்கி ஊரை சிறப்புச்செய்தார்கள். எ-று.

மந்திரம் பரவும் வேந்தி மல்தலுக் கடுக்கிப்பா
லிங்கி கண்டமுண்டந்த விந்திரன் முதலே கண்ட
தகரத் தமர் தாமு மதிறின முழகலாலே
நதனைக் குழம்பு நாறு மணக்குமைந தருவின மாலே.

இ-ள். தேவர்கள் மந்திரங்களாலே தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட அ
கினிமல்கு அடுத்த கிழக்குத் திணில் இந்திரதடாகமென் றென்
றுண்டு, இது இந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது, தேவலோகத்தி லுள்
* அக்கினி சொருபம்போல்பிறந்தான் என்கிற மொழியை கௌ
தமபுராணத்தில் தெரிந்துக்கொள்ளவும்.

ளவர்கள் அதிலித்தியமும் முழுகுதலால் சந்தனக்குழப்பின் வாசனையும் கற்பகபுட்பத்தின் மாலைபினுடையவாசனையும் மணக்கும். எ-று.

பரமமா மதிற்றைப் பூசம் படிந்திற் பருகிற் கோடி
பிரமபா தகம்போ மென்ற லதினலம் பேச லாமோ
சுரர்பதி மூழ்கின் முன்னே தொடர்ந்து தீவினைக ளீர்க்கா
னிரவியுள் ளனவும் வாழ விமையவ ருலகம் பெற்றான்.

இ-ள். மேன்மைபொ ருந்திய இந்திரதீர்த்தத்தில் தைப்பூசத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஓருகைசலம் ஆசமனஞ் செய்கால் கோடி பிரம்மத்திதோஷம் போமென்ற லதன்பெருமையைப் பேசுக்கட்டுமோ இந் திரன்முன் அதில் மூழ்கித் தன்னைப்பற்றிய தீவினைகளை நீக்கக்கொண்டுசூரியனுள்ளளவும்வாழத் தெய்வலோகத்தையும்பெற்றான் எ-று.

அங்கிதன் பெயரார் தீர்த்த மருணைமால் வரைதன் ிழ்பாற்
பொங்கிய ததனின் பீனந் திங்கட்டூணைபின் மூளகல்
செங்சயற் கருங்கட் செவ்வாய்த் திருந்திழை யவரால்வந்து
தங்கிய வினையுந் தீருந் தருமமுந் தவமுஞ் சாரும்.

இ-ள். அருணாசலத்துக்குந் தென்கிழக்கில் அக்கினி தீர்த்தமென்றென்றுண்டு, அதில்பங் துனி மா தம்பெனாணிமையிலிருந் துஞ் செம்மையான பீன்போன்ற கரியகண்டையும் சிவபாகியவரையயுமுடைய மலர்காலால் வந்துபொருந்திய பாவமுந் தீரும், தருமமும் தவசம் றேரும். எ-று. கக

வன்னமுன் னொருநா னோடு மறைக்குல முனிவர் காசற்
றுன்னிய மடர்கை மாரை விரும்பத்தன் சுவாகை யூதர்
பன்னியர் வடிவமாகப் புணர்ந்துமேற் படர்ந்தபாவந்
தன்னைத்தான் கண்டவந்தத் துடத்திவிற் படிந்து சாய்த்தான்.

இ-ள். அக்கினிதேவன் முன்ஒருநாள் வேதமுணராத ஏழ்புனி வர்களுடைய பத்தி நிமார்த்தா விரும்பி அதைததன் பெண்ணாதியாகிய சுவாகாதேவியுந் து அர்தமாதர் வடிவத்தைத் தானெடுக்கப் புணர்ந்து மேலே நினைத்த பாவத்தைத் தீர்க்கத் தன்னிலை உண்டாக்கப்பட்ட அத்தடாசத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாவத்தைப் போக்கிக் கொண்டான். எ-று. கஉ

தென்றிசை தருமதீர்த்த முளத்திற் செறிந்து மூழ்கற்
பொன்றிகழ் வடிவ மாரு முடற் றிணி பொடிபட்டுடாநிம
வென்றியிற் காலன் முன்னுள் விதிபடை தொடரமேனி
சூன்றிய சாபந்தீர்த்தா னதனிடைக் குளித்து மாதோ

இ-ள். பின்னும் அம்மலைக்குத் தென்பக்கத்தில் எமதீர்த்த மென்றென்றுண்டு அதில் அடைந்து மூழ்கினால் உடல் பொன்வடிவமாகும் தேகத்திலுள்ள வியாதிபோம் வெற்றிபொருந்திய பிரமனது ஆபுதர்தொடர்ந்து தேகங்குன்றினைத எமன் அதில் முழுகித் தெண்டஞ் செய்துக்கொண்டான் எ-று.

கந.

நீங்கிரு கிருதி தீர்த்த முளதுமோ நிருதி கோணத் தாங்கதின் முழுகினாக் கரும்பகையனைத்தூர் நீரும் ஓங்குமத் தடத்தின்முன்னே யுரகியே நிருதி மூழ்கு விங்கிபகனற்கட்டாழ்வா யல்கையை விசையும்பெற்றான்.

இ-ள். நீங்குதற்கரிசாகிய நிருதி தீர்த்தமென்று நிருதிமூலியிலிருக்கின்றது, அதில் முழுகினவர்களுக்கு அரிப்பகைகளெல்லாம் தீரும் உயர்ந்த அத்தீர்த்தத்தில் முன்னே முழுகின பலத்தினாலே நிருதி ரெருபுநிறம்போன்ற கண்களாயும் ஆழமாகிய வாயையுமுடைய பேயைத் தன்வசமாக்கிக் கொண்டான் எ-று.

கச

வளையறு மலைக்கு மேல்பால் வடம்பெறு வருண தீர்த்த நசைபெற வதனின்மூழ்கிற் கிரகமொன் யானு நன்றும் இசைபெறக் காகமெல்லா முருகுமல் விடத்தில் வாயு திசையினற் பகனதீர்த்த முழுகிலெத் துயரத் தீரும்.

இ-ள். குற்றமற்ற அருணகிரிக்கு மேற் துத்திகில் வளப்பமுள்ள வருணதீர்த்தமென்றென்றுண்டு. ஆசையுண்டாக அதில்முழுகினால் ஒன்பது கிரகங்களும் நன்மைபெக்கொடுக்கும் முன் அந்த ஒன்பதுபேரும் அதில் தங்கலிஷ்டத்தையடைய மூழ்குவார்கள். வாயு தீர்த்த மென்றென்றுண்டு. அதில் முழுகினால் எல்லாத் துன்பமுந் தீரும் எ-று.

கரு

வடகிசைக் குபேரதீர்த்த முழுகினால் வறுமை போமத் தடமதிர் குணபாஸீசன் மருத்துவர் சமைத்த தீர்த்தம் புடைசெறிந் ததனின் மூழ்கிற் புலையிற் மடையரேனு மடைவுடன் வருணனான்கி லதிகமா யனைச் சேர்வார்.

இ-ள். வடக்குத்திக்கிலே குபேரதீர்த்தமென்றென்றுண்டு. அதில் முழுகினவர்களுடைய தரித்திரம் நீங்கிப்போம் அதற்குக் கிழக்கு ஈசானியதிக்கிலே அசுவனி தேவர்களாலே உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம் இருக்கின்றது. அதில் முழுகினால் நீசரைப் பார்க்கிலும் இழிந்த வர யிருந்தாலும் பெருமையோடு நான்குவருணத்திலும் மதிகமாகிப் பரமசிவனைச் சேருவார்கள் எ-று.

கச

அந்தகத் தடத்திற் றென்பா லகத்தியக் தடமுண்டங்கே
முந்தியகன்னிமாதம் மூழ்கிபுட் கொண்டபேர்கள்
சந்தர வதனங் கண்டார் கிமிழக்கவிச் சரசராவர்
செந்திரு மயிலுங்கல்விச் செல்விபுஞ் சேருமன்றே.

இ-ள். முன் தெற்காகச்சொன்ன யமதீர்த்தகத்திற்குத் தெற்காக
அகத்திய தீர்த்தமென்றென்றுண்டு அதிற் புரட்டாசிமாதத்தில் முழு
கி ஒருகைஐலம் உட்கொண்டபேர்கள் சந்திரனைப்போல் பிரகாசித்
து தமிழிற் சிறந்தவர்களாவார்கள். இலட்சுமியும் சரசவதியும் அவரிடத்
திற் சேர்ப்பார்கள் எ-று. கௌ

சனபதி தடத்தைச் சேர வதிட்டனர் தடமுண்டந்த
முனிவரைப் பசியில்முழுகி முனிவரிற் றலைமைபெற்று
ரணயதில் மூழ்கினார்கட்கங்கமிச் செங்கை நெல்லிக்
கனிபென விளங்கு பாவக் கடலதுங் கடப்பரன்றே.

இ-ள். முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்கருகே வதிட்டதீர்த்த
மென்றென்றுண்டு. அதில் வதிட்டர் ஐப்பசிமாதத்தில் முழுவி முனி
வர்களுக் கெல்லாம் முதனமையா யிருக்கப்பெற்றார். அப்படியாய்
தீர்த்தத்தில் முழுகினவர்கட்குச் சாத்திரங்களெல்லா முள்ளக்கை
நெல்லிக்கனிபோல விளங்கும் பாவமாகிய கடலையும் கடப்பாராக
எ-று. கஅ

கங்கைவேற் குமாணுனை முகத்தவன் கதிரோன் வெற்றின்
மங்கையோர வடுகன் கன்னி மதியமென் வசுக்கள் வெள்ளை
பங்கய மடங்கைதேவர் குடைதடம் பலவுஞ் சூர
வங்கதேவர் வடத்தின்மேன்மை மறைகளு மறிவுடாதே.

இ-ள். கங்கைவெறுபுத மேருகிய சுப்பிரமணியர், விச்சிணோர்,
பார்வதி, வயிசவர், சூரியன், சந்திரன், சத்தகன்னிகள், அஷ்டாவதா
கள், சரசவதி, டுறறுமுள்ள தேவர்கள் முழுகியிராததஞ்சல அநேக
முண்டு. அவைகளில் ஒவ்வொரு தீர்த்தத்தின் பெருமையை வேறு
களும் சொல்ல அரிதாம் எ-று. க3

ஒருநதி தானுமொவ்வாத் திருநதிவடபாலாக
வருநதியே முழுகிப் பூமான் மாயவனுரத்திற் றேர்தர
ணருமதை பரவுஞ்சோனை நன்னதித்தென்பாற றேறுமறு,
சரசதியமுனை பொன்னி பணிந்துதத் துயரத் தீர்தாம்.

இ-ள். ஒருநதியையும் ஒப்பொவ்வாததா திருநதியென்று
நதி அருணாலத்திற்குவடக்குபாலகத்தில் உண்டு அதிலுண்டாய்
முதி விஷ்ணுவின்மைய மார்பைச்சேர்தான் நர்மதாநதி வணங்குந்

சோணையென்று ஒருநதி அருணைசலத்துக்குத் தென்பாரிசத்திலிருக்கும், அதில் கங்கை, யமுனைகாவிரி முதலிய நதிகளில்முழுகித் தங்கன அன்பம் போக்கிக்கொண்டார்கள் எ-று. உடு

புண்ணிய வாமுதெய்வ மலைக்குமேற நிசையைப்பொங்கு
நண்ணிய புண்ணிய யாற்றா சென்றுபேர் நகரந்தானும்
எண்ணிய நதியின்முழுகி யீழவென் றரசன் நீங்காம்
பெண்ணியல் வடிவந்தீர்த்தான் வடிவமும்பேரும்பெற்றான்.

இ-ள். தேய்வீகம்பொருந்திய அம்மலையின் மேற்பக்கத்தில்புண்ணியநதி யென்று ஒன்றுண்டு அதனருகிலே புண்ணியாற்றார் என்று ஒருநகரமுண்டு, அதிலிருந்த ஈழவென்கிற அரசன் தனக்குத்தீங்காக வந்தடைந்தபெண்ணுருவை அந்நதியில்முழுகித்தீர்த்து நல்லஉருவமும வேண்டியபேரும் பெற்றான் எ-று. உக

திருக்குசேயாரு முன்சொற் திருநதி வடபாற் றேன்றும்
பொருந்தவே லரித்த செவ்வே ளைழத்திடப் புனிதநீரி
லருந்திழை மயிலோன் முழுகி யசுரரைத்கொலைக்குஞ்சீரு
மருந்தியமர சேனாபதியெனும் வரமும்பெற்றான்.

இ-ள். அழகியசேயாறுஎன்னு நதிமுன்சொன்னதிருநதிக்குவட பக்கத்திலிருக்கும் அதுமுன்சுப்பிரமணியர் வேலெறிந்தழைத்த தீர்த்தம் அதில்கிவகும் பிரகாசிக்கின்ற வேலைபுடையஅச்சுப்பிரமணியரே முழுகி அசுரர்களைக் கொல்லும் வரமும் அமிர்தபானம்செய்யும் தேவர்களுடைய சேனாபதியென்கிற பேறும்பெற்றார் எ-று. உஉ

நிருத்தரா லயத்தினுள்ளே சிலைடமுனதூர்த்தங்
கருத்தினால் நினைத்தாய் தெய்வக் கங்கையிற் படிந்ததொக்கும்
உருத்திரர் பலருமாசி மகத்திலே யுகந்துமுழுகி
எருத்தினி லிருந்துதேவ ரெவரினு மேற்றம்பெற்றார்.

இ-ள். சுவாமி ஆலயத்தில் சிவகங்கை பென்று ஒருதீர்த்தமுண்டு அதைத்தினந்தோறும் தன்மனதிலே நினைக்கால் கங்கையிற்முழுகிய பலனுண்டாகும் அனேக ருத்திரர்கள் மாசிமாதத்திலேஸ்ரானஞ்செய்து ரிஷபவாகனருடராய் எல்லாத்தேவர்களிலும்மேன்மை பெற்றார்கள் எ-று. உங்.

சக்கர தீர்த்தமந்த துடத்தினிற் குணபாற்றேன்றும்
மைக்கட லீனையமேனி வராகமேல்படிந்த தாகும்
அக்கரை வலமாய் வந்தோர் முழுகினே ரருத்தினோர்கள்
துக்கசா கரம் விட்டசன் றுணைப்பதம் பெறுவானே.

இ-ள். சக்கரதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தம், முன்சொன்னதீர்த்தத்துக்குக் கிழக்கிலிருக்கின்றது அதுமுன்னமேசமுத்திரத்தினிற்ம்போன்றவிட்டுணு வராக அவதாரத்தில் முழுகிப் பேறுபெற்றதாகும் அத்தீர்த்தத்தை வலமாக வந்தவர்களும் அதில்முழுகினவர்களும் அந்ரீரை உட்கொண்டவர்களும் அக்கசமுத்திரத்தினின்று நீங்கிச் சிவபிரானது இரண்டுபாதங்களையும் இடமாகப்பெறுவார்கள் எ-று. உச

நாயகனமநங் கோயின் மருங்கினி நளிநக்கோயிற்
நாயவன் பெயரார்தீர்த்தந் தீயவன் ரிசையிற்றேன் னுங்
காயமத் தடத்திற் றேயுந்தார் பிறவியாங் கடலிற்றேபா
ராயிரஞ் சனனந்தோறு மடைந்ததி னீனையுந்தீர்ப்பார்.

இ-ள். அருணாசலேசர் எழுந்த நுளியிருக்கின்ற கோயிலுக்குப்பக்கத்தில் அக்கினி திசையில் பிரமதீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தம் உண்டு அதில் முழுகினவர்கள் பிறவிக்கடலில் முழுகார்கள் ஆபிரம் பிறப்புகள் தோறுஞ்சேர்ந்த தீனியையுந்தீர்ப்பார்கள் எ-று. உரு

அத்தடன் முழுகிச் செம்பொன் னணுவள வளிப்பாராகிற்
சத்த சாகரஞ்சூழிந்தப் புவியெலாந் சனத்தினு
முத்தணிம ணியினு லிரைந்தது முதுதுமீசன்
பத்தர்பா லளிக் குமந்தப் பலத்தினு மதிகமாகும்.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் முழுகித் தங்கம் ஒரு அணுவளவு கொடுப்பாரானல் சக்கசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்புயியெல்லாம் சொர்னத்தினு லும, நவரத்தினங்க ளினு லும்கிறைந்து, அவைகளையெல்லாம் சுவாமியினு டையபத்தரிடத்திற் கொடுக்கும் பலனிலு மதிகமாகும் எ-று. உச

தேனகு தடத்தின் மூழ்கிச் செய்யவா னீந்தோர் வெள்ளைத்
தானவர் ரணஞ்சூழ் செம்பொற் சயிலநேர் விமானத்தேரி
மேனகை யரம்பை தூய கவுரிகளிரட்டமேனி.
யானிலோர் மயிற்கோர்தற்ப மான்பதத் திருப்பரன்றே.

இ-ள். தேன்பொருந்தியபுட்பங்களையுடைய அத்தீர்த்தத்தில் முழுகிச் சிவப்புப்பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்களை மதங்கொண்டவெள்ளாணைகள் சூழ்ந்து தாங்கப்பட்ட மகாமேருபோலுஞ்சொர்னவிமானத்திலேறிக்கொண்டு மேனகை அம்பை இருவரும் பரிசுத்தமாகிய கவரிவீசப்போய் அப்பசுவின் மயிர் ஒன்றுக்கு ஒரு கற்பககாலம் சிவபதத்தில் இருப்பார்கள் எ-று. உஎ

காலமே யதனின் மூழ்கி கரியவா னளித்தோர் கோல
நீலமால் வரைபோனீல நெருங்கிய விமானத் தேரி

சூலமே பிடித்துப் பூத கணத்தவர் தொடர்ந்து போற்றப்
பாலலோ சனர்வாழ்கின்ற பரமத் திருப்ப ரன்றே.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் காலமேழுமுடிக்குச் சருப்புப்பசுவைத் தா
னஞ்செய்தவர்கள் அழகுபொருந்திய நீலமலைபோல்நீலரத்தினயிழை
த்த விமானத்திலேறிச் சூலாயுதம் பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்கள்
தொடாநதுவாது வணங்க நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவனுடைய பர
மப்பதத்தி லிருப்பார்கள் எ-று. உஅ

வெள்ளையா னளித்தோர் வெள்ளை விடைகளா யிரங்குழ் முத்தின்
கொள்ளையா ம விமானத்தேறி யிமைபவர் குழாங்கொண் டேத்த
வள்ளலார் பதத்திற் சேர்வர் மழைக்குடை செருப்புத்தந்தோ
ரெள்ளரும் பரிமா வீந்தோ ரிரதிர பதத்திற் சேர்வார்.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் முழுதி வெள்ளைப் பசுவைத்தானங்கொ
டுத்தவர்கள் ஆயிரம்பெண்ணை ரிஷபங்களுக்குந்த முத்திலுலகங்கரிக்
கப்பட்ட விமானத்தி லேறிக்கொண்டு தேவர்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்
து வணங்கச் சுவாமி பதத்தில் சேர்வார்கள் மழைக்குக்குடையும் பா
தாட்சையுங் கொடுத்தவர் இகழ்தலில்லாத குதிரைகொடுத்தவர்இந்தி
ரபதவியிற் சோவார்கள் எ-று. உக

சன்னியைத் தான மாகக் கரைதனி லளித்தோர் தேவர்
பொன்னிய ருலகிற் போக பூமியி லளகை நாட்டின்
மின்னிதழ் மலரோனாட்டில் வி நம்பின னுகர்ந்துதேவர்
சென்னியால் வணங்கிப் போற்றச் சிவபதத் திருப்ப ரன்றே.

இ-ள். அத்தீர்த்தக் கரையிலே சன்னிகாதானஞ் செய்தவர்கள்
தேவலோகத்திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகாபு
ரிபட்டணத்திலும் பிரகாசம்பொருந்திய பிரமலோகத்திலும் சிவசில
நாளிருந்து விரும்பினவற்றையெல்லாம் அனுபவித்து தேவர்கள் தலை
யாலே வணங்க அதன்பின் சிவபதவியிற் சேர்வார்கள் எ-று. டு

உத்தம சலத்திற் கோடி யருந்தவர்க்குதவு மன்னம்
நித்தமாங் காசீமீதோ ரனப்பலன் றனக்கு நேரா
தத்தலத் தனந்த கோடி யருந்தவர்க்குதவு மன்னன்
சத்திய வருணை நாட்டி ன் னப்பலன் றனக்கொல் வாதே.

இ-ள். உத்தமமாகிய தலங்களில் கோடி அருமையாகிய தவகி
களுக்குப் படைத்த அன்னத்தின் பலன் நித்தியமாயிருக்கிற காசியில்

பெரியோர்களுக்குப் படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப் பலனும்
கூடும் ஒவ்வாது அப்படிப்பட்டகாசியி லநேககோடி தவசிகளுக்குப் ப
டைத்த அன்னத்தின் பலன் உண்மையாகிய அருணாசலத்தில் படை
த்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப்பலனுக்கு ஒப்பாகாது எ-று. ௩௧

ஆவடி யளவு பூமி யந்தணர்க் களித்தோ ரீசன்
சேவடி நிழலிற் றங்கள் கிளையுடன் செறுக்கி வாழ்வார்
மாவிடை யாற்கு விட்டோர் மற்றொரு விடைமேலேறி
மேலிடுஞ் சிவலோ கத்திற் பவனிபோ யுவப்ப ரன்றே.

இ-ள். பசுவின் குளம்படியளவு பூமிபிராமணர்கட்குக் தானஞ்
செய்தவர்கள் பரமசிவன் பாதநிழலிலே தங்களுடைய சுற்றத்தோடு
களித்து வாழ்வார்கள் சுவாசிக்குப் பெருமை பொருந்திய ரிஷபங்க
ளத் தானஞ்செய்தவர்கள் வேறு ரிஷபவாகனத்தி லேறிக்கொண்டு
சிவலோகத்தில் பவனியாகப்போய் சந்தோஷித்திருப்பார்கள் எ-று.

சாலிகள் சமைத்தோர் நந்த வனஞ்சமைப் பித்தோர் கேணி
கூலமார் தடங்கள் கண்டோர் குலிகார்பதத்திற் சேர்வார்
ஆலய மெழுகிற் தூர்த்து விளக்கிட்டோ ரலங்கரித்தோர்
வேலைபி னடுகிற் பார்த்தண் மெத்தையிற் றுபில்வ ரன்றே.

இ-ள். அருணாசலத்திலே சாலி வைத்தவர்களும், நந்தவா ம
வைத்தவர்களும், க்ணடிகள், மணற்குன்று பொருந்திய குளங்
வெட்டினவர்களும் இந்திரபதியடைவார்களா ஆலயத்திலுள்ள பள
ளம் நிறைவுமெழுகி விளக்கேற்றி வைத்தவர்களும் அலங்காரஞ்செய்
தவர்களும் விட்டுணுவாய்த் திருப்பாறகடல் மத்தியில் சர்ப்பசயனத
தில் யோகர்த்தரை செய்வார்கள் எ-று. ௩௨

மழைப்புன லரிதர நாளின் மருவரீர்ப் பந்தல் வைத்தோர்
செழிக்குமேற் பதவி தன்னிற் றேவருந் துதிக்க வாழ்வார்
புழைக்கமா வுரிய ரன்பர்க் கனிகலை புனைவித்தோரே
ரிஷைக்கொரு கற்பகால மிறைபதத் திருப்ப ரன்றே.

இ-ள். ரீரறிதாகிய கோடைகாலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்த
வர்கள் செழிப்பான மேலாகிய பதவியில் தேவர்களும் புகழும்படி
வாழ்வார்கள். பாணியுரி போர்த்த சிவனுடைய அன்பருக்கு வஸ்தி
ரங் கொடுத்தவர்களொரு இழைக்கு ஒருகற்பகாலம் சிவபதத்திலிருப
பார்கள் எ-று, ௩௩

தீர்த்தச் சருக்கம்.

மடஞ்சமைத்தவர்களாந்த மடத்திலோர் துக்கட்கேர்ச்சாப்ப
மிடம்பிடித்தழியாவிட்டி லிருப்பர்வேரிநத்தேபர்க்கும்
விடங்குடித்திறந்தேபர்க்கும் விதியினாலுதிவேன்வித்
கடங்கழித்தினரேலந்தக் குலமெலாங்கதிற்பேரும்.

இ-ள். இத்தலத்தில் ஒரு மடங்கட்டினவர்கள் அமமடத்திலிருக்
கிற ஒருதுகளுந் து ஒருநற்பகாலம கெடுதலில்லாத மேட்டத்தில்தலை
பெற்றிருப்பார்கள். பின்னும்தேவறுவிதமா பிறந்தவர்கட்கும் விஷவ
சூடித்திறந்தவர்கட்கும் விதியாக உறுதிபொருந்திய பிதீர்யாகம்அந்
தலத்தில் செய்தால் அவர்கள் குலத்தாரெல்லாரும் கருவிற சேருவார்
கள் எ-று. நடு

காகமுன்பலிபீடக்கிற் பலிதனைக்கவருமபோது
லாகமாட்சிறையைக்கீழே புடைத்ததாலயத்த யூடே
ஓகையானமதுகோபில் விளக்கியதெனவுட்கொன்றி
பாகசாதனனாவாமும் பதியினைப்பரமனிந்தான்.

இ-ள். ஒருகாக்கைஅத்தலத்துக்கோபிற் பலிபீடத்தில்வைத்திரு
க்கிற பலியன்னத்தை வாயினுற் கிரகிக்குமபோது தன்னுடையசிறகு
களால் கீழேயடித்தது அகைச்சுவாவிபார்த்து ஆயத்தில் பிரியத்தி
னால் நம்புமுடையகோபிலை விளக்கினதென்று கீனைத்து இத்திராவார்து
கிற தேவயிலாகத்தை அச்சகாயத் துக்குக் கொடுத்தருளினார் எ-று.

மூடிகமொன்றுகோபின் முழையினைக்கொ நமபோது
தேடருமணியொன்றங்கே சிதறியேயாவிளக்கிறகாட்ட
வாடியபெருமான்றிப மனித்ததென்றதற் துதல்ல
வீடுயர்வெறியுங்காட்டி விரைநதுசாலோகம்பித்தான்.

இ-ள். ஒரு பெருச்சாவி கோபிலில் வளைபுண்டாக் குடபோது
தேடுதற்கரிய மாணிக்க மணியொன்று அங்கே சிவந்திடுமே
விளக்குபோலக் காண்கிக்க நடனஞ்செய்த சுவாவி நமக்குத் தீபங்
கொடுத்ததென்று அதற்கு ஞானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்துச்சாலோ
பதவியைக் கொடுத்தார் எ-று. நட

சிலந்தியொன்றொருநாளாந்தத்தி நமகூபிடத்துநூலைக்
கலந்துடனிறழக்கவீது கலமக்களித்ததென்று
நலந்திகழரசனாக்கி யதற்கு எல்லறிவுரவு
புலந்தபின்னெடிபுமாய நூல்கினைத்தவினோ,

இ-ள். அம்மலையில் ஒருநாள் ஒருசிலந்தி வாயினூலாலே பின்னலிட இதுவஸ்திரம்பெய்து கொடுத்ததென்று அச்சிலந்தியை அரசனாகப் பிறப்பித்து நல்லஞானத்தைக் கொடுத்துத் தேகவ்யோகமான பிறகு விட்டுணுலோகம் கொடுத்தார் எ-று. நடஅ

வேறு.

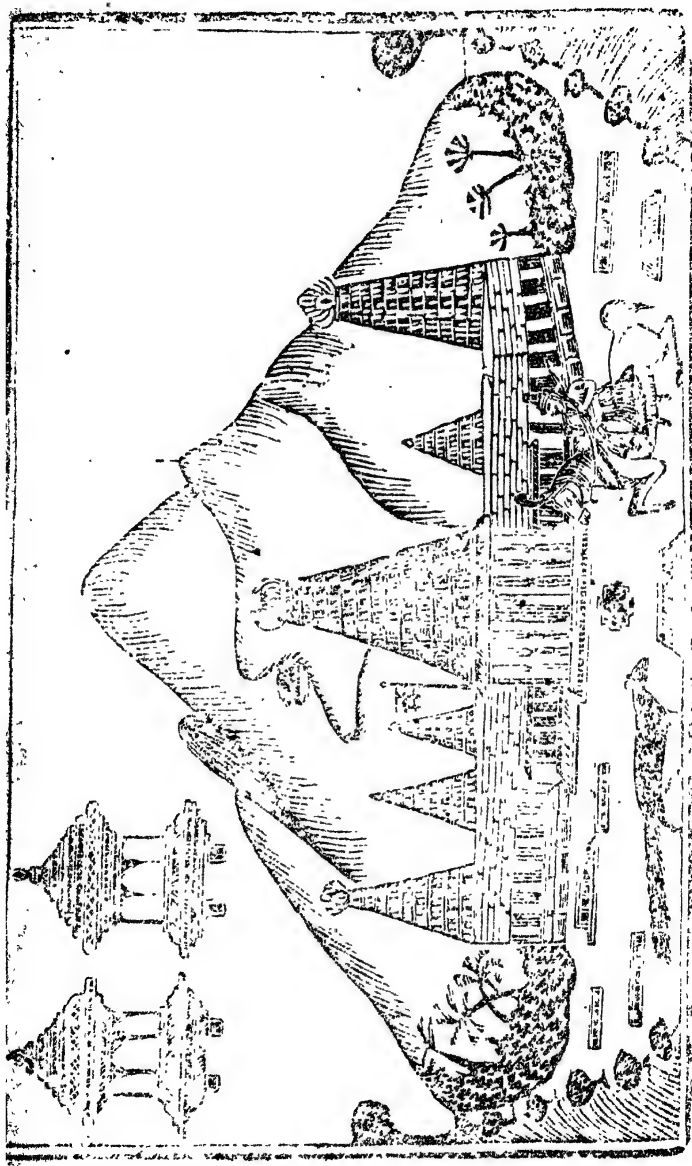
ஒருமணலைச்சிவனுருவ மெனநினைத்தவவிடத்திலவைத்தோனொருவன்பின்னைப், பரகதிபுக்கடைந்து சிவனென்ன வேறுமையகன்று பதவிசோந்தான், பொருவரியவருணகிரி பதிவளமீ தெனவுரைத்துப் புண்டரீகத், திருமுகமண்டலமலாந்தே யிருதனனான் மறைபுகன்ற செல்வன்னுனே.

இ-ள். பின்னும் அத்தலத்தில் ஒருவன் மணலைச் சிவனுருவமென்று நினைத்துவைத்ததனால் வன்மேலாகிய சுதியைச் சேர்ந்து சிவனென்றும் இவனென்றுமே பேதலில்லாமல் இருக்கின்ற சாளுபரிப பதவியைப் பெற்றான் ஒப்பிலலாத அருணாசலத்தின் வளம் இதுவென்று தாமரைமலர்போல் முகமலராத சொல்லிபிருத்தான் நானநவேதங்களைபுகு சொன்ன பிரமன எ-று. நடசு

எட்டாவது.

சீர்த்திச் சருக்கப.

முற்றிறறு

வ.

சிவமயம்.

(ஒன்பதாவது.)

திருமலை வலம்புரிச் சருக்கர்.

அறுசேக்கழிவொடிவாசிரிய விருத்தம்.

கனகமல்கனகமலர்ச்சுதடங்காது பெருமைபிறைகளித்தேனாத வனகமலை வலம்புரியுஞ் செயலினைபுர தெரியவுரைத் தருளவாயென் று, சனகமுனியெழுநதுபணிந் துரைக்குதலு மனமகிழ்ந்து கிணக் கோபிற், நினைகரனா சிறந்தடைக்குந் திருக்கோயிற் கடவுளிறைவசெ ப்பலானான்.

இ-ள். மேலானபிரமனை, பொன்போன்ற நிறச்சையுடையதாமரைப் புட்பங்கா குழந்த திரைச்சளின் பெருமையைச் சொல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன் பாவமிதமாகிய கிரியைவஞ்செய்யுமெருமைபுத்தெரிய அநுரிசெய்யென்று சனசரிஷி பெழுந்து வணங்கிச் சொன்ன அளவில் மனம் சந்தோஷித்து ரூபன் தன்கிரணமாகிய திறவுகோலாலே திறந்துமுந்நதாமரை மலராகிய கோயிலில்வாசஞ்செய்கின்ற பிரமன் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.

சுற்பமெலா மரியதவம் புரிந்தொரு மதின்பெருமை காணமாட்டாரா, அற்பதவம் புரிந்தவருக் கருணகிரி வலத்தினல மறியலாமோ, சிற்பவன்றன் புகழ்கேட்கும்கிறுபுடையா னெனவுனக்குச்செப்பாநின்றே, னற்புதவிக்கதையமுதைச் செவிவழியேபுகட்டின்ப மருதுசென்றான்.

இ-ள். கற்பகாலம் அரிதாகிய தவஞ்செய்தவர்களும், அதன்பெருமையை பறியமாட்டார்கள். அற்பமான தவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும்பெருமையை அறியக்கூடுமோ பரமசிவனுடைய புகழைக் கேட்கும் ஆசையுள்ளவனென்று அனக்குர் சொல்லத்தொடங்கினோம் அற்புதமான இக்கதையாகிய அபிர்த்தத்தை உன்காதாகிய வாய்வழியிலேபுகட்டி இன்பமாக அருந்தென்று சொன்னார் பிரமன். எ-று.

உ

சோணகிரிவலம்புரிதல் பிறவியென்னும் பெருங்கடற்குத் தோணியாகு. * மேணசக்குழிபுகுகா தரியமுத்திவழிக்கேற வேணியாகும், காணரியதவத்தினுக்கு மரத்தினுக்கு மரும்பொருட்குங் காணியாகும், வாணுகன்மின் னிடத்திருக்குங் கண்ணுதலை மனமுருக்கி மகிழ்ச்சியாகும்.

இ-ள். அருணாசலத்தைவலஞ்செய்து பிறவியென்னும் பெரியகடல்தாண்டுவதற்கு ஒருதோணியாகும் ஏழரசுக்குழியிலும்புகுகாமல் அருமையாகியமுத்தியில் ஏறுவதற்கு ஏணியாகும், காணியாயும்ருக்கும் ஒளிபுள்ளதெற்றியையுடைய பார்வதியை இடப்பாகத்தில் வைத்திருக்கின்ற சுவாமிபைமனமுருக்குஞ் சந்தோஷமாகும். எ-று.

காசிமுதற்சிறப்புடையசலங்கனிலே யிருத்திறையைக்கற்பகாலம் பூசைசெய்தொருபலமுடுங்கால் பரியதவம்பரிசைதானுந் தேசிகளுநரைத்தபடிசமாதியிலே யிருந்துபெருஞ்சித்திசூனுவேசமுடனருணகிரிவலம்வருகென் னுரைப்பதற்குர்காதாமோ.

இ-ள். காசிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறப்புடைய தலங்கனிலிருந்து சுவாமிபைக் கற்பகாலம் பூசைசெய்தபலமும் அநேககாலத்தவஞ்செய்தலும், ஒருசொல்லிய முறைப்படியே சமாதியிலே பாரந்து அடைகின்ற சித்திகளும், அருணாசலத்தை வலம்வரவேண்டுமென்று சொல்லியபலனுக்கு நிகராகுமோவென்று சொன்னார் எ-று.

அருணகிரிவலமவருகென் னுரைப்பவனிலதிகபிரமத்தி நீங்குநருமதை யிளவுந்துவருந்துபவம் வருத்தடு நடுங்கியோடு, பெருபெருமபொருளாகவார்த்த பழங்கதைப் கரங்குனித்து வழிகொண்டேளும், ஒருமரற்குத் தவரிதைத்த கொடுவினையும் பயத்துகருங் குலைபுந்தானே.

இ-ள். அருணாகிறைதை வலஞ்செய்யென்று சொல்லுமளவில் பரமத்தி பாசகமபோய்விடும், நருமதை யாற்று நீரளவு மதுவையபானம்பண்ணியபாவமும் வருத்தமுற்று நடுங்கி யோடிப்போகும்

* ஏழரசுக்குழிபென்பது ஏணசக்குழி எனமரு.முடிபெண்க.

பிறருடைய பொருளைக் களவுசெய்த பழமையாகிய பாவமும் கைஞ்
வித்துக்கொண்டு ஒடிப்போகும், குருவாகிய சுவாமிக்குத் தவறுசெய்
தபாவமும்பயந்து கர்ப்பங்கூலிந்து ஒடிப்போகும். ௭-அ. ௫

அந்தவினை யுடன்பட்டலும் பெருங்காற்றி நெறிசுடர்போலவி
யாரிற்சூர், தந்தையரைக்கடிந்தவினை கருடனுற்றவரவெனவே தளர்ந்
துமாயு, மைந்தரையு மசுளிரையுத்தொலைத்தவினைக் கடல்சுவரி வரிய
வாகு, மெந்தைபொருள் கவர்ந்தவினை தனக்கிருக்கு மிடமேமென்றி
ரைக்குந்தானே.

இ-ள். ௨ அறிவைக்கெடுக்கும் பாவமும் அருணாசலத்தை வலஞ்
செய்தவாமென்று நினைத்த வளவில குறைக்காற்றி நெறிலிருக்கும்
திபம்போலவிநதுபோம் தந்தையைக்கொன்ற பாவமும் கருடனைக்க
ண்டபாம்புடிபால் நடுக்கமடைந்து ஒடிப்போம் குழந்தைகளையும்,
மாதரையுங் கொன்றபாவமாகிய கடலும் வற்றிப்போம் எம்முடைய
சுவாமி திரவியம் திருடினபாவமும் நாளிருக்கு மிடமெங்கேயென்று
ஒடிப்போம். ௭-அ. ௬

வேறு.

ஓரடிக் கியாகஞ்செய்த பலத்தினை யுதவாநிர்கு
மீரடிராசுர பலத்தருவினிய மூன்று
நேரடி பரிமேதத்தின் பலத்தினை நிறைக்குநாது
பாரடி யிடுவார்க்கியாகப் பலனெலாம் பச்சிக்குநானே.

இ-ள். அருணாசலத்தை வலஞ்செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்
துஓரடி எடுத்துவைத்தவர்களுக்கு யாகஞ் செய்தபலன் சித்தியாம்.
இரண்டடிக்கு இராசசூய யாகபலன் சித்தியாம், மூன்றடிக்கு அஸ்வ
மேதபலனுண்டாம். நான்கடிக்கு எல்லாயாகத்தின் பலனுஞ் சித்தியா
ம் ௭-அ. ௭

வலங்கொனோரடியேபூழி வலஞ்செய்யும் பலத்தைநல்கும்
அலங்கூர் மடியேதீர்த்த மாடிய பலன்களீயும்
தலங்கொண்பூன் றடி களீரெண் டானத்தின் பலத்தைநல்கும்
மிலங்குநா டெக்கியோகத் தெண்வசைப்பலத்தைநல்கும்

இ-ள். பிரதட்சணஞ்செய்கையில் தூங்கி வைத்த ஓரடியின்பலன்
பூழிப்பிரதட்சணஞ் செய்தபலன்தரும், இரண்டடியின்பலன் சர்வத்
ர்த்தமாடிய பலன்தரும் மூன்றடியின்பலன் சோடசதானப்பலன் தரு
ம் நாலடியின்பலன் அஷ்டாங்கயோகஞ்செய்தபலன்தரும் ௭-அ. ௮

வைத்தவோரடியே பூசைப்பலனெலாம் வழங்குமகடுக
உய்த்தவீரடியேபலிங்கந் தாபித்தவறுதி நல்கு

மெய்த்தனையடிமூன்றிட்ட பஸன்சொலின் விமானங்கோடி.
பெத்தனை தூபிக்கோயில் சமைத்தபேரெல்லாநக்கும்.

இ-ள். அதுவல்லாமலும் வலமாக வைத்த ஓடிக்குப் பூசாபல
ன்களெல்லாம் பலிக்கும் இரண்டடிக்கு இலிங்கம்பிரசிட்டை செய்
தபலன் கொடுக்கும் மூன்றடிக்குக் கோடிவிமானர் தூபிகளுடைய
கோயில் கட்டிய பலன்தரும். எ-று. க

வேறு.

நீடருண கிரிவலத்தோ ரடியிட்டோ ருருத்திரர்வா ணிலைநைக்
கொண்டோர், ராடியிரண் டடியிட்டோர் மகேசுரத்தம்பதத்தடைந்
தார் நதியுஞ் சூடி, ஆடரணம் புணந்தமலை வலமாக வெழுந்தோருமூ
ன் றடியிட்டார்க்கே, கோடிகலை முறை யவரைச் சிவலோகர் தனிற்
கொம்போய்க் குடிவைத்தாரே.

இ-ள். நீண்டஅருணாசலத்தை வலஞ்செய்ய வேண்டுமென்று ஓ
டிவைத்தவர்கள் உருத்திரபதமடைவர்கள், இரண்டடி வைத்தவர்க
ள் மகேசுரபதமடைவர்கள் மூன்றடிவைத்தவர்கள்கோடிகலைமுறை
யிலுள்ளமனிதரையும்பதவியிற்கொண்டுபோய்ச்சேர்த்தவர்கள். எ-று
நன்றிதரும் நணகிரிவலமாகச் சிறிதுவழிநடந்தபேர்க்குத்துன்று
நெடுங் கிரணவெள்ளிக் கபிலைமலைவழிகடுகித் தொலையா நற்கு, மன்
றியும் மலைவலமாய் நடந்தவழிப் பாதுகுத்துமழற்சியாலே, கன்றி
யகா லரைக்காணிந்கன்றியகா லரைப்போலக் காணும்பாவம்.

இ-ள். நன்றிபைக்கொடுக்கும் அருணாசலத்தை தலமாகச் சிறி
துதூரம் நடந்தவர்களுக்கு நெருங்கிய கிரணத்தை வீசுகின்ற வெள்
ளிமலையாகிய கைலாயத்திற்குப் போகுமவழி விரைவில் தொலையும்
அல்லாமலும் அம்மலையை வலமாகப் போடபோது பருக்கைக்கல்லு
களாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போன காலையுடையவரைக் கண்
டால் எமனென்று பபநதுபாவங்கள் ஓடிப்போம். எ-று. க

வன்னிமலை வலம்புரிந்தோர் பதத்துகளொன் றெருவாயுவரத்
தினாலே, புன்னகரமனையவிடம் புகுதலது கபிலையெனப் புனிதமா
கு, மின்னுமவர் பதத்துகளோர் மனிதநுடற் செறிவிலவ நிறப்பூரிந்
தூர், துன்னுமவர் பிறப்பொழியும் வலம்புரிந்தோர்பெருமைகளென்
சொல்லுவோமே.

இ-ள். அக்கினிமலையை வலம்பந்தவர்கள்பாததடில் ஓட்டியதூக
ளொன்று காற்றினால் நகர்த்தையொத்த இடங்களில்சேர்ந்தால் அது

வுங் கைலாயம்போல் பரிசுத்தமாம், இன்னும்வலம்வந்தவர்கள் பாத த்துகளில் ஒன்றுமனிதர்க்கேசத்திற்பட்டால் இறப்பும் அவர்களைபின் பற்றிவருகிற பிறப்பும் நீங்கும், அப்படி யாம்போது பிரதக்ஷணஞ் செய்தவர்பெருமைகளை என்னசொல்லுவோம். எ-று. யிட

இந்தமலை வலம்புரிந்தோர் சிவனிருந்தங் கயிலையின் லேகும் போது, சந்திரன்வெண் சூடையெடுக்குமிரவிளக் செட்ச்ரு மங்கை தாமந்தாங்கும், மந்திரமேலிதானார் வழுக்குமலர்ப் பாபாடுவா ன ளவைக் கோமான், வந்தனைசெய்தருகுவருங் கந்தமலர் மறைசொரி வார் வாக்கடாமே.

இ-ள். இவ்வருணசுத்ததை வலஞ்செய்தவர்கள் பாபசிவன் வா சஞ்செய்கின்ற கைலாயமலைபைச் சேருமபோது சந்திரன்வெள்ளைக் குடைபிடிப்பான், சூரியன்னிளங்கெடுப்பான் திருமலையேனை கைதா ன்கிவரும் இந்திரன்வருகிறவரையில் புட்பங்களைப்பரப்புவான். குபே ரனத்தண்டஞ்செய்து சமீபத்தில்வருவான், அஷ்டவகக்கள்புட்பவாந ஷம்பொழிவார்கள். எ-று. யிட

மேனகையு மரம்பைபுட னூர்வரி திலோர்த்தமையும் வீணையா ர்க்கும், காணடம்புரிவர் கங்கா நதியுடனே யழுனைநதி கவரி வீசும் போனகையின் னமுதுமலைக் துதினுமுந்லெடுத்ததோ போதும்போ து, நாண முங்கொண்டலர்மடங்கைநாணமுன்னே மறைபுகழ்ந்துநட க்குநதானே.

இ-ள். மேனகையும், அரம்பையும், ஊர்வரிடும், திலோர்த்தமைய யும், வீணையாத்திபத்தாடனே சந்திரபாடி நடனஞ்செய்துகொண்டு வருவார்கள், கங்சையும் யழுனையும்சாமரம் வீசிக்கொண்டு வருவா ர்கள், சாப்பிடததத்த அபிர்தத்தையும்மலையளவு அடைகளையுமே கவெடுத்துக்கொண்டு எதிரேவரும் அப்போது இலக்குநிபுரங் கஸ்தூ ரியுங்கொண்டுவருவார் முன்னேநாலுவேதக்களும் புகழ்ந்துகொண் டுவரும். எ-று. யிட

வேறு.

சொற்பொதிந்துகளுங்கங்கை பாடிவதுசிறந்ததானம் பார்ப்பதுமியோகத்தாலே வருதலும்மலமொவ்வாதல் ஆர்ப்பொலிசடையான்சோண சலத்தினைவலமாய்ச் சூழல காற்பலனென்றெண்ணுதே முழுப்பலங்கருதுங்காலே

இ-ள். சேற்கெண்டைகுதித்து விளையாமும் கங்கைமுதலிய தீர் த்தங்களாடிய பலனும் சிறந்த சிவத்தலங்களைத் தரிசனஞ் செய்த

பலனும் யோகஞ்செய்தலினால் வந்தபலனும் ஒப்பாகாது ஆத்திமாலை தரித்தசுடையை சிவசொருபமாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தால் காற்பலமென்றெண்ணாமல் முழுப்பலமாம் நினைக்கும்போது.

நிரந்தரமிமையோர்போற்ற நெடியமால்வசையைச் சூழ்வோர் பரந்திடும்வழியிறுளேன்றும் பரவினாற்சிவந்தபாதம் வரங்கொளவணங்கும்வானோர் மகுடகோடிகளிற்பதைத்து விரிந்தசெம்மணிகடாக்கி மீளவுஞ்சிவக்குமாதோ.

இ-ள். எப்பொழுது தேவர்கள் வணங்கும் பெருமையுள்ள அருணாசலத்தை வலஞ்செய்வோர்களுடைய வழிபிற்றிடக்கிற பருக்கைக் கல்லுசனே மிதித்துர்சிவந்தபாதம் பின்புலரத்தைப்பெறுவதற்குவணங்கும் தேவர்களுடைய மகுடகோடிகளிற்பதித்துப்பிரகாசிக்கும்இரத்தினக்கோடிகள் தாக்கிமதுபடியுஞ்சிவக்கும். எ-று. டிசு

கானடைகொடுக்கப்பெற்றென் கரியகண்டெரியப்பெற்றென் மானிடப்பிறவியுற்றென் மலைவலம்புரியாமாந்த ருனுடைப்புழுக்கடேறி நரகிடையுசலாடி தானிடர்ப்படுவதல்லா லுய்கிலர்சனகவென்றார்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யாதவர்கள் கால்நடைபுண்டாய் நடந்துதிரியப்பெற்றென்னபிரயோசனம், கறுத்தகண்சல் நன்றாசத்தேரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம், அரியமானிடப்பிறப்பாகப் பிறந்தென்னபிரயோசனம், மாமிசம்நிரண்ட புழுக்க னையுடைய தேகத்திற் சோராத நரகத்திலுழிந்து அலைந்து அனப்ப படுவதுமல்லாமல் பிழைக்கமாட்டார்கள் சனகனேஎன்றான் பிரமன் எ-று. டிஎ

வஞ்சியர்புணர்ச்சிவேண்டின் மன்னர்கைவசமாவேண்டி னஞ்சியபகைமையெல்லா மக்கணத்தகற்றவேண்டிற் புஞ்சிளமதிபோனல்ல புதல்வரைப்பெறுதல்வேண்டிற் சஞ்சிதமுதலாமுன்று கருமமுந்தவிர்க்கல்வேண்டி.

இ-ள். அதுவல்லாமலும் நல்லமாசருடையபோகம் வேண்டின லும், அரசர்கள் கைவசமாகவேண்டுமானாலும், அஞ்சத்தகுந்தபசை யெல்லாம் அக்கணத்திலேநீக்கவேண்டுமானாலும், பாலசந்திரனபோ லதல்ல பிள்ளைகளைப் பெறவேண்டுமானாலும், ஆகாமியசஞ்சிதபிராத னாமாகிய மும்முகங்களை யு நீக்கவேண்டுமானாலும். எ-று. டிஅ

முப்பலகனலகைபூத கணங்களை முனியவேண்டிற்
அயருறுபிணியுமாகச் சோகமுத்தவிர்க்கவேண்டி
னியலீசையறியவேண்டி நின்மலன்தன்னைத்தேடி
மயலறுபுகழவேண்டின் மலைவலம்புரிவ்வல்லார்

இ-ள். முயலகன்போன்ற அரங்கனையும் பிசாசுகளையும் பூதகூட்
டங்களையும் கோபிக்க வேண்டினாலும், துன்பம்செய்யும் வியாதியை
பும் தேகத்தில் வருமசோகத்தை நீக்கவேண்டினாலும், இயலிசை முத
லாகிய தல்வியை வேண்டினாலும், அழகைவேண்டினாலும் சூற்றமற்ற
கீர்த்தியை வேண்டினாலும் அம்மலையை வலஞ்செய்வார் பெரியோர்
கள ள்-று.

கக

வரத்தருமருக்கவாச மலைவலம்புரிந்தோர்வெய்யோன்
தெரிந்தமண்டலத்தைக்கேறிச் சிவகதிபதியாப்ச்சேர்வார்
திரத்தருஞ்சோமவாரத் திருமலைவலமாய்வந்தோர்.
புரத்தரன்னெனவேழ்பாரும் புரத்தரன்றன்மைபூண்பார்.

இ-ள். சிறந்தஆதிவாரத்தில் அம்மலையைவலஞ் செய்தவர்கள் ஆ
ரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதத்தைச் சேர்வார்கள், ஸ்திரமாகிய
சோமவாரத்தில் வலமாய்வந்தவர்கள் இரத்திரன்போல் ஏழலகத்தையா
ண்டு சிவசாஸூப்பியமடைவார்கள் ள்-று.

உஉ

மங்கள தினத்திற் சூழ்வார் கடனுடன் வறுமைநீங்கிச்
சங்கிலித் தொடராமேழ பிறப்பைபுந் தவிப்பாராபுத்திக்
கெங்கண யகரைச் சூழ்வோ ரிருங்கலை மறைக ணலா
றங்கமுந் தெளிந்து முத்திக் கருகர யமரராவர்.

இ-ள். மங்களவாரத்தில் கிரியைவலஞ்செய்வோர் தங்களுக்குண்
டாகிய கடனையும் தரித்திரத்தையும்நீங்கி சங்கிலிகட்டுபோல் தம்மை
விடாத ஏழபிறப்பையுரிக்குவார்கள், புதவாரத்தில் சுவாமியைப்பிரத
க்ஷணஞ் செய்வோர் நாலுவேதங்களும், ஆறுசாஸ்திரங்களும் அறு
பத்து நான்குக்களும் தெரிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த்தேவர்
களாவார்கள். ள்-று.

உக

மாவியாழத்திற்செய்ய மணிவரைவலமாய்சூழ்வோர்
மூவரும்புகழத்தேவர் முனிவர்தங்குரவராவர்
தாவிளவெள்ளிவாரத் தனில்வலம்புரிந்தோர்க்கஞ்சப்
பூவையைப்புணரும்பூவை விணருமால்புரத்திற்சேர்வார்.

இ-ள். பெருமைபொருந்திய குருவாரத்தில் அம்மலையைவலமாய்
வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும்புகழும்படி தேவர்கள்முனிவர்களுக்கும்

எசமானராவார்கள் குறைவில்லாத சுக்கிரவாரத்திலேவலஞ்செய்தவர்கள் தாமரைமலரிலிருக்கின்ற இலக்குமியைச்சேரும் தாமரைமலரையொத்தவிட்டுணுபதத்தைச் சேருவார்கள். எ-று. ௨௨

உ-தயமேசனிநாளுக்குழ்வோர்க் கொன்பதுகிரகநன்றாய்ப்
பதினென்றமிடத்திற் றாய பலன்களைப்பலியாநிற்கும்
மதியணிசிவனிராவும் வருடம்வந்துதிக்குநாளும்
அதிகமாமதிகமாகு மைப்பசிமுதலாமுன்றும்.

இ-ள், சனிவாரஉதயத்தில் பிரதக்ஷணஞ் செய்வோர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதினென்று மீடத்திலி நுநதபலனைக்கொடுப்பார்களென வரத்திரியிலும் வருஷப்பிறப்பினன்றும் ஐப்பசிமுதலாகிய மூன்றுமாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன்களிலும் அதிகபலன்கித்தியாகும். எ-று. ௨௩

அயன்சங்கிராமமாசி மகத்திலர்த்தோதயத்தில்
வெபிலு நங்கதியைப்பாமபு விழங்குநாள்விதிமாதத்திற்.
பபனுறவலஞ்செய்வோர்க்கிப் பலன்களிற் கோடியாகும்
அயரவறத்தினமுஞ்சூழ்வார் பேற்றையாரியவல்லார்.

இ-ள், உ-ததராயணத்திலும் தக்ஷணயனத்திலும், மாசிமகத்திலும் அர்த்தோதயத்திலும் ருரியக்கிரணகாலத்திலும், விதிபாதத்திலும் இஷ்டடசித்தியை அடைபவிரும்பி வலஞ்செய்தவர்களுக்குக்கோடிபங்கதிகமாகப்பலன்கிடைக்கும் தளர்ச்சியடையாமல் தினந்தோறும்வலஞ்செய்தவர்களுக்குண்டாகும் பலனையாரறிந்து சொல்லவல்லவர்.

தாரிகையவரை யற்றைக் கனவிலும் யுணர்ந்திடாம
னீரினின்மூழ்வித்துய துடித்துவெண்ணீறுசாத்தி
யாரிடமுரையேகான மளித்ததாமவைகொள்ளாமற்
பாரிடைநடந்துசூழ்ந்த தேவரைப்பணிந்துபொற்றி.

இ-ள், அப்படி அதிகபலனைத்தரும் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யும் விதமெப்படியெனில் பிரதக்ஷணஞ்செய்யும் அன்றைக்குப்பெண்களைச் சொர்ப்பனத்திலுந்நையாமல் ஸ்ரானஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வஸ்திரமுடித்துக்கொண்டு விபூதிதீர்த்து அவ்விடத்திலேதானம்கிரமமாகக்கொடுத்துதாம் ஒருவரிடத்திலும் தானம்வாங்காமல் பூமியிலே காலிலேநடந்து கிறியைச்சுற்றி யிருக்கின்ற தேவர்களைப் பணிந்து வணங்கினான். எ-று. ௨௪

கஞ்சகப் போர்ணாதீதுக் கலிகையுஞ் செருப்புநீத்தே
யஞ்சதல் வெருளிசோந மக்கணத்தாற்றிவாசி
குஞ்சர முசலாயுள்ள வாகனங்குறுகிடாமல்
கிஞ்சிய வடைக்காடினடி வழியிடைபொறுப்பதாக்கி.

இ-ள். அங்கத்தில் தரிக்குஞ்சட்டையும் போர்வையும் நீக்கிக்கு
டைபிடித்துக்கொள்ளாமலும் கால்களுக்குச் செருப்புப் போட்டுக்
கொள்ளாமலும் பயமுடிகோபமும்கோகமும் நீங்கிக்குதிரையான
முதலாகியவாகனங்களிலேறாமல் தாபபூலம் தரிக்காமல் போசனத்
தையுமவெறுத்தது. எ-று. உசு

செங்கைவீ சாமர்சோரா துவகையாற்சிரத்திற்குப்பி
மங்கையர் பதிதர்நீச ருறுப்பிலார் வடிவநீக்கா
தங்குறுமடியினோசை செவிப்புமாதரசுமாதர்
திங்களைபிரண்டுசென்று நடந்திடுஞ்செயல்போற்சென்று.

இ-ள். கைகளைவீசிக்கொண்டுபோகாமலும், சோர்வில்லாமலும்
மசர்தோஷத்தோடு சிரசிற்கைவைத்து கூப்பிக்கொண்டு மாதரையும்
பாங்கினையும் நீசரையும் அவயவானரையும்பாராமல் நடக்கிறபோது
அடியினுடைய சத்தமகாதிற்சேட்காமல்மெள்ளஅரசமாதர்கள்பத்து
மாதத்துக்கர்பத்தோடு நடக்கிறதுபோலநடந்தது. எ-று. உஎ

பிருவினையகற்றுமந்த மலையையெண்டிசையும்வீழ்த்துப்
பரவியங்கதனைச்சூழ்த கடவுளர்பணிந்துபோற்றி
யருவமாய்வலமாஞ்சித்த மமரசைமனத்தாற்போற்றி
யுருகியங்கவர்மேற்கைகாற் படுமெனவொதுங்கிச்சென்று.

இ-ள். நல்வினையினையின்கள் இரண்டையும்நீக்கும் அக்கிரியைஎட்
டுத்திக்கும் வணங்கி அத்திக்கிலிருக்கும் சுவாமிகளையும்வணங்கி உரு
வநதெரியாமல் வலஞ்செய்துக்கொண்டுவருகிற சித்தர்களையும்தேவந்
களையும் மனத்தினால் வந்தனஞ்செய்து அவர்கள்மேல்தங்கள் கைகா
ல்படுமென்று பயந்துவழியினின்றும் ஒதுங்கிச்சென்று. எ-று. உஅ

வானமார்மலையைப்பொன்னிற் படிசுநன்மணியாயெண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்ல திரைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானவிச்செயலினாலே வலஞ்செய்தாலயத்தினண்ணி
யேனமுன்னறியான்றானைப் பணிந்துதன்னிருக்கையெய்தி.

இ-ள். ஆகாயமட்டுமளாவிய அம்மலையைப்பொன்போலவும் :
புகம்போலவும் இரத்தினம்போலவும்வினைந்து மௌனமாய் நடக்.

வேண்டியது அல்லதுசுவாமி துதிகளைக்கேட்கவேண்டியது, இப்படிப்பட்டதன்மையாக வலமவந்துகேராயிலுட்சென்று விஷ்ணுவாகிய பன்றியறிபாத சுவாமிபாதங்களை வணங்கித்தாங்களிருக்குமிடத்துக்கு வந்தது. எ-று. ௨௯

குன்றெனுங் குணத்தார்முது விருந்துதீங்கனிபால்கொள்க
வன்றியே புலவரீத்த வடிசிலுண்கரீதி
நின்றவத் தலத்தோர்செய்யுநிலைமையி் ததிதூரத்திற்
சென்றவர்வருத்தமாயெவ் வகைவலஞ்செயினுஞ்சீரம்.

இ-ள். மலைபோலுபர்ந்த குணத்தையுடையவராகிய சிவபுத்தர் கள்குமு இருந்துமதூரமாகிய பழங்களும்பாலுஞ்சாப்பிடக்கடவர் அப்படியில்லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்த மில்லாமல் அன்னத்தைப்புசிக் கக்கடவர், இப்படிப்பட்டசெய்கைகளை நீதிபொருந்திய அத்தலத்தி லிருக்கிறவர்கள் செய்யவேண்டியது, அதிகதூரத்தில் நின்றுமவந்த வர்கள் தங்களுடையவருத்தத்தினாலே எவவிதமாகவலஞ்செய்தாலும் நன்மையாம். எ-று. ௩௦

தண்டுத லிலாதஞானச் சனகவிச்சயிலஞ்சுது
வெண்டிசை புறப்போர்தம்பே ரினிற்சிவ வு நுவங்கண்டார்
வண்டிசை பெருகுமோதி மலைகண் மலையின்கீழ்பால்
கண்டனள் பவளவெற்பிற் கயிலைவெற்பிறைவன்காட்சி

இ-ள். கெடுதலில்லாத ஞானத்தையுடைய சனகரிஷியே இம்ம லையினெட்டுத்திக்குலும் திக்குப்பாலகர் எட்டுபேரும் தங்கள் பேரி னாலே இலிங்கங்கள் தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள், வண்டிகளின் ஒலிபொருந்திய கூர்தலையுடைய பார்வதிகிரியின்கிழக்குத்திக்குல் பவ ளமலைபோல் ஒருஇலிங்கத்தைத்தாபித்துப் பூசித்தாள். எ-று. ௩௧

மணிவரைபரியிற்குழந்த வச்சிராங்கதனப்போது
புணர்பவந்தவிர்க்கத்தென்பால் புழுகணியிறையைக்கண்டான்
தணிவிலாவின்கணிக்கத் தமிழேனன்மலையின்மேற்பால்
அணியண்ணாமலையானென்னு மருவுருவிறையைக்கண்டேன்.

இ-ள். அருணாசலத்தினிடத்தில் குதிரையிலேறிக்கொண்டுவந்த வச்சிராங்கதபாண்டியன் அக்காலத்தில் தன்மையடைந்தபாவத்தைத் தீர்க்கத்தென்திக்குல் புழுகணியிறைவனென்று ஒருஇலிங்கத்தைத்தாபி த்துப்பூசித்தான் தணிபாதபாவங்களை நீக்கிக்கொள்ளரானும் அம்ம லையின்மேற்குத்திக்குல் அணியண்ணாமலையானென்கிறபேரிட்டு ஒரு லிங்கத்தைத்தாபித்துப் பூசைசெய்தேன் எ-று. ௩௨

வாலவெவ் கதிர்போற்சோண வரைக்கடந் தொருநாள்பாய்ந்து
சாதுமத் துயரந்தீரத் தனதபேரிறையைக் கண்டா
னாலய முழுதுத்தேவர் நாகர்கட் டிறைவேர்சித்தர்
சீலமா முனிவர்கண்ட சிவனுநத் தெரிக்கொணாதே.

இ-ள். சூரியன் அருணாலத்தைத் தாண்டிப்போனதினால் வந்த
பாவந்தீரத் தன்பேரிட்டு ஒரு இலிங்கத்தைத் தாடித்துப் பூசையெய்த
தான். அதுவல்லாமல் அம்மலையிலிருக்கின்ற கோயில்கள்முழுதும்
கேவர்கள், நாகலோகத்தார்கள், முனிவர்கள், சித்தர்கள் இவர்களா
லே ஸ்தாபித்துப் பூசையெய்யப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்வளவென்
று சொல்லக்கூடாது எ-று. ௩௩

சசனார் வடிவமான லிங்கமவ் வெல்லேகுழ
யோசனை மூன்றுஞ்சேர நெ நங்கும்வா னுடுக்கன்போலப்
பேசுவ தெவனோவந்தத் தலத்தினிற் பெருமைவேலன்
நேசுதுங் கவுரியாணை முகத்தினுந் தெரிகொணாதே.

இ-ள். பரமசிவரூபமான அகேச இலிங்கங்கள் அவ்வெல்லையை
ச்சுற்றி மூன்றுகாதவழிமட்டும் ஆகாபத்து நகத்தீரங்கள்போல நெ
ருங்கிபிருக்கும் அப்படி யிருக்கிறபோது அத்தலத்தின் பெருமை
யைச் சுப்பிரமணியர், பார்வதி, விநாயகர், இவர்களாலேயே சொல்
லக்கூடாம லிருக்கிறபோது என்னால் சொல்லப்படுமோ எ-று. ௩௪

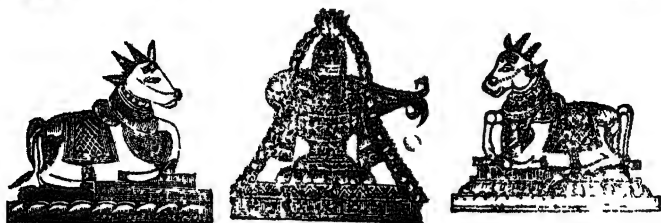
தாலவிழ் மலரோனிவ்வா றுரைத்தலுஞ் சனகன்போற்றி
வேதனை பிறவிதீர்க்கும் விமலனை விமலனான
வாதியைப்பழித்தோர் செம்பொன்கவர்ந்தபே ரடையுந்திங்கும்
பாதகர் தவிருமாலும் பகரெனப் பதுமன்கூறும்.

இ-ள். தாதுவிரிந்த தாமரைமலரி லிருக்கின்ற பிரமன் இப்படி
ரொன்னதும், ஜனகரிஷி வணங்கி வேதமுழுதுங் கற்றுணர்ந்தவரே,
பிறப்பைநீக்கும் பரிசுத்தரே, மலரகிதரான சிவனைப்பழித்தவர்களுக்
குவந்த பாவமும், அவர்தனத்தை அபகரித்தவர்களுடையபாவமும்
அவைகள்நீங்கும் வகையும் சொல்லுமென்றுகேட்கப் பிரமன்சொல்
லுவானபினான் எ-று. ௩௫

ஒன்பதாவது.

திருமலை வலம்புரிச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ப த் தா வ து,

ஆதித்தச் சருக்கம்,

எழுதிர்க்கழி நெடிலாகிரிய விருத்தம்.

அற்றமற்ற முனிவர்குழ மருணபுகாத்துள்ள
மற்றவெற்பு மொக்குமென் நிகழ்துரைத்த மனிதாவாய்
புற்றெழுந்து புகையெழுந்து புழுவெளிந்து புலவநீர்
சுற்றெழுந்து பெருகுமண்டு சோணைமாரி சொரியுமே.

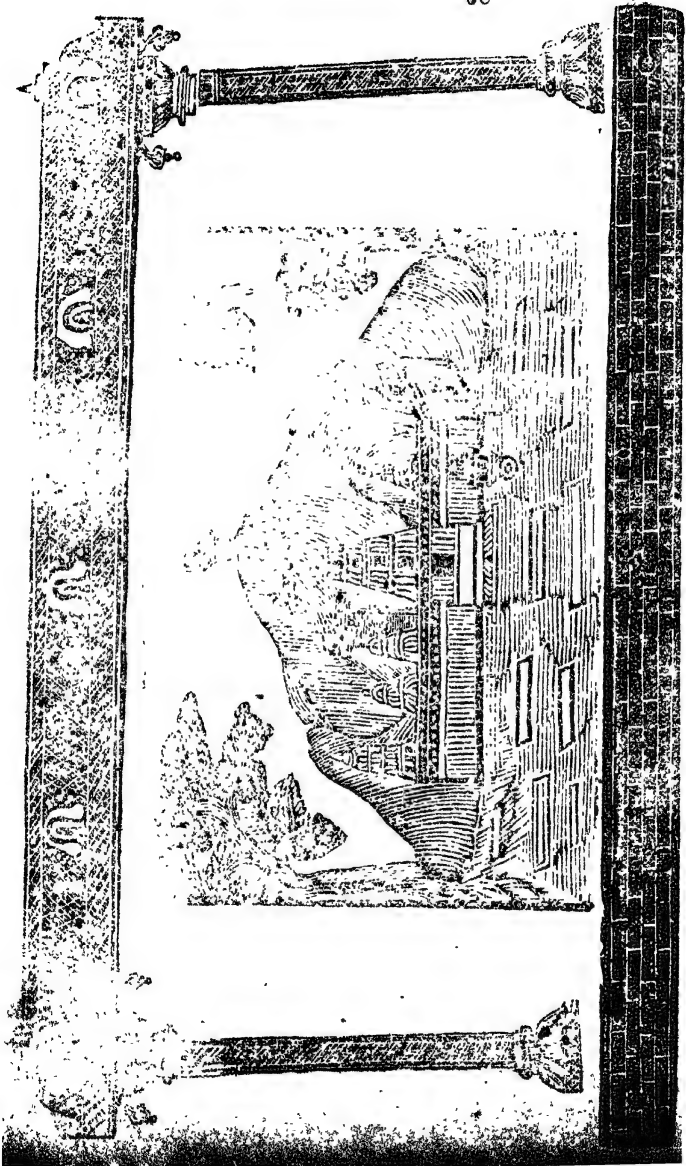
இ-ள். குற்றம் நீங்கிய முனிவர்கள் சூழ்ந்துவரும் அருணாசல
மென்னுமலையோடு மற்ற மலைகளையுமொக்குமென்று நிந்தைசொன்
னமனிதர்வாயிலே புற்றுண்டாகிப் புகைபுகைநது புழுக்கள்நெளிநது
புலாந்நாற்றம் காணுகின்ற நீர் சுற்றியெழுநது மிகவும் இரத்தமாரி
சொரியும் எ-று.

க

அந்தமைந்தர் தம்மைஏற்றி யந்தசுன்ற னேவலாய்
வந்ததூதர் செக்கிலிட் டரைத்தரைத் தெடுப்பர்வாய்
வெகதை வானியாலறுபப ரெந்நைசோண வெற்பையே
நிந்தைசெய்வை என்றடித்து நெய்யில்வேக வைப்பரே.

இ-ள். அருணாசலத்தை நிந்தித்த அம்மனிதர்களைப்பின்பு ஏம
னுடைய ஏவலாய்வந்ததூதர்கள் செக்கில் அநேகதரம்போட்டு அரை
த்து அடுப்பார்கள் அவர்கள் வாய்களை, நெருப்பிற்றோட்டுக்காய்ச்சி
கத்தியினாலுப்பார்கள், எங்களாண்டவன் மலைபையோ நிந்தைசெய்
தாயென்று அடித்து நெய்யிலே வேகப்போடுவார்கள் எ-று.

உ

பஞ்செழத் துவைத்தாக் குருக்கி வாய்பரப்பியே
நஞ்சினப் புகட்டி வெய்ய நரகிலே கிடத்துவார்
அஞ்சி யந்த நரகு தானு மருவ ருத்த லைத்திடும்
நெஞ்ச கத்தி லெண்ணி நார்த மக்குமீது நிகழுமே.

இ-ள், பின்னும் அவ்வருணசலத்தை நிந்தித்தவர்களைப் பரமகாரிகள் பஞ்சாகத் துவைத்து அரக்கை புருக்கி கார்பிலேவிட்டு அவர்களை குடிப்பித்துத் தீமையாகிய நரகிலே தள்ளுவார்கள் அந்நரகமே இவர்களுக்கு லாபப்பட்டு இவர்களைத் தாங்குகிறதற்குச் சகிக்காமல்கவும் வரும் இம்மூன்று இப்படிப்பட்ட துன்பம்மனதிலே இம்மலையைக் குறைவாகவெண்ணினவர்களுக்கும் உண்டாம். எ-று.

குருக்கடந்தை தாய் ராவி கொன்ற தீயர் முதலினே
ரிருக்கும் வெய்ய நரகின் மீது விட்டபோ திவர்களும்
பொருக்க நொந்து பாவியென்று பேசுவார் கடம்முடன்
சரிக்கொணுது தள்ளு மென்று தங்கள் கண் புதைப்பரே.

இ-ள், ஆசிரியர்களையும் தாய்தந்தையரையும் பிராணன்வாங்கிய தீயபாவிகள் முதலானவர்கள் வராஞ்செய்து கொடிய நரகத்திலே, இவ்வருணசலத்தை நிந்தித்தவர்களைப்போட்டபோது இவர்களைமுன்னிருக்கும்பாவிகள் மிகவும் வருத்தப்பட்டு கவாமியை நிந்தித்தபடியினால் நம்மிடம் பாவிகளென்று சொல்லி நம்மோடிவர்கள் சரியாயிருக்கக்கூடாது தள்ளிவிடுமென்று தங்கள் கண்களைப்பொத்திக் கொள்ளுவார்கள். எ-று.

என்று ரைத்து நானும் வைப மேழமுண்ட மாலுமாய்
யன்று மின்று மளவிடாத வருணபூத ரத்தையோர்
குன்ற மென்றி கழிந்துசென்று குன்றி மெய் குறைந்துமுன்
கன்று குறைந்த நென்று கதைவிளம்ப லாயினான்.

இ-ள், பிரமன் இப்படியென்று சனகரிஷிக்குச் சொல்லிப்பின்னுஞ்சொல்லுவார் நானும் ஏழலகத்தைமுண்ட விட்டுனுவுஞ்சேர்ந்து அன்று முதலின்றுவரையில் அளவிடப்படாத மகிமைமுள்ள அருணசலத்தை, ஒருவர், ஒருமலைபன்றிகழிந்துபோய்க் குன்றுதலைநீத்து தேகங்குறைந்து துக்கப்பட்டான், முன்காலத்திலேயென்று அக்கதையைச் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று.

௨. வருகின்ற கோடியாவு முள்ளில் வைத்திவ் வுலகிலோர்
மலைய தானி நின்று மலைய மழை மலைகள் பேசுந்

அலகு பெற்ற விரவி யெண்ணி யாழி யொன்று வாசியே
முலகு தோம் மலைபி னுச்சி யெல்லைபால் நடத்தினான்.

இ-ள். நான்கு முக்கிலுஞ்சென்று விளங்கும் பிரகாசங்கனையெல்
லாம் தன் உள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இப்பூமியில் ஒப்பற்ற மலை
புருவங்கொண்ட தெய்வீகமாகிய அருஞ்சலத்தை மற்ற மலைகள் போ
லினைத்து ஒருசக்கரமும் ஏழ்குதிமைகளையும் பூண்டதேரை அவ்வ
ருஞ்சலத்தி னுச்சிவழியின் எல்லையாக நடத்தினான் குரியன். எ-று.

முருகர் தேரி மந்த வெற் றின் முடியின்மேவு முண்ணாமே
முத்த ரோதி யுள்ளி னும்வெ டிததெ முந்து வெட்டமையாய்
புருககு றெல்ல விக முவர் புரமெ னப்பொ ரித்ததே
யுகைற பச்சை வாசி யோவு வந்து வாகியானதே.

இ-ள். குரியன் விட்டுணவினுந்தேடப் பட்ட அமலையின் உச்சி
யிலேபாவதந்முமுன்னே மிகுநபிரகாசமான மலைவெட்டித்து அவ்வ
ள்ளிடத்திற் றன்று ஏழுத்து வெப்பங்கொ ள்ளி புருககுதுவரத்தேர்தி
ரிசுர மெரித்த பரமசிவன் கையாகிய நெருப்பிலே பொரித்ததுபோ
லப்பொரித்துபோய்விட்டது, நடத்தப்பட்ட குதிமைகளோ சீவனில்
லாதகுதிமைகளாகின. எ-று.

அறுசர்க்கழிவெடி வாகிரிய கிருத்தம.

ருவெடி யும் கதி ளாநிக் கொடித்தெ சலனாத்திராய்ச்
சுதியை யுற் சகரண பாகன் காலைன் விழித்த பண
மையுயிற் திருநா னந்த மல்லவந் செய்து ஏறானக்
கதிவெடிச் செவ்வென் கண்டு திரவந் மலையு றைத்தேன.

இ-ள். அம்மலையி னிடத்தில் நன்றி மாத ாணவெப்பத்தினு
லே சகரணகன் ஏழம கரிசாசப்போய்க் கொடிபையுடையதேர்சா
லையெலத்தோன்றி புருககுதொடையார் அடைய பாசனசா
யிழந்ததுபோல் கிரணாகவொலா வந்தநாழிற் தானிழந்து குரியன்
மதிசெட்டி புர்தான் அந்த மலையை வடநாழிய்து சொண்டு மேலாசி
ய சுதியை அடை யும்படி போவென்றான் பார்த்து அச்சுரியனுக்கு
இவ்வாறுவதகொச் சொன்னேன். எ-று.

ஐயனை மலைபி னன்றெண்ணி யுசந்தையா லிசுந்நு கீழ்த்த
சையனே யொரு சகலத்துங் கழிவிடே யுனக்கென்னுஞ்
செய்யுமோர் தொழிலினுலே தீர்க்கலார் தெளிவு னார்க்கு
பெய்தின் பருண் பாசு வுன்கெழ்வார் யுன்கழிபெய்தேன்

இ-ள். அருணாசலேசரை ஒருமலை யென்று நினைத்து அகங்காச்
த்தினால் கிந்தித்து கீழே விழுந்து கிடக்கின்ற ஆயிரம் கிராங்களைப்
டைய சூரியனே உனக்குள்வவகையிலும் ஒருகாலத்திலும் கதினிட
க்காது, அப்படியிருந்தாலும் ஒருதொழிலினாலேகிடைக்கலாப, அது
யாதெனில் தெளிவுள்ளவருக்கு மெய்ம்மையாகிய அருணாசலத்தைவ
லஞ் செய்துகொண்டு வாடுவென்று சொல்லித் திரும்பினேனென்றான்
பிரமன். எ-று.

க

போதித்த படியேபென்று பொன்மலை வலமாய் முன்னஞ்
சாதித்த வருக்கன் சோணா சலத்தினை வலமாய்வநதான்
வாடுக்குமழையினது மழவிடை மீதிந்கோடி.
யாதித்த ரெனவே தோன்றி யாதித்தம் கருபிபபோனா.

இ-ள். பிரமன் அனுக்கிரகஞ்செய்தபடியே மகாமேருகிரியைமு
ன்னே வலமாக வருகின்ற சூரியன் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்துக்
கொண்டுவந்தான் அச்சூரியனுக் கெதிரேவாதித்துச் சத்துருக்களைக்
கொல்லுகின்ற மழையேயெனிய பசுமசிலன் இளமையாகிய ரிஷபத்தி
லே கோடி சூரியாபோலத்தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்து கைலாயத்
துக்கு எழுந்தருளினார் எ-று.

ய

பன்னிது மாதந்தோறும் பரிசிழற் பயத்தினாலே
வன்னியின் வடிவதான மலைபின் வலமாய்ச் செல்வான்
சென்னியி னெல்ல செல்லா விடப்பிறவூசெல்வான் றன்றோர்
அநிலை வரும்போதேத்தி யலாசொரிந்தகலு மென்றின்.

இ-ள். சித்திகாமுதல் பங்குனி யோகச்சொல்லப்பட்ட பன்னிர
ண்டுமாதம் சூரியன்முன்னே காக்குண்டான பயத்தினாலே அக்கி
னிவடிவமாகிய மலைபவலஞ்செய்துகொண்டு போவான், அம்மலை
யுச்சிபின்மேலும் போகான், இடப்புரமாகவு போகான், அம்மலைக் கு
ச்சரிபத்தில் வருட்போது தோத்திரஞ்செய்து புட்பமரி பொறிநது
ச்செல்வானென்று சொன்னான் பிரமன். எ-று.

யக

(பந்தாவது)

ஆதித்தர் சருக்கம்

முற்றிற் று.

ஆதித்தருவிறுத்தம்-ருக.

உ-

சிவமயம்.

பதினென்றாவது

பிரதத்தராஜன் சருக்கர்,

எழுதிர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

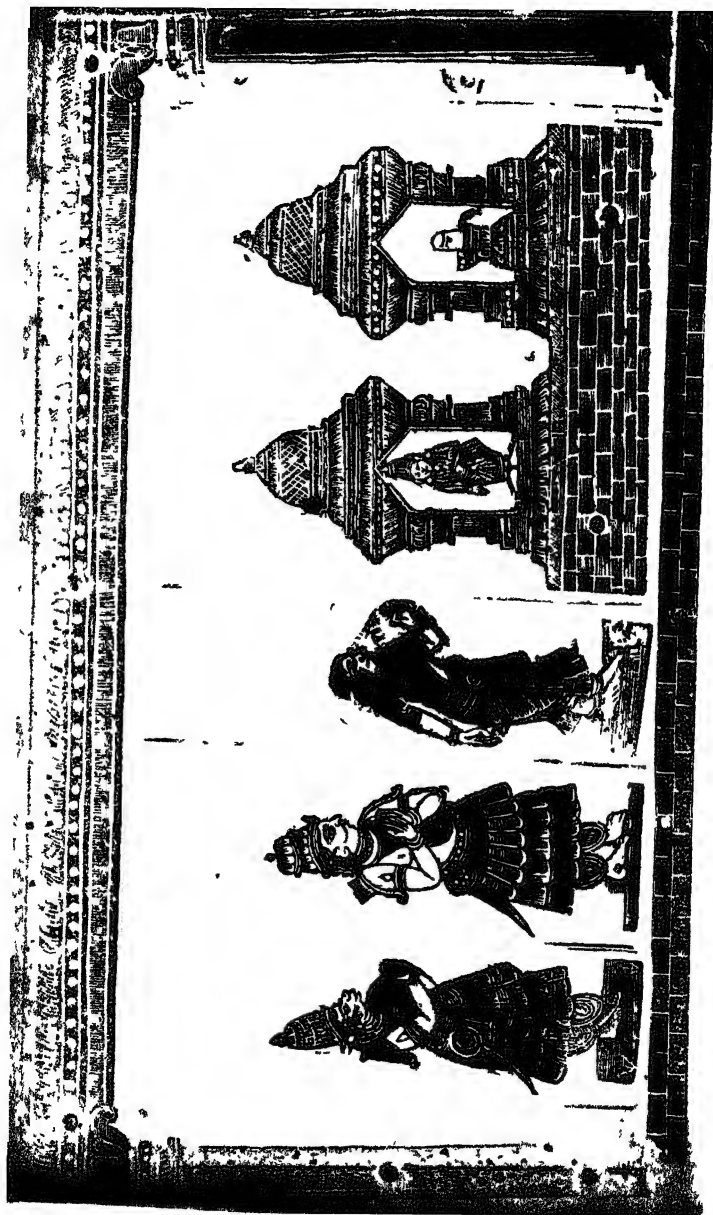
அருணைவாழிறைவன் நிரவியமணுமட் டாயினுங்கரந்தபேருடனே, மரணமாய்நமராட்டமுலிலேகுளிப்பவர் வச்சிரவுலககையான்மரிவ, நிருணிறைநாகமிருபத்தென்கோடியிடத்திலு மடைவிலேயிருபபார் தரணிபிற்புழுவாய்ப் பிறப்பர்களைளவு தனக்கியைத்தவருமததகையர்.

இ-ள். அருணைலேசரது திரவியத்தில் அணுவளவேணுநதிருடினவர்கள் உடனே மரணமடைந்து எமலோகத்திற்குப் போய் அச்சினிக்குழியிலே விழுந்து அவஸ்தைப்படுவார்கள் வச்சிரத்தினுற் செய்த உலக்கையால் அடிப்படுவார்கள் இருள்நிறைந்த இருபத்தெட்டுகோடி நரகங்களிலும் அடைவாக விழந்து கிடப்பார்கள். மறுபடியும் பூமியிலே விந்து புழுவாகப் பிறப்பார்கள் அத்திருட்டுக்குடன்பட்டிருந்தவர்கள் அப்படிப்பட்டதுன்பத்தை யடைவார்கள். எ-று.

ஓங்கிய சரைபுளிசைத்தபொன் னெதிரேயுற்றபேருடலையுமொதுக்குச், தேங்கிபகருணைபருணையகர்பொற் செய்கையைப்படியினிற் கார்து, வானகியபரைக்கிளபுடன்சிகைக்கு மலைபிணங்கடலினுமொளித்து, நீங்கிப்பொழுதுத் தொடர்ந்தும் விடுமோ நிழலெனத்தொட்டுமென்னிலத்தம்.

இ-ள். நிருபுத்திரினுள் ஷளித்து வைக்கப்பட்டபொன் அவ்வித்தின்மேல் வந்தவருடைய தேசத்தையுள் கண்டிக்கும் அப்படிச் செய்வது நிகுத்திருநகரத்திலுடைய அருணைலேசரனுடைய திரவியத்

தின் செய்தியாம் அப்பூயியில் ஒளித்துவைத்து எடுத்துக்கொண்டவுரையோவென்றால் அவர்களுறவேடுகெடுக்கும், மலையிலுங் கடலிலுமொளித்துக்கொண்டபொழுதுதொடர்ந்துவருத்தும்விடமாட்டாது, எவ்விடத்திற் போனாலும் நிழலைப்போலத்தொடரும். எ-று. உ

கடிக்கலாஞ் சிலையைவிழங்கலா நெருப்பைக் கடுவிடங்குழைத்திழைத் தெடுத்துக், குடிக்கலாமிரும்பையருநதலாங்கடும்பாற்கொள்ளலா, மருந்தினகுணத்தால முடிக்கலா ம்பகையையருணையகர்பொன் விழுங்கினால் மிடற்றியேபிடிக்கும், உடற்குளேகனலும்புகையுமவளவோ விரிவாமுனத்தையு மொருக்கும்,

இ-ள். பின் னும்பிரமன்சொல்லுவான்கல்லைக்கடிக்கலாம், நெருப்பையெடுத்தி னுவிழங்கிவிடலாம், விஷத்தோடுகொல்லும்படியானவஸ்துகளைச் சோதனைக்குழைத்தெடுத்துச்சாப்பிடலாம், இரும்பைபுசுக்கலாம், கள்வரி பபால்முநலியவற்றைபிழ்குடிக்கலாம், இவைகள் உபத்திரவஞ்செய்யவொட்டாமல் நல்லமருந்துகளாலே நிவர்த்திபண்ணிக் கொள்ளலாம், அருணாலேசர் திரவியத்தைச்சாப்பிட்டவுனை கொண்டைபயிரிடுதலுக்கொள்ளும், தேநீருக்குள்ளேநெருப்பாககனற்றும, புனைபண்டாரும அடிவளவுதான செய்யுமாவென்றால் அவர்களுபிரைகொண்ட உள்ளாதபதபுகெடுக்கும். எ-று. உ

முக்கனண்பொருளைக் கவராதபேரிருக்க முயன்றபேர்நினைத்தபொழுதலா, யக்கனத்ததழிவா வாகருநிருக்க வடியவாபொருள்கவர்நிகழ்க்கத, தகததுள்ளத்தா கெடுவரெனறுரைத்துச்சரத்தியம்பலபலசாற்றி, வந்தருவருக வொளிவிடு மணிபழுண் நிசைமுகனொருகலகசெபடிம.

இ-ள். புன் னுகன்கடையுடைய அருணாலேசருநிரவியத்தைத் திருவனாகா பவென்றதுன்பரிப்படிப்பட்டது, அது இருக்கட்டும் அப்பொருளாக திருநிகறதற்கு முயாசெய்யசவர்களை திருடர்னைத்தவர்கள் இவாகாந்தக் கனாதநிலையநியார்கள் அவர்களுநிருக்கட்டும்சிவபத்தர்களுடைய பொருளைத் திருநினவர்களைத் துன்பப்படுத்தினைத்தபேர்சனும்மெகுவாக்கனென்று பவபலசத்தியத்தோடுஞ் சொல்லிச் செவ்வானமுங் கருகும்படி ஒளிவிடுகின்ற இரத்தகுபரணங்களைத்தரித்தபிரமன் ஒருகதைசொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. ச

முன்னமே பொருளாள் வா. திசைக் கிறைவன் முழுமணிக் கங்கைநீர்த் துறைவன், இவ்விதத் திழந்த விநதிர னனையா னுண்பதை

முருகவேணிகர்வான், அன்னவா நிறைந்த மருடகோடிகளின் வயிர
நாயகங்களாற்றேய்த்த, பொன்னகீர்கழலான் நருமமுங்கழலான் புக
ழ்பெயர்பிரதத்தனென்பான்,

இ-ள். பிரமன்சொல்லுவான், முற்காலத்திலே ஒருநாள்வடேச
த்துக்கு அரசனாயிருக்கின்றவன், விலையுயர்ந்தமுத்துகளுக் கிருப்பிட
மாகியகங்காநதித்துரையுடையவன், தேவலோகத்திலின்று பூமி
யிலிரங்கியதேவேந்திரன்போன்றவன், ஆண்மைக்குணத்திலுயர்பிரம
ண்ணியருக்குச்சமானமானவன் அரசர்கள்பணியும்போது அவர்களா
லே நிரைநிரையாகத் தாழ்த்தப்பட்ட கிரீடகோடிகளில் இமைக்கப்ப
ட்டவீரகண்டையைத்தரித்தவன். தருமமென்பதைஇடைவிடாதுசெ
ய்கிறவன் கீர்த்திபொருந்திய பிரதத்தனென்னும் பெயரையுடையவ
ன். எ-று.

காலநீர்விழியார்முகமெனவிளங்குகளங்குடைத்தொழக்கியம
திபோல், நிலமாணிக்கம்பியைந்தவெண்கவிதை நெடுநீர்ப்பரப்பெலா
கிகழ்த்துந். சாலவேபணியா வரசர்களிவன்பொறசரணமேபடிந்நுமி
ர்பெருமென், லேறவே யழைக்குந் தருமதேவதைபோ லிரண்டுசாம
ரைகளார்த்திடவே,

இ-ள். எமன்போலக் கொடுமைசெய்கிற கண்களையுடையபெண்
கள்முகம்போல விளங்கிக் காங்கத்தைபுடைத்து ஒழுகவிட்டாநதிர
ன்போல நீலரத்தினமிழத்திருக்கின்ற காமனையுடையவென்றோக்கு
டைநீண்ட நாதரிகையைம பூரியின்பாபபெல்லாமரசித்தத்தவுமரிசு
தமரியாதையோடு பணியாதபகையரசரைப்பாத்து இந்நிறனுடைய
அழகுபாதங்களைவாங்கி உங்களுபிரை இறக்காமல்பொறுக்கொள
ளுங்கொன்று பொருந்த அழைக்குந் தருமதேவதைபயபோல இர
ண்டுசாமரங்கள்வீசும். எ-று.

வருணமண்டலத்திழுவோர்கிடந்த மரசுகத்குராகதம்வயங்க,
அருணமண்டலத்தை யளவின்கொடி தரித ரடவிகளிடவியையடை
ப்பக் கிரணசிந்திரத் துபாபுகாழுதமருப்பிற் கிம்புரிகரித்திறைகிரத
தரணிபர்நடுங்க மருதிரகனத்தோடுருந்தன்னன்றையத்திரையே.

இ-ள். வருணமண்டலத்திலிளங்கும்குதிரைகள்போல் உயர்வா
கியமரசுகதிறந்தையுடைய குதிரைகள்பிரகாசிக்கவும்குரியமண்டலத்
தை யளவிய கொடிகள் சுட்டியதோர்க்காடுகள் பூமியையடைக்கவும்

கிரணம் பொருந்திய சிந்தாரம் தீட்டிய புள்ளிகளையுடைய முகத்தையும், பூண்கட்டிய தந்தங்களையுடைய யானைகள் திசைகள்தோறும் பிரகாசிக்கவும் படைமன்னர் பயப்பட மந்திரிகூட்டத்தோடு சேணைகளோடும் யாத்திரையாகப் பிரயாணப்பட்டான் பிரதத்தராசன். எ-று.

அங்கற்புற்றேறயவனவெற்படைய வவர்திபர்வில்லினுண் கௌவச், சங்கிலித்தொடக்காய் மற்றமண்டலீகர் தம்மிறைதாங்கோ சுமக்க சிங்கவேறெனவேசோழ நாடணைவான் நிருநதிகடந்து தென்னருணைக் கங்கைவாரசடையான்கோயிலிற் புகுந்தான் கங்கையுங் காசியும் புரப்பான்.

இ-ள். இப்பிரதத்தராசன் பிரயாணப்பட்டபோது அந்ததேசத்தரசர்பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ளவும், யவனதேசத்து அரசர்கள் மலையிலொளித்துக்கொள்ளவும், அவந்தேசத்தரசர் வில்லிலிருக்கிற நாணியைச் கொளிக்கொள்ளவும், மற்றதேசத்து அரசர்கள் சங்கிலிபோலத் தொடர்ந்துநின்று தாங்கள் கட்டவேண்டிய கப்பங்களைத் தாங்களே சுமந்துவரவும், ஆங்கிலம்போலச் சோழநாட்டுக்குப் போகும்படி புறப்பட்டதென்று நந்தியைத்தாண்டி அழகிய அருணாஜலத்துக்கு வந்து கங்கையைத்தரித்த சடைபடிபடை பரமசிவன் கோயிலிற் புகுந்தான் கங்கைநதிபையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுகிற பிரதத்தராஜன் எ-று.

அரும்பளிழ் மலர்கொண்ட ருச்சனை புரிய வருணநாயகர்திருக்கோயில், விரும்பிபுட்புதுர்து பனரிபுமலரிடத்தில் விடத்தினுங் கொடிய கூர்விழியாள், இரும்பைபுறநுக்கு மிரையினொருத்தி யிலங்கிழையருடனிறைபால், கரும்பெனுமொழியார் பாடுதல் கேட்டான் கண்டனன் விளத்தவேன கரும்பை.

இ-ள். காசிதேசத்து அரசனாகிய பிரதத்தன் அரும்புகள் மலர்ந்த புட்பங்களைக்கொண்டு அருச்சனை பண்ணுகிறதற்காக அருணாசலேசர் வீற்றிருக்கும், திருக்கோயிலுள் பத்தியோடு போய்வந்தனஞ் செய்யும்போது அவ்விடத்திலும் விஷத்திலுங் கொடுமைசெய்கின்ற கூரியகண்களையுடையவள் இரும்பும் உருகும்படிசெய்யும் சந்தேவித் தையையுடையவளாகிய ஒருநாசிப்பெண் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத் தரித்த சிலபெண்களோடு நின்று சுவைநிறைந்த பாலும்கரும்பினி ரசமும்போன்ற மொழியினுலே பரவதைக்கேட்டான் அக்கணத்தில்தானே மன்மதன் வதைத்தகரும்பு வில்லையுங்கண்டான் காமவிகாரங்கொண்ட பிரதத்தராசன் எ-று.

அன்னமோகினியோ வமிர்தவோதிருவோ வமிர்தமோவமராக்
கவித்த, வன்னமோகினியோ விர்தியோபிரன் மனத்தினல் வகுத்த
மேனகையோ, என்னமோ கமதாய்தனதுநாட்டினிற்சொண்டேகுவ
னினைந்தன நதற்கு, முன்னமே குரங்குமுகமதா யிருந்தான் முறுவ
லாபினதெவர் முகமும்.

இ-ள். காசுதேரத்துப் பிரதத்தராசன் அத்தாசிப்பெண்ணைப்பா
ர்த்துச் சொல்லுவான் இவன் அன்னமோ, கினியோ, தேவாமிர்தமோ
இலட்சமியோ, அகரணக்கொன்று அமுர்த்தத்தை முன்சொல்கின்றதே
வருக்குக்கொடுத்த அழகாகிய மோகினியோ, பிரததேவியோ, பிர
மன் மனத்தினல் சிருட்டித்த மேனகையோ என்றுநினைத்துமுகத்
தோடு தன்னுடைய தேசத்துக்கு அப்பெண்ணைக்கொண்டு போவ
தற்கு நினைத்தான். அத்தனைப்பு உண்டா குமுன்னமேதானே குரங்
குமுகத்தைபுடையவன யிருந்தான். அசைக்கண்டு எல்லாரும்சுனைத்
தார்கள் எ-று.

கடு

மத்திரிக்விழவராசனைவினவி மன்னவன்சின்னத்தவாழதனால் வந்த
வித்துபரத் தன்குதிடமலேமேன் மருத்திடப்பணியெவ்வனுஞ்சிந்து
மக்குவடுங் ககனளம்பியுஞ் சேநுமணிச்சிவிகைபுந்தேரும் எந்தன
மணியுந் தனத்தினுற்பலருந் தமனியக் கோயின்முன் விடுத்தான்.

இ-ள். மத்திரிமார்கள் பிரதத்த ராசனைப்பார்த்து குரங்குமுரம்
வந்ததற்கு காரணங்கேட்டறிந்து கொண்டு அரனே நினைப்பாகிய
உமதுகிளைப்பினால் அடைந்த இத்துன்பம் நீங்கும்படி மலமேல்மரு
ந்தாகிப் அருளுசலேசரை வணங்கென்றுசொல்ல, அவ்வரசனுமல
ையெய்த்த யானைகளையும், வேசமாய்த்தாவுகின்ற குதிரைகளையும்,
நல்ல இரத்தினங்களா விசைக்கப்பட்டிருக்கும் சிவிகைகளையும், தோ
களையும் சந்தனகுழம்பைப் பூசுகின்ற ஸ்தனங்களையுடையபெண்கள
யும் பொற்பிரகாசம் பொருந்திய அக்கோயிலுக்கு முன்காணிக்கை
யாகக் கொடுத்துவிட்டான் எ-று.

கக

பன்னருமர்தப் பூசனைபுரிந்தான் பரதனுமவற்கருள்பிரிந்தான்
கின்னரமொழியான் விருப்பினு டைந்த கிலேசவாரமுதமொழிந்
தான், நன்னயமுதம்பெற்றியையு நாடனைந்தா னுதலாலரன்பொருள
கவர, உன்னியபாவம் பதின்மடங்கரும்பொன் னுதவின்றறநிருமெ
ன்றுரைத்தான்.

இ-ள். பிரதத்தராசன் சுவாமிக்கு சொல்லுதற்கரிய அனத்தம் அருமையான பூரைகள்செய்ய அப்பொழுது சுவாமியும் அவ்வரசனுக்கு க்கிருபைசெய்தார் வீணைபிணைசேபோலும் வார்த்தையுடைய பெண் மேற்கொண்ட ஆசையினுடைந்த துன்பம்பொருந்தியதூங்கு முகத்தை யொழித்தான், நல்லமானிடமுகத்தையடைந்து அவ்வரசன்தன்னுடைய நாட்டுக்குப்போய்ச் சேர்ந்தான் ஆகையாலே அருணாலேசருடையபொருளைத்திருடநீனத்ததை ஹண்டாகியபாவம் அப்பொருளுக்கும் பதின்மடங்கு திரவியங்கொடுத்தால் திருமென்று சொன்னான் பிரமன். எ-று.

௧௨

அறுசர்க் கழிநெடிலாகிரிய விருத்தம்.

மாதவணையருணகிரிவளம் துசா னனைத்திருவாய்மலர்ந்தானந்தப், போதனையங்கடி பணிந்துள் போதனைபான்மகிழ்ந்தனமிப்புவிபின் நீதே, கோதமுடனறிந்துசெய்தபுவந்தவிருங்கதைபினைபுங் கூறுகென்றான், மூதறிவாயின்னாறு முகத்தினுமாயிரமுகமாய் மொழியலுற்றான்.

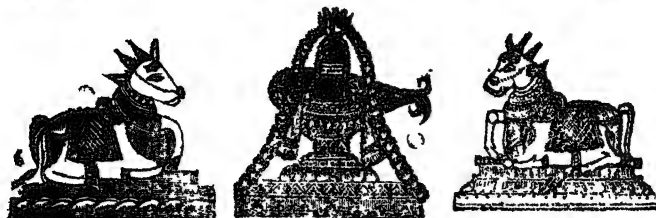
இ-ள். மகத்தாகிய தவத்தையுடைய சனகரிஷியே அருண சலத்தினதுவளம் இதுதானென்று சொன்னான் அப்பிரமனை அவ்விடத்தில் சனகரிஷி வந்தனஞ்செய்து உம்முடைய போதனையினாலே ஆனந்த மடைந்தேன் இவ்வுலகத்தில்குற்றமாக அறிந்துசெய்தபாவம் நீங்கும்படியானகதையையும் அருள்செய்ய வேண்டுமெனப் பேரறிவுகொண்ட பிரமன், தம்முடையவாய்நான்கும் ஆபிரம்வாயாகச், சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.

௧௩

பதினென்றாவது,

பிரதத்தராசன் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது.

பாவந்திர்த்த சருக்கம்.

—

கவிவிருத்தம்.

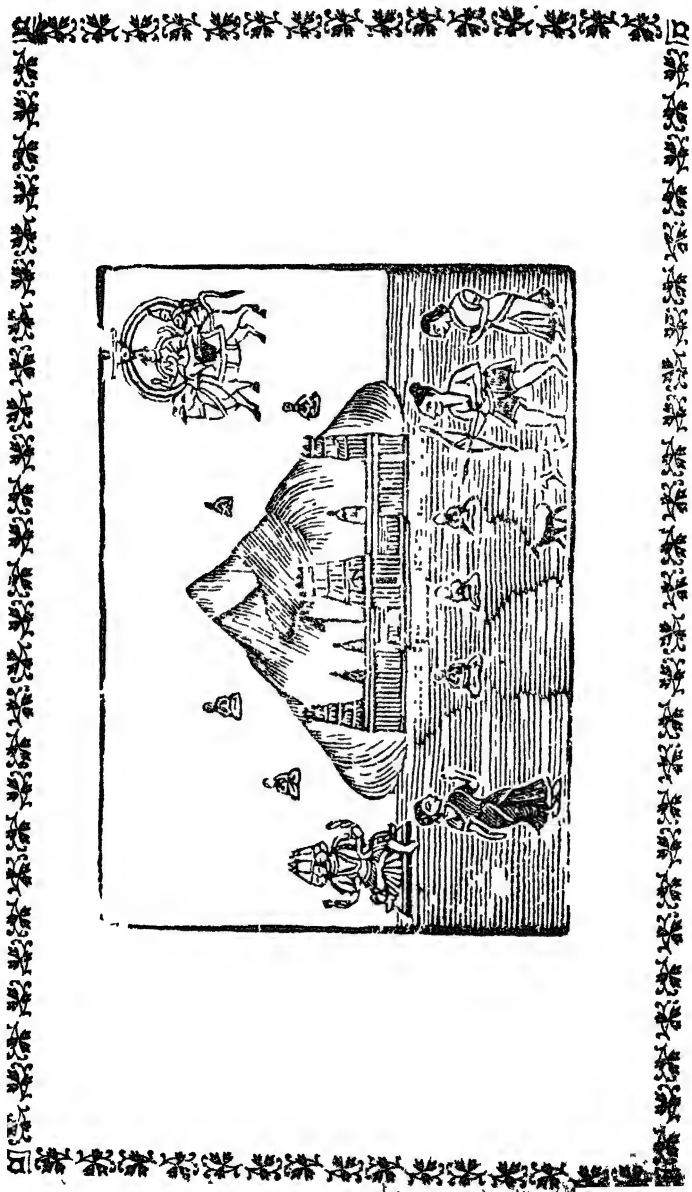
வாக்கினுல்வடி வினல் மனத்தினுல்பவந்
தாக்கினுரருணைமா சபிலேநோக்டு
வீக்கினுரென்பது நிகழ்த்தினுந்மறை
தாக்கினுன்சிலகதை செப்பலாயினான்.

இ-ள். வாக்கினுலும் தேகத்தினுலும் மனத்தினுலும் துர்விஷயங்
களைச்சொல்லியும், செய்தும், நினைத்தும், பாவத்தைபடைத்தவர்கள்
திருவண்ணாமலைபாத தரிசனஞ்செய்தால் அப்பொழுதேதங்கள்பால
த்தைதரீக்குவார்கள் என்றுசொல்லி நான்சூலேதங்களை புத்தன்னிடத்தி
லுடையபிரமன் சிலகதையைச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.

அறுசிக்கழிநெடி வாசிரிய விருத்தம்.

எம்பெரியசபையிடத்தி விருநான்ரு வசக்கனும்வந் திருந்தார்மு
ன்னே, தம்பெரிய தவத்தினையும் புகழினையும் வியந்துரைத்த கைமை
நோக்கிக், கும்பமுனிமுதலானோ ரிடையிலுமைவியந்துரைத்த கொடு
மையாளே, அம்புவிபிழிழைத்த தவமனைத்தினையு மவமாக்கி யகற்று
மென்றேன்.

இ-ள். என்னுடைய பெரியசபையினிடத்தில் அஷ்டவசக்கனும்
முன்னொரு காலத்தில் வந்திருந்தார்கள், அப்போது அவர்கள் தங்
களுடைய தவத்தின் பெருமையும், அதனால் வந்த தீர்த்தியையும்

கொண்டாடிச் சந்தோஷித்தார்கள். அதைப்பார்த்து அசுத்தியிழுத லானரிஷிகள் மத்தியிலே உங்களை நீங்களை புகழ்ந்து சொல்லிய கர்வத்தினால் அக்குற்றம் பூயியில்செய்ததவமெல்லாம அவமாகர்செய்து விடுமென்று சொன்னேன். எ-று. ௨

உற்றபெருந் தவத்திணையுந் தமரதத்தினலத்திணையு முறைதழேமே ரு, மற்றொருவர் தமையிசுழந்த வருததுயரக்கடன்புழங்கி மறிவரென றேன், சிற்றறிவாகியவசுக்களைவருமே ருங்கியது தீர்ந்தகாலஞரோ ற்றருளுகெனவுரைத்தாரரனருளாற் றிருங்கியுய்த்தானென்றே.

இ-ள். பெருமைவாய்ந்ததம்முடைய தவத்தையும் ரொத்ததும் தைபும் சொன்னவர்களும் மற்றொருவரைபுகழ்ந்து பாவியவர்களும் துக்கமுத்திரத்தில் முழுக்கிறிபட்டுக் கிடப்பார்களென்றேன் இற்றறிவுடைய அஷ்டவசுக்களும் அவ்வார்த்தைகேட்டுநடுகை இசாபம்என கரலத்தில்நீரும் அருளசெய்யவேண்டுமென்றுகேட்டார்கள்பரமசிவன் இருபை உங்களுக்கு என்றைக்குக்கூடகருமேர் அன்னைக்குத்தீருமென்றேன். எ-று. ௩

சொல்லுதலும் வசுக்களெல்லாமெனையசன்று ரெட்டகக்கைத்து றையிலேகி, எல்லையிலா நெடுங்கால மிறையநீனத் தரியதவ பியற் றினர்கள், வல்லிபங்க னொருநாளின் மறவெட்டேம லடைந்து தவம் வரவே தென்றான், அல்லாமல் ரவனெடுத்த கொடுஞ்சாபங் கடவிலெ டத் தருளுமென்றார்.

இ-ள். அப்படி சொன்னவுடன் வசுக்கெல்லாரும் என்செய யைவிட்டு நெடுதூரஞ்செல்லுகின்ற கசகாரதியின் துறைபிழ்போர் அளவில்லாக்காலம் பரமசிவனை நினைத்து அரிதாகியதவத்தாத் செய் தார்கள் பார்வதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக்கொட்ட அபாவாபி டுநாளினுமையான ரிஷபவாகனத்திலேபுகுந் துரிவருதரம் பங்க ளுக்குக்கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்றுகேட்டுஅருள செய்தார். அவ்வசுக்கள் இதழினைபுடையதாமரைமலரிருக்கின்ற பீரமங்கொ ட்த்த கொடிய சாபமாகிய கடலினின்றும் எங்களை யெடுத்தாற்போ ச ண்டுமென்றார். எ-று.

கருணைமுகின் முகமலர்ந்து வசுக்களு ளுமதுபவங் கடக்கவே ன்றில், தரணியிலேயொருகரக தலேசாசமென்றிலங்குமாதத் தலத் தன்மீதே, அருணகிரியெனுமலையிருக்குமர்த்தப்பதியணுகி யசுலஞ் சூழ்ந்த, வருணதிசைதொடங்கியெட்டுத் திசைகளினு நிருபுதவ ரி ிற்றுமென்றார்.

இ-ள். கிருபாவருஷம் பொழிவின்ற மேகமாகியபரமசிவன் திரு முகமலர்ந்து அந்தவசுக்களைப்பார்த்து உங்களுடைய பாவத்தைநீங்கள் கடக்கவேண்டினால், பூமியில் தலைச்சுரமென்று ஒருதிவ்யதலம்விளங்குகின்றது அத்தலத்தில் அருணாசலமென்று ஒருமலையுண்டு அத்தலத்தையடைந்து அம்மலையைச்சூழ்ந்தகிழக்குத்தக்குடொடங்கிண்டுத்திக்குகளிலுமிருந்து தவம்செய்யுங்களுள்ளற்றாளிச்செய்தார். எ-று.

அன்னவயலருணையிற் சீரரியதவமியற்றிடுமவ்வளவேயுங்கள், முன்னரயிற்கிரியுமெட்டுமுகமாகவிளங்கிட்டமூர்த்தியாகு, மன்னமுங்க ளரும்பவமுந் தவிருமெனவுரைத்துவெள்ளிமலையிற்சேர்ந்தான், தன்னையடைந்தவர்களுலார் தனைப்போலவிருக்கவரந்தருகுவானே.

இ-ள். அன்னப்பறவைகள் தங்கியவயல்கூழ்ந்த அருணாசலத்தலத்திற்குப்போய்நீங்கள் அரியதவத்தைச்செய்யுங்கள், அப்படிச்செய்தவளவிலேஅக்கினிரொருபமாய்விளங்கியஒப்பற்றஅம்மலைஉங்களுக்குமுன்காட்சிகொடுக்கும்அப்போது நீலைபெற்றஉங்களுடையபாவமுமநீங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்துகைலாயத்திற்கெழுந்தருளிநூர் தம்மிடத்திலடைந்தவர்கள்எல்லாரையுந் தம்மைப்போல் உருவத்தையடைந்திருக்க வரமருளிச்செய்யும் பரமசிவன். எ-று.

முந்தவசுரரையுமவர் புக்கிரணையு மெரித்தபிரான் மொழிந்தவாரே, அந்தவசுரனைவருஞ்சென்றநனையிலேயரியதவமியற்றினூர்க, விந்தவசுமதிதழைக்க வழற்கிரியெட்டுருவாகியிருந்தசுநங்கே, தந்தவசுநிலைபுகழ்ந்த கொடுஞ்சாபக்கிரிகளெல்லார் தள்ளினார்கள்.

இ-ள். முன்பு அசுரர்களையும் அவர்கள் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருந்த திரிபுரங்களையும், நகைத்தெரித்தசுவாமிய அருளிச்செய்த பிரகாசமே இவ்வெட்டு வசுக்களும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையான தவம்செய்தார்கள் இப்பூமிதழைக்கும்படிஅக்கினிமலைஎட்டுமுகமாய்விளங்கியிருந்து முன்னேதங்களுடைய தவத்தைப்புகழ்ந்துசொல்லியதனால்வந்த கொடியசாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைத்தாண்டிவிட்டார்கள் அவ்விடத்தில். எ-று.

பூதலஞ்சூழ் திசைகளெல்லாமிருந்திட்ட மூர்த்திதனைப் பூசித்தார்கள், ளாதலினூற்பழயபலி நமதுபதவிக்கையடைந்தருள்பெற்றார்கள், னேதமறும்படிக்கரிய மறைபயனைட்டுருவாகியிருந்தபோதுஞ்சிதரனும்பதங்கிரமத்துடனறியான் முடியெனக்குத்தெரிந்ததின்றே.

இ-ள். அம்மலையைச்சூழ்ந்த யெட்டுத்திக்குகளிலுமிருந்து வசுக்கள் அஷ்டமூர்த்தமாகியசுவாமியைப்பூசித்தபடியினாலே பழயபடியேதம் பதவினைப்பெற்றுக்கொண்டு சுவாபிகிருபையும் பெற்றார்கள் குற்றம் நீங்கும்படி அருமையான வேதப்பொருளாகிய அச்சுவாமியே அறியாமறபோனா எனக்கும் முடிதெரியவில்லை. எ-று.

சண்முகனை யளித்தவைந்து முகத்தவனெண்வாக்கள் செயுந்த வத்தினுலே, எண்முகமா யிருந்ததுகண்டொரு முகமாயிழையலர்வா ழ்த்தெறித்தாரென்று, தண்முகனான் குடையபிரான் சனகமுனிக் கு ரைத்தருளச்சயிலத்தூடே, பண்முகயா ழ்ணையமொழித் திலோர்த்த மைசேர் கதைபினுமே பகரலுற்றான்.

இ-ள். சப்பிரமணியரைப்பெற்ற பரமசிவன் எட்டு வசக்களுஞ் செய்த தபோபலத்தினுலே எட்டுமுகமா யிருந்ததைப்பார்த்துத் தே வரீர்கருணைபொருந்திய நான்குமுகங்களை யுடையபிரமன்சனகரிஷிக் குச்சொல்லி அருள்புரிகின்ற அத்திருமலையில் பாழின்இசைபோன்ற சொல்லையுடைய திலோர்த்தமை கதையையும் சொல்லத்தொடங்கினு ன். எ-று.

கலிவிருத்தம்.

தேவர்கோன்முன்னமென்னிடத்திற்சேர்த்துதான்
பாவம்திரப்பெரும்பதவிவெண்டியே
யாவ நுமநுந்தவடியற்றிநாரதந்
காவதுசெய்யென்றரைந்துபோயினான்.

இ-ள். பிரமன்சொல்லுவான் இந்திரன்முன்னே என்னிடத்தில் வந்து தன்னுடைய பரிசுத்தமான பதவியைச் சிந்தித்தெல்லாரு மரு மையான தவத்தைச்செய்கிறார்கள் அத்தவம் நிறைவேறுதபடி ஏதா வது ஒருவிக்கினம்செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனான்.

இந்திரன்போனபின்னியக்கமங்கையை
யந்தரமங்கையராவநாட்டவர்
சுந்தரக்கடற்புவித்தோகைமாந்தரை
சுந்தரமுலைச்சியரழகுவாரியே.

இ-ள். இந்திரன்போனபிறகு இயக்கலோகத்து பெண்கள் தே வலோகத்துப்பெண்கள் நாகலோகத்துப்பெண்கள் அழகமைந்த கட ல்குழந்த பூலோகத்திலுள்ள பெண்கள் மந்தரகிரிபோன்ற முலைகளை யுடையவரையரமகளிர்இவர்களுடையஅழகுஎடுத்துக்கொண்டு எ-று.

குத்தமின்றிதிலோர்த்தமையெனும்வஞ்சியை
யுகுத்தனன்வலிநன்மதியையோட்டினன்
மிகுத்ததோர்விஞ்சையிற்புலியின்வேட்டுவ
னகத்துடலழித்துட லளிப்பதென்னவே.

இ-ள். குளகிதன்னிடத்திலுள்ள ஒருசாமர்த்திய விசேடத்தினு லேபமுவின உடலைக்கெடுத்ததற்கு வேறொரு தேகத்தைக் கொடுப்ப துபோலத் திலோர்த்தமையென்னும்பெண்ணை உண்டாக்கினேன் அ ப்பொழுதே அவள்மேற்கொண்ட ஆசையாள்ளன்னுடைய வல்லமை

பையிழந்தேன் ஞானத்திற் செல்லுகின்ற என்னுடைய புத்தியைப் பூர்த்திவிட்டேன். எ-று.

கஉ

மன்மதன்கணையினான் மயங்கிடுவாயென்பன்
நன்மையையறிந்துநான் தனக்குத்தாகையென்
றென் மனம்பொருந்தலா தெனதுகையுறன்
முன்பினினைநீறிக்கான் முடிமுந்தேடினான்.

இ-ள் மன்மதனுடைய பாணத்தினாலே மயக்கமடைந்துவாடுகின்ற என்னுடைய மயல்பையறிந்து நான் தனக்குத் தாகையென்று என்கருத்துக்கு ஒவ்வாதவளாகியும், நான் பிடிச்சும்புபாணன்கைக்ககப்படாதவளாகியும், எனக்கு முன்னின்றும் ஓரிடத்தில் தானறியாதபடி ஒளித்துக்கொள்ள நான்குபக்கங்களிலும் அவனைத் தேடினேன். எ-று.

கங

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கன்னிமாதுகசசென்றாள் கலையகாய்த் தொடர்ந்தேன்பேட்டு, வன்னியாய் பறந்தாள்சேவல் வரவமாய்த் தொடர்ந்தேன்மங்கை பின்னையோர் கதிபுக்காணாள் பிறங்கலாமருணைநாதன், நன்னையேதூரக்கண்டாள் சரணமென்றுரைத்துச்சார்த்தாள்.

இ-ள். அப்பபுரானத்தேடி அவனாக்கண்டுபிடிக்கும்போது பிடிப்பதற்குமுன்னே பெண்மாறாகி ஓடினாள் நான்கலமாறாதத் தொடர்ந்தேன் அதன்மீன் பெண்மீன் பாய்ப்பறந்தாள், நான் ஆன்கிளியாய்ப்பறந்து தொடர்ந்தேன் அதிலோர்த்தமை பிறகுஎன்கையி கெப்படாம விருககிறதற்கு வேறொருததியுங் காணாமல் வருகதுமபோது மலையுருவாகிய அருணாசலேசரைச் சிறிதுதூரத்திற்கண்டு நீரேதஞ்ச மென்று சொல்லி அடைந்தாள். எ-று.

கச

மாயமால்விடையின்பாசர் வடிவிலாவிடையின்பாகர்
காபழலானமெய்யர் கானகத்தாடுமையர்
ஆபுமாரணத்தின்சோதி யடைக்கலமென்றையன்
சேயிளமமிலைப்போலத் திருச்செவ்சாற்றினோன்.

இ-ள். மாயஞ்செய்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் வருகின்றவரேதோற்றாத இடையினைபுடையபார்வதியைப் பாகத்தில்வைத்துக்கொண்டிருப்பவரே சங்கீதம் அக்கினிவடிவமானவரே திருவாஸங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவாமியே ஆராய்ந்து தேடுகிற வேதத்தைபுடைய சோதியே நாளடைக்கல மென்று சகலரையும் ஆளுகின்ற பரமசிவன் திருச்செவியிற் சொல்லும்படி குழந்தையி னிளமையாகிய குசலேசொல்லப்போலச்சொன்னான். எ-று.

கரு

முருகலர்குழலிடைன் முறையிடுமுறைக்கென்னையன்
திருநாருவின் துந்தாய் செவிகளாயிருந்தபோது.

வினையின்மால்வரையைக்கீறி வேட்டுவனாகிராலு
சு நதிபுளு மலிபாகத் தோன்றினன்றேறகைபாகன்

இ-ள். வாரணையமைந்த புட்பமாலையை யணிந்த கூந்தலையுடைய
திலோர்த்தமை முறையிடுதலுக்கு என்சுவாமி அழகியருவமெல்லா
ம்செவிகளானபி ருத்தன அதனுலச்சீக்கிரத்தில் மலையைக்கீறி அகினின்
றும் தாமவேடவடிவமாகவும், பார்வதி வேடிச்சிவடிவமாகவும் நாலு
வேதங்களும்தாய்களாகவும் தோன்றினர்பார்வதிபை இடதுபாகத்தி
ல்வைத்துக்கொண்ட பரமசிவனார். எ-று. கசு

சூடகச்செங்கைபாகன் சிலையொடுதோன்றும்போதில்
வாடியமருங் துலாண்மேல் மயக்கமும்வருத்தந்தீர்த்தே
நாடியபெருமானம்மை முனியுமென்றஞ்சித்தாழ்ந்தேன்
வேடனைப்பறவைகண்டால் வெருவுமோவெருவுறேரோ

இ-ள். வலையையணிந்த கைபையுடைய பார்வதியை ஒருபக்கத்தி
ல்வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவன் வேடனாகி வில்லைக்கையிலேந்
திக்கொண்டு தோன்றியபோது, முன்னேரடனஞ்செய்த சுவாமிஎன்
னைக் கொடுத்திக்கொள்வாரென்று பயந்து வளைகின்ற இடுப்பினையு
டைய திலோர்த்தமை மேலுண்டாகிய மையலையும் அகனுண்டாகி
யவருத்தத்தையுந்தீர்த்து அச்சுவாமி யை வணங்கினேன் வேடனைப்ப
றவைகண்டால் பயப்படுமோ பயப்படாதோ. எ-று. கஎ

வெற்பெனுமுலையாடன்னை விதித்துநீ விரும்புந்திமை
கற்பகோடியினுந்தீரா தாயினுங்கருணையாமித்
தற்பரமலகண்டாயே யாதலாற்றவித்தோம்போவென்
றமுதனமொழித்துமீளப் புகுத்தனனருணைவெற்பில்

இ-ள். மலைக்குநீராகிய தனத்தையுடையதிலோர்த்தமையைப் ப
டைத்து நீதியேவிரும்புதலாலுண்டாகிய பாவம் கற்பகோடிகாலத்தி
லுந்தீரமாட்டாது, ஆனாலும் அருளுருவமாகியும் தாமேபரமாகியும்
உள்ள இமமலையைதரிசித்தாயாதலால், அப்படிப்பட்டபாவம் தீர்த்து
விட்டோம் உன்னிடத்திற்குப்போவென்று திருவாய்மலர்ந்து அம்ம
லைக்குள் சுவாமிமறைந்துவிட்டார். எ-று. கஅ

கலிவிருத்தி.

தன்னையறியாமல்வினை சாருமுடறனுந்
தென்னருணைசேரிலது திருவதுதிண்ண
மின்னல்வினையற்றதனி லெண்ணியதுபெற்றார்
முன்னமுளவென்றயன் முனிக்குமொழிகின்றான்.

இ-ள். ஒருவனுக்கு புத்தியுருவமாக வந்தபாவம்அவன் அழகு
பொருந்திய யருணைசுலத்தையடைந்தால்நீரும்அதுரிச்சயமே முற்கா
லத்திலும் அநேகரத்தனஞ்ஞடைய வினையைநீக்கி அத்தலத்தில் நாங்கள்
வினைத்தவரம் பெற்றுக்கொண்டார்களென்று பிரமன்சனகரிஷிக்குலு
ருகதைமொல்லுகின்றான். எ-று. கக

கற்பமுடிவாகு நிருள் பெயர்ந்துபுலர்காலத்
தற்பவிருணின்னதாமன் னுணியினாலே
சொற்பறவைமாயனுண் ராதுதுபில்கொள்ளச்
சிற்பரமயோகியர்கள் செம்மலைநினைத்தார்

இ-ள். முற்காலத்தில் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினால்கற்
பகாலம்முடிவற்று மகத்தாகிய அந்தகாரம்நீங்கி வெளிச்சமுண்டாகிற்
காலத்தில் அவ்வந்தகாரத்திற் கொஞ்சம்சின்ற அக்காலத்தில் இதனை
யறிபாமல் விஷ்ணுசமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்துக் கொண்டிருக்க
மேன்மையான சின்மயமாகிய யோகியர்கள் பரமசிவனை நினைத்தார்
கள். எ-று. உயி

அத்தனடியார்கடம தாணவமறுக்குஞ்
சுத்தனமுலானதொரு சோதிவடிவானே
னெத்தலமுமெத்திசையு மெங்கும்வெளியானே
னுய்த்தவபாறிதம்மினுள வாயுவுலகெல்லாம்.

இ-ள். எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் பிரகாலாகியும் தமதடியார்களு
டைய ஆணவமலத்தைக்கெடுக்கின்ற பரிசுத்தராகியுமிருக்கும் பரம
சிவன் நெருப்புமாகிய ஒருசோதிருபத்தை யடைந்தார் எத்தலங்களி
லும் எத்தகைகளிலும் மற்றமவ்விடங்களிலும் ஆகாயமேதமக்குருவா
கிய அச்சுவாமி அப்போதுசெந்திய பொறிகளாலே உலகமெல்லாம்
உண்டாபின. எ-று. உக

ஊழிமுடிவாநிருள் புலர்ந்துமுணராதே
யாழி விசையிற்றுயிலு மச்சுதனையெய்தி
ஃாழியெனயோகிய ரெழுப்புசலுமாயன்
பாழியிலுசின்றதி பயத்துடனெழுந்தான்.

இ-ள். ஊழிகாலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம்நீங்கியும் அறி
யாமல் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்யவும் விஷ்ணுவினிடத்தில் வந்து
வாழியென்றுசொல்லி யோகியர்கள் எழுப்புதலும் அவ்விஷ்ணுசர்ப
பசயனத்தினின்றும் அதிகபயத்துடனெழுந்திருந்தார். எ-று. உஉ

வையகமளிக்கமல ரோணையுகவாதே
பையரவின்மிக்கதுபில் கொண்டபரிசாலே
வெய்யபுன்னினைத்தொழில் விளைத்தனனென்னத்தன்
றைபுணர்வமஞ்சியென தையனைநினைத்தான்.

இ-ள். உலகமுண்டாகும்பொருட்டுபிரமணைசிருஷ்டிக்காமல்படத்
தையுடையபரம்பின்மேல் நித்திரைசெய்த தன்மைபினாலேவெம்மை
யாகிய திவினையைச்சம்பாதித்துக் கொண்டேனென்று ஐம்பொறிக
ளுர்தங்கியென்னுடைய ஆண்டவனாகியசுவாமியைநினைத்தார். எ-று.

அன்பர்கருகிற்கடுமை யாயெதிருவந்தே
துன்பையகல்விக்குமது தூததொழியிலானா
வன்படிகவெற்புநிசை மன்னுசுடர்போல
மின்படருமேனியுடன் வெள்ளீடையில்வந்தான்.

இ-ள். அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்தில்தானே அவர்களுக்கு எதிராகத்தோன்றித் துன்பங்களை நீக்குவதே தமக்குப் பரிசுத்தமாகிய தொழிலாகக்கொண்ட பரமசிவன் வன்மையாகிய படிக்கலை யின்மேல் விளங்கும் சோதிபோல் வெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் மின்போன்ற நிரத்தோடும் எழுந்தருளிவந்தார் எ-று. உச

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்தே
யருக்கியமுதற்புரி யருச்சுணையினுலே
யுருக்கியென்விளத்தோட ரொருத்தனியென்று
னெருக்கணி துவானிவை யெடுத்தமொழிகின்றான்.

இ-ள். அப்படி பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளி வந்தவுடனே விஷ்ணு சீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக் கமலங்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியகி ரபையைப்புகழ்ந்து அவருக்கு அர்க்கியமுதலிய பூசைகரினுலே சுவாமிபிணுடைய திருவுள்ளத்தை இளசுச்செய்து எனக்கு நித்திரையினால் வந்தவினையைநீக்கி அருள் செய்ய வேண்டுமென்று எருக்கம்பூமாலையைத் சரிக்கும் சுவாமி இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினான் எ-று. அர்க்கியம் முதலாயின் என்பன அர்க்கியம், பாத்தியம் ஆசமனமாம். உரு

வாசிமதமேமுதன் மகம்பலரெய்தாலும்
பாதமகலாதவினை பந்துதலாலெண்ணித்
தேசமிதுதென்றிசை செறிந்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போகுமுனையென்றான்.

இ-ள். ஒருவன் தனக்குண்டான வினையை நீக்கும்படி நினைத்து அஸ்வமேதமுதலிய பலயாகங்களைச் செய்தாலும் அது பாகாது ஆகையினுலே சோதிமயமாகிய தெற்குத்திசையில் விளங்கும் அருணை சலத்திற்குப்போய் பூசைசெய்தால் உன்னைவிட்டு வினைபோம்என்று பரமசிவனார் எ-று. உச

நாறுபொழிலகநகரு நாழும்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணதாசால்
நீறுபுனைவோர்க ணீவிர்பலதொண்ணூற்
றுறுபிரமாவதி லருச்சுணைபுரிந்தீர்

இ-ள். வாசுனையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த அவ்வருணைசலத்திற்கும் எனக்கும் வடிவம்ஒன்றுதான் பேதமன்று அதனுடையபெருமைபை வேதங்களும் அறியமாட்டா விபூதியை முக்கியமாகத் தரிக்கும் யோகியர்களும் விட்டுணுக்களாகிய நீங்கள்பலரும்தொண்ணூற்றுறு பிரமர்களும் அத்தலத்தினில் பூசைசெய்தீர்கள் எ-று. உச

முற்றிழையுரோகினியு முலைக்கிடையின்முழ்கா
மற்றவிருபத்தறுவர் வாழ்வையமுற்ற்தான்
கற்றைமதிதக்கனுடல் கன்றுறசபித்தான்
அற்றமதியப்பதியி லத்துயரொழிந்தான்.

இ-ள். சந்திரனன்றாக வேலைதீர்த்த ஆபரணங்களை யுடைய உரே கிணரி தனங்களின் போகத்தைவிரும்பி மற்ற இருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளை யு மற்றுவிட அபைமூன்சொன்ன இருப, தேழுபெண்களுக்குத் துர் தந்தையாகிய தககன்கேள்விப்பட்டு எல்லா நாயகிகளிடத்தும் விருப்பம்வையாமல் ஒருத்தியின்மேல்மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுட்குன்றிப் போகக்கடவதென்று சபித்தான், அச்சாபத்தை யடைந்தசந்திரன் அவ்வருணாசலத்தில் வந்து அத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான் எ-று. ௨௨

நினைப்பளவின்முத்திதரு நீணகரமுற்றே
மனக்குறைதவித்திடுதி பெனறினாமறைந்தா
ன்னற்கிரியைநாடியரி யத்திசைபிண்ணணிச்
சுனைக்கமலவாசமிரு சோணகிரிகண்டான்.

இ-ள். நினைத்தமாத் திரத்தில் முத்தியைக்கொடுக்கும் அருணாசலமென்றும் அத்தலத்திற்குப்போய் மனக்குறையை நீக்கிக் கொள்ளு என்று சுவாமியாற்றந்தார். விட்டுணு அக்கினிவடிவமாகிய மலைபாத்தியாணஞ்செய்து அதுவிளங்குந் தென்றிசையையடைந்து சுனையிலிருக்கும் தாமரைப்பூவின் வாசனைமிகுந்த அத்தலத்தைக் கண்டார் எ-று. ௨௩

சசர்வடிவானமலை கண்டினிதிரைஞ்சித்
தேசமிகுநன்னகர் சொரிந்துமகிழ்வாகி
வாசவர்தடத்திடை படிந்துவலமாகிப்
பூசனைபுரிந்துவினை டோயமலனானான்.

இ-ள். மலைவடிவமாகிப் சுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடு பகரிந்து ஒளியமர்த்தஅத்தலத்திற்குப்போய்ச் சந்தேகாஷமடைந்து ஆர்ந்திரத்தத்தில் முழுகிக்கிரிப்பிரதக்ஷணம்வந்து பூசைசெய்துக்கொண்டு வரத்தமமுடைய வினைநீங்கி விட்டுணுபரிசுத்தனானான் எ-று. ௨௪

மேனியகருணைப்பதியின் மிகப்புசுழிமாயன்
பாவமகல்வித்திடு பலத்திணையுரைத்துத்
தாவிவுமைபாகமுறை சோணகிரிநாத
னாவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முகனுணர்ப்பான்.

இ-ள். மிகுந்த புகழையுடையவிஷ்ணு அருணாத்துக்குப்போய் தம்முடையபாவத்தைநீக்கி அவர்அடைந்த பலனைப்பிரமன் சனநரிஷிக்குச்சொல்லிப் பார்வதி ஒருபுரத்தில் வாசஞ்செய்தென்ற அருணாசலேசர் புறகுபூனையினாலே அடைந்த சந்தேகாஷத்தையுஞ் சொல்லித் தொடங்கினான் எ-று. ௨௫

பன்னிரண்டாவது.

பாவந்தீர்த்தசருக்கம் முற்றிற்று.

வ
சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது.

புளகாதிபன் சருக்கம்.

எழுதிக்கழிந்தெல்லாசிரிய விருத்தம்.

உறுவுபலவேறுபுனை புளகனெனுமோரசுர னொருபொழுதுநாவி வடிவா, மருணைகிரிமீதுலவி யரியபுழுதேசிரிய திகபலமாயவனியோர், வெருமவிமையோர்முனிவ ரொருவரொழியாதழியு வினைபுரிகையாயலவசெலாங், கருணைமலை போலிமைய மலையமலைபாகருரை கயிலைமலைமேனிமொழிவார்.

இ-ள், நினைத்தபடிவெவ்வேறே உருவங்களைப்பெடுத்துக் கொள்ள வல்லமைபுள்ள புளகனென்னும் ஓரசுரன் ஒருநாள்புழுஞ்சுனை உருவ மடைந்து வெவ்விதத்தையுடைய அம்மலையின்மேல் உலாவிக் கொண்டு புழுகைச் சிதறியபடியால், சுவாமியினால் அதிகபலம்பெற்றும்பூ மியினுள்ளவர்கள்பயப்படவும், தேவர்கள் முனிவர்களெல்லாரும் துன்பப்படவுவும், ஐற்கிருத்தியம் செய்வதனாலே அவர்களெல்லாம்இமய பருவதாஜனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதியை ஒருபாகத்தில் வைத்தருளியகருணைமலைபோன்ற பரமகிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கையிலாகிரிக்குப்போய்ச் சொல்லுவார்கள். எ-று.

புளகனெனு மோரசுரர் மிருகவடிவாகிவதை புரியவுலகேழுமுறைபோய், வினை துயரமாயினர்க ளெனவுரைசெய்தாநவர்கள் விமலன வரோடுபுகல்வா, தனவின் மணமானபுழு வருணகிரிமீதுதவி யதிககல

மாய்மருவின, னெளிதிலழியாதவனு மினியகதியேற்றருமைபிடரலையி லேறவிடுவோம்.

இ-ள். புளகனென்னும்ஒரு அரசன் புழுகுபூனைவடிவங்கொண்டு ஓழுலகங்களிலும்முறையேபுகுந்து சீவராசிகளையும் வதைசெய்ய.அத னால் எல்லாரும் துன்பமடைந்தார்களென்று வந்தவர்கள் சொல்லிக் கொள்ளப் பரமசிவன் அவர்களோடு திருவாய்மலர்ந்தருளுவார்,மண ம்வீசும் அளவில்லாத புழுகைநமதுருவாகிய அருணாசலத்திற்சிதறிய தனால் அதிகபலம் அடைந்திருக்கிறான், அப்படிப்பட்டவன் எளிதில் அழியமாட்டான், ஆனபடினால் அவனைமோட்சத்தில் அடைவித்து உங்களை துக்கசமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற்றுவோம், எ-று. உ

மேவுமெனவோதியரு னோடுபுளகாதிபனை வேதமுதல் கூவியவு னை,நாவிவடிவாகியவு நாவிவிதிவாயென்றுநாவிவடிவான்மொழிகுவா ன், பாவையொருபாகரரு னாலயபுராதன பராபரவிசேலாசனருளா ல், ஏவளெளிபேன்மொழிபு மாறுதவனேனிறைவ னீரடியின்மீதுதொ ழுதே.

இ-ள். நீங்கள் உங்களிடத்திற்போய்ச் சேருங்களென்று விடை கொடுத்தருளி மிக்கக்கிருபையோடு புளகனென்னும் அவ்வரசனவே தமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அகமனே புழுகுபூனை வடிவங் கொண்ட உன்பிராணனை விடென்று சொல்லிய அளவில் அவ்வரச னன் சொல்லுவான் பார்வதியை யொருபாகத்திற் கொண்டருளி யவரே கிருபைக்கு இடமா யிருக்கின்றவரே பழமை யானவரே நெற்றிக் கண்ணுபுடையவரே உமக்குஏவல் செய்தற்குறிய யெளி யேன் கேட்டுக் கொள்ளுகிற வரங்கொடுத்தருளு மென்று சுவா மி இரண்டு திருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ் செய்து சொல்லுவான். எ-று.

எனதுகிளையாடிருக துனதுதிருமேனிபுகவின்னிய புழுகாதியொ ருபேர், பிணையவெனவேபரவி யுயிர்விடலு நாவிக்கி புதுதவிரையோ னருளிணன், மனமுருகியோமுனிவ ரிமையவர்கண்மாளிடர்க்கை மதி முடியின்மேலனியவே, அனவரதமான்மழுவு மிமசலமுமாலயமதருவி யெனவே பெருகுமே.

இ-ள். நானெடுத்த உருவமாகிய புழுகுபூனையின்மரபினால் உன் டாகின்றபுழுகு உம்முடைய திருமேனி ஏற்றுக்கொள்ளவும் அதனால் புழுகணி யிறைவனென்று ஒருநாத்தை நீர் தரித்துக்கொள்ளவும், அ ருள்செய்யவேண்டுமென்று வணங்கி நாவிவுயிர் விட்டவுடனே. அ-று

வசரன் கதிசேரும்படி சுவாமியனுக்கிரகஞ்செய்தார் அப்படி அவனை இரட்சித்ததும்கண்டு முனிவர்களும் தேவர்களும் மனிதர்களும் மன வருத்தமடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமிகரத்தில் புழுகுரீப்புச்சாத்த, எப்போது அப்புழுகுகரைந்து பனிரீரோடு சுவாமி ஆலயம் அருவியை யுடையதாகப் பெருமியோடும் எ-று.

புழுகுபனிரீர்களப்பனுவளவதேனுமிறை புனையும்வகையாலு தவினோர், விழிசுளிர்நாடிபரணினையடி களேபரவி வினவிகளவீடுபெறுவா, ருழைம நவுபாணியினர் சரிதமிதுவாகுமென வுவுகையுடனே யுரைசெய்தான், மொழியும்லராலயனை முனிவருடனேசனக முனிபு கழுவீனோடு தொழுதான்.

இ-ள். புழுகும்பனிரீரும் கூட்டுவர்கச்சந்தனமுமாகிய இவைகளில் அனுவளவேனும் சுவாமி ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்தவர்களும் கண்கள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமி திருவடிகளை வணங்கி அவர்சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும் மோட்சமடைந் தார்கள் மாணக்கரத்தில் வைத்தருளிப் பரமசிவனுடைய திவ்வியசரித்திரம்துவாமென்று சந்தோஷமாய் அப்பிரமன்சொல்ல அப்படி சொல்லிய பிரமனைசனகரிவி முனிவர்களோடு தோத்திரஞ் செய்து வணங்கினான் எ-று.

கலி விருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும் வாழிவாழி யருணைவாழி யருணையான்
கஞ்சமுற்ற சரணம்வாழி கருணைவாழி கருணைபான்
மஞ்சபெற்ற வானம்வாழி வையம்வாழி வையமேற்
றஞ்சமுற்ற நீரும்வாழி சைவம்வாழி வாழியே.

இ-ள். பாவங்களைப் போக்கக்காரணமான பஞ்சாக்ஷரம் வாழ்க அருணைசலத்தலம்வாழ்க, அருணைசலேசருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகள்வாழ்க, அச்சுவாமி கிருபைவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவருஷம்வாழ்க, பூலோகமவாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகிய திருநீறுவாழ்க, சைவசைமயம்வாழ்க எ-று.

ஞானம்வாழி நன்மைவாழி நாரோச நீதிசீர்
தானம்வாழி தருமம்வாழி சகலவேத வாகமங்
கானம்வாழி கல்விவாழி கற்றறிந்த கேள்வியன்
பானவேர்கள் வாழியீச னடியர்வாழி வாழியே.

இ-ள். ஞானம்வாழ்க, நன்மைவாழ்க,நாடும் இராசனும் அவனுக்குரிய நீதியும் கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க, தருமம்வாழ்க, உண்

உருத்

அருணாசல புராணம்.

மையாகிய வேதமும் ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, கற்றவிக்
தைகளும்வாழ்க, அவைகளைக் கற்றறிந்தும் கேள்விப்பட்டும் யாவரி
டத்தும் அன்பு உண்டானவர்கள்வாழ்க, பரமசிவன் அடியார்கள்
வாழ்க, வாழ்க, எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

இக்கதை படித்தோர்சேட்டோ ரெழுதினோ ரெழுதிவைத்தோர்
கமைக்கடல்குழந்த விந்தவையக முழுதுங்காத்துத், தக்கசந்தான
போக சவுக்கியர் தழையவாழ்ந்து, திக்கருணைசரன்பாற் சிவபதம்
பெறுவர்தாமே.

இ-ள். இவ்வருணாஜலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும்
கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதிவைத்துக் கொண்டவர்க
ளும், கரியகடல்குழந்த பூமிமுழுதும் காத்துத்தகுந்த புத்திரசம்பத்
தும் போகசௌரியமும் தழைக்கும்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்கும்
ஆதாரமாகிய அருணாசலேசர் கிருபையினால் சிவபதம் அடைவார்
கள் எ-று.

பதினாழ்வது.

புளகாதிபன் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

அருணாசலபுராணம் மூலமும்-உரையும்,

முற்றிற்று.

பரிசு முட்பட சருக்கம் பதினான்குக்கும்

ஆக திருவிருதம்-சூாசக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இ-ள். அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்தில்தானே அவர்களுக்கு எதிராகத்தோன்றித் துன்பங்களை நீக்குவதே தமக்குப் பரிசுத்தமாகிய தொழிலாகக்கொண்ட பரமசிவன் வன்மையாகிய படிக்கலை யின்மேல் விளங்கும் சோதிபோல் வெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் மின்போன்ற நிரத்தோடும் எழுந்தருளிவந்தார் எ-று. உச

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணித்தருள்புகழ்தே
யருக்கியமுதற்புரி யருச்சுணையினுலே
யுருக்கியென்விளத்தொட ரொருத்தனியென்று
னெருக்கணி துவானிவை யெடுத்தமொழிகின்றான்.

இ-ள். அப்படி பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளி வந்தவுடனே விஷ்ணு சீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக் கமலங்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியகி ரபையைப்புகழ்ந்து அவருக்கு அர்க்கியமுதலிய பூசைகாரினுலே சுவாமிபிணுடைய திருவுள்ளத்தை இளசுச்செய்து எனக்கு நித்திரையினால் வந்தவினையைநீக்கி அருள் செய்ய வேண்டுமென்று எருக்கம்பூமாலையைத் சரிக்கும் சுவாமி இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினான் எ-று. அர்க்கியம் முதலாயின் என்பன அர்க்கியம், பாத்தியம் ஆசமனமாம். உரு

வாசிமதமேமுதன் மகம்பலரெய்தாலும்
பாதமகலாதவினை பந்துதலாலெண்ணித்
தேசமிதுதென்றிசை செறிந்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போகுமுனையென்றான்.

இ-ள். ஒருவன் தனக்குண்டான வினையை நீக்கும்படி நினைத்து அஸ்வமேதமுதலிய பலயாகங்களைச் செய்தாலும் அது பாகாது ஆகையினுலே சோதிமயமாகிய தெற்குத்திசையில் விளங்கும் அருணை சலத்திற்குப்போய் பூசைசெய்தால் உன்னைவிட்டு வினைபோம்என்று பரமசிவனார் எ-று. உசு

நாறுபொழிலகநகரு நாழும்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணதாசால்
நீறுபுனைவோர்க ணீவிர்பலதொண்ணூற்
றுறுபிரமாவதி லருச்சுணைபுரிந்தீர்

இ-ள். வாசுனையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த அவ்வருணைசலத்திற்கும் எனக்கும் வடிவம்ஒன்றுதான் பேதமன்று அதனுடையபெருமைபை வேதங்களும் அறியமாட்டா விபூதியை முக்கியமாகத் தரிக்கும் யோகியர்களும் விட்டுணுக்களாகிய நீங்கள்பலரும்தொண்ணூற்றுறு பிரமர்களும் அத்தலத்தினில் பூசைசெய்தீர்கள் எ-று. உச

முற்றிழையுரோகினியு முலைக்கிடையின்முழ்கா
மற்றவிருபத்தறுவர் வாழ்வையமுற்ற்தான்
கற்றைமதிதக்கனுடல் கன்றுறசபித்தான்
அற்றமதியப்பதியி லத்துயரொழிந்தான்.

இ-ள். சந்திரனன்றாக வேலைதீர்த்த ஆபரணங்களை யுடைய உரே கிணரி தனங்களின் போகத்தைவிரும்பி மற்ற இருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளை யு மற்றுவிட அபைமூன்சொன்ன இருப, தேழுபெண்களுக்குத் தந்தையாகிய தககன்கேள்விப்பட்டு எல்லா நாயகிகளிடத்தும் விருப்பம்வையாமல் ஒருத்தியின்மேல்மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுட்குன்றிப் போகக்கடவதென்று சபித்தான், அச்சாபத்தை யடைந்தசந்திரன் அவ்வருணாசலத்தில் வந்து அத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான் எ-று. ௨௨

நினைப்பளவின்முத்திதரு நீணகரமுற்றே
மனக்குறைதவித்திடுதி பெனறினாமறைந்தா
ன்னற்கிரியைநாடியரி யத்திசைபிண்ணணிச்
சுனைக்கமலவாசமிரு சோணகிரிகண்டான்.

இ-ள். நினைத்தமாத் திரத்தில் முத்தியைக்கொடுக்கும் அருணாசலமென்றும் அத்தலத்திற்குப்போய் மனக்குறையை நீக்கிக் கொள்ளு என்று சுவாமியாற்றந்தார். விட்டுணு அக்கினிவடிவமாகிய மலைபாத்தியாணஞ்செய்து அதுவிளங்குந் தென்றிசையையடைந்து சுனையிலிருக்கும் தாமரைப்பூவின் வாசனைமிகுந்த அத்தலத்தைக் கண்டார் எ-று. ௨௩

சசர்வடிவானமலை கண்டினிதிரைஞ்சித்
தேசமிருநன்னகர் சொரிந்துமகிழ்வாகி
வாசவர்தடத்திடை படிந்துவலமாகிப்
பூசனைபுரிந்துவினை டோயமலனானான்.

இ-ள். மலைவடிவமாகிய சுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடு பகரிந்து ஒளியமர்த்தஅத்தலத்திற்குப்போய்ச் சந்தேகாஷ்டமடைந்துவிடுநீர்த்தத்தில் முழுகிக்கிரிப்பிரதக்ஷணம்வந்து பூசைசெய்துக்கொண்டு வரத்தமமுடைய வினைநீங்கி விட்டுணுபரிசுத்தானான் எ-று. ௨௪

மேனியகருணைப்பதியின் மிகப்புசுழிமாயன்
பாவமகல்வித்திடு பலத்திணையுரைத்துத்
தாவிவுமைபாகமுறை சோணகிரிநாத
னாவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முகனுணர்ப்பான்.

இ-ள். மிகுந்த புகழையுடையவிஷ்ணு அருணாத்துக்குப்போய் தம்முடையபாவத்தைநீக்கி அவர்அடைந்த பலனைப்பிரமன் சனநரிஷிக்குச்சொல்லிப் பார்வதி ஒருபுரத்தில் வாசஞ்செய்தென்ற அருணாசலேசர் புறகுபூனையினாலே அடைந்த சந்தேகாஷ்டத்தையுஞ் சொல்லத் தொடங்கினான் எ-று. ௨௫

பன்னிரண்டாவது.

பாவந்தீர்த்தசருக்கம் முற்றிற்று.

வ
சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது.

புளகாதிபன் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

உறுவுபலவேறுபுனை புளகனெனுமோரசுர நெருபொழுதுநாவி
வடிவா, மருணைகிரிமீதுலவி யரியபுழுதேசிரிய திகபலமாயவனியோ
ர், வெருமவிமையோர்முனிவ ரொருவரொழியாதழியு வினைபுரிகை
யாயலவசெலாங், கருணைமலை போலிமைய மலையமலைபாகருரை கயி
லைமலைமேனிமொழிவார்.

இ-ள், நினைத்தபடிவெவ்வேறே உருவங்களைப்பெடுத்துக் கொள்ள
வல்லமைபுள்ள புளகனென்னும் ஓரசுரன் ஒருநாள்புழுஞ்சுனை உருவ
மடைந்து வெவ்விதத்தையுடைய அம்மலையின்மேல் உலாவிக்கொ
ண்டு புழுகைச் சிதறியபடியால், சுவாமியினால் அதிகபலம்பெற்றும்பூ
மியினுள்ளவர்கள்பயப்படவும், தேவர்கள் முனிவர்களெல்லாரும் ஆ
ன்பப்படவுவும், ஐற்கிருத்தியம் செய்வதனாலே அவர்களெல்லாம்இமய
பருவதாஜனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதியை ஒருபாகத்தில் வைத்
தருளியகருணைமலைபோன்ற பரமகிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கை
லாயகிரிக்குப்போய்ச் சொல்லுவார்கள். எ-று.

புளகனெனு மோரசுரர் மிருகவடிவாகிவதை புரியவுலகேழுமு
றைபோய், வினை ஆயரமாயினர்க ளெனவுரைசெய்தாதவர்கள் விமலன்
வரோடுபுகல்வா, தனவின் மணமானபுழு வருணகிரிமீதுதவி யதிககல

மாய்மருவின, னெளிதிலழியாதவனு மினியகதியேற்றருமைபிடரலையி லேறவிடுவோம்.

இ-ள். புளகனென்னும்ஒரு அரசன் புழுகுபூனைவடிவங்கொண்டு ஓழுலகங்களிலும்முறையேபுகுந்து சீவராசிகளையும் வதைசெய்ய.அத னால் எல்லாரும் துன்பமடைந்தார்களென்று வந்தவர்கள் சொல்லிக் கொள்ளப் பரமசிவன் அவர்களோடு திருவாய்மலர்ந்தருளுவார்,மண ம்வீர ம் அளவில்லாத புழுகைநமதுருவாகிய அருணாசலத்திற்சிதறிய தனால் அதிகபலம் அடைந்திருக்கிறான், அப்படிப்பட்டவன் எளிதில் அழியமாட்டான், ஆனபடினால் அவனைமோட்சத்தில் அடைவித்து உங்களை துக்கசமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற்றுவோம், எ-று. உ

மேவுமெனவோதியரு னோடுபுளகாதிபனை வேதமுதல் கூவியவு னை,நாவிவடிவாகியவு நாவிவிழ்வாயென்றுநாவிவடிவான்மொழிகுவா ன், பாவையொருபாகரரு னாலயபுராதன பராபரவிவேலாச னருளா ல், ஏவளெளியேன்மொழிபு மாறுதவனேனிறைவ னீரடியின்மீதுதொ ழுதே.

இ-ள். நீங்கள் உங்களிடத்திற்போய்ச் சேருங்களென்று விடை கொடுத்தருளி மிக்கக்கிருபையோடு புளகனென்னும் அவ்வரசனவே தமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அகரணே புழுகுபூனை வடிவங் கொண்ட உன்பிராணனை விடென்று சொல்லிய அளவில் அவ்வரச னன் சொல்லுவான் பார்வதியை யொருபாகத்திற் கொண்டருளி யவரே கிருபைக்கு இடமா யிருக்கின்றவரே பழமை யானவரே நெற்றிக் கண்ணுபுடையவரே உமக்குஏவல் செய்தற்குறிய யெளி யேன் கேட்டுக் கொள்ளுகிற வரங்கொடுத்தருளு மென்று சுவா மி இரண்டு திருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ் செய்து சொல்லுவான். எ-று.

15.

எனதுகிளையாடிருக துனதுதிருமேனிபுகவினிய புழுகாதியொ ருபேர், பிணையவெனவேபரவி யுயிர்விடலு நாவிக்கி புதுதவிரையோ னருளிஞன், மனமுருகியோமுனிவ ரிமையவர்கண்மாளிடர்க்கை மதி முடியின்மேலனியவே, அனவரதமான்மழுவு மிமசலமுமாலயமதருவி யெனவே பெருகுமே.

இ-ள். நானெடுத்த உருவமாகிய புழுகுபூனையின்மரபினால் உண் டாகின்றபுழுகு உம்முடைய திருமேனி ஏற்றுக்கொள்ளவும் அதனால் புழுகணி யிறைவனென்று ஒருநாத்தை நீர் தரித்துக்கொள்ளவும், அ ருள்செய்யவேண்டுமென்று வணங்கி நாவிவுயிர் விட்டவுடனே. அ-று.

வசரன் கதிசேரும்படி சுவாமியனுக்கிரகஞ்செய்தார் அப்படி அவனை இரட்சித்ததும்கண்டு முனிவர்களும் தேவர்களும் மனிதர்களும் மன வருத்தமடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமிகரத்தில் புழுகுரீப்புச்சாத்த, எப்போது அப்புழுகுகரைந்து பனிரீரோடு சுவாமி ஆலயம் அருவியை யுடையதாகப் பெருமியோடும் எ-று.

புழுகுபனிரீர்களப்பனுவளவதேனுமிறை புனையும்வகையாலு தவினோர், விழிசுளிர்நாடிபரணினையடி களேபரவி வினவிகளவீடுபெறுவா, ருழைம நவுபாணியினர் சரிதிமிதுவாகுமென வுவுகையுடனே யுரைசெய்தான், மொழியும்லராலயனை முனிவருடனேசனக முனிபு கழுவீனோடு தொழுதான்.

இ-ள். புழுகும்பனிரீரும் கூட்டுவர்கச்சந்தனமுமாகிய இவைகளில் அனுவளவேனும் சுவாமி ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்தவர்களும் கண்கள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமி திருவடிகளை வணங்கி அவர்சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும் மோட்சமடைநதார்கள் மாணக்கரத்தில் வைத்தருளிப் பரமசிவனுடைய திவ்வியசரித்திரமிதுவாமென்று சந்தோஷமாய் அப்பிரமன்சொல்ல அப்படி சொல்லிய பிரமனைசனகரிவி முனிவர்களோடு தோத்திரஞ் செய்து வணங்கினான் எ-று.

கலி விருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும் வாழிவாழி யருணைவாழி யருணையான்
கஞ்சமுற்ற சரணம்வாழி கருணைவாழி கருணைபான்
மஞ்சபெற்ற வானம்வாழி வையம்வாழி வையமேற்
றஞ்சமுற்ற நீரும்வாழி சைவம்வாழி வாழியே.

இ-ள். பாவங்களைப் போக்கக்காரணமான பஞ்சாக்ஷரம் வாழ்க அருணைசலத்தலம்வாழ்க, அருணைசலேசருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகள்வாழ்க, அச்சுவாமி கிருபைவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவருஷம்வாழ்க, பூலோகமவாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகிய திருநீறுவாழ்க, சைவசைமயம்வாழ்க எ-று.

ஞானம்வாழி நன்மைவாழி நாரோச நீதிசீர்
தானம்வாழி தருமம்வாழி சகலவேத வாகமங்
கானம்வாழி கல்விவாழி கற்றறிந்த கேள்வியன்
பானவேர்கள் வாழியீச னடியர்வாழி வாழியே.

இ-ள். ஞானம்வாழ்க, நன்மைவாழ்க, நாமும் இராசனும் அவனுக்குரிய நீதியும் கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க, தருமம்வாழ்க, உண்

உருத்

அருணாசல புராணம்.

மையாகிய வேதமும் ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, கற்றவிக்
தைகளும்வாழ்க, அவைகளைக் கற்றறிந்தும் கேள்விப்பட்டும் யாவரி
டத்தும் அன்பு உண்டானவர்கள்வாழ்க, பரமசிவன் அடியார்கள்
வாழ்க, வாழ்க, எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

இக்கதை படித்தோர்சேட்டோ ரெழுதினோ ரெழுதிவைத்தோர்
கமைக்கடல்குழந்த விந்தவையக முழுதுங்காத்துத், தக்கசந்தான
போக சவுக்கியர் தழையவாழ்ந்து, திக்கருணைசரன்பாற் சிவபதம்
பெறுவர்தாமே.

இ-ள். இவ்வருணாஜலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும்
கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதிவைத்துக் கொண்டவர்க
ளும், கரியகடல்குழந்த பூமிமுழுதும் காத்துத்தகுந்த புத்திரசம்பத்
தும் போகசௌரியமும் தழைக்கும்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்கும்
ஆதாரமாகிய அருணாசலேசர் கிருபையினால் சிவபதம் அடைவர்
கள் எ-று.

பதினாழ்வராவது.

புளகாதிபன் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

அருணாசலபுராணம் மூலமும்-உரையும்,

முற்றிற்று.

பரிசு முட்பட சருக்கம் பதினான்குக்கும்

ஆக திருவிருதம்-சூாசக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

